



පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

ශ්‍රී ලංකා
ජනරජයේ
මහලක්ෂ්මී ඩිසානායක
නිකුත් වූයේ

අතිරේක ප්‍රධාන කරුණු

ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක කාරක සභාවේ වාර්තාව [නි. 1041]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 1042]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත. 1967-68 [පස් වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 1059] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය ඉදිරියට ගෙන යන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அரசாங்கக் கணக்குக் குழு அறிக்கை [ப. 1041]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1042]

ஒதுக்கீடு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட ஐந்தாம் நாள்] [ப. 1059] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

Volume 73
No. 6

Wednesday,
9th August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT [col. 1041]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [col. 1042]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Fifth Allotted Day] [col. 1059] :
Second Reading—Debate adjourned

ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක කාරක සභාවේ වාර්තාව

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 අගෝස්තු 9 වන බදාද

புதன்கிழமை, 9 ஓகஸ்ட் 1967

Wednesday, 9th August 1967

ප්‍ර. හා. 10 වන මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එස්. සී. ෂර්ලි කෝරියා මහ.] මූලාසනයෙන් විය.

சபை, மு.ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. கௌரவ உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேலி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. DEPUTY SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක

කාරක සභාවේ වාර්තාව

அரசாங்கக் கணக்குக் குழு அறிக்கை

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT

බර්නාඩ් සොයිසා මහ. (දකුණු කොළඹ මන්ත්‍රී සහ ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක කාරක සභාවේ සභාපති)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு—அரசாங்கக் கணக்குக் குழுத் தலைவர்)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South, and Chairman, Public Accounts Committee)

I present the First Report of the Public Accounts Committee on the Accounts of the Government of Ceylon for the Financial Year 1965-66 and the Report of the Auditor-General thereon together with the Proceedings of the Committee and the Minutes of Evidence.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I wish to say that we should congratulate the Chairman of the Public Accounts Committee on this achievement. This is the first time the House has received the Report on the previous year's Accounts during the consideration of the Budget.

වාරික පිළිතුරු

ශ්‍රී ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (සබදෝ ශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி டபிள்யூ. தகநாயக்க—உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. W. Dahanayake—Minister of Home Affairs)

It is a world record !

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අමාත්‍යාංශාගේන් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

I move,

“That the First Report from the Public Accounts Committee on the Accounts of the Government of Ceylon for the Financial Year 1965-66 and the Report of the Auditor-General thereon together with the Proceedings of the Committee and the Minutes of Evidence be printed.”

I wish to join in the congratulations that you have offered and conclude by saying that all good things emanate from Colombo South.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

බර්නාඩ් මුද්දණ කළ යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

அறிக்கை அச்சிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered that the Report be printed.

ප්‍රශ්නවලට වාරික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 1. The hon. Member is not here.

Question No. 2

මාවික පිළිතුරු

වංචික පිළිතුරු

ගරු ජේ. ආර්. පියවර්ධන (කෘෂිකර්ම
සහ ආහාර ඇමති වෙනුවට)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—விவசாய,
உணவு அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. J. R. Jayewardene—on behalf of the Hon. Minister of Agriculture and Food)

One month's time is required to answer this Question

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට ඡායෝග
කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

3. උඩ පුස්සල්ලාව බලයර්ලෝමන්ඩි
වන්තෝ කම්කරු එච්. විල්බට් පිරිස් මයා.

திரு. எச். வில்பட் பீரீஸ், தொழிலாளி, பிலையர்லோ
மண்ட் தோட்டம், உடபுசல்லாவ

MR. H. WILBERT PIERIS, LABOURER,
BLAIRLOMOND ESTATE, UDA-PUSSELLAWA

சி. வி. சி. ஹேரத் மய்ய. (வலப்பனே)
 (திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனே)
 (Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) උඩ පුස්සලාව
බිලයර්ලෝමන්ඩ් වත්තේ කම්කරු එච්.
විල්බට් පීරිස් මහතා 1965 දෙසැම්බර් 4
වන දින සේවයේ යෙදී සිටියදී හදිසි
අනතුරකට භාජන වූ බව එතුමා දන්න
වාද? (ආ) මෙම අනතුර නිසා ඔහුට සිදුවූ
තුවාල කවරේද? (ඉ) මේ සම්බන්ධයෙන්
කම්කරු කොමසාරිස්වරයාට දැන්වූ බව
එතුමා දන්නවාද? (ඊ) කම්කරු
කොමසාරිස් විසින් මේ ගැන මෙතෙක්
කුමක් කර තිබේද? (උ) මොහුට
ඉක්මනින් වන්දියක් ලබා දීමට එතුමා
ක්‍රියා කරනවාද? (ඌ) නොඑසේ නම්, ඒ
මන්ද?

தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) உட்புசல்லாவ பிலயர்லோமண்ட் தோட்டத்தொழிலாளியாகிய திரு. எச். வில்பட் பிரிஸ் 1965 டிசம்பர் 4 ஆம் தேதி கடமையாற்றும் போது திடீர் விபத்துக்குள்ளாகியதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இந்த விபத்தினால் அவருக்கு என்ன காயங்கள் ஏற்பட்டன? (இ) இந்த விஷயம் தொழில் ஆணையாளருக்கு அறிவிக்கப்பட்டதென்பதை அவர்

அறிவாரா? (ஈ) தொழில் ஆணையாளர் இவ்விடயம் சம்பந்தமாக இதுவரை என்ன செய்துள்ளார்? (உ) இவருக்கு விரைவில் நட்டஈடு பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (ஊ) அன்றேல் ஏன்?

asked the Minister of Labour, Employment and Housing: (a) Is he aware that Mr. H. Wilbert Pieris, a labourer employed at Blairlomond Estate, Uda-Pussellawa, met with an accident on 4th December 1965 while on duty? (b) What were the injuries sustained by him as a result? (c) Is he aware that this was brought to the notice of the Commissioner of Labour? (d) What action has been taken so far by the Commissioner of Labour in this regard? (e) Will he take action to obtain compensation for him early? (f) If not, why?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා. (කම්කරු,
රුකිරකෂා හා නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලි
මේන්තු ලේකම්)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ—தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and Housing)

(අ) නැත. (ආ) (අ) යන්නෙහි පිළිතුර අනුව මෙය පැන නොනගී. (ඉ) නැත. මෙම කරුණ සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කොමසාරිස් වෙත කරුණු සැලකෙට නැත. (ඊ) (ඉ) යන්නෙහි පිළිතුර අනුව මෙය පැන නොනගී. (උ) මෙම කරුණ සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශයේ කම්කරු වන්දි කොමසාරිස් වරයාගේ කාර්යය විෂයයන් යටතට අයත් වේ. (ඌ) පැන නොනගී.

பி. டி. பி. டி. டி. டி.
 (திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
 (Mr. T. B. M. Herath)

මේ කාරණය සම්බන්ධව නුවරඑළිය
කම්කරු කාර්යාලය දැනටමත් විභාගයක්
පවත්වා තිබෙන නිසා පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්තුමාගේ පිළිතුර වැරදි සහගත බව
මා ප්‍රකාශ කරන අතර, නැවත වරක් එ
ගැන සොයා බලනවාදැයි මා අහන්නට
කැමතියි.

உலக பிழை

உலக பிழை

உலக பிழை. உலக பிழை.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

நாளை வரக் காலம் வரக் காலம். உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

TEXTILE DEMONSTRATORS, NUWARA ELIYA DISTRICT

4. உலக பிழை. உலக பிழை.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை. உலக பிழை.

asked the Minister of Home Affairs :
(a) How many textile demonstrators were appointed to the Nuwara Eliya District at end of 1966 or at the beginning of 1967 ? (b) How many from areas outside Nuwara Eliya District were appointed to the Nuwara Eliya District ? (c) Will he state the technical and educational qualifications of all the appointees ? (d) Will he state separately the technical and educational qualifications of Mrs. W. M. Gnanawathie and Mrs. W. Somawathie of Wathumulla, Egodakanda, who have not yet been appointed ? (e) Have these two persons been subjected to any injustice ? (f) If so, will he take action to give them appointments ? (g) If not, why ?

විකික පිළිතුරු

විකික පිළිතුරු

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

(අ) 25 දෙනෙකි. (ආ) කිසිවකු නැත.

(ඉ) නම් 25 ක් තිබෙනවා.

ඒ නම් 25 ම කියවන්න ද?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

(ඊ) 1. ඩබ්. ඇම්. ඥනවතී මිය. ... අත්යන්ත්‍ර ජෛෂ්කර්මාන්ත පිළිබඳ 9 අවුරුදු අවවැනි ප්‍රමාණය පළපුරුද්ද

2. ඩබ්. සෝමාවතී මහත්මිය ... අත්යන්ත්‍ර ජෛෂ් කර්මාන්තය පිළිබඳ 7 අවුරුදු අවවැනි ප්‍රමාණය පළපුරුද්ද

(උ) තැන. (උආ) සම්මුඛ පරීක්ෂණ අවස්ථාවේ ඩබ්ලිව්. සෝමාවතී මහත්මියට සුදුසුකම් නොතිබුණි. (එ) ඉහත “ඊ” අනුව පැන නොනගී.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්නට තිබෙනවා. පත් කරන ලද 25 දෙනා අතර මේ අපේක්ෂිකාවන් දෙදෙනාට වඩා අඩු සුදුසුකම් තිබෙන අයත් ඉන්නා බව ඔබතුමා පිළිගන්නවාද?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මේ තිබෙන ලැයිස්තුව අනුව නම් එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. පත් කළ අය සියලු දෙනාටම වෘත්තීය සුදුසුකම් සහ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් යන දෙකම තිබෙනවා. ඉහත සඳහන් කළ දෙදෙනාට වෘත්තීය සුදුසුකම් නැහැ. තමුන්තාන්සේ තවත් පැහැදිලිව කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා නම් මේ දෙදෙනා ගැන තවදුරටත් කරුණු සොයා බලන්නට මම නියම කරන්නම්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

එය සභාගත කරන්නට පුළුවන්.*

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ පේෂකර්ම ගුරුවර ගුරුවරියන් පත් කිරීම පිළිබඳව සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුවොත්, ඔවුන් පත් කිරීමේදී නොයෙකුත් අයථා ක්‍රියාවන් සිදු වී ඇති බව එතුමාට දැන ගන්නට ලැබේවි. එම නිසා සියලුම අදාළ ලිපිගොනු ගෙන්වාගෙන ඒ පිළිබඳව සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් කරනවාදැයි මා අහන්නට කැමතියි.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඔව්. තමුන්තාන්සේ චෝදනා ඉදිරිපත් කරනවා නම් මා ඉතා සන්තෝෂයෙන් ඒවා ගැන සම්පූර්ණ පරීක්ෂණ පවත්වන බව කියන්නට සතුටුයි.

එච්. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவாசம்—பெந்தர-எல்பிட்டிய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-Elpitiya)

අමුගොඩ අළුතෙන් විවෘත කරන ලද පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථානයට පත් කළ ගුරුවරියට කිසිසේත්ම දැනීමක් නැති බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා? දැන් මාස අටක් ගතවී තිබෙනවා. ඒ පේෂකම්

* විස්තර සඳහා 1049 තීරුව බලන්න.

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் பத்தி 1049 இல் தரப்பட்டிருக்கிறது.

* List tabled is at col. 1049.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

මධ්‍යස්ථානයේ ළමයින් ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාටත් පෙත්සම් එවා තිබෙනවා. මේක සම්පූර්ණයෙන්ම දේශ පාලන පත්වීමක් මිස පේෂකමාන්ත්‍ය ගැන දැනීමක් තිබෙනවාද නැද්ද කියා සොයා බලා කළ පත්වීමක් නොවෙයි. මේ පත්වීම ගැන සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් කරනවාද කියා මා දැනගන්නට සතුටුයි. යම් විධියකින් නිලධාරීන් අල්ලස් ගෙන හෝ වෙනත් අයවා මාගීවලින් මෙවැනි පත්වීම් කර තිබෙනවා නම් ඒ නිලධාරීන්ට දඬුවම් පැමිණවීමට ගරු ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

ගරු ආවායඬී දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඔව්. මා එහෙම ක්‍රියා කරනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී කාරණය ගැන පරීක්ෂණයක් කරනවා. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ කාරණය වුණත් මට කලින් දන්වා තිබුණේ නැහැ. එම නිසයි මට නියම පිළිතුරක් දෙන්නට නොලැබුණේ. නිලධාරීන් යම් යම් වැරදි කර තිබෙනවාය කියා පෙන්වුම් කළහොත් මා ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලනවා.

* සභා මේසය මත තබන ලද ලැයිස්තුව මෙසේයි :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு :

The list tabled is as follows :

නම	වෘත්තීය සුදුසුකම්	අධ්‍යාපන සුදුසුකම්
1. සී. ආ. සුමනාවතී මෙනවිය	... පේෂ කර්ම 3 අවුරුදු අවසාන සහතිකය	අධ්‍යයන පොදු සහතිකය (සාමාන්‍ය)
2. ද. ගෙ. පළිභූමැණිකේ මෙනවිය	... එම	... එම
3. ර. ත. ශීලවතී මෙනවිය	... එම	... අට වැනි ප්‍රමාණය
4. දැ. ගෙ. පුංචිමහත්මයෝ මෙනවිය	... එම	... හත්වැනි ප්‍රමාණය
5. දෙ. ගෙ. ජයසිංහ මහතා	... අ. පො. ස. පත්‍ර විභාගයේ රෙදි විවිම විෂයය සමර්ථවීම	ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතිකය
6. හෙ. ඩී. කල්‍යාණවතී මෙනවිය	... එම	... එම
7. දෙ. ගෙ. විජේසිංහ මහතා	... එම	... එම
8. හේ. සුවරිතරත්න මෙනවිය	... එම	... එම
9. බ. මු. ලී. කුමාරිහාමි මෙනවිය	... එම	... අධ්‍යයන පොදු සහතිකය (සාමාන්‍ය)
10. රා. ව. මු. ශීලවතී මහත්මිය	... එම	... එම
11. ඊ. ර. මු. ලීලාවතී මෙනවිය	... එම	... එම
12. අ. මු. ක. කො. මැ. අත්තනායක මෙනවිය	... එම	... එම
13. වැ. ගෙ. හින්මැණිකේ මෙනවිය	... එම	... එම
14. හේ. මු. ශීලවතී මෙනවිය	... එම	... අටවැනි ප්‍රමාණය
15. අ. හේ. කුසුමාවතී මෙනවිය	... අත්යන්ත්‍ර පේෂකර්මාන්ත පිළිබඳ 10 අවුරුද්දකට නො අඩු පළ පුරුද්ද	අධ්‍යයන පොදු සහතිකය (සාමාන්‍ය)
16. ඩී. මු. බන්දුමැණිකේ මිය.	... එම	... අටවැනි ප්‍රමාණය
17. ස. හෙ. කමලාවතී මිය.	... එම	... එම
18. මා. මු. අබේමැණිකේ මෙනවිය	... එම	... එම
19. රා. ක. වන්ද්‍රලතා මෙනවිය	... එම	... එම
20. ම. මු. ය. මුදන්තායක මෙනවිය	... එම	... හත්වැනි ප්‍රමාණය
21. දී. මු. විමලාවතී මිය.	... එම	... එම
22. ලී. කුසුමාවතී මිය.	... එම	... එම
23. ඩී. ගෙ. කුඩා මැණිකේ මිය.	... එම	... හයවැනි ප්‍රමාණය
24. ලු. ගෙ. දී. මේරිනෝනා මෙනවිය	... එම	... පස්වැනි ප්‍රමාණය
25. අ. මු. කරුණාවතී මැණිකේ මෙනවිය	... එම	... එම

பெயர்

பெயர்

பெயர்

தொழில் நுட்பத் தராதரம்

கல்வித் தராதரம்

1. செல்வி எஸ். ஏ. சமனாவதி	.. மூன்று வருட இறுதிப் .. பொதுக்கல்வித் தராதரம் பரீட்சை—நெசவு (சாதாரணம்)
2. செல்வி டி. ஜி. பாலிகாமெனிக்க	
3. செல்வி ஆர். ரி. லீலாவதி	 8ம் வகுப்பு
4. செல்வி டி. ஜி. புஞ்சிமகத்தயா	 7ம் வகுப்பு
5. திரு. டி. ஜி. ஜயசிங்க	.. பொதுக்கல்வித் தராதரம் எஸ். எஸ். சி. நெசவு ஒரு பாடம்
6. செல்வி எச். வி. கல்யாணவதி	
7. திரு. டி. ஜி. விஜயசிங்க	
8. செல்வி எச். சசாரித்தரெத்ன	
9. செல்வி பி. எல். எம். குமாரகாமி	 பொதுக்கல்வித் தராதரம் (சாதாரணம்)
10. திருமதி ஆர். டபிள்யூ. எம். சீலவதி	
11. செல்வி ஐ. ஆர். எம். லீலாவதி	
12. செல்வி எம். கே. கே. எம். அல்லநாயக்க	
13. செல்வி டபிள்யூ. ஜி. கீன்மெனிக்க	
14. செல்வி எச். எம். சீலவதி	 8ம் வகுப்பு
15. செல்வி ஏ. எச். குசுமாவதி	.. 10 வருட நெசவுத் பொதுக்கல்வித் தராதரம் தொழில் அநுபவம் (சாதாரணம்)
16. திருமதி எம். பந்துமெனிக்க	 8ம் வகுப்பு
17. திருமதி எஸ். ஜி. கமலாவதி	
18. செல்வி எம். எம். அபேமெனிக்க	
19. செல்வி ஆர். கே. சந்திரலதா	
20. செல்வி எம். எம். வை. முதன்நாயக்க	 7ம் வகுப்பு
21. திருமதி டி. எம். விமலாவதி	
22. திருமதி எல். குசுமாவதி	
23. திருமதி குடாமெனிக்க	 6ம் வகுப்பு
24. செல்வி எல். ஜி. டி. மேரிநோனா	 5ம் வகுப்பு
25. செல்வி ஏ. எம். கருணாவதிமெனிக்க	

Name

Technical Qualifications

Educational Qualification

1. Miss S. A. Sumanawathie	.. 3rd year final examination weaving	G. C. E. (Ord. Level)
2. Miss D. G. Palingumenike	.. do.	.. do.
3. Miss R. T. Seelawathie	.. do.	.. 8th Std.
4. Miss D. G. Punchimahathaya	.. do.	.. 7th Std.
5. Mr. D. G. Jayasingha	.. G. C. E. pass ; Weaving as	S. S. C. subject
6. Miss H. V. Kalyanawathie	.. do.	.. do.
7. Mr. D. G. Wijesingha	.. do.	.. do.
8. Miss. H. Sucharitharatna	.. do.	.. do.
9. Miss B. M. L. Kumarihamy	.. do.	.. do.
10. Mrs. R. W. M. Seelawathie	.. do.	.. G. C. E. (Ord. Level)
11. Miss I. R. M. Leelawathie	.. do.	.. do.
12. Miss A. M. K. K. M. Attanayake..	.. do.	.. do.

මාසික පිළිතුරු

16. Fernando, W. M. J.,
Moratumulla,
Moratuwa.
17. Walker Sons & Co., Ltd.,
P. O. Box 166,
Colombo.

New Comers

18. Manel Furnishing House,
408, Moratumulla,
Moratuwa (1966 and 1967 no allo-
cations.)
19. Burma Teak and General Traders,
9, Milagiriya Avenue,
Colombo 4. (1966 and 1967 no allo-
cations.)

18 and 19—Not regular importers.
Special issues made only during
1965.

LIST OF IMPORTERS UNDER Q. I. 42—LUMBER,
SAWN, PLANED, GROOVED, TONGUED, ETC.,
INCLUDING CEILING AND FLOORING BOARDS

1. K. N. Abdul Cader Rawther & Co.,
Ltd.,
312, Skinners Road South, Colombo
10.
2. City Timber Hall,
45, Armour Street. Colombo 12.
3. Co-operative Wholesale Establish-
ment,
21, Vauxhall Street, Colombo 2.
4. Ibrahim Jafferjee,
148, Armour Street, Colombo 12.
5. Jafferjee Bros.,
161, Prince Street, Colombo 11.
6. K. M. Kaliappah Pillai & Co., Ltd.,
263, Sea Street, Colombo 11.
7. Mascons Ltd.,
175, Armour Street, Colombo 12.
8. D. K. Mody & Co., Ltd.,
250, Skinners Road North, Colombo
12.
9. K. A. Perera & Sons, Ltd.,
136, Armour Street, Colombo 12.
10. Samuel Sons & Co., Ltd.,
P. O. Box 46, Colombo.
11. Suleman Arab,
21, Armour Street, Colombo 12.
12. St. Anthony's Hardware Stores,
516, Skinners Road South, Colombo
10.
13. Shaw Wallace & Hedges Ltd.,
P. O. Box 84, Colombo.
14. Ceylon Manufacturers & Merchants,
Ltd.,
P. O. Box 1304, Colombo.
15. Chimanlal Desai & Co., Ltd.,
P. O. Box 374, Colombo. (1966 and
1967 allocation not released.)

මාසික පිළිතුරු

16. Oriental Hardware Stores,
322, Old Moor Street,
Colombo 12.
17. A. C. Paul,
326, Skinners Road South,
Colombo 10.
18. Walker Sons & Co., Ltd.,
P. O. Box 166, Colombo.

කොළඹ රැකියා කාර්යාලයේ ලියාපදිංචි
වයි. ගුණපාල මයා.

කොழும்පු தொழில்காண் நிலையத்தில் பதிவு செய்
யப்பட்டிருக்கும் திரு. வை. குணபால

MR. Y. GUNAPALA, REGISTRANT,
EMPLOYMENT EXCHANGE, COLOMBO

6. කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා
මයා. (සෞරනානොට—රත්නසිරි වික්‍රම
නායක මයා.—හොරණ—වෙනුවට)

(திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்ன பண்டா
—சொரணத்தோட்டை—திரு. ரத்னசிரி விக்
கிரமநாயக்க—ஹொரண—சார்பாக)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—Sora-
natota—on behalf of Mr. Ratnasiri
Wickramanayake—Horana)

කමිකරු, රැකියා කාර්යාලය හා නිවාස ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කොළඹ රැකි
රක්ෂා කාර්යාලයේ අංක 42/කො/64/
36007 යටතේ වයි. ගුණපාල නමැති
කෙනෙකු ලියාපදිංචි වී සිටින බව එතුමා
දන්නවාද? (ආ) දැනට සිල් 20කට වැඩි
ගණනක් ඔහුගේ කාඩ්පතේ ඇති බව
එතුමා දන්නවා? (ඉ) යම්කිසි රැකියාව
කට ඊළඟ කැඳවීමේදී ඔහු ඇරිමට එතුමා
කටයුතු කරන්නවාද?

தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்
சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 42/கொ/64/
36007 என்ற இலக்கத்துடன் வை. குணபால
என்ற பெயருடைய ஒரு நபர் கொழும்பு
தொழில்காண் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்
பட்டிருக்கிறார் என்பதை அவர் அறிவாரா?
(ஆ) அவரது அட்டையில் இப்பொழுது 20
க்குமதிகமான புதிப்பித்தல் அடையாளங்கள்
இருக்கின்றன என்பதை அவர் அறிவாரா?
(இ) அடுத்த முறை தொழில்காண் நிலையத்
தில் அழைப்பு நேரும்போது, இவரை அனுப்
புவதற்கான நடவடிக்கைகளை அவர் எடுப்
பாரா?

asked the Minister of Labour,
Employment and Housing: (a) Is
he aware that an individual by the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

[විජේරත්න බණ්ඩා මයා.]

name of Y. Gunapala has been registered in the Employment Exchange, Colombo, under No. 42/කො/64/36007?

(b) Is he aware that there are at present over 20 renewal seals on his card? (c) Will he take action to have this person sent up when the next call on the employment exchange occurs?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) ඔව්; සේවය ලබාගැනීමට බලාපොරොත්තුවන සේවයා ඉල්ලුම් කරනු ලබන අවශ්‍යතාවයන්ට අනුකූලවන්නේ නම්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත

1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

කල් තබන ලද විවාදය තවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියමන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [ප්‍රථම 25].

“පනත් කෙටුම්පත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය”—[ගරු වන්නිනායක].

ප්‍රශ්නය යළිත් සහායමුඛ කරන ලදී.

ஜூலை 25 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமாக.”—[கௌரவ வன்னிநாயக்க].

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming adjourned Debate on Question—[25th July].

“That the Bill be now read a Second time”—[The Hon. Wanninayake].

Question again proposed.

පූ. හා. 10.10

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා. (මුල්කිරිගල)

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ச—முக்கிரிகல)

(Mr. George Rajapaksa—MulKirigala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ තුන්වන අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදී මටත් වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙමවා. මීට තවදුරටත්

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛන දෙකක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ අය වැය ලේඛන තුනෙන්ම අපට එක්තරා පැහැදිලි ප්‍රතිපත්තියක් පෙනෙනවා. මේ අයවැය ලේඛන තුනෙන්ම එක්තරා පොදු ප්‍රතිපත්තියක් ගැබ් වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රති පත්තිය නම් ආණ්ඩුව මේ රටේ ධනේශ්වර පත්තියට වාසි ලබාදීමට, සහනයන් සලසා දීමට නිතරම කල්පනා කිරීමයි. මේ අය වැය ලේඛනයෙන් එය පැහැදිලිවම ඔප්පු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජීවන වියදමත්, ශිෂ්‍යයන් ඉහළ යන බඩු මිලත් හය මාසයෙන් පහළ බස්වනවාය කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂය පසුගිය මැති වරණ කාලයේදී ජනතාවට නොයෙකුත් පොරොන්දු දුන්නා. තමන් විසින් කර ගෙන යන ලද අදක්ෂ පාලනය නිසා අවුරුදු දෙකහමාරකට පසු අද ඒ උදවියට තමන්ගේ මුදල් ඇමතිවරයා ලවා—මුදල් ඇමතිවරයාගේ මුවින්ම—කරවන ලද කථා වෙන් පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ දැන් මේ රටේ පවතින ජීවන වියදම එදා පැවති තත්ත්වයට වඩා ඉහළ ගොස් තිබෙන බවයි; බඩු මිල ඉතාම ශිෂ්‍යාකාරයෙන් ඉහළ යමින් පවතින බවයි. ඒ තත්ත්වය තමන්ම පිළිගෙන ලොවටම ඇසෙන සේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කටින්ම ප්‍රකාශ කරවන්නට ඒ උදවියට දැන් සිදු වී තිබෙනවා. අන්න ඒ නිසා තමයි අද මේ ආණ්ඩුව රජයේ සේවකයන්ගේ—එක්තරා ප්‍රමාණයක වැටුප් ලබන රජයේ සේවකයන්ගේ—ඇස්වලට වැලි ගැසීම සඳහා ඉතාමත් සුළු දීමනාවක් ගෙවන්නට අදහස් කරන්නේ. මොකක්ද මේ දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන දීමනාව? මාසයකට රුපියල් සියයක් හෝ ඊට අඩු ප්‍රමාණයක් මූලික වැටුප් ලෙස ලබන රජයේ සේවකයන්ගේ මාසික චේතනයට විශේෂ දීමනාවක් වශයෙන් රුපියල් විස්සකුත්, මාසයකට රුපියල් තුන්සියයක් හෝ ඊට අඩු ප්‍රමාණයක් මූලික වැටුප් ලෙස ලබන රජයේ සේවකයන්ගේ මාසික චේතනයට විශේෂ දීමනාවක් වශයෙන් රුපියල් දහයකුත්, විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් සඳහා දවසකට ගත පහළොවකුත් වැඩි කරන්නටයි බලාපොරොත්තු වන්නේ. මොන කාරණයක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

පදනම් කරගෙනද මේ මුදල් ප්‍රමාණය ඒ උදවියට ගෙවන්නට යන්නේ? ඔවුන් ගේම තර්කයට අනුව එය ගෙවන්නට අද හස් කර තිබෙන්නේ ජීවන වියදම ඉහළ යන නිසයි; බඩු මිල ශීඝ්‍රාකාරයෙන් ඉහළ යන නිසයි.

රජයේ සේවකයන් තරමක් දුරටත් සනසන්නට වුවමනා නිසයි මේ ආණ්ඩුව විශේෂ දීමනාවක් ගෙවන්නට කල්පනා කර තිබෙන්නේ. වැඩි වශයෙන්ම ගොවි ජනතාව වාසය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මහජන මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් මා අද කරන පැමිණිල්ල එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මේ අය වැය ලේඛනයෙන් මේ රටේ ගොවි ජනතාවට කිසිම සහනයක් සලස්වා නොතිබීම ගැනයි. රජයේ සේවකයන් සඳහා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන දීමනාවන් ඇත්ත වශයෙන්ම ඉතාමත් මදි. මේ තැන් කර තිබෙන්නේ වංචාවකින් ඔවුන් රැවටීමටයි. රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම ගැන අප විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. අප කියන්නේ දෙන ලද ඒ ප්‍රමාණය මදි බවයි. ආණ්ඩුවේ තමුන්නාන් සේලා රජයේ සේවකයා ගැන මදක්වත් විමසිල්ලෙන් කටයුතු කරන බවක් දක්වා තිබෙන්නේ වි තමුන් මේ රටේ ගොවිජනතාව කෙරෙහි මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වා නැති බවයි පෙනෙන්නේ. ගොවි ජනතාව සන්නෝෂයට පත් වන කිසිම දෙයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කර නැති බවයි අප ඉදිරිපත් කරන පැමිණිල්ල.

ගොවිජනතාව මේ රටේ ඉතා වැදගත් පිරිසක් බව අමුතුවෙන් පැහැදිලි කර දිය යුතු දෙයක් නොවෙයි. ඒ අයටත් තිබෙනවා ජීවන වියදම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය. ඔවුන් මේ සමාජයෙන් ඇත් වූ වෙනත් කොටසක් නොවෙයි. මේ රටේ ජීවත් වන ගොවියාත් අදින්නට පළදින්නට ඕනෑ. ඒ අයටත් කන්නට බොන්නට, අදින්නට පළදින්නට ඕනෑ. ඒ අයටත් ඉන්න ගිටින්න තැනක් ඕනෑ. ඔවුන් පාවිච්චියට ගන්න හැම දෙයකම පාහේ මිල දැන් වෙනදාට වඩා බෙහෙවින් ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ඒ අනුව ගොවීන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය උසස් වෙලා නැහැ. අදත් ඔවුන් ජීවත් විය යුත්තේ එදා පැවති ආර්ථික තත්ත්වයේ

සිටිමිනුයි. ඔවුන් වෙනුවෙන් යම් සහනයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඇති නොකර තිබීම ගැනයි අප මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධ ව මේ අවස්ථාවේ චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඒ ආණ්ඩුව පෙරලා දමා මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූ ද සිට මේ රටේ ගොවි ජනතාවට ක්‍රම ක්‍රමයෙන්, පියවරින්, පියවර, පහර පිට පහර ගසා තිබෙනවා. ගොවි ජනතාවත් බත් කනවා. මේ රටේ ඉන්න ගොවි යාත් මේ රටේ ඉන්න සෙසු කොටස්වලට අයිති උදවිය වාගේම බත් කනවා. ඔවුන්ගේ හාල් සේරුව ආණ්ඩුවේ තමුන්නාන් සේලා උදුරා ගත්තා. එදා හාල් සේරුව ශත විසිපහ බැගින් හාල් සේරු දෙකක් දුන් කාලයේ පවා ගොවි ජනතාව එයින් මදක් දුරට තමයි සැහීමකට පත් වී ජීවත් වුණේ. දැන් එයින් සේරුවක් උදුරාගෙන තිබෙනවා. එදා තිබුණු ජීවන වියදම අනුවයි ගොවියාට වි බුසලකට රුපියල් දෙළහ බැගින් ගෙවිවේ. අද ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ගොවියාගේ ජීවන වියදමත් ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් සහතික මිල ක්‍රමය යටතේ අදත් ගොවියාට ගෙවන්නේ දෙළහක් පමණයි. වි බුසලකට සහතික මිල ක්‍රමය යටතේ ගෙවනු ලබන මිල වැඩි කරන්නට මේ ආණ්ඩුව තවමත් කල්පනා කර තිබෙන බවක් අපට පෙනෙන්නට නැහැ. එදා ශත 25කට ගත් හාල් සේරුවට අද ආණ්ඩුවේ ගණන් අනුව ගොවියා ශත 85ක් ගෙවන්නට ඕනෑ. ගරු අගමැතිතුමාත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් නොයෙක් අවස්ථාවල කියා තිබෙනවා අද වෙළෙඳ පොළේ හාල් සේරුව ශත 85 බැගින් ගන්නට. පුළුවන් කමක් ඇති බවක්. බෙලිඅත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හෙවත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් කියනවා දැන් හාල් සේරුවක් ශත 85කට ගන්නට පුළුවන් බවක්. ඒ ගණනට හාල් ගන්නට තිබෙන්නේ කොහේදැයි කියන්නට මට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ හාල් මුට්ටයෙන්ම මටත් හාල් ගන්නට පුළුවන් තම් හොඳයි.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

ජාතික වෙළඳ පොළේ තියෙන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ச)

(Mr. George Rajapaksa)

ජාතික වෙළෙඳ පොළේ ගත අසුපහ බැගින් හාල් සේරුවක් ගන්නට තිබෙනවාද? ජාතික වෙළෙඳ පොළෙන් හාල් සේරුවක් ගත 85 බැගින් ගන්නට මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ජනතාවට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ අයට ඒ හාල ගන්නට මෙහාට එන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ නිසා සහතික මිල වැඩිකර තැනි බවයි මා කියන්නේ. හාල් සේරුව කපා තිබෙනවා. ජීවන වියදම වැඩි වී තිබෙන බව ආණ්ඩුවත් පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ අය වැය ලේඛනයෙන් ගොවියාට කළ සහනය කුමක්ද? ඒ ප්‍රශ්නයට ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුත්තාන්සේලා අපට පිළිතුරු දෙන්න. එදා මෙන්න අදත් ගොවියා දිය බද්දත්, අක්කර බද්දත්, රක්ෂණ බද්දත් ගෙවන්නට ඕනැ. ඒවා අදත් එදා මෙන්න තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව අදත් ඒ අයට කිසිම සහනයක් ලබා දී නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් දී තිබෙන සහනය මොකක්ද? එදා අපේ පළාත්වල ආණ්ඩුවේ ඉඩම් බද්දට ගත් අයට ගෙවන්නට සිදු වී තිබුණේ අක්කරයකට ගත පණහයි, රුපියලයි, තැත්තම් රුපියලකුත් ගත පණහයි. එහෙත් මේ රජය බලයට පත් වුණාට පසු ඒ ගම් මායිම් තුළ පවත්නා තක්සේරු අනුව සියයට 4ක බද්දක් අය කිරීම නිසා සමහර තැන්වල බිම් බදු වශයෙන් රුපියල් 10, 15, 18 ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ රම්මලේ කන්ද උස් බිම් ව්‍යාපාරයේ, මීට කලින් රුපියල් 1.50 ගෙවූ තැනැත්තාට දැන් රුපියල් 35ක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ විධියට තමුත්තාන්සේලා ගොවි ජනතාවගේ කරපිට බදු බර පටවා ඔවුන් පීඩනයෙන් පීඩනයට පත් කළ බවටයි, අප ප්‍රධාන වශයෙන් තමුත්තාන්සේලාට චෝදනා කරන්නේ. එහෙත් වේදිකා මත නම්, අතුරු මැතිවරණ වලදී නම් තමුත්තාන්සේලා ගොවියාට රජ කරවන්නටයි, කපා කරන්නේ. තමුත්තාන්සේලා ගොවියාට රජ කරවන්නේ ගොවියාගේ බදු බර වැඩි කරලා; ගොවියාගේ හාල් සේරුව උදුරාගෙන.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජය මේ අයවැය ලේඛනයේ ඉතාමත්ම ආඩම්බරයෙන් කියනවා, ගොවියාට ණය පහසුව සලස්වා දෙනවාය කියා. අක්කරයකට දෙන ණය ප්‍රමාණය රුපියල් 175 සිට 220 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවාය කියනවා. මහා බැංකුව මාර්ගයෙන් ු ණය දෙන්නේ. මෙහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ කුමක්ද? අපේ රජය යටතේත් ගොවියාට ණය පහසුකම් සලස්වා තිබුණා. එදා ගොවියාගෙන් අය කෙළේ සියයට 6ක පොළියක් පමණයි. එහෙත් මේ රජය අද ගිනි පොළි අය කරනවා; හෙට්ටින් ගන්න පොළි අය කරනවා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියනවා, එසේ පොළි අය කිරීම සාධාරණය කියා. එතුමාට නම් එසේ පොළි අය කර පුරුදු ඇති. ගොවියාගේ ගෙළ මිටිකා සියයට 12ක පොළියක් අරගෙනයි, මේ රජය ගොවියාට රජ කරවනවාය කියන්නේ මේ රජය ගොවියාගෙන් ඔය විධියට අසාධාරණ පොළි අය කළොත් ගොවියා හිඟමනට පත් වන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. ගොවියාට රජ කරවන්නට යනවාය කියා බොරු කරන්නේ නැතිව ගොවීන්ට දෙන ණය සඳහා කලින් අය කළ ආකාරයට සියයට 6ක් පොළියක් අය කරන ලෙස ගොවි ජනතාවගේ නාමයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජය ආහාර වගාව ගැන කොයි තරම් කපා කළත් ඔය විධියට ගොවියාගේ සහයෝගය ලබා නොගෙන එය කරන්නට පුළුවන් කමක් නැති බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ආහාර අතින් මේ රට ස්වයම් පෝෂිත වෙනවා නම් අපත් බොහොම කැමතියි. තමුත්තාන්සේලාගේ ආහාර වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙන්නට අපත් නිතරම සූදානම්. එහෙත් මේ රටේ ආහාර වගා කිරීමට පුරුද්දක් තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගොවිටන්ට පමණක්ද කියා මා අහන්නට සතුටුයි. තමුත්තාන්සේලා ආහාර වගා කරන්නට හැම තැනම බට ගොවි හමුදා ඇති කරනවා. මේක ජාතික ප්‍රශ්නයක් නම් මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට මුළු ජාතියේම සහයෝගය වුවමනා නම් සියළුම ගොවීන් මේ ව්‍යාපාරයට සහභාගි කරවා ගන්න

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නැත්තෙ ඇයි? තමුත්තාත්තේලාගේ බව ගොවි හමුදාවලට බඳවා ගන්නා අය තෝරන විට ඔවුන්ගේ දේශපාලන පසු බිම් ගැන සොයා බලන්නේ ඇයි? එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අනුගාමිකයන්ට පමණක් ද කැත්ත, උදාල්ල පාවිච්චි කරන්නට හුරු පුරුද්ද තිබෙන්නේ? ඒ නිසා තමයි, අපේ සිත්වල හයක් තියෙන්නේ. ආහාර වගා කිරීමේ මුවාවෙන් තමුත්තාත්තේලා පැසිස්ට්වාදී උණ්ඩ හමුදාවක් හදනවා, මර්දන නීති මගින් මේ රටේ ජනතාව පාහේ මරා දමන්නට. එසේ නැත්නම් මන්ද, මගේ කොට්ඨාශයේ ගොවි හමුදාවට බඳවා ගන්නා අය තෝරන විට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ ලැයිස්තුවට ඇතුළත් වුණු අය පමණක් තෝරා ගන්නේ? කරුණාකර එයට උත්තර දෙන්න. මගේ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොව අනෙක් පළාත්වලත් එය සිදු වෙනවා. ආහාර අතින් මේ රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට තමුත්තාත්තේලා බලාපොරොත්තු වන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අනුගාමිකයන්ගේ සහයෝගය පමණක් අර ගෙනද? එසේ නම් කවදාවත් මේ රට ස්වයම්පෝෂිත වන්නේ නැති බව හිතේ තබා ගන්න. කැත විධියට දේශපාලන පසු බිම් ගැන බැලීම දැන්වත් පැත්තකින් තබා මේ ප්‍රශ්නය ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකා විසඳන්නට ලැස්ති වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ රටේ ධනේශ්වර පන්තියට නම්, ධනපති කොම්පැනි කාරයන්ට නම්, මුසාජිලාට නම් තමුත්තාත්තේලා සෑම පහසු කමක්ම සලස්වා දී තිබෙනවා. තේ වගාව ගැන බලන්න. තේ වගා කරන්නට තොන්ඩමත් මහත්මයාටත් තමුත්තාත්තේලා අක්කරයකට රුපියල් 3,000ක් දෙනවා. නුවරඑළියේ මන්ත්‍රී ඩොනල්ඩ් රණවිර මහත්මයාටත් තමුත්තාත්තේලා අක්කරයකට රුපියල් 3,000ක් දෙනවා. ධනපති ස්ටර්ලිං කොම්පැනිවලටත් මේ ආධාරය ලැබෙනවා. තේ වතු අයිතිකාරයන්ට සලකන්නේ ඒ විධියටයි. මේ අතර රබර් වතු අයිතිකාරයන්ට රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 1,500 බැගින් දෙනවා. පොල් වතු අයිතිකාරයන්ටත් ආධාර දෙනවා. කාටද

ආධාර නොදෙන්නේ? ධනපතියන් නොවන පැහිරි කර්මාන්තකාරයන්ටයි; ධනපතියන් නොවන ගොවියන්ටයි. ධනපතියාට තේ අක්කරයක් වැටීම සඳහා රුපියල් 3,000 ක් දෙනවා. එහෙත් අසරණ ගොවියාට පෝර ගැනීම සඳහා සුළු මුදලක් දෙන්නේත් සියයට 12 ක පොළියකටයි. මෙම හත් හවුල් රජයේ ධනේශ්වර පංති සවරූපය එයින් පැහැදිලි වෙනවා. ගොවියන් රජ කරවන්නට යයි කියමින් තේ වගා කිරීම සඳහා, රබර් වගා කිරීම සඳහා ධනපතියන්ට සල්ලි දෙනවා, ආධාර දෙනවා. ගොවියන්ට ආධාර දෙන්නේ නැහැ. වි වගාව සඳහා ගොවියන්ට ආධාර දෙන්නේ නැහැ.

හැමදාම විදේශ විනිමය ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරනවා. මේ රටේ ආහාර වගාව දියුණු කරන්නේ විදේශ විනිමය ඉතුරු කර ගන්ටලු. මේ ආණ්ඩුව කියන පරිදි පසුගිය මහ කන්නයේදී වි ඇස්වැන්න විශාල ලෙස වැඩිවුණා නම් ඒ ප්‍රමාණය අනුව විදේශ විනිමය ඉතුරු වන්නට ඕනෑ නේද? එහෙම නම් ඇයි විනිමය පාවිච්චි කොට අපේ ගොවියන්ට ට්‍රැක්ටර්ස්, විඛර්ස්, ඩස්ටර්ස්, ස්ප්‍රේයර්ස් සහ පෝර ලබා නොදෙන්නේ? ඇයි මේ රටේ ගොවියන්ට ඒවා නිකම් දෙන්නට බැරි? තේ වගා කිරීම සඳහා ධනපතියන්ට අක්කරයකට රුපියල් 3,000 බැගින් දෙන්නට පුළුවන් නම් අපේ ගොවියන්ට උවමනා කරන උපකරණ සහ පෝර නොමිලේ ලබා දෙන්නට බැරි ඇයි? වෙන ආධාරයක් දෙන්නට බැරිනම් උපකරණ ටිකත් පෝර ටිකත් දෙන්නට ඕනෑ නේද? මෙයින් පෙනී යන්නේ ඉඩම් හිමි ධනේශ්වර කොම්පැනිකාරයන්ට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන බවයි. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා නම් මේ අවස්ථාවේදී මෙහි නැහැ.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(මිගමුව)
(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—
நீர்கொழுப்பு)
(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)
ජීප් ගත්තෙ නැද්ද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(ශ්‍රී. ඉන්ද්‍රාණි රාජපක්ෂ)

(Mr. George Rajapaksa)

ඔව්, ගත්තා. ඒවා පාවිච්චි කරමින් වඩා හොඳට අලු බතල සිටුවනවා. තමුන්නාන් සේලා සිටුවන්නේ කවින් විතරයි. [බාබා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member for Negombo is speaking next. He might refrain from interruption.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(ශ්‍රී. ඉන්ද්‍රාණි රාජපක්ෂ)

(Mr. George Rajapaksa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබෙද්දී කුඹුරු පනත ඇති කෙළේ අධිපති යන්නේ, ගම්භාරයන්නේ, ලොකු ඉඩම් හිමියන්ගේ ග්‍රහණයෙන් අහිංසක ගොවි ජනතාව මුදා ගැනීමටයි. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? අද අද ගොවියා එදාටත් වඩා අසරණ වෙලා. පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ තමන් වැඩ කරගෙන ආ කුඹුරුවලින් අද ඔවුන් පන්නා දමා තිබෙනවා. අද ඔවුන් නිදාල්ලේ අතරම වී සිටිනවා. මේ ආණ්ඩුවට කීප වතා වක්ම මතක් කරන ලද නමුත් කුඹුරු පනත යටතේ පිහිටු වන ලද සමීක්ෂණ මණ්ඩල හිර වී තිබෙන අභියාචනා ගැන ක්‍රියා කොට ඒ අසරණ අද ගොවියන්ට නැවත වරක් තමන් වැඩ කරගෙන ආ කුඹුරු වැඩ කරගෙන යාමට ඉකුත් අවුරුදු දෙක හමාර තිස්සේම සැලසුවේ නැ. දැනට අභියාචනා 20,000 ක් ඒ සමීක්ෂණ මණ්ඩල ඉදිරියේ තිබෙනවා. ඒ අද ගොවීන් අසාධාරණ ලෙස පන්නා ඇති බව සහකාර ගොවිජන සේවා කොමසාරිස්වරුන් විසින් කියනු ලබ ඇති අවස්ථා බොහෝයි. එහෙත් ඒ තීරණයට විරුද්ධව අභියාචනා කර තිබෙනවා. එසේ වුවද සමීක්ෂණ මණ්ඩල ක්‍රියා විරහිතයි. සමීක්ෂණ මණ්ඩලවල වැඩ කටයුතු ඉක්මන් නොකිරීමෙන් අසරණ ගොවීන් අතරම කර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ආහාර වගා කරන්නේ මෙහෙමයි. මේ ආණ්ඩුව මේ රටේ ගොවි ජනතාවගේ සහයෝගය ලබා නොගෙන ආහාර වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය සාමාන්‍ය කර ගන්නට බැහැ. එසේ හෙයින් ගොවි

ජනතාව ඉදිරිපිට තිබෙන මෙම ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කරන්න. අද ගොවියාට නිත්‍යානුකූල අයිතිවාසිකම් දෙන්න. ඒ අයිතිවාසිකම් ලබා දීම, ලේකුම යුතුකමයි. මෙම ආණ්ඩුව ඒ යුතු කම ඉටු නොකිරීම ගැනයි, අපේ ප්‍රධාන චෝදනාව ඉදිරිපත් වන්නේ. ගොවි ජනතාවගේ සහයෝගය නොලබා මේ රටේ ආහාර වගාව සාර්ථක කර ගන්නේ කොහොමද? මුසාජිලා ලවා මේ රටට වුවමනා කරන ආහාර වගා කරනවා යයි කිව්වා අපට ඒකට මුලා වන්නට බැහැ.

කුඹුරේ සිටින ගොවියා මඩ සෝදා ගත් කල රජකම් කරන්නටද සුදුසු බව මේ ආණ්ඩුවේ උදවිය වේදිකාවලදී කියනවා. රොබට් නොක්ස් මේ ගැන සඳහන් කර තිබෙන බව වේදිකාවලදී කියනවා. එහෙත් ක්‍රියාවේදී ගොවීන් අමතක කරනවා. ක්‍රියාවෙන් සලකන්නේ ධනපතියන්ටයි; ඉඩම් දෙන්නේ වූක්ටර් දෙන්නේ ධන පතියන්ටයි; මුසාජි වැනි කෙම්පැනිවලටයි. ගොවියාට හුළං. කරුණාකර ගොවියාට වුවමනා කරන උපකරණ විකාලබා දෙන්න. නම්බුනාමවලින් වැඩක් නැහැ. නම්බුනාම ඕනෑ නැහැ. ඒ වෙනුවට උපකරණ දෙන්න; වූක්ටර්ස් දෙන්න; විඩර්ස් දෙන්න; ඩස්ටර්ස් දෙන්න; ස්ප්‍රේයර්ස් දෙන්න; පෝර දෙන්න. ධන පති තේ වතුකාරයන්ට දෙන්නට පුළුවන් නම් කුඹුරු ගොවීන් කරන ගොවීන්ට දෙන්නට බැරි ඇයි? ගොවීන්ට ජීප් ඕනෑ නැහැ. අන්න ඒ නිසයි මා මෙහෙම කියන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවත් කරුණක් කියන්නමි. ඒ, ඉඩම් බෙදාදීම සම්බන්ධවයි. උඩවලවේ මිටියාවතට අයිති හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් බෙදාදීමේදී හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ සිටින ඉඩම් නැති ගොවීන්ට ප්‍රමුඛස්ථානය දිය යුතුයි කියා මා මේ ගරු සභාවේදී ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීම් පිට ඉල්ලීම් කර තිබෙනවා. ඔක්කොම ඉඩම් අපි ඉල්ලන්නේ නැහැ. අප ඉල්ලා සිටින්නේ ඒ ප්‍රදේශයේ ඉඩම් නැති අයට සියයට 50 ක් වත් දිය යුතුයි කියලයි. එය අසාධාරණ ඉල්ලීමක්. එහෙත් ඉඩම් ඇමතිතුමා කරන්නේ මොකක්ද? ඊයේ පෙරේදා කවිටිකරුවන් තෝරන්නට ඉඩම් කවිටේරියක් පැවැත් වුවා. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයට වෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කර තිබෙන්නේ ඉඩම් කට්ටි 700 යි. එය සාධාරණද කියා මේ ආණ්ඩුවේ ඉඩම් ඇමති තුමාගෙන් හා මේ ආණ්ඩුවෙන් මා ප්‍රශ්න කරනවා. [බාධාකිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member for Dambulla has a seat on the front bench. He takes a seat behind and interrupts.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයට වෙන් කර තිබෙන්නේ ඉඩම් කට්ටි 700 යි. තමන්ගේ ඇමතිතුමා ගත් ඒ තීරණයට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හා හම්බන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සී. එස්. ඩබ්ලිව්. එදිරිසිංහ මයා.) කැමතිද කියා මා අහන්න කැමතියි. මාතර දිස්ත්‍රික්කයට ඉඩම් කට්ටි 1,500 යි. මෙවර ඉඩම් කට්ටි ලබාගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර 38,000 ක් පමණ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයෙන් ලැබී තිබෙනවා. එමෙන්ම මෙවර කට්ටිකරුවන් තෝරන්නට අමුතු ක්‍රමයක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඉඩම් බෙදා දීමේදී අනුගමනය කිරීම සඳහා උපදෙස් මාලාවක් සියළුම කවිචේට්ටලට චක්‍රලේඛනයක් වශයෙන් නිකුත් කර තිබෙනවා. මා හෝඩියේ සිටිය දී අපට ඉංගිරිසියෙන් ඉගැන්නුව Three Blind Mice කියා කථාවක්. තමුන්නාන්සේන් එය දන්නවා ඇති. ඇමතිතුමයි, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමයි, ස්ථීර ලේකම්තුමයි කියන තුන්දෙනා තමයි ඒ Three Blind Mice කියන තුන්දෙනා. ඒ අය—running after the farmer's wife—ගොවියාගේ අඹුව පස්සේ එළවීමට පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ චක්‍රලේඛනය අනුව නොයෙකුත් ප්‍රශ්න අසා තිබෙනවා. වෙනදා ඉඩම් කවිචේට්ට පවත්වන විට ඉදිරිපත් වන්නේ ගොවියා පමණයි. තමන්ට ඉඩම් නැත, දරුවන් මෙපමණ සිටිනවා, යනාදි වශයෙන් තමන්ගේ සුදුසුකම් කියන්නේ ගොවියායි. මේ චක්‍ර ලේඛනයේ හැටියට වෙනමම පෝරමය තිබෙනවා; එහි නොයෙක් නොයෙක් කොටස් තිබෙනවා. පළමුවැනි කොටස ගෙවිලියගේ නම, ගම, වයස, උස, මහත, දින, පාලන, බර

Weight of the farmer's wife ඉඩම් ඇමතිතුමා ගොවියාගේ පවුලේ බර සොයන්නේ මොකටද? මා එය අහන්නට ඕනෑ. මේ නිලධාරීන්ට ප්‍රථමද ඉඩම් කවිචේට්ටලට තරාදි අරගෙන යන්න, ගෙවිලියගේ බර කිරන්න. ඒවා මොකටද?

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

කුඹුරේ එරුණොත් කියල.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

මෙන්න මේ අන්දමට මෙවැනි චක්‍ර ලේඛන නිකුත් කර මෙවැනි උපදෙස් දී තිබෙන නිසා ඉඩම් ඉල්ලන්න තනියම කවිචේට්ටයට යන්නට ගොවියාට ප්‍රථමත් කමක් නැහැ; ගෙවිලියන් එක්කරගෙන යන්නට ඕනෑ. [බාධාකිරීම්] ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධව මගේ විරුද්ධත්වය මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවි ජනතාවගෙන් පළිගෙන තිබෙනවා. මුල්කිරිගල මන්ත්‍රීතුමා කරන්නේ පෙඩරල් පක්ෂයේ ඉල්ලීමක් යයි එතුමා කියා තිබෙනවා. මුල්කිරිගල මන්ත්‍රීතුමා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් නැති ගොවීන් වෙනුවෙන් ඉඩම් ඉල්ලා සිටින විට කාකනදුරේ එක්තරා ස්ථානයක රැස් විමකදී ඉඩම් ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා ඔහු ඒ කරන්නේ පෙඩරල් පක්ෂයේ ඉල්ලීමක් ය කියලා. එයින් තවත් දෙයක් ඔප්පු වුණා. පෙඩරල් පක්ෂය විසින් උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ඉඩම් දෙමළ ජනතාවට පමණක් දෙන්නය කියා ඉල්ලා සිටින බවත් එයින් ඔප්පු වෙනවා. අපි අහන්නේ එය ඇත්තද නැත්තද කියයි. උතුරේ සහ නැගෙනහිරේ ඉඩම් දෙමළ උදවියට පමණක් දෙන්න තමුන්නාන්සේලා පොරොන්දු වී සිටිනවාදැයි අපි මෙපමණ කලක් චෝදනා කළේ නිකරුණේද? මට පිළිතුරු දෙන්නට ගොස් ඒ බළලා මල්ලෙන් එලියට පැන්නා. ඉඩම් ඇමතිතුමා කතා කරන විට අප ඊටත් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන්නේ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ පරමාර්ථය ඇති බව කියනවා. ස්වදේශ කටයුතු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.]

භාර ගරු ඇමතිතුමා හැමතැනම ගොස් කියන්නේ “මේ රටට වුවමනා කරන රෙදි පිළි මේ රටෙහිම නිපදවනවා” යනුවෙනුයි. එතුමා කුරුදුවත්තේ අම්මණ්ඩලා මනිපුරි, කාංචිපුරම්, කටාවොයිල් එහෙම අදින නිසා ඒ උදවියට කස පහර දෙනවායැයි තර්ජනය කර තිබෙනවා. මේ රටට වුවමනා රෙදි ප්‍රමාණය මේ රටේ තරුණ තරුණියන් ලවා සකස් කරවනවා නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඊට බොහොම කැමැත්තෙන් සහාය දෙන බව කියන්නට කැමතියි. මිලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (ඔබේසේකර මිය.) කතා කරන විට ඒ ගැන විස්තර වශයෙන් කියනවා ඇති. විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගැනීමට වුවමනා නම් තමුත්තාත්සේලාගේ මුළු ඇමති මණ්ඩලයම රටට ආදර්ශමත් පරිදි කටයුතු කළයුතුව තිබෙනවා. නිරපරාදේ විදේශ විනිමය නාස්ති කරන්න එපා.

ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා 1965 දී ගරු අගමැතිතුමා වෙනුවෙන් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය අගමැතිවරුන්ගේ සම්මේලනයකට සහභාගි වීම පිණිස එංගලන්තයට ගියා. නෛකයින් විරාජමාන දෙවන එලිසබෙත් මහා රාජ්‍යීන් වහන්සේ වෙසෙන බකිංහැම් මාලිගයේ පියගැට පෙළ නැගගෙන ගොස් එතුමිය ඉදිරිපිට දණ්ඩ නමස්කාර කිරීමේ අවස්ථාව ඒ ගමනේදී ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාට ලැබුණා. ලංඩන් නුවර ලංකා මහකොමසාරිස්වරයා හමුවී ලංකාවේ විදේශ විනිමයෙන් පවුම් 375ක් ලබා ගත්තා. ඒ පවුම් 375 ලබාගෙන අධිකරණ ඇමතිතුමා පළමුවෙන්ම කළේ කුමක්ද? මහරැජින බැහැ දැකීම පිණිස අළුත් සුවි එකක්—කළු කෝටි එකයි, කළු කලිසමයි—මසා ගැනීමයි. ලංකාවේ මුදලින් රුපියල් 1,760 ක් වටිනා එම සුවි එක ඇඳ ගෙනයි, ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා රැජින බැහැ දැකීමට ගියේ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මය. (දඹුල්ල)

(ති.රු. ඒ. ඩී. ටෙනෙක්කෝන්—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

මහජන මුදල්ද?

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.

(ති.රු. ඉෂාරාත් රාජපක්ෂ)

(Mr. George Rajapaksa)

මහජන මුදල් තමා. ඒ මොන විධියේ වත් ලංකාවේ මුදල් මේ විධියට නාස්ති සුවි එකක්ද? හල් මිල්ල සුවි එකක්ද? කළේ නැහැ. [බාධාකිරීම්] මේව හොඳට

බුරුන සුවි එකක්ද? සුවි එකකට රුපියල් 1,760ක් වියදම් කළේ මොකටද? අපේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමා කියනවා, “ඩී. අයි. සපත්තු හොඳයි, ඒවා පිටරටවලට පවා පටවනවා” යනුවෙන්. නමුත් අධිකරණ ඇමතිතුමාට ලංකාවේ ඩී. අයි. සපත්තු හොඳ නැහැ. එංගලන්තයේ බොත් ස්ට්‍රිට් එකෙන් සපත්තු දෙකකුත් මහා ගත්තා. රජයේ නිලධාරීන්ට winter clothing allowance යනුවෙන් සිත කාලයට ඇඳුම් කට්ටල සපයා ගැනීම සඳහා රුපියල් 400ක දීමනාවක් ලැබෙනවා. අධිකරණ ඇමති තුමා ගියේ ජූනි මාසයේදීයි. In summer, Mr. Deputy Speaker. ජූනි මාසයේ එංගලන්තයට ගිහින් ලංකාවේ විදේශ විනිමයෙන් සිතලට අදින්න රුපියල් 1,760 කට ඇඳුම් කට්ටලයක් මසාගෙනයි, මහරැජින බැහැ දකින්නට ගියේ. මේ පිළිබඳව භාණ්ඩාගාරයෙන් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. අධිකරණ ඇමතිතුමා අවුරුදු එකහමාරක් ලියුම් ගනුදෙනු කර තිබෙනවා, මේ පිළිබඳව. දාතම ඇතුළු ඒ ලියුම් පත්‍රවල පළවුණා. “කළුකෝටි මහපු හැටි මෙන්” යනුවෙන් මා ලඟ තිබෙන පත්‍රයේ ඒ ගැන සඳහන් වී තිබෙනවා.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(ති.රු. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

ඇත්තද?

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.

(ති.රු. ඉෂාරාත් රාජපක්ෂ)

(Mr. George Rajapaksa)

හරි ඇත්ත. මා අභියෝග කරනවා, බොරුවක් නම් ඔප්පු කරන ලෙස. වග කීමක් අතුළුවයි මා කතාකරන්නේ. [බාධාකිරීම්] තමුත්තාත්සේ උසාවියට අදින කළු කෝටි එක රුපියල් 1,760 ක් වටිනා නේ නැහැ. ඒවා සුළු දේවල්. මේ ගැන කතා කරන්න එපා.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(ති.රු. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

තමුත්තාත්සේත් අදිනවා.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.

(ති.රු. ඉෂාරාත් රාජපක්ෂ)

(Mr. George Rajapaksa)

අපි අදින්නේ ලංකාවේ ඒවා. අප කවදා වත් ලංකාවේ මුදල් මේ විධියට නාස්ති කළේ නැහැ. [බාධාකිරීම්] මේව හොඳට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අභගන්ත. අන්තිමේදී මොකද වුණේ? අධිකරණ ඇමතිතුමාත් විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයත් එංගලන්තයේ ලංකා මහා කොමසාරිස්තුමාත් අතර අවුරුදු එකහමාරක් තිස්සේ ලියුම් ගනු දෙනු වුණා. අවුරුදු එකහමාරකට පසුව අධිකරණ ඇමතිතුමා ඒ රුපියල් 1,760න් එතුමාට අයිති රුපියල් 400 ක් අරගෙන ඉතිරි රුපියල් 1,300 කුත් ගණනක් ආපසු ලංකාවේ භාණ්ඩාගාරයට රුපියල්වලින් ගෙවා තිබෙනවා. අද කළකඩේ පවුමක වටිනාකම රුපියල් 31 යි නැත්නම් 32 යි. එහෙත් අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ මේ ගනු දෙනුවේදී එතුමා ගණන් බේරා තිබෙන්නේ පවුමක් රු. 13.13 බැගිනුයි. ඒත් අවුරුදු එකහමාරකට පසුවයි. මේ රජයේ ඇමති වරුන් ක්‍රියා කරන්නේ මේ විධියට නම් මහජනයාගේ සහයෝගයක් මේ රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ කොහොමද? හැකි නම් මේ කාරණය බොරුවක්යයි ඔප්පු කරන ලෙස මා රජයට අභියෝග කරනවා. අධිකරණ ඇමතිතුමා රු. 1,760 ක සුවි එකක් මැසුවේ නැතැයි කියන්න, ප්‍රථමත් නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බලන්න ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දෙස. එතුමා බොහොම වාමි මනුෂ්‍යයෙක්. අදින්තේ ටසෝ සුවි. අපේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා මේ කාරණය ගැන මොකද කියන්නේ? ධනපති අම්මණ්ඩලාට කස පහර දෙන්නට කලින් තමන්ගේම සගයාට කස පහර දෙන ලෙස මා ස්වදේශ ඇමතිතුමාට ආරාධනා කරනවා. සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩු කාලයේදී එය මේ රටේ විදේශ විනිමය කාබාසිනියා කළායයි අද මේ රජයේ උදවිය කියනවා. අප මේ ගරු සභාවේදී දහස් වරකට වැඩිය ඊට පිළිතුරු දී තිබෙනවා. අප විදේශ විනිමය පාවිච්චි කළ බව ඇත්ත. එහෙත් අප එය පාවිච්චි කළේ මේ රටේ කර්මාන්ත ආදිය වැඩි දියුණු කොට රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට මිස කළ කෝටි මහන්නට නොනොවෙයි. “විදුරු ගෙවල සිටින අය අනුන්ට ගල් නොගසිය යුතුය” යි කියමනක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම කිසිවකු විදුරු ගෙවල සිට නම ඇදුම් මාරු කරන්නත් හොඳ නැහැ. එසේ කළොත් ඔහුගේ නිරුවත මුළු ලෝකයටම පෙනෙනවා. [බාධා කිරීම්]. ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ

රජයේ මැති ඇමතිවරුන් කර තිබෙන්නේ මොනවාදැයි අපි බලමු. මේ ඇමති වරුන් මරු වැඩ පිකක් කර තිබෙනවා. ඒ නිසාම දැන් මේ රජය මුළු රටටම එපා වෙලා. ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා ග්‍රාම සේවකයින් මැරීම පටන් ගෙන තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා අම්මණ්ඩලාට පෙනි වගයක් දීලා උපදින්නත් කලින් දරුවන් මරනවා. ආහාර ඇමතිතුමා විරුඬ පක්ෂයට ලැදි අය සිටින විවිධ සේවා සමුපකාර සංගම් සියල්ලම දැන් හදිසි නීතිය යටතේ මරාගෙන යනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගුරු දඩයමෙහි යෙදී ගුරුවරුන් මරාගෙන යනවා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධිවිධාන) පනතක් ගෙනත් පළමුවෙන්ම හාමුදුරු නමක් මැරුවා. රජයේ සේවකයින්ගෙන් පළි ගන්නවා. පළාත් පාලන ඇමති තීරුවේවම් මහත්මිය පළාත් පාලන ආයතන මරනවා. යාපනේ නගර සභාව පිළිබඳව රාජාධිකරණ තීන්දුව තමුත්තාත්සේලාන් දකින්නට ඇති. මොරටුවේ නගර සභාවත් මරා දැමීමට එතුමා දැන් එහි ගෙල මිරිකාගෙන සිටිනවා. මේ රජය අවුරුදු දෙකහමාරක් තිස්සේ රට පාලනය කරගෙන ගොස් තිබෙන්නේ මෙන්න මේ විධියටයි. දැන් ස්වදේශ ඇමතිතුමා ගාල්ලේ නගර සභාවේ ගෙල මිරිකාගෙන සිටිනවා. තවම හුස්ම ගියේ නැහැ. මීට හේතුව මොකක්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ 15 වැනි සංවත්සරය අප පසුගියදා ගාල්ලේදී උත්සව ශ්‍රියෙන් පැවැත්තුවා. එදා ගිය දවැන්න පෙළපාලියන් රැස් වුණු මහජනකායන් දකලා ස්වදේශ ඇමතිතුමාට හින් දාඩිය දැමීමා. දැන් එතුමා ගාල්ලේ අහිංසක පුරපතිතුමාගේ ඇඟට පැනලා. ගාල්ලේ පුරපති ඩබ්ලිව්. ඩී. එස්. අබේගුණවර්ධන හෙවත් පැටි මහත්මිය ප්‍රබල යු. එන්. පී. කාරයෙක්. එහෙත් අනෙක් යු. එන්. පී. කාරසිනුන් පැටි මහත්මයා අතර විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. පැටි මහත්මිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අකුරටම ආරක්ෂා කරන හොඳ අවංක මිනිසෙක්. ගාලු නගර සභාවත් ගාලු නගර සභා භූමියත් පොදු වස්තුවක්. ඕනෑම දේශපාලන පක්ෂයකට ගාලු නගර සභා පිටිටතිය පාවිච්චි කිරීමට ගාල්ලේ නගරාධිපතිවරයා ඉඩ දෙනව. ගාලු නගරාධිපතිවරයා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව සාධාරණ අත්දමට ක්‍රියා කිරීමේ වරදට නගර සභාව හරින්නට යයි විජයානන්ද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68
[ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.]
දහනායක ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමති තුමා පළාත් පාලන ඇමතිතුමාට තර්ජනාත්මකව බල කරනවා. මේකද තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂයේ කෙනෙක් සාධාරණව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආකාරයට ක්‍රියා කරන විට ඔහුගේ බෙල්ල මිරිකන්නයි, තමුන්නාන්සේලාගේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමති විජයානන්ද දහනායක මහත් මයා ක්‍රියා කරන්නේ. මේකද, තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේක නම් මේ කෙහෙල්මල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් මේ රටට වැඩක් නැහැ.

අවුරුදු 4½ කදී, හදිසි නීති යටතේ දවස් 700 ක් අපි රට පාලනය කළාය කියා තමුන්නාන්සේලාගේ අගමැතිතුමා අපට එදා චෝදනා කළා. ඔව්; අපි එදා හදිසි නීති යටතේ රට පාලනය කළා නමයි. ඒපඩරල් පක්ෂය මේ රටේ උතුරු ප්‍රදේශයේ වෙනම ආණ්ඩුවක් හදල, තැපැල් කන්තෝරු විවෘත කරල, ඔවුන්ගේම තැපැල් මුද්දර අවුට් ගහල මේ රටෙන් දෙකෙන් පංතුවක් බලහත්කාරයෙන් කඩා ගන්නට තැන් කළ අවස්ථාවේ ඒපඩරල් පක්ෂය මර්දනය කර සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගන්නට අපි හදිසි නීති පාවිච්චි කළ බව ඇත්ත. එදා මේ රටේ හදිසි නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්නට තරම් බැරෑරුම් තත්ත්වයක් උද්ගතව තිබුණා. එහෙත් අද, දවස් 500 කට වඩා තමුන්නාන්සේලා මේ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන් පාලනය කළේ නැහැ. අද තමුන්නාන්සේලා මේ රට පාලනය කරන්නේ හදිසි නීතියේ අනුබලයෙන් නේද? ආහාර වගා කරන්නට හදිසි නීතියක් වුව මනාද? මොකක්ද අද නිබෙන හදිසිය? ඔව්; හදිසිය මොකක්ද කියා අපි දන්නවා. එදා ඒපඩරලුන් අපේ රටෙන් කැල්ලක් උදුරා ගන්නට හදන විට ඊට ඉඩ නොදී මේ රට අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යන්නට අපි මේ රට ඔවුන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගත්ත. තමුන්නාන්සේලා මේ හදිසි නීති පවත්වාගෙන යාමෙන් අදහස් කරන්නේ එදා ඔවුන් බලහත්කාරයෙන් ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තු වුණු දේ සිය කාමත් තෙන්නම දෙන්නයි. එනම්, මේ රටෙන් කොටසක් ඔවුන්ට බෙදා දෙන්නයි. අද හදිසි නීතිය පවත්වාගෙන යන්නේ රට

—දෙවන වර කියවීම
සභා පනත ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී සිංහලයාට විරුද්ධව පාවිච්චි කරන්නයි. මේ ආණ්ඩුවට එ් නිසා කිසිම අයිතිවාසිකමක් නැහැ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන් කථා කරන්න; මේ රටේ ගොවිකම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් කථා කරන්න. තමුන්නාන්සේලා ඔවුන්ට විරුද්ධව කරන මේ නින්දිත ක්‍රියා නිසා, දරුණු පළිගැනීම් නිසා, වැඩි කල් යන්ට මන්නෙන් මේ රටේ ගොවි-කම්කරු ජනතාව තමුන්නාන්සේලාව ඔය ආසනවලින් එළවා දමන බවට මගේ නම් කිසිම සැකයක් නැති බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

පූ. හා. 10.44
බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(නිල. ගෙනුම්කරු පෙරාමුණේ)
(Mr. Denzil Fernando)

Mr. Deputy Speaker, before I speak on the Budget itself I would like to say a few words in reply to the hon. Member for Mulkirigala who just ended his speech. The hon. Member, I think, was advocating his own brand of democracy which is nothing but Marxism. And, obviously, he wants us to follow what he is preaching. This Government is wedded to democracy which gives equal rights to all citizens of this country. Whether one be rich, poor, or a mere *goviya*, the same rights will be given to one and all. We know that under Marxism the middle and the upper classes have to be destroyed before anything can be done. It is the cause of Marxism that my hon. Friend was espousing today.

My hon. Friend from Mulkirigala seemed to espouse the cause of the public servants too. He said that the Hon. Minister of Finance has given them a salary increase of only Rs. 20 a month, but he forgets that Rs. 20 works out to Rs. 240 a year, whereas the Finance Minister of the Coalition Government gave public servants a salary increase of Re. 1.50 a month which works out to Rs. 18 a year. I am sure that when conditions improve, as the Hon. Prime Minister has already stated, the Government will be able to give the public servants a much better deal.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

The hon. Member also spoke about the rising cost of living. Certainly, the cost of living has risen to some extent. But what is it due to? In 1965 when this Government assumed office they inherited an empty Treasury, whereas in 1956 when the U.N.P. handed over the reins of office, it handed over a rich country to the S. L. F. P. Government. When the National Government took over in 1965 there was not even money to buy the essential goods for a week. It is in those conditions, as we are placed today, that the Hon. Minister of State stated that although the policies of the U. N. P. remain the same as stated in 1965, there are difficulties in implementing them. But he did not say for a moment that any of those policies would be changed. It is a fact that due to falling prices of tea, rubber, and also coconut products, we have lost more than Rs. 200 million in external assets. So, in this context, is it not the duty of the Opposition which is the alternative government, to extend the hand of co-operation, as was asked for by the Hon. Prime Minister? The leaders of the Opposition persist in opposing us for the mere sake of opposing.

The hon. Members who spoke from the other side repeated over and over again that on the day the Minister of Finance presented his Budget the Galleries were practically empty. I would like to remind them that there are three Ministers in the Cabinet and a Parliamentary Secretary who represent Colombo electorates and we could have filled not one but ten Galleries with voters from those electorates if that was what was required. A full gallery is not what is required. The people of this country are aware that this Government has placed the economy of this country on the right path. The National Government and the Minister of Finance will never let down the people of this country as was done by the previous Government.

When the Budget speeches of 1963 and 1964 were delivered there was tension, and everybody in this coun-

try who was unable to be present in this House stayed glued to the radio to listen to the awful news—news that something awful had happened within the Government. That was the plight of the people when the budgets were presented in 1963 and 1964. That is not the position today. The people know that the National Government will never let them down, and that was why the Galleries were half full on Budget day. If that is the criterion by which a budget is judged, I am sorry to say that leaders of Opposition parties and hon. Members of the Opposition have not yet understood what budgeting is.

The Hon. Minister of Finance has also presented a foreign aid budget and a foreign exchange budget. These two are ancillary to the main Budget he has presented. The foreign aid budget sets out how foreign aid had been coming into Ceylon.

My Friends in the Opposition must remember that the United Kingdom gave long-term, interest-free loans and aid without any interest, whereas the Red countries always gave short-term loans with a high rate of interest attached to them. I hope leaders of Opposition parties will one day get the Red countries to give Ceylon aid free of interest.

In the foreign exchange budget we see how Ceylon's external assets are being utilized. In 1966 our export earnings amounted to Rs. 1,676 million. We see that due to the fall in the tea and rubber prices our export earnings are less than the expenditure on imports. Therefore, we had a drop in our external assets. That was the position in which we were when the Hon. Prime Minister spoke in the Throne Speech Debate.

The Hon. Prime Minister in all earnestness called upon the Opposition to extend their hand at a time when Ceylon was facing a financial crisis. This crisis was not brought about by the National Government during the last two years. It was brought about by the previous S. L. F. P. Government which ruled this country for 9½

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බෙන්සිල් ප්‍රකාශය මගින්]

years. If the previous Government had conserved the external assets that were handed over to them in 1956, this Government would never have faced such a financial crisis. It is because of this that the National Government today wants to step up paddy production. The food drive by the National Government is being vigorously pursued with a view to conserving our external assets.

We are spending nearly Rs. 286 million a year on purchases of rice alone. This is money which can be saved. The Hon. Prime Minister has said that by 1970 rice will be exported from this country. If that be the case, we can save more than Rs. 286 million in foreign exchange. If rice is exported, that will be an additional earning as far as our external assets are concerned. We have no doubt that the National Government is doing everything possible to improve the cultivation of paddy and subsidiary foodstuffs. There is no doubt that soon we will be self-sufficient in rice and subsidiary foodstuffs and then we will save the millions of rupees that are going out of the country today and have sufficient foreign exchange to import without restriction certain other essential requirements of the people which have today been cut down.

We are aware that there is shortage of potatoes, chillies, coriander and such other items. But if we are to encourage the growing of subsidiary foodstuffs in Ceylon, there is no doubt that the import of these items will have to be restricted. It would be no encouragement to the cultivator if he has to face competition by the import of the commodity he produces. It is, therefore, futile for the Opposition to say that subsidiary foodstuffs, which can be grown here, should be imported, and that by importing subsidiary foodstuffs we will not diminish our external assets.

It is well known that eggs which we were once importing are now being exported. If we can now produce not only all the eggs needed for local consumption but even sufficient for export, I see no reason why we

cannot produce subsidiary foodstuffs in the same way. I agree with the Hon. Prime Minister that by 1970 we will be self-sufficient in rice and subsidiary foodstuffs.

Hon. Members of the Opposition have criticized the Budget on the ground that it has not done anything for the cultivator. In fact, the cultivator has been given every assistance and encouragement in the matter of a fair price for his produce and financial assistance for the purchase of implements.

Members of the Opposition have stated that vehicles that were imported for food production purposes and allocated to different persons are being misused. The Government is not solely responsible for that. For example, a jeep that is given for food production purposes cannot be used for the full twenty-four hours for that purpose. It may be that a middle-class gentleman uses the jeep to send his children to school when it is not being used for the purpose for which it is given, and I do not think serious objection could be taken to that. But, of course, if the vehicle is not used at all for the purpose for which it was taken, then it is a matter that has to be taken up at the appropriate level.

In this connexion I wish to say that there are Members of the Opposition who have themselves got vehicles for food production purposes but they are being used for other purposes also. In fact during the Negombo by-election I saw a number of 5 Sri vehicles belonging to Members of the Opposition, and I express the hope that they will not be used at the Bandaragama by-election. It would be a good thing if hon. Members practise what they preach. If they do so, I have no doubt that the Opposition will join hands with the Government and vote for the Budget that has been placed before us by the Hon. Minister of Finance.

The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Mangala Moonesinghe) referred to the Common Market. The Common Market in Europe or the E.C.M. has been a saviour of most of the countries which are members of the E.C.M. When Italy and France were

almost crashing, the Common Market became their saviour. But we in Ceylon with our 11 million population cannot have a common market with our big neighbour India which has nearly 490 million people. I do not for a moment think that India will ever form a common market with Ceylon. This may be one of the factors that have operated against the forming of an Asian common market.

The National Government has held the view that a common market in some form or other will be an advantage to this country. Even today hon. Members of the Opposition and every citizen in this country know that the United Kingdom has for the last ten years tried to enter the European Common Market. General de Gaulle, the President of France, has practically obstructed U. K.'s entry because he knows that the entry of England will mean the entry of the Commonwealth.

If an Asian common market can be established I do not think any Member of the Cabinet or of the National Government will be against such a move. I hope that one day the Asian common market will come into existence.

The Hon. Minister of Finance, in his Budget Speech said that there is an increase of 27 per cent in paddy cultivation in 1966 over 1965. The Hon. Prime Minister has said that the Maha season has brought in a large stock of paddy. The Yala crop has not yet been harvested, but I hope that when the figures are available and published in the Central Bank Report, the increase will not be 27 per cent but double that figure.

It is whimsical for the Opposition to say that the increase is only 2 per cent.

Speaking on tourism, the leaders of the Opposition seem to feel that we should not indulge in tourism. Tourism is one of the best ways of earning external assets. When the Government is on the proper path the leaders of the Opposition do not like it. The ten tourist hotels that are coming up will bring in millions of

rupees of external assets to this country. I shall now quote a small passage from the "Financial Times" for June.

In an article headed 'Investing in Tourism', the writer says on Planning and Tourism:

"Tourism, like other economic activities, flourishes best when it fits into a context of general economic policies and programs designed to lead to the optimum growth of the economy as a whole. For this, some sort of national planning—at least in setting priorities and seeing that they are emphasized—is required to create a climate for productive investments in all suitable fields."

I ask this question from the leaders of the Opposition: Has the Government planned the tourist trade? The only answer is, yes. The ten hotels that are to come up in different parts of Ceylon will attract tourists to this country.

The Hon. Minister of State has already taken the tourist trade under his wing and asserted that in a very short time the foreign exchange that we would get would be far in excess of the investment that is being made.

The private sector too has been encouraged by the Government to take to the tourist industry. No doubt, leading Members of the Opposition would not like the private sector prospering. That is their way of looking at things. In the nine years that the S. L. F. P. were governing, the private sector was trampled down. With the formation of the National Government, it repeatedly said that it is not the policy of the National Government to nationalize everything but that it would encourage the private sector. In the tourist trade too the Government has encouraged the private sector. We are not only preaching, but we believe in practising what we preach. The National Government not only states its policy but also executes it. The S. L. F. P. Government enunciated its policies but never executed them. They say one thing now within the four walls of this House and something else elsewhere. That is not the way of the National Government. Therefore we of the National Government have always encouraged the private

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

sector and will go on encouraging the private sector. That is one of the attributes of a democratic state. A very strong private sector brings into existence a middle class. The middle class is an essential component of the democratic state. It is this middle class that the Marxists in the Opposition are always hitting at.

It is to help this middle class that the Hon. Minister of Finance gave a salary increase of Rs. 20 a month to public servants. The public servants form what is called the middle class.

The Government which is pledged to maintain a democratic socialist way of life has shown by its own policies that it is ruling this country in a democratic socialist way, and it has put the economy on the correct lines.

I have taken too much of your time already. Pardon me for it.

Finally, I say that this Budget has been prepared in such a way that it would not harm the middle and the lower classes. No doubt the Budget has not benefited the people who have money. The principle is not to pinch Paul to give John, but to give to John and to Paul. That is the principle on which this Budget has been based, and I hope that at the end of this Debate, when on the 14th there is a Division, at least a few of the Members of the Opposition who call themselves democrats will vote with this Government.

ප්‍ර. හා. 11.09

ජේ. පී. ඔබයෙසේකර මිය. (මිරිගම)

(திருமதி ஜே. பி. ஒபயசேக்கர—மீரிகம)

(Mrs. J. P. Obeyesekere—Mirigama)

I think the new Member, the hon. Member for Negombo, has said exactly what I wanted to say on tourism at the beginning of my contribution to this Budget Debate. That is exactly what I was going to tell the Hon. Minister of Finance.

According to the hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) as reported in the "Daily Mirror", "this is a continuity Budget correlated to its predecessors". And it is

true. It is correlated with the previous years' budgets. This is in line with and expresses one way of thinking. The purpose of this is to help the private sector. The hon. Member for Negombo said that they will go on helping the private sector. I am not saying that the private sector should not be helped. I do not mind if the small people in the private sector are helped. But this Budget has prepared the way for the favoured few, the people who have a monopoly of everything.

Many a person remarked about the empty Galleries on Budget day. Even the press said that the only colour that was added to the Hon. Finance Minister's Budget Speech was the fiery pink, the colour of my saree. I hope the Hon. Minister of Finance will take note of that and add a little bit of that fiery pink to his sordid green, and then it might present a better picture.

I would like to say a few words about something which affects us women, as well, and that is the cost of living. The Hon. Minister of Finance in his Budget Speech states :

"After a period of sharply rising prices, the Colombo Consumers Price Index fell by 0.2 points in 1966 as against a rise of 3.4 points in 1964 and 0.3 points in 1965." [OFFICIAL REPORT, 25th July 1967 ; Vol. 73, c. 21.]

I really do not know who compiles these figures and from where they get their facts. We who go marketing and buy things for our homes can truly say that this is a distortion of facts. This is not true. The cost of living—I am sure the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Health will admit it—has risen steeply in every sphere.

Let me quote what the President of the Senate, Mr. A. Ratnayake, had written in an article published by the "Sunday Mirror" of August 6th 1967, in reference to what Dr. Dahanayake had said about him in 1951. He says :

"I felt the sting in 1951 when he thundered: 'Red onions which were 28 cents a pound are now 48 cents'. Today

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

I pay anything from 80 cents to Rs. 1.20 per pound. Dr. D said the price of Bombay Onions had risen from 19 to 25 cents, today you pay 60 cents per pound. Potatoes, he said, had risen to 25 cents per pound; today the price is Rs. 1.20. Coriander, he said, had shot up to Rs. 1.10 from 48 cents; today the price is Rs. 3.00.... The battle against the cost of living is a never ending one.... and most often those who fight it, fight a losing battle as well."

And he ends up by saying :

"Unfortunately, though our politicians have their own ideas of creating a heaven on earth, they invariably proceed to create it by raising hell. The end result amounts to nothing."

How very true it is ! Today there is a shortage of both red onions and bombay onions.

In fact, the other day, in the Throne Speech Debate the Hon. Prime Minister bellowed here saying that the country was self-sufficient in red onions and that we were really short of bombay onions only ! Of course, one does not expect a bachelor Prime Minister to know whether these things are available or not. I am sure he need not stand in the queues to buy these things, nor has he to run a house or do any cooking. Perhaps it would be a jolly good thing if he knows his onions before he speaks next time. Anyway there is a shortage of garlic, coriander, dhal, chillies and even things like "Suduru" and "Mahaduru". In fact it is a custom in our Sinhalese homes—not only Sinhalese homes but also Tamil homes—to use coriander for more than one thing. It is not only used for cooking purposes, it is also used as a medicine for common colds. Today we cannot buy the coriander we need. Even to get the small ration that we are entitled to get we have to wait in the queue and that is about all that one could get unless one is prepared to pay blackmarket prices in the outside market. This is a very essential requirement of our people. Coriander is used as a substitute by the mothers in the villages to feed their infants and to bring up their children. Due to the lack of this

commodity the people in the rural areas are put to great hardship. Because of the non-availability of these essential requirements these people are going through a very difficult time. I do not for a moment say that we should not encourage the growing of these items in our country. It is very important that we should do so but my point is that you cannot grow them overnight and therefore until such time as we grow them sufficiently, adequate foreign exchange allocations should be made to import these items which our people require in their day to day life.

In addition to the shortage of coriander there is also a shortage of infants' milk food, condensed milk, milk food, etc. I suppose we shall have to wait for the condensed milk factory of our Minister of Agriculture and Food to obtain our condensed milk and perhaps it may not be in our lifetime. Anyway, there is an acute shortage of milk food. I am given to understand that the quotas given were allocated on the basis of the consumption figures of 1961-63, which is about 11 to 12 million pounds of milk food and 5 million pounds of infants' milk food, but the actual consumption figures of today are in the region of 15 to 18 million pounds of milk food. I do not know whether this increase in the consumption figures was taken into account by the Minister of Finance in fixing these allocations. In spite of the fact that the quota of milk food imported is less than the requirements of the country and thus there is a shortage, we understand that it is smuggled out of this country. Why cannot the members of the Federal Party who are Members of this Government help it to stop this smuggling ?—[Interruption].

එස්. එම්. රසමානික්කම් (පද්දිරිප්පු)
(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டிரப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddirippu)

It is not only our business, but the business of everybody.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඔබයසේකර මිය.

(திருமதி ஔயசேக்கர)

(Mrs. Obeyesekere)

That is right. But if you are interested you can assist the Government to stop this. If you have the welfare of the people of this country at heart you should do so and see that these milk foods are used for the benefit of the people of this country.

Now, I should like to deal with the question of the prices of vegetables. The other day the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Mr. S. de S. Jayasingha) quoted some prices at which he was able to get his vegetables. Unfortunately, everyone of us cannot be a mayor. Perhaps he has special prices for himself. I will give the prices of some items that I myself have purchased at the Farm shops. These shops were sponsored by the Hon. Minister of State and the prices prevailing at these shops are : sweet potatoes or *bathala* thirty-five cents a pound, drum-sticks seventy cents a pound, ash plantain thirty-five cents a pound—those days it was only fifteen to twenty cents a pound—beans seventy-five cents a pound, a pound of lime forty cents, sweet pumpkins twenty cents a pound, snake gourd thirty cents a pound, and cabbage fifty-five cents a pound. Now, is the cost of living high or low? These were purchased from one shop. I am sure that these prices are not different from those prevailing in other places. I do not think these prices differ from the prices prevailing in the open market.

The hon. Member for Negombo (Mr. N. Denzil Fernando) mentioned the fact that we are exporting eggs. I ask him, who should get the credit for it? It was the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) who banned the importation of eggs from India into this country and thus encouraged poultry farming. We are today self-sufficient in eggs because of that. In fact, we have more than what we need today.

The "Daily News" of yesterday under the caption "Eggs at 20 cents each" reports :

"The Marketing Department with 3.2 million eggs in its cold stores is to sell them at 20 cents each.

Several poultry and egg producers in the country have complained that the production of eggs is uneconomical. A spokesman of the Ministry of Agriculture and Food said that steps have been taken to increase the consumption of eggs and reduce the price of poultry food."

I hope the Hon. Minister will take note of this fact. Unless this question is looked into and something is done about it we will soon find ourselves in the position of having to import eggs once again, because this is discouraging the poultry producers and they are finding it uneconomical to produce eggs. Even the spokesman of the Agriculture Department has said so.

Then about the Fisheries Corporation stalls—one of the great things the Minister of Industries has done. What did he succeed in doing but help to raise the cost of fish in the open market? Corporation stalls were opened all over Colombo. Half of them are already closed, and in regard to the few that exist, if one goes there to buy a pound of fish, one has to take 2 ozs. of bones. I do not know whether they are part of his old bones, or whose bones, but you have to take 2 ozs. of bones with your one pound of fish. This is how you are treated at the corporation stall. All the good fish is sold to the private trade and you just get what is left over. If the price of seer fish is Rs. 2.75 at the corporation stall and it is not available, you can buy it outside but you will have to pay Rs. 3.50 or Rs. 4 a pound. That is how the Hon. Minister has helped us to bring down the price of fish in this country.

We from the Opposition shall welcome any proposal to make Ceylon self-sufficient in any of these commodities and I am sure you will have from us all the support that is needed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

On the other hand, you permit valuable foreign exchange to be used, and all your programmes are to help only certain individuals. We recently read that tractor pools are to be established in this country. I gather that it was only the other day that one of your good old Senators just returned from another trip to the United States. I believe he has got the agency of one of the tractor companies and he, I am sure, will do well in organizing these tractor pools! Exchange is freely available for such jaunts and for the import of tractors mini-mokes and other things. But have you looked into the question of whether these tractors could be used in every part of this country where there are paddy fields? I know in my area, in my electorate, representations have been made by the cultivators themselves that tractors are of no use to them. What they need are buffaloes and buffalo pools will be much more useful, if that is thought of, because tractors cannot be used in those fields.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ச)

(Mr. George Rajapaksa)

Plenty on that side!

ඔබයෙහි මය.

(திருமதி ஒபயசேக்கர)

(Mrs. Obeyesekere)

Then again I would like to ask the Hon. Minister of Finance to please see that, before these schemes for the establishment of tractor pools are implemented, the Minister of Agriculture and Food perhaps consults—if he does not like to consult us Members of Parliament—at least the D. R. O's of the various areas and get information as to what the actual needs of the cultivators are.

I would next like to speak a few words on the Minister of Finance's Budget Speech. Speaking on power he mentioned the plan to electrify approximately one hundred villages in the next financial year. The other day in my electorate one such

village had the electricity project completed, but I am sorry to say that the Minister of Land, Irrigation and Power, the Hon. C. P. de Silva, attended a ceremony to switch on the lights without informing the elected representative of that area. I was only informed the day before the ceremony that he was coming for this function.

I have no objection to defeated candidates organizing any sort of function in my electorate when Ministers come on their visits. They are quite welcome to do it. But there is such a thing as courtesy, and this should be extended to all elected Members of Parliament when Ministers visit electorates. May I say that courtesy comes only from two Ministers of this House—I have had that experience—and they are the Hon. Minister of State and the Hon. Minister of Health. They have not only fixed the dates in consultation with me but have also given me one month's notice of the fact that they would be attending a function in my electorate. I am sorry to say that not only Ministers but even the Hon. Prime Minister has attended functions in my electorate without giving me any sort of notice about their visits. We would like to meet them when they come for the simple reason that we would like to take the opportunity to bring to their notice certain problems in our electorates. I would have liked very much to have been present when the Minister came, for the simple reason that we have many land problems in my electorate unsolved for many years. I do not think those problems will be solved during our lifetime as long as he is the Minister in charge. I would have taken the opportunity to be present and to bring some of those problems to the notice of the Minister if he had informed me that he was coming. It might be a good thing—this is something that Ministers of the last Government did in their time—if the Ministers on the other side would learn from their Minister of State and extend the courtesy to all Members of Parliament by giving them due notice of their visits.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මියෙසේකර මිය.]

Coming on to the subject of health, I read with interest the speech made by the Hon. Minister of Health. He has told us about under-expenditure by the departments under his Ministry. He has also said that his Vote has been cut by Rs. 7 million. Why is there this under-expenditure? If you get money, why do you not see that you spend it? The Hon. Minister says, it is a chronic disease with the Health Department. Then, surely, the department must cure itself of that chronic disease first and see that the money voted is fully utilized. So many of our needs go by, so many of our requests go by, and yet there is under-expenditure year after year. I am sure that if this Ministry were handed over to the hon. Parliamentary Secretary, she would do a much better job. I have had experience of dealing with the hon. Parliamentary Secretary, and I would like to say—I do not hesitate in saying it—that I am proud of the fact that there is at least one woman on that side who has taken prompt action on every occasion. She did not hesitate in making decisions. I am sure if the Government had a few more women on that side they would do a far better job than what they are doing today.

The Hon. Minister of Health touched on cancer, and I would like also to say a few words about cancer. Last year, at the annual general meeting of the Ceylon Cancer Society and here on the Floor of this House, the Hon. Minister promised that 200 beds would be added to the Cancer Hospital. What has been done about it? We have heard nothing more, and we know what is going on at the Maharagama Cancer Hospital. There is congestion there, there are not enough beds for the patients. And cancer is on the increase in Ceylon. Tuberculosis is on the decrease but cancer is on the increase. Surely, then, in the case of a disease such as cancer we should do our utmost to see that the promises that are made are fulfilled.

I had the privilege last year of organizing an islandwide flag day in support of funds for cancer, and, for the first time in the history of flag day collections, we were able to secure the help of the Mayor of Colombo and the other municipal councillors—and this in spite of the opposition and the disgusting behaviour of some of the U. N. P. supporters in trying to prevent the mayor and the councillors from working for this campaign.—[Interruption]. I am glad to say that there again the Hon. Minister of State, apparently, had intervened and insisted that the Mayor continue that work. In spite of the opposition and in spite of the Hon. Minister of Health, and with the support of the hon. Parliamentary Secretary to the Minister we collected a record sum, nearly Rs. 70,000. We also received the support of many Members of Parliament on both sides of the House. I would like to take this opportunity, on behalf of the Ceylon Cancer Society, to say a very special “Thank you” to the Mayor of Colombo and the other councillors and all those who helped, for having made that excellent contribution in spite of the difficulties they had. That is the type of work we need, and if the Minister has made a promise that 200 beds would be added to the Cancer Hospital it is his duty to see that such an institution gets them.

The Hon. Minister also mentioned that the Cobalt Unit at Jaffna was coming up. This is nothing new: it was suggested in the time of the S. L. F. P. Government. What is the delay in getting these things done? The promises made should be implemented, and not merely repeated year after year.

I was sorry to see that no mention had been made in the speech of the Hon. Minister about health education. That, surely, is the most important aspect that the Health Ministry should give its thoughts to. While spending large sums of money on the curative side just as much should be spent on the preventive side.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

What is happening to the anti-rabies campaign? You are trying to invite tourists here but what are you doing about the menace of stray dogs? The problem of stray dogs is worse than the problem of beggars. You are trying to put the beggars into homes. What about the stray dogs? Are you not going to do anything about the problem of stray dogs? What has happened to the anti-rabies campaign that was mooted sometime back? We know that the veterinary officers were doing a good job sometime back. But what is happening today? Rabies is on the increase. Daily one reads in the papers the number of people who are affected by this terrible disease. Why is not something being done about this?

No mention has been made about any anti-rabies campaign, and I do hope the Parliamentary Secretary to the Minister of Health will launch out a campaign to rid our land of rabies. It is possible to do it and I hope she will take the initiative in this matter.

I would like to mention again the question of health education. It is very important that emphasis is laid on health education. I have said this before, and I would like to say it again, that we should make our people aware of the facilities we have and at the same time educate them in regard to the prevention of disease. It should be started at school level. With all the facilities we have at the field level and with the personnel we have, we can do a good job. I have had the experience of organising a health education campaign in a particular area and I believe it is being done in some other areas too. There should be mass X-ray campaigns, programmes on nutrition and programmes on mother and child care. These things should be done systematically over and over again in every area. If more emphasis is laid on health education I think we would have done a great service to our people.

Coming to the subject of textiles, I read with interest the speech made by the Hon. Minister of State

in this Debate. I thought he confined his activities to the Ministry of Defence and External Affairs and to tourism but I now see that he has taken on textiles also, perhaps because he is in charge of the C.W.E.

The Minister said this in the course of his speech.

“Ultimately, it may not become necessary to import textiles at all. That is the target we hope to achieve when production in Ceylon—machine, power-loom and handloom—gets well on its way. Already a large portion of production in Ceylon is by the people of Ceylon. The Lanka Salu Sala has as its objective not to be an importer always but to help production in Ceylon so that it can buy from the Ceylon producer; help the Ceylon producer to produce the best goods; be the wholesaler for Ceylon; and see that local production gets well on its way. And I think the participation of the private sector in such an effort, that is, when production is entirely in the hands of the private sector, is valid.”—[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1967; Vol. 73, c. 212.]

The Minister has gone to great lengths to try and explain to us and to convince us how the private sector can combine with the public sector and function properly. So now we know we are going to have a joint stock company called the Lanka Salu Sala which will not only undertake the import and distribution of textiles but also run the whole textile industry in Ceylon.

This is what appeared in the “Times Weekender” of 5th August 1967.

“Slashing the current prices of C.W.E. imported cloth and providing better quality material to consumers are two of the primary objectives of the new Lanka Salu Sala (Joint Stock Textile Company) which is to come into business soon.

Officials of the company told The Times Weekender that they had urged the Government that at least a third of the exchange allocations for cloth imports should be for the import of cloth within a Rs. 2 a yard ceiling. All imports are now restricted to Re. 1 a yard ceiling....

The company proposed to commandeer all the production of the local cloth mills and also to set up handloom centres and a large cloth mill as part of its expansion programme...”

[මධ්‍යසේකර මිය.]

Then there is the news item appearing in the "Ceylon Observer" of 7th August 1967—"Ministry for Textiles needed."

"A proposal to set up a Ministry for Textiles has been made to the Government by the Ministry of Home Affairs.

The aim of the new Ministry will be to co-ordinate the imports, manufacture and the distribution of textiles in the country. At present the subject of textiles is handled by the Ministry of Industries and the Ministry of State.

The Departments and Corporations handling textiles include the Department of Rural Development and Small Industries, the National Textile Corporation, the Lanka Salu Sala, the newly-formed joint stock company and the Department of Agriculture (cotton cultivation).

The Ministry of Home Affairs has said that the Ministry for Textiles should be in charge from the point of cotton cultivation to the point of importing, manufacturing and distributing of textiles. It should handle, the Ministry has said, the subjects of synthetic and cotton textiles, powerlooms and handlooms, shirts, ready-made garments, hosiery, etc.

The importance of textiles has been emphasized on the ground that nearly 200 million yards of textiles are needed today both for the trade and industry in Ceylon.

A good slice of our foreign exchange budget—normally Rs. 100 to Rs. 125 million—is spent on the import of textiles.

Therefore, the Ministry of Home Affairs has said, textiles should warrant a special Ministry."

I agree with this proposal. It is exactly what I proposed way back in 1965. The textile industry has expanded to such great proportions that it is time we had one controlling authority for the production and distribution of textiles in this country.

But what does the Hon. Minister of State say? It is all so confusing. He says something else. He wants the Lanka Salu Sala to handle everything. Surely, there should be one controlling authority to plan and handle the entire production of textiles in this country. The Hon. Minister of State also says, "I think the participation of the private sector in such an effort, that is,

when production is entirely in the hands of the private sector, is valid." I do not think he is quite right. The figures I have taken from the 1965-66 Administration Report of the Director of Rural Development and Small Industries show that that is not the position. The Hon. Minister of Finance in his Budget Speech has said that last year he made provision in Rs. 9.9 million through supplementary estimates for the setting up of 1,000 handloom centres. These are new handloom centres.

Then, what about the people who are employed at these handloom centres? What about the new people who are to be employed in these 1,000 centres? What about the other personnel attached to the Department of Rural Development and Small Industries to work in the handloom and powerloom workshops? What about all the new recruitment that is going on for the new powerloom workshops? What about the co-operative centres run with government assistance?

The total figures today are 135 government demonstration centres, 9 assisted demonstration centres, 8 government schools, 40 assisted schools, 19 powerloom textile workshops, 3 handloom textile workshops, 1 screen printing workshop, 1 textile finishing plant, and 538 registered co-operative societies. These are all government centres or co-operative societies assisted by Government.

Then, again, according to the 1965-66 Administration Report of the Director of Rural Development and Small Industries, at page 39 you will see the yardage that is produced—handlooms 50 million yards, powerlooms belonging to the department 5.5 million yards, powerlooms belonging to weavers' co-operatives 2 million yards, National Textile Corporation 10 million yards, Wellawatta Mills 13 million yards, and other private sector powerlooms including synthetics 10 million yards.

Where does the private sector come into this? The whole textile industry is supported and financed

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

by the public sector. Then how has the private sector a right to get into this? Why should this be handed over to the private sector? The expansion programme is to be undertaken with public money from government funds. How then can this be handed over to the private sector?

Then there is the new national textile mill that is to come up. Why is it kept a secret? We read in the Finance Minister's Budget Speech that there is a new textile mill coming up, supposed to be the best in the East. It is to be set up at Thulhiriya, I believe, in the Prime Minister's electorate. I do not know whether it is the same one that was taken away from the electorate of the hon. Member for Dompe. It may be the one that is being shifted across from there. What is the reason for all this secrecy? Why are we not told anything about this new textile mill? The late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike did not hide the fact that he was setting up one at Veyangoda. He told the whole country about it. The plans were there. I think everyone knew that a new textile mill was being set up at Veyangoda. Why are we not told something about the new textile mill at Thulhiriya? We would like to know more about it. We would like to know not only where it is to be sited but also what sort of plans are being prepared for it.

So, you will see, Mr. Deputy Speaker, that the private sector is not responsible for and has not played a very big part in the development of the textile industry in this country. Therefore I do not agree that this joint-stock textile company should be given the powers that are vested in a Ministry; the controlling authority should be set up by Government.

As it is, we know that the Hon. Minister of State has already given some of the resthouses to the private sector, and I think he is thinking on those lines when he says he wants to

give over the textile industry also to the private sector.

I would like to mention here the exemption of locally made sarongs from protection under the Industrial Products Act. We know that this Act was introduced to safeguard weavers who were producing sarongs, but with the removal of this item no plans have been made to help the weaver. Today the weaver has not only to weave but also to sell all the finished material. You cannot expect girls in villages, the weavers, to sell the entire warp of material, and till they sell their material they cannot buy the yarn for the next warp. There should be some planning; some thinking should go into the planning of textile production.

For the last two years the co-operative textile unions had very successfully distributed the yarn, collected the finished material, and sold the material. Why do you not continue that arrangement? Why do you not permit the co-operative textile unions to do that? Why do you not encourage them to do that? Instead of doing this the weavers are being harassed today, and many of the registered looms are not being worked.

Although the Hon. Minister for Home Affairs said that looms would not be registered after October 15, 1966, we know that even today looms are being registered and private workshops are springing up all over the country. Certain individuals are collecting registered handloom weavers together, putting up buildings, housing them, and are exploiting them.

I would ask the Hon. Minister of Finance to request his Colleague the Hon. Minister of Labour to expedite the Wages Board that he contemplates for these workers. I saw a recommendation for setting up very soon a Wages Board for the private textile weaver, and I would ask the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මයිසෙස්කර මිය.]

Hon. Minister to see that this is done quickly because the weavers of these private textile shops are being exploited. Many of the registered textile weavers today have no yarn to work with, whereas the private textile shops which are not registered have all the yarn they need.

The whole accent is on the private sector. The whole accent is to help the private trade. The government sponsored centres and societies, the registered handlooms, have no yarn to carry on their production. I am sure many hon. Members of Parliament will vouch for this and will agree with me on this question.

If the Hon. Minister for Home Affairs were to have a survey done today, through the divisional revenue officers and the grama sevakas, he would be surprised to find the number of looms that are unregistered but are working. It would not be only the 63,000 looms that are registered, which according to departmental figures are working, but there are many others as well. There will be a considerable number of unregistered looms that are working.

Very soon we shall be having a glut of inferior handloom production, and that is why it is so very important to have this controlling authority. Under this controlling authority we should have an All Ceylon Handloom Board that would see to the interests of our handloom industry just as they do in India. That should not only safeguard the rights of the weaver but also the product, from the source of production to the point of marketing. The Handloom Board should organize help to the handloom industry and put it on a better footing.

I would urge the Hon. Minister of Home Affairs to expedite the establishment of this Ministry as well as the establishment of a handloom board for this industry.—[Interruption]. I shall not take long.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I am willing to give the hon. Member more time as she is making a valuable contribution. She may go on.

මයිසෙස්කර මිය.

(திருமதி ஓபயசேக்கர)

(Mrs. Obeyesekere)

The Hon. Minister of State has given us a rough picture of what he has in mind for tourism. I think he has already heeded public opinion in regard to the handing over of some of the Tourist Board's resthouses to the private sector. It was a shame that he handed over such resthouses as the one at Hikkaduwa to the private sector. As you know, the Hikkaduwa resthouse was developed with public funds. If he wanted the private sector to run resthouses, surely there was enough land in this country to be given to the private sector? As I said earlier, the Hikkaduwa resthouse was constructed with public funds, and 20 new rooms were put up in addition to the existing 12 rooms. Today this resthouse is run by a Ceylonese company, but goodness, look at the rates they charge:

Bed & Breakfast (Single) Rs. 35

Single occupancy (All inclusive)
Rs. 50.00

Bed & Breakfast (Double) Rs. 46.00

Double Room (All inclusive) Rs. 80.00

Why are they depriving our own people of the use of the resthouses that they themselves have put up? I saw that the Hon. Minister made fun of the Leader of the Opposition in his speech. He had remarked that if she did not want to go to Hikkaduwa she could go elsewhere. Why should we not go to Hikkaduwa.

There are other rest-houses belonging to the Tourist Board that can be developed.

The Hotels Corporation was not a new idea of yours. It was our idea. We prepared the draft legislation for

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

setting it up. But we never meant that it should be set up in the way that you have set it up. In the draft legislation to set up the Hotels Corporation we had provided for private sector participation. We had provided for all the resthouses to be run by the Hotels Corporation—not only the resthouses that were run by the Tourist Board at that stage but even the rest-houses that were run by the Ministry of Home Affairs and some of the local authorities. In our plan for the promotion of tourism in this country, all the resthouses that were needed were to be under the Hotels Corporation. That was what we had in mind.

But what did you do? You gave away some of the best rest-houses that were built by the Tourist Board; for instance, the one at Anuradhapura—this was supposed to have been given to a good Buddhist; I do not know whether he is a good Buddhist or not—and the one at Hikkaduwa. The Hon. Minister has now realized his mistake and stopped at that. He has said that the private sector will not get more than that number because the Hotels Corporation is now functioning.

The Hotels Corporation could have taken over those resthouses and run them. I mentioned in 1965 that that should be done not only in respect of the resthouses but even in respect of circuit bungalows which are lying idle throughout the year. They should be taken over by the Hotels Corporation and made available to the public. There are many people who cannot afford to pay the exorbitant rates charged at resthouses. There are many families who would like to have a holiday, to get away from their homes, but have no place to go to. There are many people belonging to the middle class who are anxious to spend a few weeks' holiday somewhere. There are many circuit bungalows to which they could go to spend a holiday, doing their own cooking. Why do you not make provision for them? Why do you only think of the foreign

tourists? Why do you not think about the Ceylonese tourists? Tourism is popular not only among those who come from abroad, but among our people here too. Our people are anxious to travel in the country. We like to see our own country. Where are we to go? Look at the number of Buddhists who go to Anuradhapura today. Can our people afford to stay in the Anuradhapura rest-house? I am not saying that the hotels are badly run or that they are not properly maintained. But can our people afford to pay the charges?

This is not a fair thing to do. I am glad that the Hon. Minister has stopped at that. I hope that in due course he will take these resthouses back and give them to the Hotels Corporation and make them available to the people. They have a right to them. You can give new sites to the private sector to set up new places. That is what you must encourage.

Then again he says:

“One of the development schemes in our programme would be in Bentara and the other in Trincomalee. The Tourist Board has outlined a very comprehensive programme of work. We thought the best thing would be to obtain a feasibility study. A very important and experienced team of experts from various firms—I need not mention their names; they would be in the Administration Report of the Tourist Board—came out here from America, Hawaii and other countries and made a study. They are coming again. They will be issuing their interim report by September. These feasibility studies are being done throughout South-East Asia—Thailand, Pakistan and India. They are carried out by experts who come and say, ‘These are the areas tourists would like; these are the areas you should develop; these are the types of hotels you must have, the number of hotels you must have, the entertainment you should have, the handicrafts you should have....’ That report will tell us how to proceed.”—[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1967; Vol. 73, c. 222-3].

I ask, what is wrong with our people? Cannot we think for ourselves? Are our people not educated enough? Cannot we plan for ourselves? Have we to depend on experts from America and Hawaii to tell us what to do about tourism?

[මඛයසේකර මිය.]

Surely, we are under-estimating our own people! Are we not competent enough? I am not saying that we should not get down experts in certain other fields like science, to tell us the technical know-how. On tourism we have competent people in this country; we have our own experts in this field. We can send our people abroad to learn some of the things they ought to know, about which they do not know. But why do we want outsiders to come and tell us what to do about tourism? We can find our own experts in this sphere. Are we going to allow the whole pattern of our living to be changed by these experts from abroad; are they able to tell us what to do? There are very able men in this country, men like Mr. D. C. L. Amerasinghe, who know a lot about tourism.

The Hon. Minister of State also said that we might even have tourists from Asia coming here to worship as well as to intermingle with our people. I am not a Buddhist, I am a Christian, but I respect Buddhism very much. I hate to see the temples in Ceylon being treated in the way that the Emerald Buddha is being treated in Bangkok. If this is what tourism is going to do for us, the Lord forbid! and let us not have it. Let us not use our temples and places of worship for that type of tourism. We must preserve them; they are our wealth; and we should not permit the tourists to come and use them in that manner. In Bangkok, they even have sales within the precincts of the Shrine Room. It is a horrible thing that happens there. We must safeguard our precious temples from that type of thing and see that they are not desecrated to that extent.

We have also got an expert on handicrafts, one Mr. Dale Kellet. He has reported that Laksala is a junk shop. Do we get down experts to tell us this sort of thing? I am sorry that Laksala is a junk shop today. He may be quite right. But may I ask, do we need to get down people to tell us this type of thing? Have you not got people on your side who can set

these things right and put them on a better footing? Surely, you yourselves can detect these mistakes and put them right. You have educated people among you who have travelled as much as these Americans or anybody else and who are quite competent to put the handicrafts industry on the world map. If you do not have the people we will do it for you; we can do it for you. But do not allow these people to come here and tell us that Laksala is a junk shop. It is a shame and it disheartens the people who are manufacturing these handicrafts for Laksala to hear this type of comment.

I do not want to elaborate too much on the question of Laksala at the moment but I shall do so at the Committee stage. However, I would like to request the Minister of Home Affairs to set up an All Ceylon Handicrafts Board. In India they have an All India Handicrafts Board. I am sure that if we set up such a board Laksala would not be a junk shop.

The Hotel School was started during the time that Mrs. Srimavo Bandaranaike was Prime Minister and I am glad to see that it is being continued; but there again you are trying to help the private sector. Why do you want to help the private sector even in a venture like the Hotel School? If you go there you will find that all the table cloth and linen are from a private workshop. I am not going to mention names. We have enough government centres, enough co-operative societies in this country which cannot sell what they produce. Surely, it should be the duty of the Hotel School to buy from some government centre, through Laksala, through the department, or through the co-operatives, something that is needed for that institution, which is run by the Government. I would request the Hon. Minister of State to look into this matter and see that the Hotel School is equipped with goods from the government centres.

விசேஷப் பதவி கெட்டுப்போ, 1967-68

—தேவன் வர் கிஷோ

Although I have a few more things to say, I would reserve them for another occasion. I think I have exceeded my time.

Finally, I would like to say a few words about the Hon. Minister of Finance before I close. I have taken, shall I say, a tip from the Hon. Minister of Home Affairs. He did it in 1951, a long time ago. I am not as good as he, but I shall end with these few words:

Twinkle, Twinkle, Wanni dear,
What a Budget you have here.
All your plans are for a few
But the rest have nothing new.

Now your stars are not all bright.
You can see your end in sight.
Time will keep a place for you:
In the Senate you can stew.

பி. ஸா. 11.56

கா. பொ. ரத்னம் (கிலினோச்சி) (கிலினோச்சி)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—கிலினோச்சி)
(Mr. K. P. Ratnam—Kilinochchi)

கௌரவ உப சபாநாயகரவர்களே, கௌரவ மீரிகம அங்கத்தவர் (திருமதி ஜே. பி. ஓபய சேக்கர) இனிய குரலில் அயல் மொழியில் அழகாகப் பேசியதை இதுவரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அவருடைய பேச்சின் தொடக்கத்திலே இப்பொழுது இலங்கையிலே வெள்ளை வெங்காயம், பருப்பு வகைகள் முதலியன கிடைக்கவில்லை யென்றும், கிடைக்கும் நேரங்களில் விலை அளவுக்கு மிஞ்சி ஏறியிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். உணவுப் பொருள்களின், சிறப்பாக கறி வகைக்குரிய பொருள்களின் அருமையை, அவை கிடைக்காமலிருப்பதனால் ஏற்படும் துன்பங்களை, ஆண்களிலும் பார்க்கப் பெண்கள் உணர்வது பொருத்தமானதுதான். எனினும் இன்று இலங்கையிலே இப்படிப்பட்ட தட்டுப்பாட்டு நிலை உண்டானதற்கு, கௌரவ மீரிகம அங்கத்தவர் சார்ந்து இருக்கின்ற கட்சி இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் விட்ட பெரும் பிழைகள்தான் காரணம் என்பதை நான் அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் இலங்கையில் இப்பொழுது கிடைக்காமல் பலர் இடர்ப்படுகிறார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள்

இருக்கின்றன : ஒன்று, நாம் உணவுப் பொருள்கள் போதிய அளவு உண்டாக்கவில்லை. மற்றையது எங்களால் உண்டாக்க முடியாத—எங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பிற நாடுகளிலிருந்து பெறுவதற்கு பிற நாட்டு நாணய மாற்று எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. எங்களுக்குத் தேவையான உணவுப்பொருள்களை பிற நாடுகளிலிருந்து பெறுவதற்கு உரிய நாணய மாற்றை நாங்கள் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு வேண்டியவற்றைச் சென்ற காலத்தில் ஏறக்குறைய ஒன்பது ஆண்டுகளாக ஆட்சியிலிருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கத்தினரும் கூட்டாட்சியினரும் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதையும் தமிழ்ப் பகுதிகளை அவர்கள் ஒதுக்கியதன் விளைவுதான் இது என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்துக்கு, சீமெந்துக் கூட்டுத் தாபனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், காங்கேசன்துறையில், அவர்களுடைய காலத்தில் ஆண்டுமொன்றுக்கு எண்பதாயிரம் தொன் சீமெந்துதான் உற்பத்தியாகியது. அவர்கள் நினைத்திருந்தால், இரண்டாவது ரூபாயை நிறுவி இரண்டு இலட்சத்து எழுபதினாயிரம் தொன் சீமெந்தை அங்கு உற்பத்தி செய்திருக்கலாம். இரண்டு இலட்சத்து எழுபதினாயிரம் தொன் சீமெந்தை உற்பத்தியாக்கியிருந்தால், ஒரு தொன்னுக்கு 100 ரூபா எனக் குறைத்து விலையிட்டாலும் அதன் உற்பத்தியாலே நாங்கள் ஏறக்குறைய இரண்டு கோடி ரூபா பிற நாட்டு நாணயத்தை எங்களுடைய நாட்டிலே மிஞ்சச் செய்திருக்கலாம். ஒரு ஆண்டில் இரண்டு கோடி ரூபாவை—இருதாறு இலட்சம் ரூபாவை—நாங்கள் மிச்சம் பிடித்திருக்கலாம். இதனை விருத்தி செய்வதற்கு இப்பொழுது தேசிய அரசாங்கம் முன்வந்துள்ளது. மூன்று ஆண்டு காலத்துக்குள் விருத்தி செய்யப் போவதாகக் கௌரவ நிதி அமைச்சர் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1956 ஆம் ஆண்டில் இது விருத்தி செய்யப்பட்டிருந்தால், 1959 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாவை—பிற நாட்டுக்கு நாம் சீமெந்துக்காகக் கொடுக்கும் பணத்தை, இங்கே மிச்சப்படுத்தியிருக்க முடியும். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைப் பெற்றிருக்கலாம்.

பிசுபீசன பனன் கெடுபிசன, 1967-68

—தேவன 20 கியலே

[ஈ. ஸ. ஓர்நிதலி மெ.]

உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை விருத்தி செய்வதற்குக்கூட அந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் தொண்டாற்றவில்லை. மகாவலி கங்கையை வடக்கே திருப்பி யாழ்ப்பாணம் வரை கொண்டுவரையிருந்தால் இன்று இந்த நாட்டிலே எந்தவிதமான உணவுப் பொருளுக்கும் தட்டுப்பாடு உண்டாக இருக்காது. யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போய் விட்டால் தமிழர் வாழுமிடத்துக்குப் போய் விடுமே என்ற அச்சத்தினாலே, அதைப் பற்றி அவர்கள் பேசினாலேயொழிய அதை நடைமுறைப்படுத்த முயலவில்லை. எனவே, இவ்வாறு தமிழ்ப் பகுதிகளை ஒதுக்கியதனாலும், தமிழ்ப் பகுதிகளில் உள்ள கைத் தொழில் திட்டங்களை விருத்தி செய்யாததனாலும் இன்று இந்த நாடு இத்தகைய பொருளாதார அவல நிலைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கௌரவ உப சபாநாயகர்களே, நான் ஏனைய விடயங்களைப்பற்றிப் பேசப் போகு முன்னர் மகாவலி கங்கைத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் மகாவலி கங்கைத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முன் வந்துள்ளது என்றாலும் அதனுடைய உழைப்பும் அதனுடைய திட்டங்களும் போதிய அளவு உற்சாகம் அளிக்கத் தக்கனவாக இல்லை. கௌரவ நிதி மமைச்சர் தமது வரவு செலவுத் திட்ட உரையிலே குறிப்பிட்ட குறிப்புக்கள் போதிய அளவுக்கு எங்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டவில்லை. கௌரவ நிதி அமைச்சர்—

“Investigations on the Mahaweli River basin undertaken by the United Nations Special Fund are nearing completion, and the feasibility report will be published shortly.”

என்ற அளவிலே முடித்திருக்கிறார். அந்த அறிக்கை வந்தவுடன் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்பது பற்றி அங்கே பேசப் படவில்லை. மகாவலி கங்கைத் திட்டத்தை நிறுத்துவதற்குப் பல சூழ்ச்சிகள் செய்யப்படுகின்றன என நான் அறிவதனாலேயே இதனை இங்கே அழுத்திப் பேசுகிறேன். இந்த மகாவலி கங்கைத் திட்டம் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் இந்த நாடு முழுவதும் நல்ல நிலைக்கு வரும். மகாவலி கங்கையில் கிடைக்கின்ற நீர் வடக்கே கொண்டு செல்

வதற்குப் போதியதாகாது என்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டி இந்தத் திட்டத்தைப் பின் போடுவதற்காகப் பல சூழ்ச்சிகளை, முந்திய அரசாங்கத்திலே தமிழர்களை ஒதுக்கிப் பழகிய அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் பலர், பொறியியற் பகுதியிலே இருக்கின்ற பலர் செய்வதாக நான் அறிகிறேன். எனவே, இந்த அரசாங்கத்தை—தேசிய அரசாங்கத்தை—இதுபற்றி எச்சரிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது.

கமத்தொழிற் பகுதியைக் கொண்ட ஒரு தொகுதியின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலே, கௌரவ பிரதம அமைச்சர் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் நல்ல முறையிலே ஈடுபட்டுவருகிறார் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் 20 கோடி ரூபாய்க்குமதிகமான பணத்தை உணவு உற்பத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றது. எனினும், இன்று மக்களிடையே உள்ள மிக முக்கியமான குறை நீர் கிடையாமை. போதிய நீரை வடக்கு, வடமத்திய மாகாணங்களுக்குத் தருவார்களானால், நாம் பிற நாட்டை எதிர்பாராது எம் உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்க முடியும். ஆகவே நீரைப் பெருக்கினால் உணவைப் பெருக்கலாம். உத்தியோகத்தர்களை மாத்திரம் பெருக்குவதால் உணவைப் பெருக்கிவிட முடியாது. நீரைப் பெருக்குவதற்குள்ள ஒரேவழி—மிகச் சிறந்த, மிகப் பொருத்தமான வழி—மகாவலிகங்கையை வடக்கே திருப்புவதுதான். எத்துணை விரைவாக இத் திட்டத்தை முடிக்க முடியுமோ அத்துணை விரைவாக இத்திட்டத்தை முடிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டத்திலேயுள்ள பொருளாதார அடிப்படையில் ஆளுகின்ற தேசிய அரசாங்கத்தை அசைக்க முடியாததென அறிந்த எதிர்க்கட்சியினரும் எதிர்க்கட்சித்தலைவி அவர்களும் மீண்டும் இந்நாட்டிலே வகுப்புக்கலவரத்தை உண்டாக்கவும் இனவெறியை வளர்க்கவும் முயல்வது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். இப்பொழுது பாராளுமன்றத்திலும் வெளியிலும் அவர்கள் பேசுகின்ற வற்றைப் பார்க்கின்ற பொழுது இனவெறியை உண்டாக்கவே முயல்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரிகிறது.

பேர்ப்பணை பணை கைவிடலான, 1967-68

—தேவன 26 கி.மீ.

பொருளாதாரத் துறையிலோ, வாழ்க்கைத் துறையிலோ மக்களை அரசாங்கத்திற்கு மாறாகக் கிளர்ச்சி செய்யத் தூண்டிவிட முடியாதென்பதை அறிந்து அவர்கள் மீண்டும் வகுப்பு வாதத்தைக் கிளப்ப முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ் வரவு செலவுத் திட்டம்பற்றி இப்பொழுது பல இடங்களிலே பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவி அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தமிழகத்திலே ஏற்பட்டதாலே இந்நாட்டுச் சிங்கள மக்கள் அழிவையே அடைவார்கள் என்று கூறுவதை நாம் கேட்கிறோம். இது வெறும் துவேஷப் பொய்ப்பிரசாரமென்பதை இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அரசியல் அரிச்சுவடி கூடத் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும், தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒரு மாநில ஆட்சிதான் என்பது. அது வேறெந்த நாட்டினுடைய அரசியலிலும் தலையிட முடியாத ஒரு நிலையிலே உள்ளது. இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆட்சியால் இலங்கையிலேயுள்ள சிங்கள மக்களுடைய—பெரும் பான்மையினராகவிருக்கின்றவர்களுடைய — வாழ்வு பாதிக்கப்படுமென்று நானும் பொழுதும் சொல்லுவது ஒரு வெறுக்கத்தக்க, பொருத்தமில்லாத கூற்றாகும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பொய்ப் பிரசாரங்களிலே ஈடுபட்டு, மீண்டும் இந்நாட்டிலே வகுப்புத் துவேஷத்தை உண்டாக்காமல், நாடு முன்னேற்றம் அடையத்தக்க முறையிலே, பொருளாதாரக் கொள்கையைச் சிறப்புற நடத்தத் தக்க முறையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவி திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று இந்நாட்டின் நலன் கருதி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கருத்தில்லாதவற்றை — பொய்யானவற்றை — ஆயிரம் முறை சொன்னாலும் அதனால் எந்தப் பயனையும் பெற முடியாதென்பதை அவர்கள் அறிந்து, உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்ததாக, தமிழரசுக் கட்சியின்—இந்நாட்டுக்கு இணைப்பு ஆட்சி ஒன்று வேண்டுமென்ற ஒரு கட்சியின்—உறுப்பினர் என்ற வகையிலே இந்நாட்டிலே ஓர் இணைப்பு ஆட்சியை நிறுவ வேண்டும் என்பது எங்களுடைய கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கை என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்தவேண்டியவகை இருக்கிறேன். இணைப்பு

ஆட்சி இந்த நாட்டைப் பிரித்து விடும் என்று சொல்கின்றார்கள். அன்றும் சொன்னார்கள்; இன்றும் சொல்லுகின்றார்கள். அது நகைப்புக்குரிய ஒரு விடயமாகும். மக்களை ஏமாற்றிவிடலாம் என்று தொடர்ந்து பொய் சொல்லுவதால் உண்மையிலே இவர்கள் இந்நாட்டுக்கு எந்தத் தொண்டும் செய்யமாட்டார்கள். இணைப்பு ஆட்சி என்பது ஒரு புதிய விடயமன்று. உலகின் பல நாடுகளிலும் இணைப்பு ஆட்சி உளது. இந்நாட்டிலே சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் சமமாகவும் மதிப்பாகவும் இணைந்து வாழ வேண்டுமென்றால், இந்நாட்டுக்குக் குறைந்தது ஓர் இணைப்பு ஆட்சியாவது இருக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கட்சியினரின் அடிப்படைக் கொள்கை. இதை நாங்கள் என்றும் விடப் போவதில்லை. நண்பர்கள் அரசியல் நன்மைகளுக்காக இன்று பொய்ப் பிரசாரங்களை செய்யலாம். ஆனால், பத்திரிகை ஆசிரியர்களும், பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகை நிருபர்களும் இணைப்பு ஆட்சி, நாட்டைப் பிரிக்கும் என்று கூறுவது ஒரு கேலிக்கூத்து. பத்திரிகைத் தர்மத்தின்படி உண்மையை எடுத்துரைக்கத்தான் பத்திரிகைகள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவிலே சமஷ்டி ஆட்சி—இணைப்பு ஆட்சி—இருக்கிறது. அங்கே நாட்டைப் பிரிக்கின்றதா இணைப்பு ஆட்சி? அவுத்ரேலியாவிலே இருக்கின்றது இணைப்பு ஆட்சி. ருஷ்யாவிலேயிருக்கின்றது இணைப்பு ஆட்சி. உலகிலே ஏறக்குறைய அரைப் பங்கு நாடுகளிலே இணைப்பு ஆட்சி இருக்கின்றது. இந்நாடுகளிலே இணைப்பு ஆட்சி நாட்டைப் பிரிக்கவில்லை.

இணைப்பு ஆட்சி நாட்டைப் பிரிப்பதென்றன்று. உண்மையில், நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு மாறாக, நாட்டிலே அமைதியை உண்டாக்க இந்த ஆட்சிமுறை மிகவும் இன்றியமையாததாகின்றது. இரண்டு தனித்துவம் வாய்ந்த இனங்கள் வாழுகின்ற இடத்திலே இந்த இணைப்பு ஆட்சி முறையே மிகவும் வாய்ப்பானதென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும், தமிழ் மக்கள் பலர் ஒற்றுக் கொண்ட ஒரு கொள்கையே இந்த இணைப்பு ஆட்சி என்பதை இன்று ஆளுகின்ற அரசாங்கமும் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றது. இன்று தமிழ் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக—தமிழ்

பிசுரீசன பனன் கெடுபென, 1967-68

—தேவன வர கியபீல

[கூ. பூ. ஓர்நீநிதலி மூ.]

லே—தமிழரசுக் கட்சியினர் கூடிய தொகையினராக இருக்கின்றார்கள். இஃது இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் இந்த இணைப்பு ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; அதுதான் அவர்களுடைய குறிக்கோள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. இது வாக்குத் தொகையிலே நிரூபிக்கப்படுகின்ற ஓர் உண்மை. இந்த உண்மையை எவரும் மறுக்க முடியாது. ஆகையால் இதைப் பொருட்படுத்தாமல் விடலாம் என்று எவரும் எண்ணக்கூடாது. அப்படி எண்ணுகின்றவர்கள் பகற்கனவு காண்கின்றார்கள்.

இன்று அமெரிக்காவிலே நடப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்: அமெரிக்காவிலே வாழ்கின்ற நீக்ரோ மக்கள் என்ன செய்கின்றார்கள்? அமெரிக்காவிலே அவர்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுகின்றார்கள். அவர்கள் பேசுவதும் ஆங்கிலம்தான். ஒரே மொழியைப் பேசும் மக்கள் கூட சமுதாய வாழ்விலும் மற்றும் ஏனைய துறைகளிலும் தங்களுக்குச் சமத்துவம் கிடைக்கவில்லையென்று அங்கே கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நைசிரியாவிலே நடப்பதைப் பாருங்கள். கனடாவிலே கியுபெக்கிலே நடப்பதைப் பாருங்கள். இன்று இஸ்கொத்துலந்திலே உள்ளவர்கள் கூட தங்களுக்குத் தனியாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்பொழுது உலகத்திலே அடக்கப்பட்டிருக்கின்ற இனத்தினர் அனைவரும் தங்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று கேட்கும் காரணம் என்னவென்றால், மக்களிடத்துத் தாம் வாழும் நாட்டிலே சம உரிமைகளுடன் வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டமைதான். அடக்கப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதாவது ஒருநாள் கிளர்ந்து எழுவார்கள் என்பது சரித்திரம் கற்பிக்கும் பாடம். இப்பொழுது நம் கண்முன்னால் நடக்கின்ற இச்செயல்களை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். ஆகையால், எதிர்ப்பக்கத்திலிருக்கிறவர்களும் ஏனைய பக்கத்திலிருப்பவர்களும் தமிழர்களுக்குள்ளே உள்ள கோடாரிக் காம்புகளும் இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் சிறப்பாக, ஒற்றுமையாக வாழவேண்டுமானால் இந்த நாட்டுக்கு இணைப்பு ஆட்சிதான் தேவையென்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நாட்டு அரசியல் தலைவர்களுக்கு நான் திருக்குறளொன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நாம் இன்று எத்தனையோ தலைவர்களைப் பார்க்கிறோம். எங்கள் அயல் நாடாட்சிய இந்தியாவிலே இருக்கும் தலைவர்களைப் பார்க்கிறோம். தலைவர்களாயிருந்தவர்கள் இருபத்து நான்கு மணியினுள் தங்கள் பதவிகளை இழந்து விடுகின்றார்கள். பொறுப்புவாய்ந்த தலைவர்கள் எவ்வாறு நடக்கவேண்டும் என்பதை வள்ளுவர் மிகவும் சிறப்பாகச் சொல்கின்றார். பெரியவர்களாய் இருக்கின்றவர்கள் கற்புடைய பெண்ணைப்போல நடக்க வேண்டுமென்கிறார்.

“ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.”

ஒரு கற்புள்ள பெண் எவ்வளவு கவனமாகத் தன்னைப் பேணிக் கொள்வாளோ அதேபோல தலைமைப் பதவி பெற்ற தலைவர்கள் தங்கள் பேச்சிலும் நடத்தையிலும் ஒழுக்கத்திலும் தங்கள் பெருமையை, தாங்கள் ஓர் இனத்தின் வழிகாட்டிகள் என்ற பொறுப்பைப் பேணி நடக்கவேண்டுமென்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். இந்த முறையிலே இந்நாட்டு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள்—மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட தலைவர்கள்—இதனை ஏற்று நடப்பார்களேயானால், இந்த நாட்டிலே இனக்கலவரமோ, சாதி வெறியோ, சமயப் பிரிவினையோ உண்டாக மாட்டா. எனவே, இந்தத் திருக்குறளை அவர்களுடைய கவனத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இலங்கை விடுதலை பெற்றுப் பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டாலும், பிரித்தானியர் ஆண்ட காலத்து அடிமை ஆட்சி முறை முழுதாக மாறவில்லை. அந்த அடிமையாட்சி மணம் இன்னும் வீசிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இதனால்தான் நாம் இன்னும் பல தொல்லைகளுக்குள்ளாகிப் பொருளாதார வளத்திலும் இடர்பட்டு, எங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை நாம் பெற முடியாமற் கஷ்டப்படுகிறோம். ஒரு நாடு வளமுடையது என்பதற்கு ஒரு நாட்டு மக்கள் செம்மையாக வாழுகின்றார்கள் என்பதற்கு—அடையாளம்

விசேஷ உணர்வை வெளிப்படுத்த, 1967-68

—தேவன வர் கிஷோர்

யாது. அந்த நாட்டிலே பசி இருக்கக் கூடாது ; அந்த நாட்டு மக்கள் உணவின்றித் தவிக்கக் கூடாது. ஆகையால், ஒரு நாட்டைச் செம்மையாக்க விரும்புகின்ற எந்த அரசாங்கத்தினதும் முதற்கடமை அந்த நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருளைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வதாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வள்ளுவர் பெருமான் மிக அழகாக இதனை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

“அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் ; அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.”

என்பது அந்தக் குறள். உணவுப் பொருளைப் பெருக்க முடியாமல் பிற நாடுகளை எண்ணியெண்ணி வாழுகின்ற எல்லா நாடுகளும், சிறப்பாகக் கீழைத்தேய நாடுகள் உணர்ந்து போற்ற வேண்டிய ஓர் அறிவுரை இது.

ஓர் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்ட செல்வர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் எங்கே முதலீடு செய்யவேண்டும்? ‘அழிபசி தீர்க்கின்ற’—உணவுப் பொருளைப் பெறுகின்ற—அந்தத் துறையிலே தான் முதலாவது முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். இன்று இலங்கையிலே தேசிய அரசாங்கம் இந்தத் திருக்குறளை நன்கு உணர்ந்து, ஏறக்குறைய வருவாயின் பெரும் பகுதியை உணவுப் பொருளைப் பெருக்குவதில் செலவழிப்பதை நாம் பார்க்கும் பொழுது உண்மையிலே இப்பொழுதுதான் இந்த நாடு ஒரு நல்ல பாதையிலே—முன்னேற்றப் பாதையிலே—பொருத்தமான பாதையிலே—காலெடுத்து வைக்கிறது என்ற நம்பிக்கை உண்டாகின்றது.

உணவுக்கு அடுக்க உடையும் உறையுளும் மக்களுக்கு இன்றியமையாதன. உணவைப் பெருக்கினால் அதன்பிறகு உடையைப் பெருக்க வேண்டும். உடையைப் பெருக்குவதற்கு இந்தத் தேசிய அரசாங்கம் இன்று பல முயற்சிகளைச் செய்து இருக்கின்றது. ஏறக்குறைய 1000 கைத்தறிகள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இக் கைத்தறி நிலையங்களை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்வது மிக அவசியமாகும். இதற்கு

அடுத்தது உறையுள். மக்களுக்கு வசிக்க வீடுகள் தேவை. இத்துறைகளில் அரசாங்கம் முன்னேற முயல்வதைப் பார்க்கும்பொழுது அது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

இச்சபையில் பேசும்பொழுது நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப்போல, எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலுக்குரிய மூலப்பொருள் அந்த நாட்டில் கிடையாமல் பிற நாட்டில் இருந்து வருவதாக இருந்தால் அந்தத் தொழிலில் இலாபம் பெற முடியவே முடியாது. ஆகையால் எந்த நாடும் அதன் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்து இலாபம் பெற வேண்டுமானால் அவ்வத்தொழிலுக்குரிய மூலப்பொருள்களை உள்நாட்டிலேயே பெறக் கூடிய வாய்ப்பிருக்க வேண்டும். இன்று நாம் பெருந்தொகையான கைத்தறிகளையும் மின் தறிகளையும் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், இத்தறிகளுக்கு வேண்டிய நூலுக்குப் பிற நாடுகளையே இன்றும் நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த நாட்டிலே நாங்கள் உடையில் தன்னிறைவு காண முடியாது. உலகில் போர் தொடங்கினால், நூல் ஏற்றிவருகின்ற கப்பல்களின் போக்குவரத்திற்குத் தடைகள் உண்டானால் ஆறு மாதங்களுக்கோ, அல்லது ஓர் ஆண்டுக்குள் எங்களுடைய கைத்தறி நிலையங்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டு விடும். ஆகையால், இந்த நாட்டிற்கு வேண்டிய பஞ்சை இந்த நாட்டிலேயே நாங்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இத்துறையில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லையென்று, இந்த நாட்டு மக்களின் நலன்கருதி நான் அரசாங்கத்தைக் குறைகூற வேண்டியிருக்கின்றது. இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான பருத்தியில் பதினைந்து, இருபது சதவிகிதத்தைக்கூட நாங்கள் உற்பத்திசெய்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பது பெரியதொரு குறையாகும். இதனால்தான், எமது நாட்டு மக்களுடைய உடையில் தன்னிறைவு பெற முடியாத ஒரு நிலையில் நாங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், இந்த நாட்டின் கமத்தொழிற் பகுதிக்கு இன்று பொறுப்பாக இருக்கும் அமைச்சர் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான பருத்தியை இந்த நாட்டிலேயே பெறக்கூடியதாகத் திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துவதைத் தமது முதற் பணியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

விசேஷ உணவ் கெடுபிசு, 1967-68

—உணவ் உரு கியு

[கூ. பூ. உருந் திதலி உய.]

இதுமிக இன்றியமையாதது. அப்பொழுது தான் இந்த நாடு உடையில் தன்னிறைவு பெற முடியும்.

அடுத்ததாக, பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியில் செய்து வரும் முயற்சிகளை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களுக்கும் சென்று பல குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் அரசாங்கத் திணைக்களங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற முறையிலும்—பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையிலும்—ஏறக்குறையக் கடந்த இரண்டரை, மூன்று ஆண்டுகளாக நாங்கள் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறோம். ஆனால், இக் குறைபாடுகள் இதுவரை நீக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக இந்த நாட்டின் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் மிக விரைவாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நீர் இல்லாமல் நெல்லை விளைவிக்க முடியாது. நீர் இன்றி எந்த உணவுப் பொருளையுமே விளைவிக்க முடியாது. 1966 ஆம் ஆண்டில் 37,200 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், 1967-68 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு 38,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குத்தான் நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்டுள்ளதென்று கௌரவ நிதி அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே புதிதாக 800 ஏக்கர் நிலம்தான் நடப்பு வருடத்தில் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறுகின்றது. இது போதாது. குறைந்தது இரண்டு பங்காகவாவது இதை ஆக்க வேண்டும். கூடுதலாக 800 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிப்பதன் மூலம் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து விடமுடியாது. எனவே, இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் நீர்ப்பாசன வசதிகளை மிகப் பெரிய அளவில் ஆக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் இத்தருணத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

பதினான்கு மேலதிக அரசாங்க அதிபர்களையும் 192 உத்தியோகத்தார்களையும் உணவு உற்பத்தியின் பொருட்டு நியமித்திருப்பதாக கௌரவ நிதியமைச்சர் தமது உரையிற் குறிப்பிட்டார். எனது அனுபவத்தின்படி அரசாங்க அதிபர்களை நியமிப்பதாலோ அல்லது அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களின்

தொகையைக் கூட்டுவதாலோ எந்தவித நன்மைகளையும் நாம் பெற முடியாது. வேண்டுமானால்—Irrigation Engineers—நீர்ப்பாசன பொறியியல் அறிஞர்களைக் கூடுதலாக நியமிக்கலாம். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் உளது. இதனால் பல திட்டங்கள் செயற்படவில்லை. உரிய காலத்தில் ஏன் இப்பணம் செலவிடப்படவில்லை. உரிய காலத்தில் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படவில்லை என்று கேட்டால் படங்களை வரைந்து வேண்டிய மதிப்பீட்டைச் செய்து வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குப் போதிய உத்தியோகத்தார்கள் இல்லை என்ற மறுமொழியே தரப்படுகிறது. நினைத்த உடனே ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஒரு மதிப்பீட்டைத் தர முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அங்கே தான் குறையிருக்கின்றது. அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களை, சில அலுவலகங்களிலே அமர்த்தி விடுவதால் பெரும் பயன் கிடையாது. இரண்டு மாதங்களிலோ, மூன்றுமாதங்களிலோ ஒரு திட்டத்துக்கு வேண்டிய மதிப்பீட்டைக் கணித்து, படத்தை வரைந்து, திட்டத்தை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இன்று பெரும்பாலான பகுதிகளில் இல்லை. இந்தக் குறைபாடு தீர்க்கப்பட்டால்தான் நீர்ப்பாசனத்தை நல்ல முறையிலே விருத்தியடையச் செய்ய முடியும். ஆகவே, இக் குறைகளையெல்லாம் தீர்க்க அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இந்த நாட்டிலேயுள்ள மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு பல கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கூறினேன். அத்தகைய கைத்தொழில்களில் சிறப்பானது பரந்தனிலுள்ள இரசாயனத் தொழில். பரந்தனில் உள்ள இரசாயனத் தொழிற்சாலைக்கு மூலப்பொருளாக உள்ளது உப்பு. இந்த இரசாயனத் தொழிற்சாலை சென்ற காலத்திலே போதிய அளவு விருத்தி செய்யப்படவில்லை. கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர் (கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன) அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வருகை தந்தபொழுது நான் இந்தக்குறையை அவருக்குச் சுட்டிக் காட்டினேன். அவர் அந்தத் தொழிற்சாலையை விருத்தி செய்யப் பல திட்டங்களை வகுப்பதாகவும் விருத்தி செய்வதாகவும் கூறினார்.

விசேஷப் பணம் கெட்டுப்பண, 1967-68

—தேவன் 26 கி.வி.

ஆனால் விரைவு போதாது. மிக விரைவாக அதனை விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

ஒரு சதம்தானும் செலவு செய்யாமல் இயற்கையான முழு மூலப் பொருளை மாற்றுவதால் வருகிற ஒரு பொருள் உப்பு. இந்த உப்புக்குக் கூட நாங்கள் பிற நாட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்றால் இந்த நாடு இன்னமும் கைத்தொழிலில் முன்னேறவில்லை என்றுதான் பொருள். ஆகவே, உப்பளங்களை நல்ல முறையிலே விருத்தி செய்ய வேண்டும். ஆனையிறவிலுள்ள உப்பளத்தையும் யாழ்ப்பாணப் பெருங்கடலேரி உப்பளத்தையும் விருத்தி செய்தால், அவ்விரு உப்பளங்களிலுமிருந்து கிடைக்கின்ற உப்பு இந்த நாட்டில் ஒரு தன்னிறவைக் கொடுப்பது மட்டுமன்றிப் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படத் தக்கதாகவும் இருக்கும். இத் திட்டங்களை இப்பொழுது நடைமுறைப்படுத்த முயன்றாலும் விரைவு போதாது. விரைவாக, மிகத் துரிதமாக அவை நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. இந்த விதமாகப் பிறநாட்டுப் பணத்தைப் பெறவும் எங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அடுத்ததாக, காகிதத் தொழிற்சாலை. காகிதத்திற்கு நாங்கள் பிற நாட்டை நம்பியிராமல் இங்கேயே அதனை உற்பத்தி செய்யலாம். இப்பொழுது 20 தொடக்கம் 27 வீதம் வரையிலான காகிதத்தைத்தான் நாங்கள் இங்கே உற்பத்தி செய்கிறோம். ஏறக்குறைய 70 வீதமான காகிதத்தை வெளிநாட்டிலிருந்துதான் பெறுகிறோம். இது ஒரு பெரிய குறை. வெளிநாட்டு நாணய மாற்று கிடையாத காலத்திலே 70 வீதமான காகிதத்தை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். ஒரு வருடமாகவன்று; இரு வருடமாகவல்ல; பல வருடங்களாக. எனவே, காகிதத் தொழிற்சாலையையும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். அத் தொழிற்சாலையை நல்ல முறையிலே விருத்தி செய்யலாம். ஏனெனில் காகித உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் இங்கே கிடைக்கின்றன. மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கிற எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் இன்று விருத்தி செய்யப்படவில்லை. அவை தமிழ்ப் பகுதிகளில் இருப்பது ஒரு காரணம். இரண்டாவது காரணம், மூலப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தினால் இலாபம் பெற முடியும்.

என்ற அந்தக் கொள்கையிலே சில உத்தியோகத்தார்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமை. ஆகையால், இந்தக் குருட்டுத்தனத்தை நீக்கி இந்த நாட்டிலேயுள்ள மூலப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி கைத்தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கைத்தொழில்தான் ரயர்த் தொழிற்சாலை என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்தத் தேசிய அரசாங்கம் சிங்கள மக்களிடையேயும் தமிழ் மக்களிடையேயும் ஒரு சிறந்த ஒற்றுமையை வளர்க்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது; வளர்த்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், வளர்க்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். முன்பிருந்த அரசாங்கத்திலும் பார்க்கத் தேசிய அரசாங்கம் இன ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்காகச் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. என்றாலும் தமிழ்ப் பகுதியின் ஒரு பிரதிநிதி என்ற முறையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் மொழிக்கு கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளையிட்டு பெரிதும் சந்தேகத்தோடுதான் தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று ஆட்சி மாறியிருந்தாலும் அரசாங்க அலுவலகங்களிலேயுள்ள பல உத்தியோகத்தார்கள் இன்னும் தமிழர்களை ஒதுக்கிற கொள்கையோடு, தமிழை ஒதுக்கிற கொள்கையோடுதான் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் பல காரணங்களால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது பேசவில்லை. சமயம் வரும் போது, குழுநிலையில் எடுத்துக் காட்டுவேன். சில திணைக்களங்களிலே, படிவங்களை மொழி பெயர்க்கச் சொன்னால், இரண்டொரு படிவங்களை மாத்திரம் மொழிபெயர்த்து அமைச்சர்களிடம், “நாங்கள் மொழி பெயர்க்கிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு மற்றப் படிவங்கள் எல்லாவற்றையும் தமிழிலே மொழி பெயர்க்காமல் இருட்டடிப்புச் செய்கிறார்கள். இது இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக்களையும் சிங்கள மக்களையும் ஒன்றுபடுத்துவதற்குரிய ஒரு பணியன்று. இது அவர்களிடையே துவேஷத்தை வளர்க்கின்ற பணியாகும். ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர்கள், தங்களுடைய பொறுப்பிலேயுள்ள திணைக்களங்களிலெல்லாம், எவ்வளவோ பாடுபட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் மொழிச் சட்டவிதிகள் நல்ல

விசேஷன பனன் கெடுபிபன, 1967-68

—தேவன வர் கியலே

[ஈ. ஸ. ஓர்நீநிதலி மஃ.]

முறையிலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற நவா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிங்களப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற செய்திகளையெல்லாம் அமைச்சர்கள் உடனுக்குடன் படிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்ற செய்திகளை அமைச்சர்கள் படிப்பதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு நான் விசேட வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுக்க விரும்புகிறேன்: தமிழ் மக்கள் எந்த முறையிலே சிந்திக்கிறார்கள்; தமிழ் மக்களுடைய உள்மனம் எவ்வளவு கொந்தளிப்பு அடைந்திருக்கிறது; தமிழ் மக்கள் எவ்வளவு தூரம் இந்த அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை வைக்கிறார்கள் என்பதை அறிய வேண்டுமானால், நீங்கள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகிற செய்திகளையும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் படித்துப் பார்த்தால்தான் உண்மை நிலை உங்களுக்குத் தெரியும். பூசிமறைத்துவிட்டுப் போவதால் நாங்கள் இந்நாட்டிலே இன ஒற்றுமையை உண்டாக்க முடியாது. எங்களுடைய தொகுதிக்கு வருகை தந்த கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சர் அங்கு பேசும்பொழுது, சென்ற ஒன்பது ஆண்டுகளாகச் சிங்கள மக்களிடையேயும் தமிழ் மக்களிடையேயும் பெரும் பூசல் ஏற்பட்டு ஒரு பெரும் புண்ணாக அது உண்டாகியிருக்கிறது, தமிழ் மக்களிடையே ஒரு பெரிய புண் இருக்கிறது, அந்தப் புண்ணை விரைவாக மாற்றிவிட முடியாது, மேலே ஆறியது போல அது இருந்தாலும் உள்ளே அது புரையோடிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது, மெல்லமெல்லத் தான் நாங்கள் அப்புண்ணை மாற்றலாம் என்று சொன்னார். எனவே, இங்கேயுள்ள பிரதிநிதிகளுக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், அந்தப் புண் இப்போது மாறவில்லை. அதை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் முற்றாக எடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் புண் மீண்டும் புரையோடி பெரிதாகி வெடிக்குமோ என்ற அவலநிலை உருவாகாமல், சட்டமூலமாகத் தமிழ் மக்களுக்குத் தந்த உரிமையை, தமிழ்மொழி உரிமையைத் தரவேண்டுமென்று நான் இங்கு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கௌரவ சபையிலே நிதி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டேன், உங்களுடைய அமைச்சிலேயிருக்கின்ற பெயர்ப் பலகைகளிலே தமிழைச் சேருங்கள், அமைச்சின் கீழுள்ள திறைசேரி

யிலேயிருக்கின்ற பெயர்ப்பலகைகளிலே தமிழுக்கும் இடம் கொடுங்கள் என்று. ஆனால் இன்றுவரை அது செய்யப்படவில்லை. இந்தக் கௌரவ சபையிலே உறுதி தந்த நிதி அமைச்சரவர்கள், நான் அவர்களுக்குப் பல முறை நினைப்பூட்டியும் இன்னும் இதைச் செய்யவில்லையென்றால், நாங்கள் இங்கே தமிழ் உரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கல்வித்துறையிலே இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூறி எனது உரையை முடிக்க விரும்புகின்றேன். இன்று இந்நாட்டுக்குப் போதிய ஒரு கல்வித்திட்டம் இல்லை. இந்தக் கல்வித்திட்டத்தை அமைப்பதாகச் சொல்லி இரண்டு ஆண்டுகள் சென்று விட்டன. கல்வித்திட்டம் செம்மையாக இல்லாதபடியால், பல படித்த இளைஞர்கள் உத்தியோகம் இல்லாது தெருவிலே திரிகின்றார்கள். இப்பொழுது நடைமுறையிலே இருக்கின்ற கல்வித்திட்டம், படித்த பட்டதாரிகள் கூட உத்தியோகமின்றி நடுத்தெருவிலே விடப்படுகின்ற முறையிலே அமைந்து விட்டது. கலைத்துறை (Art section) பயில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் சேர்ந்து மிகச் சிரமப் பட்டுப் படித்தபிறகு உத்தியோகமில்லாமல் இருக்கின்ற காட்சியைத் தான் நாம் காண்கின்றோம்; இனியும் காணப் போகின்றோம். எனவேதான் இந்நாட்டுக்கு உகந்ததான—வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்கக்கூடியதான—ஒரு கல்வித்திட்டம் மிக இன்றியமையாதது. எனினும், கௌரவ கல்வி அமைச்சர் பேசுகின்ற பேச்சை நாங்கள் பார்க்கின்ற பொழுது, அரசாங்க சேவையிலே யிருக்கின்ற தமிழ் மக்களை ஒதுக்கிவிடவே அவர் எண்ணுகின்றார் என எண்ணவேண்டியிருக்கின்றது. வத்தேகமவில் பேசிய கௌரவ கல்வி அமைச்சர் தம்முடைய பேச்சை—அது இன்றுவரையிலே மறுக்கப்படவில்லை—ஒரு வகுப்புத் துவேஷப் பேச்சாகவே பேசியிருக்கின்றார். எதிர்க்கட்சியிலேயுள்ள அங்கத்தவர் ஒருவர் அரசியல் பிரசாரம் செய்தால் நாங்கள் அதை அரசியல் பிரசாரம் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால், பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சரொருவர் ஒருவிதமான பொறுப்பில்லாமல் அங்கு ஒரு துவேஷத்தையே விதைத்திருக்கின்றார். இங்கே நாங்கள் எவ்வளவோ இடர்ப்பாடுகளுடன், இந்நாட்டிலே தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் ஒன்றாக

பிசுரீசன பனன் கெடுபிசன, 1967-68

—தேவன 20 கிசுரீசன

வாழவேண்டும், இந்நாட்டிலே இன ஒற்றுமை வேண்டுமென்பதற்காக எங்களுடைய கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுத்தும் அந்த ஒற்றுமையை வளர்க்க முனைகின்ற நேரத்திலே பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சரொருவர், மேல் பதவிகளிலே யிருக்கின்றவர்கள் எல்லாரும் தமிழர்கள் என்று அளவு கணக்கில்லாமல் பேசுவது கண்டிக்கத்தக்கது. அதை இங்கே நாம் கண்டிக்காமல் விட்டால் எங்களுடைய மக்களுக்கு நாம் எந்தவிதமான மறுமொழியையும் சொல்லிவிட முடியாது. இன்றைய பத்திரிகைகளிலே அதைப்பற்றிய எதிர்ப்புகள் பல வந்திருக்கின்றன.

அரசாங்க உத்தியோகத்திலே உயர்ந்த பதவிகளிலே எத்தனை தமிழர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று நாம் பார்ப்போமானால் குடித்தொகை விகிதப்படி கூட இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். 55 வயதுக்கு மேலே, சிங்களம் தெரியாதவர்கள் அனைவரையும் வேலையிலிருந்து நிறுத்துவோம் என்று சொல்லுவது கூட இந்த அடிப்படையில்தானே என்று நாமும் சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைய (Sun) 'சன்' பத்திரிகையிலே, 1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் உடல் நலக்குறைவு காரணமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு அழைக்கப்படுவார்கள் என்ற ஒரு செய்தி வந்திருப்பதை நான் பார்த்தேன். நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய செய்தி அது. ஆகவே நாம் கேட்கின்றோம், நெஞ்சைத்தொட்டு இந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சரவர்களும் சொல்லட்டும், 55 வயது வரையும் இங்கே முழுநேர வேலைசெய்தவர்களுக்கு ஒரு நாளிலே எப்படி வேலையில்லாமற்போகும்? அந்த வேலையை அவர்கள் செய்யலாம்தானே? அதற்கு சிங்களம்வேண்டுமென்று ஏன் நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்? இதனுடைய கருத்து, உயர்ந்த உத்தியோகத்திலே யிருக்கின்ற தமிழர்களைப் பதவியிலிருந்து ஒதுக்க வேண்டுமென்கின்ற கல்வி அமைச்சரவர்களுடைய கருத்துத்தானா? அவருடைய இந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர விரும்பினால் அதைத் தமிழர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என்று நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். எனவே, 55 வயதடைந்தவர்கள், இந்நாட்டுக்குச் சேவை செய்தவர்கள், இதே வேலையை இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து செய்ய முடியும். ஆகையினாலேயே அவர்கள் எல்லோருக்கும் மாற்றம் பற்றிச் செய்த தீர்மானம் அந்

வேலை கொடுக்கவேண்டும். வெளிநாட்டுக்குச் சென்றவர்களை நீங்கள் அழையுங்கள்; ஆனால் வேலையிலேயிருக்கின்றவர்களை சாக்குப் போக்குச் சொல்லி வேலையிலிருந்து நீக்காதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரதம அமைச்சரின் பொருப்பிலுள்ள அலுவலகங்களில் எல்லோருமே ஓய்வு பெறும்படி வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளதாம்.

அரசாங்க ஆட்சியாளர்களைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் பேச வேண்டியிருக்கின்றது. நேற்று முன்தினம் பேசிய கௌரவ உள்நூராட்சி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி உறுதியோடும் துணிவோடும் ஒரு செய்தியை இங்கு வெளியிட்டார். பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் எல்லோரும் அறிந்த ஒரு செய்தி அது. பல முறை அமைச்சர்களுக்குச் சொல்லிய ஒரு செய்தி. எனினும், அதனை இங்கு துணிந்து சொன்னதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த நாட்டிலேயுள்ள மக்கள் ஓர் உத்தியோகத்தனுக்கோ, ஓர் அலுவலகத்துக்கோ கடிதம் எழுதினால் அவர்களுக்கு மறுமொழி கிடைப்பதே இல்லை. அவர்கள் எழுதியெழுதிக் களைத்த பின்னர் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களிடம் வருகின்றார்கள். கௌரவ உள்நூராட்சி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி சொன்னார், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் கேட்டால்தான் காரியங்கள் நடக்கின்றன என்று. என்னைப் பொறுத்த அளவிலே சொல்கிறேன், செல்வாக்குள்ள சில பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் கேட்டால்தான் காரியம் நடக்கின்றது. ஏனைய பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் கேட்டால் காரியம் நடப்பதில்லை. இப்படியாக ஓர் ஆட்சி நடக்குமானால் இந்த நாட்டிலே உள்ள அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களே இந்தத் தேசிய அரசாங்கத்தை வீழ்ச்சியடையச் செய்வார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் எழுதினால் அமைச்சர்களிடமிருந்துகூட மறுமொழிகள் வராமலிருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் கொடுக்கின்ற கட்டளைகள் கூடச் செயற்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னே ஓர் அமைச்சர் கொடுத்த கட்டளையைத் திணைக்களத் தலைவர் நிறைவேற்றவில்லை. ஒரு பாராளுமன்ற ஆலோசனைக் குழுவும் அமைச்சரும் ஆசிரியருடைய இட மாற்றம் பற்றிச் செய்த தீர்மானம் அந்

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කළා. එතුමා ඒ විධියට කපා කරගෙන යද්දී මෙම ගරු සභාව නොමග යවන සුළු මහජනයා නොමග යවන සුළු වැරදි කාරණා කීපයක් කියන්නට යෙදුණා. 1964 සභාග ආණ්ඩුව පවතිද්දී කොළඹ ප්‍රධාන රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් රක්ෂා සපයා ඇත්තේ 4,000 ක් පමණ වූ පිරිසකට බවත්, නමුත් ජාතික ආණ්ඩුව ඇති වුණායින් පසුව කොළඹ ප්‍රධාන රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් 28,000 කට රක්ෂා සපයා ඇති බවත් එතුමා සඳහන් කළා. 1964 සභාග ආණ්ඩුව පවතිද්දී කොළඹ ප්‍රධාන රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් 6,783 දෙනකුට රක්ෂා සපයා ඇති බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒකයි, සත්‍යය. මෙම ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණායින් පසුව 1966 වර්ෂයේදී එම ප්‍රධාන රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් රක්ෂා සපයා ඇත්තේ 6,856 දෙනාටයි. ඒ මිස 28,000 කට රක්ෂා සපයා නැහැ. ඉතින් එදා රක්ෂා සපයා ඇති ගණනත් මෙදා රක්ෂා සපයා ඇති ගණනත් අතර ඇති වෙනස 73 යි. මෙම සත්‍ය කාරණය ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙහිත් සඳහන් වී තිබෙනවා. තවද, “කර්මාන්ත ලංකාව” හෙවත් “Industrial Ceylon” නම් වූ සඟරාවට එවකට කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම්ව සිටි දැනට අගමැතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම් වශයෙන් සිටින සමරසිංහ මහතා විසින් ලියන ලද ලියවිල්ලකත් මේ සම්බන්ධයෙන් සත්‍ය තොරතුරු ඇතුළත් වෙනවා. සත්‍ය සංඛ්‍යා ලේඛනවල ඒ විධියට තිබියදී මහජනයා නොමග යවන සුළු, මෙම ගරු සභාවේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොමග යවන සුළු ප්‍රකාශ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා වැනි වගකිව යුතු කෙනකු විසින් කරනු ලැබීම ගැන අප කතාහැටු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු පක්ෂය තුළ ඉගුරු කල්ලියක්—ginger group—සිටින බව ඔබතුමා දන්නවා ඇති. සමහර අමාත්‍යාංශවල වැඩ හෙමින් සිදු වෙනවා නම් ඒවා ඉදිරියට තල්ලු කිරීම සඳහා මෙම ඉගුරු කල්ලිය පිහිටුවා ගෙන තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම මෙම ඉගුරු කල්ලිය ඉගුරු ඉසින්නේ ප්‍රගති ශීලී ඉදිරි ගමන ආපසු තල්ලු කරන්නට බව නම් අප දන්නවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ කොතෙකුත් අඩුපාඩු තිබිය හැකියි.

කෙසේ වෙතත් එම අමාත්‍යාංශය ඉදිරි පියවරක් ගන්නට ලැස්ති වන විට මෙම ඉගුරු කල්ලිය කලබල වී බාධා කිරීම්වල යෙදෙනවා. අපේ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) දුප්පත් කෙනකුට සිටි බව කී ඉගුරු කල්ලියේ නායක වෙන්නප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ෆිපස්ටස් පෙරේරා මයා.) දැන් එතුමා පොහොසතකුට සිටින බව සඳහන් කළා. කෙනකු දුප්පත් වීම හෝ පොහොසත් වීම එක්තරා වෙනස් විමක් පමණයි. දුප්පත් වීම කෙනෙකුට අවනම් බුවක් නොවෙයි. Poverty is no disgrace. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) කලින් දුප්පතකුට හිටියත් දැන් ධනපතියකු වී සිටිනවා යැයි සඳහන් කර තිබෙනවා. එහෙත් මේ කථා වේ පසුබිම ඔබතුමා මාර්ගයෙන් මේ රටට ප්‍රකාශ කරන්නට මා කැමතියි.

කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ඇදකුද හෙවිමට ඉගුරු කල්ලිය හෙවත් ජීන්ජර් ගෲප් එක නිතරම සූදානම්ත් සිටින බවත්, ඒ ඉගුරු කල්ලිය පිටුපස අධිරාජ්‍යවාදී ධනේශ්වර කණ්ඩායම් සිටින බවත් අප හොඳාකාරව දන්නවා. ඔවුන් ප්‍රගතිශීලීන්ට මඩ ගසන්නට නිතරම සූදානම්ත් සිටිනවා. ඊට හේතුව මොකක්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයෙනුත්, සභාග රජයෙනුත් ඉදිරිපත් කළ ප්‍රගතිශීලී පනත් බොහොමයකම මුල් උරුමක්කාරයා කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. ගරු කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමා මහජන එක්සත් පෙරමුණු රජයෙනුත්, වර්තමාන රජයෙනුත් කෙරණු යම් තරමක හෝ ප්‍රගතිශීලී වැඩක් ඇත්නම් එහි උරුමක්කාරයා වන්නා සේම, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයෙනුත්, සභාග රජයෙනුත් කෙරුණු ප්‍රගතිශීලී වැඩ බොහොමයකම උරුමක්කාරයා වන්නේ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමායි.

විශේෂයෙන් තෙල් ජනසතු කිරීම හෙවත් “පෙට්රෝලියම් කෝපරේෂන්” එක පිහිටුවීම ලෝකයේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ටත්, ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ අතකොලු වන මේ රටේ ධනපතීන්ටත් විශාල කාක්කුමක් වුණා. එවැනි නිර්භීත මහග කාර්යයක් කළ කෙනකු හැටියට කොළොන්නාවේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විජයසුන්දර මයා.]

ගරු මන්ත්‍රීතුමා හඳුන්වන්නට පුළුවන්. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ දුප්පත්කම තමා, ඒ. චෙන්නප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ෆේපස්ටස් පෙරේරා මයා.) නම් එය පෙනෙන්නේ, කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ දුප්පත්කමක් හැටියටයි. අපට නම් ඒවා පෙනෙන්නේ, එතුමාගේ පොහොසත්කම් හැටියටයි. ඒ විතරක් නොවෙයි. රක්ෂණ සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන් මේ රටේ සමාජවාදී ඉදිරි ගමනට කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දුන් ධෛර්යය චෙන්නප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දුප්පත්කමක් හැටියට පෙනීම ගැනත් අප ආඩම්බර වෙතවා. ලෝකයේ බොහෝ රටවල පාර්ලිමේන්තුවල මෙවැනි ඉගුරු කල්ලි ඇති කර තිබෙන්නේ ඒ රටවල ප්‍රගතිශීලී ගමන ඉදිරියට ගෙන යාමට විනා රට ආපස්සට ඇදගෙන යාමට නොවන බව, ඒ ඉගුරු කල්ලියට අයත් යම් කිසි ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ ගරු සභාවේ දැනට සිටිනවා නම් ඔබතුමා මාර්ගයෙන් ඒ අයට දැනුම් දෙන්නට—ඒ අයගේ යුතුකම පෙන්වා දෙන්නට—මා කැමතියි.

ඒ වාගේම චෙන්නප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, මේ රජය පිහිටුවුවාට පසුව සමුපකාර ව්‍යාපාරය බොහෝ දුරට ඉදිරියට ගමන් කර තිබෙනවාය කියා. එක්තරා විදියකින්, එක්තරා අංශයකින් සමුපකාර ව්‍යාපාරය මේ රජය යටතේ ඉදිරියට ගමන් කර තිබෙන බව ඇත්තයි. සමුපකාර ව්‍යාපාරය ආපස්සට යන පැත්තෙන් නම්, මේ රජය යටතේ බොහෝ දුරට ඉදිරියට ගොස් තිබෙනවා. ඉතාමත් හොඳට පාලනය ගෙන ගිය සමුපකාර සමිති සංගම් දෙකක් දැනටමත් මේ රජය විසින් විසුරුවා හැර තිබෙනවා. ඒ දෙක නම්, පාන දුරේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය හා අත්තනලේලේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයයි. පාලනය ඉතාමත් හොඳට ගෙන යන මෙවැනි සංගම් විසුරුවා හැර තිබෙන්නේ මොන කාරණයකටදැයි මේ රටේ ජනතාව දන්නවා. එම නිසා, පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ හා සභාග රජයන්ටත් කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට හෝ වෙනත් කවරකුටත්, එවැනි ප්‍රකාශයන් මගින් මඬ ගසන්නට උත්සාහ කළත්, එම උත්සාහයන් සාර්ථක වේශයකින් නම් හිතන්නේ නැහැ.

ඒ වාගේම මා මතක් කරන්නට කැමතියි, ගියවර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී—එම සිද්ධිය ප්‍රධානත්ව පත්‍රවල පවා පළ වුණා—එම කථාව රාජ්‍ය භාෂාවෙන් නොකිරීම නිසා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් 21 දෙනකු නැගීටියා බව. මේ වතාවේ වුණේ, ඊට වඩා වෙනස් සිද්ධියක්. මෙවර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පිටුපස හැරී ආණ්ඩු පක්ෂයේ පසුපස ආසන දිහා බැලුවා නම් එතුමාට දැක ගන්නට තිබුණා, ඒ අවස්ථාවේ තිබුණේ හිස් ආණ්ඩු පක්ෂයක් නැත්නම් හිස් ආසන බව. මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනවලින් හෙම්බත් වී සිටින නිසා දැන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් නොව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පවා එතුමාගේ අයවැය ලේඛන එපා වී තිබෙන බව හොඳ හැටි පැහැදිලියි. මුදල් ඇමතිතුමා සාර්ථක අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් නොකළ බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පවා පිළිගන්නා බවට, එය හොඳ නිදර්ශනයක්.

ජීවන වියදම හා බඩු මිල සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවේ බොහෝ තර්ක විතර්ක ඇති වුණා. “අපේ කොට්ඨාශවල නම් ඕනෑ තරම් හාල් තිබෙනවා, ඕනෑ තරම් ලුහු තිබෙනවා, ඕනෑ තරම් නෙස්ප්‍රේ තිබෙනවා” යනුවෙන් සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා අපට අහන්නට ලැබුණා. ඒ ඒ ද්‍රව්‍ය සුලබව තිබෙන බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සඳහන් කළා. එහෙත් ඒ ගැන ඒ තරම් කථා කරන්නට දෙයක් නැහැ. ඉස්සර සිංහල රජ කාලයේ, රටේ ඇති නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් ගැන සොයා බැලීමට වෙස් වළාගෙන යන සිරිතක් සිංහල රජවරුන් අතර තිබුණා.

අපේ අගමැතිතුමා දැන් ආහාර නිෂ්පාදනය කිරීමේ ව්‍යාපාරයට, රට සංවර්ධනය කිරීමේ ව්‍යාපාරයට බැස තිබෙනවා. එහෙත් එතුමා රටේ සංචාරය කරන්නේ වෙස් වළාගෙන නොවෙයි. ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රකාශ කර, දිසාපතිවරුන්ට දැනුම් දී ලොකු ප්‍රසිද්ධියක් කරලයි අගමැතිතුමා රටේ සංචාරය කරන්නේ. එමනිසා රටේ සංවර්ධනය ගැනවත් රටේ කෘෂිකර්ම දියුණුව ගැනවත් වෙනත් කටයුතු ගැනවත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දූෂණ ක්‍රියා ගැනවත් අගමැතිතුමාට නියම අවබෝධයක් ලබාගන්නට බැහැ. අගමැතිතුමා පළමුවෙන් ලොකු ප්‍රසිද්ධියක් කර මේ සංචාරවල යෙදෙන නිසා මේවායේ කෙරෙන හොර මැරකම් දූෂණ වසා ගන්නට පුද්ගලයින්ට අවස්ථාව ලැබෙනවා; අගමැතිතුමාට සුදු හුණු පෙන්වන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවා. අන්න ඒ ආකාරයටයි ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නේ. එමනිසා මේ කටයුතු පිළිබඳව නියම අවබෝධයක් ලබා ගන්නට නම් පැරණි සිංහල රජවරුන් මෙන් ප්‍රසිද්ධියක් නොකර වෙස් වළා ගෙන රටේ සංචාරය කළයුතු බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. එසේ වෙස් වළාගෙන රටේ සංචාරය කළොත් මිට වඩා ප්‍රතිඵල දකින්නට ලැබේවි. වෙළඳ ආමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා එක් අවස්ථාවක රත්නපුරයට ගියා වගේ වෙස්වළා ගෙන රටේ ඇවිදින මෙන් මා මුදල් ආමතිතුමාටත් ආරාධනා කරනවා. වෙස් වළා ගෙන රටේ ඇවිද්දොත් බඩු මිල පිළිබඳ නියම තත්ත්වය ගැන මුදල් ආමතිතුමාට දැනගන්නට ලැබෙනවා ඇති. හැබැයි, සම්පූර්ණ ඇදුම ඇද ගෙන නොවෙයි; ඉරුණු කලිසමක් නැත්නම් රෙද් දක් ඇඳගෙන මල්ලකුත් අරගෙන රටේ ඇවිදින්න. එහෙම ඇවිද්දොත් බඩු මිල කොයි තරම් ඉහළ ගොස් තිබෙනවාද කියා නමුත්තාත්සේට වැටහෙනවා ඇති. බඩු මිල අප කියන තරම් ඉහළ ගොස් නැත කියා මේ ගැන සභාවේ ගෝරනාඩු කරන මන්ත්‍රීවරුන්ටත් වෙස් වළා ගෙන රටේ ඇවිදින මෙන් මා ආරාධනා කරනවා. බඩු මිල ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මා ඊට වඩා යමක් කියන්නේ නැහැ. මා කියන අත් දැකීම ලබා ගන්නොත්—වෙස් වළා ගෙන රටේ ඇවිද්දොත්—ගැර මුදල් ආමතිතුමා මේ ගැන සභාවට ආපසු එන්නේ “නොදකින්න” මේ මුදල් ආමතිකම, මේ ආණ්ඩුව” කියා ගෙනයි. අප එය හොඳාකාරවම දන්නවා. එතුමා සිතන වන්නේ වි නමුත් මා කියන දේ භාර ගන්නවා නම් මා සන්නෝෂ වෙනවා. පැරණි දේශපාලනඥයකු වන, මහජනතාව ගැන දන්නා කෙනෙකු වන ගැර මුදල් ආමතිතුමාගෙන් මා කියන අත්දැකීම ලබා ගන්නටය කියා මා ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගැර නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සංවර්ධන අයවැය ලේඛන, රට ස්වයංපෝෂිත කරන චේතනාවෙන් අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළ පළමුවන අවස්ථාව මේක නොවෙයි. ඒ කාලයේ අප ගැලරියේ සිටත් මෙවැනි අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළ හැටි දැක තිබෙනවා. 1947 වර්ෂයේදී එවකට පැවති එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ මුදල් අමාත්‍යවරයා වූ දැනට රාජ්‍ය අමාත්‍ය ධුරය දරණ දකුණු කොළඹ ගැර මන්ත්‍රීතුමා (ගැර ජේ. ආර්. ජයවර්ධන) පළමුවන වරට ඉදිරිපත් කළේත් ස්වයංපෝෂණය පරමාර්ථය කොටගත් අයවැය ලේඛනයක් තමයි. ඒ අවස්ථාවේදී භය අවුරුදු සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කළා. භය අවුරුදු සැලැස්ම අනුව භය අවුරුද්දක් තුළ දී මේ රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට පුළුවන් වෙනවාය කියා එදා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. නමුත් අවසානයේදී කුමක්ද සිදුවුණේ? කාරණා කීපයක් තමයි සිදුවූ බව ඇත්තයි. අප එය නැත කියා කියන්නේ නැහැ. රජරට කැලා එළිවුණා. ගොවි ජනපද කීපයක් ඇති වුණා. එවැනි හොඳ වැඩ එකක් දෙකක් සිදුවූ බව ඇත්තයි. එහෙත් අවසානයේදී කුමක්ද සිදුවුණේ? 1947 පටන් ගත් භය අවුරුදු සැලැස්මට අදාළ කාලසීමාව කෙළවර වන්නේ 1953 වර්ෂයේදීයි. හරියටම 1953 අගෝස්තු මාසයේදී තමයි භය අවුරුදු සැලැස්ම කෙළවර වන්නට තිබුණේ. ඒ අවස්ථාවේදී කුමක්ද සිදුවුණේ? හාල් මිල වැඩි කරන්නට සිදුවුණා. හෙට අනිද්දා—1967 අගෝස්තු 12 වැනිදා—ලංකා ඉතිහාසයේ වැදගත් අනුස්මරණ දිනයක්. හාල් සේරුවක මිල ගත 75 දක්වා වැඩි කිරීම නිසා ඇතිවූ ජනතා සටන එදින මේ රටේ ජනතාව අස්මරණය කරනවා ඇති. භය අවුරුදු සැලැස්ම කෙළවර වන්නට තිබුණු වර්ෂයේදී එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවට හාල් මිල වැඩි කරන්නට සිදුවුණා. “ස්වයංපෝෂිත අයවැය ලේඛනයට” මුහුණපාන්නට වූ ඉරණම ඒකයි. දැන් අවුරුදු 20ක් ගතවී තිබෙනවා. නැවත වරක් අප හමුවේ “ස්වයංපෝෂිත අයවැය ලේඛනයක්” තබා තිබෙනවා. එය කොතැනින් කෙළවර වේවිද කියා අපට කියන්නට බැහැ. එදා ඉදිරිපත් කළ “ස්වයංපෝෂිත අයවැය ලේඛනයට” තම අත්වූ ඉරණම මා දැන් පෙන්වමි කළා.

[විජයසුන්දර මයා.]

ඊළඟට, තමුන් නාන්සේලාගේ සංවර්ධනය ව්‍යාපාරයට මොකක්ද වුණේ? කොන්ත්‍රාත් කරුවන් විශාල කැලවල හොඳ හොඳ දැව ටික කපා ගත්තා. ඒවායේ පල ප්‍රයෝජන ලබා ගත්තේ කවුද කියා තමුන් නාන්සේලා දන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩුව විදේශීය හා ස්වදේශීය ධනපතියන්ගෙන් මුදල් පොළියට, ණයට අර ගත්තා.

1947 දී පටන් ගත් සාවුරුදු සංවර්ධන සැලැස්ම සඳහා ගත් මුදල් වෙනුවෙන් පොළිය වශයෙන් කොපමණ මුදල් සම්භාරයක් දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන් අතට ගියාදැයි කියන්නට පුළුවන්ද? කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමය, ජාවාරම් ක්‍රමය, නොනිසි අත්දමට මුදල් ලබාගැනීම ආදී ක්‍රම රාශියක් යටතේ කොයි තරම් දූෂණ සිදු වන්නට ඇද්ද? මේ රටේ සංවර්ධනය, බලාපොරොත්තු වූ ආකාරයට ඇති කරන්නට නොහැකි විමට ඔය විධියේ නොයෙක් කරුණු හේතු හැන වුණා. ඒ නිසා ඔය ඒ ඒ අවස්ථාවල වරින්වර අපට අහන්නට ලැබෙන ස්වයංපෝෂිත, සංවර්ධන වැනි වචන අර්ථසූත්‍ය ඒවා බවට පත් වී තිබෙනවා. ඔය වචන පාවිච්චි කර මොන මොන දේවල් ඉදිරිපත් කළත් අන්තිමේදී ඒවා පෙරළෙන්නේ මොන අතටදැයි හිතාගන්නට මිස දැන ගන්නට නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. නොයෙක් විධියේ සැලැස්මවල් සකස් කර ඉදිරිපත් කරන නමුත් ඒ එක සැලැස්මකින්වත් ක්‍රම සම්පාදක ව්‍යාපාරයකින්වත් සුළු සුළු කෘෂිකාර්මික වැඩ පිළිවෙළවල් මිස පුළුල් වශයෙන් සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් දකින්නට අපට පුළුවන් වී නැහැ.

ක්‍රම සම්පාදනය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කෙරෙන අංශ කීයක් තිබෙනවාද? ප්ලැනිං අංශය කියා එකක් මේ ආණ්ඩුව ඇති කර තිබෙනවා. ඉස්සර තිබුණේ “ප්ලැනිං ඩිපාර්ට්මන්ට්” එකක් පමණයි. දැන් කීයක් තිබෙනවාද? ක්‍රම සම්පාදක අමාත්‍යාංශයක් තිබෙනවා. ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. ඇමතිවරුන්ගේ උප කමිටුවකුත් තිබෙනවා. එයින්ද දැන් කෙරෙනවාය කියන්නේ සංවර්ධනය සඳහා වැඩ පිළිවෙළ ඇති කිරීමයි. ක්‍රම සම්පාදනය

සම්බන්ධයෙන් ඇති කරන ලද “ප්ලැනිං සෙක්ටර්ටේරියට්” හෙවත් සැලැස්ම ලේකම් මණ්ඩලයක් පවා තිබෙනවා. දැන් හැම තැනම ක්‍රම සම්පාදන අංශවලින් පිරිලා. ඒ කොයි හැටි වෙනත් තවමත් ඒ ක්‍රම එකක්වත් සාර්ථක වෙලා නම් නැහැ. ඒවා යිනුත් ලැබුණු ප්‍රතිඵලයක් නැහැ. නිකම් හිස් තත්ත්වයක් පමණයි තිබෙන්නේ. එහෙත් මෙහෙත් කැරකි කැරකි ගිහිල්ලා ආපසු මේ උදවිය ගමන් කරන්නේ පටන් ගත් තැනටමයි. යල් පැනපු පරණ වැඩටයි කොහේ ගියත් ආපසු බසින්නේ. ආපසු ගමන් කරන විලාශයයි පෙනෙන්නේ. තමුන් නාන්සේ කළාවක් අහලා ඇති—අපත් ඒ කළාව අහලා තියෙනවා—“ගවයා පොල් ගහක බැන්දාම ලණුව දිග තියෙන තෙක් ගිහිල්ලා ආයෙ මත් පොල් ගහ මුලටමයි එන්නේ,” යනුවෙන්. පොල් ගහේ බැඳපු ගවයා පුළුවන් තරම්, ලණුව දිග තියෙන කල්, ගිහින් ගිහින් ගහ මුලටම ආපහු කැරකිලා එනවා. කොයි තරම් උත්සාහ කළත්, රට සංවර්ධනය කරන්නටය කියා කොයි තරම් ක්‍රම සම්පාදනය කළත්, අර පරණ පුරුදු කෘෂිකාර්මික සැලැස්මටමයි එන්නේ. ඊට වඩා එහාට යන්නට මේ උදවියට පුළුවන්කමක් ඇති වී නැහැ. ඒ නිසා මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේත් අසාර්ථක අයවැය ලේඛනයකැයි කියන්නට සිදුවීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා.

අප ඉදිරියේ තිබෙන මේ දුර්වල අයවැය ලේඛනය එසේ සකස් කරනු ලැබීම ගැන පොද්ගලිකව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටද දොස් නගන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ රට සංවර්ධනය කිරීමේත්, ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමේත් කාර්යය භාරව සිටින්නේ ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි තත්ත්වයක් මේ රටට ඇති වනු දකින්නට කැමැත්තක් ඇතිව සිටින්නන් නොවන නිසයි මෙවැනි කණගාටුදායක තත්ත්වයක් ඇති වන්නේ. පසුපස අසුන්වල සිටින ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා කොයි තරම් වේගයෙන් කැගසුවත් එයින් වැඩක් වන්නේ නැහැ. සංවර්ධන සැලැස්මට පිටුපසින් සිටින්නේ සංවර්ධනය නොවන තැනට වගබලාගන්නට වුව මනා උදවියයි. ඒ නිසයි ඔය සංවර්ධන සැලැස්මවල් සාර්ථක නොවන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඇතැම් ගරු ඇමති වරුන්ද ඇතුළු බොහෝ දෙනා නීතර නීතර කඩාකප්පල්කාරීන් ගැන කථා කරනවා. කාටද කඩාකප්පල්කාරීන් කියන්නේ? කඩාකප්පල් කරනවාය කියනවා. මොකක්ද, කඩාකප්පල් කරනවාය කියන වැඩේ? කවුරුද මේ රටේ ඒ වැඩේ කරන්නේ? ඒක කියන්නට දන්නේ නැහැ. පසුගිය දවස්වල වැඩ වර්ජන ඇති වුණේ නැහැ. ඇති වුණා නම් ඇති වුණේ සුළු සුළු වැඩ වර්ජන හතරක් පහක් පමණයි. ඒවා වැඩි දවසක් අල්ලා හිටියේ නැහැ. ඒවා ඉක්මනින්ම නිරාකරණය කරන්නට පුළුවන් වුණා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය කඩාකප්පල් කරනවාලු. ආණ්ඩුව කරගෙන යන වැඩවලට විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඊර්ෂ්‍යා කරනවාලු. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මේ කඩාකප්පල් වැඩ කරන්නේ අසුවල් විධියකටදැයි කියා නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාවන් ඒ ගැන සඳහන් කර නැහැ. ඒ නිසා මේ වැදගත් අවස්ථාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයට—විශේෂයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට—මා ආරාධනයක් කරන්නට කැමතියි. කරුණා කර මේ කඩාකප්පල්කාරයෝ කවුරුදැයි මේ ගරු සභාවට හඳුන්වා දෙන්න. මට දැනෙන තේරෙන හැටියට නම් කඩාකප්පල්කාරීන් යයි කියන්නට පුළුවන් වන්නේ රජයෙන් ලැබෙන ඇතැම් වරප්‍රසාද ප්‍රයෝජනයට ගෙන, අක්කර හාර පන්සියය ලබාගෙන කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයට අත දෙනවාය කියමින් ඇත්ත වශයෙන්ම තම තමන්ගේ ජාවාරම් කරන පුද්ගලයන් ගැන සඳහන් කරනවිටයි. ආණ්ඩු පක්ෂයට ආධාර කරන බවක් හඟවා ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නට උපකාරී වන බවක් පෙන්වා ඊට පටහැනි ලෙස ක්‍රියා කරන උදවිය කඩාකප්පල්කාරීන් ලෙස හැඳින්විය යුතුයි. පෞද්ගලික ව්‍යාපාර තහවුරු කරගෙන ආණ්ඩුවෙන් දෙන ආධාරවලින් ප්‍රයෝජන ගන්නා උදවියට කඩාකප්පල්කාරීන් යයි කියන්නට ඕනැ.

ඊළඟ කඩාකප්පල්කාරයින් කවුද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද කැලෑවල ගස් කැපීම විශාල ජාවාරමක් වී තිබෙන බව තමුත්තාත්සේන් දන්නවා ඇති. කෘෂිකර්ම කටයුතු සඳහා වෙන් කර ඇති විශාල ඉඩම්වල ලී කපාගෙන

ජාවාරම් කරනවා. ඒ ඉඩම්වල තිබුණු ලී වලට සිදු වූ දේ ආණ්ඩුවට ප්‍රකාශ කරන්නේ නැහැ. මේවා කරන්නේ විරුද්ධ පක්ෂයේ අයද, විරුද්ධ පක්ෂයේ අනුගාමිකයින්ද, ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයද, ආණ්ඩු පක්ෂයේ අනුගාමිකයින්ද කියන එක ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයගේ සිත්වල සටහන් වී ඇති. කෘෂිකාර්මික රථ තැන්නම් “මිනීමෝක්” රථ ගෙන්වීම සම්බන්ධව පසුගිය දිනක ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා විසින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. මේ රටේ සිටින ධනපති කොටස් කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට යයි කියා අවසර පත්‍ර ලබාගෙන වාහන ගෙන්වා ගෙන ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගත්තේ කැලෑබද කෘෂිකාර්මික දියුණුව සඳහාද, එසේ නැත්නම් නගරබදව ඔවුන්ගේ සුබෝපහෝගි ජීවිත ගෙනයෑම සඳහාද කියන එක කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා විසින් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එමෙන්ම වූක්ටර් අයිතිකරුවන් කවුද, විරුද්ධ ජාවාරම්කාරයින් කවුද කියන එකත් අපි දන්නවා. අද දුප්පත් ශෝචයකුට කුමුරුක වැඩ කරගැනීමට වූක්ටරයක් ගන්නට විශාල කුලියක් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. විරුද්ධවලින් ගසාකන්නේ මේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ අනුගාමිකයින් නොවේද කියා මා ඔබතුමාගෙන් අහනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය සඳහා යොදාගෙන තිබෙන්නේ කාටද? දේශපාලන සම්බන්ධකම් උඩ තමන්ගේ ගැත්තන් ගැනීමේ ව්‍යාපාරය නිසා කෘෂිකාර්මික කටයුතු අද අනතුරට පත් වී තිබෙනවා. පසුගිය දවස්වල අපේ අගමැතිතුමාම අනුරාධපුරයට ගොස් ප්‍රකාශ කළා, උතුරු මැද පළාතේ දිසාපතිවරයා බොහොම දක්ෂ කෙනෙක් ය, ඔහු මේ රජයේ කෘෂිකාර්මික වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරියට ගෙනයෑමට ක්‍රියා කරන කෙනෙක් ය කියා එහෙත් එසේ පවසා මාස ගණනක් යන්නට පෙර එම දිසාපතිවරයාට සෞඛ්‍ය හේතූන් උඩ විශ්‍රාම ගන්නට සිදු වුණා. ඒ දිසාපතිවරයා වන මහින්ද සිල්වා මහතාට තිබුණු අසනීපය කුමක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. අවංක යයි අගමැතිතුමා විසින්ම ප්‍රකාශ කරනු ලබන අය ඔය විධියට විශ්‍රාම යන්නේ ඇයි? එහි යම්කිසි රහසක් තිබෙනවා. අවංකව මේ

[විජයසුන්දර මයා.]

රට සංවර්ධනය කිරීමට මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ක්‍රියා කරන පුද්ගලයින්ට ඇති එන කරදර හා ඔවුන්ගේ ඉරණම කුමක්ද කියා අපි කවුරුත් දන්නවා. ඒ නිසා ඒ ගැන වැඩිදුර විස්තර ප්‍රකාශ කිරීමට වුවමනාවක් නැහැ.

එමෙන්ම මා රාජ්‍යය කළා විවාදයේදී සඳහන් කළ කරුණක් ගැන තමුන්ගෙන් සේට මතක ඇති. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සඳහන් කළා, අපේ තේ වික විකුණා ගන්නට ක්‍රමයක් නැත කියා. මැද පළාතේ තේ නැත්නම් “මිඩ් ග්‍රෝන් ටි” විකුණාගන්නට ක්‍රමයක් නැත, ඒ නිසා අප ලොකු ආර්ථික ප්‍රපාතයකට වැටෙන්නට යනවා කියා එතුමා කිව්වා. එසේ නම් රුසියන් තානාපතිතුමා පැමිණ කළ යෝජනාව බාරනොගත්තේ ඇයි? ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මෙහි නොමැතිවීම ගැන මට කණගාටුයි. නොමිලයේ දෙන වුක්ටර් බාර නොගත්තේ ඇයි? විකුණා ගන්නට බැරිව තිබෙන තේ රුසියන් වෙළඳ තානාපතිතුමා ඉල්ලු විට ඒවා නොදුන්නේ ඇයි? ඒ ප්‍රශ්න තමුන්ගෙන් සේගේ මාගියෙන් විශේෂයෙන්ම කෘෂිකම් ඇමතිතුමාගෙනුත්, ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙනුත් අගමැතිතුමා ගෙනුත් මා අහනවා. අපට නොමිලයේ වර ප්‍රසාද ඇතිව වුක්ටර් දෙන්නට සූදුනම් වන විට ඒවා නොගත්තේ ඇයි කියා මා අහනවා. රාජ්‍යය කළා විවාදයේදී නම් මේවාට පිළිතුරු ලැබුණේ නැහැ. මේවා මේ රටේ ජනතාව දැනගත යුතු වැදගත් ප්‍රශ්න. ඒවා හංගලා කටයුතු කරන්නට පුළුවන් ප්‍රශ්න නොවෙයි. ඒ නිසා මේ අය වැය ලේඛන විවාදයේදීත් ඒවාට පැහැදිලි පිළිතුරු අපට ලැබෙයි කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් මීට කලින් මුදල් ඇමතිවරුන් වශයෙන් සිටි දෙපොලක් ම කළා කළා. ඒ දෙපොල නම් අපේ ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා හා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. ඒ අයගේ කළාවල් එක්තරා ස්වරූපයක් අනුවයි කෙරුණේ. ඒ කළාවල් ඒ අයගේ අමාත්‍යාංශවලට පමණක් සීමා වී තිබුණි. අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ කාරක

සභා අවස්ථාවේදී තම තමන්ගේ අමාත්‍යාංශ ගැන කළා කරන්නට අවස්ථාව ඒ අයට ලැබෙනවා. එසේ තිබියදීත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාත් ඒ අයගේ කළාවලදී මේ අය වැය ලේඛනය ආරක්ෂා කරන්නට කළා නොකර තම තමන්ගේ අමාත්‍යාංශ ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා පමණක් කළා කළා. තව තමන්ගේ අමාත්‍යාංශ ලබා ඇති දේවලුත්, ලබන්නට යන දේවලුත්, ඉල්ලා නොලැබුණු දේවලුත් ගැන තමයි ඒ අය කළා කළේ. ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා සඳහන් කළේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට මේ තරම් මුදලක් අවශ්‍යයි, එහෙත් එය ලැබී නැත කියන එකයි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා බොහොම ප්‍රවේශමෙන් තමන්ගේ අමාත්‍යාංශය ගැන පමණක් සඳහන් කළා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙනුත් සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගෙනුත් අප ඊට වැඩි දෙයක් බලාපොරොත්තු වුණා. කලින් හිටි මුදල් ඇමතිවරුන් හැටියට තමන්ගේ සහෝදර මුදල් ඇමතිතුමා ආරක්ෂා කර ගැනීමට ඒ අය දීර්ඝ වශයෙන් කළා කරනවා ඇත කියා අප බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් ඒ අය කළා කළේ තමතමන්ගේ අමාත්‍යාංශ ගැන පමණයි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විශේෂයෙන්ම කළා කළේ “ට්‍රවර්සම්” නැත්නම් දේශ සංචාරකයින් ලංකාවට අද්දා ගැනීම ගැනයි.

ඒ ගරු ඇමතිවරුන් දෙදෙනාම හිටපු මුදල් ඇමතිවරුන් නිසා, මේ අය වැය ලේඛනයෙන් රටට කිසිම සෙතක් සැලසෙන්නේ නැති බව එතුමන්ලා දන්නවා. තමන්ගේ අමාත්‍යාංශ දෙක ගැන පමණක් බොහොම පරෙස්සමෙන් කළා කරන්නට එතුමන්ලා අදහස් කළේ ඒ නිසයි. ඒ එක්කම ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, පුද්ගලිකව යෝජනාවකුත් අපට අහන්නට ලැබුණා.

නියෝජ්‍ය කළානායකතුමා
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)
මන්ත්‍රීතුමා තව කොපමණ චේලා කළා කරන්නට අදහස් කරනවාද?

විජයසුන්දර මයා.
(திரு. விஜயசுந்தர)
(Mr. Wijesundara)
තව පැය බාගයක් පමණ.

விசேஷப் பேரவை, 1967-68

நியோජ்ய கலாநாயகநும

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

நியமனம் கர நினைந்நே பாய நமஸம்.
தனம கமந்நாந்நே மீநிந்நு 28 க்
கலா கர நினைந்நே.

விசேஷந்நு மய.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

தீவா நேஜநயேந் பஜ மம நம பிந
வேலாவக் தேந்ந.

நியோஜ்ய கலாநாயகநும

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Sitting is suspended till 2 p.m.

தீவீத தீவ தநுநுலவ நாவகாநிகவ தந்நிபுவந
தீந், த. ஸ. 2 ம நவந பவந்நவ தீ.

அதன்படி அமர்வு பி.ப. 2 மணிவரை இடை
நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M., and then resumed.

விசேஷந்நு மய.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

தரு நியோஜ்ய கலாநாயகநுமநி, தீவா
நேஜநய சததா விசீர யமம பர ம விசீ
நர கரமீந் சிபியே மீரிதம தரு மந்நி
நுமீ (தீ. பி. இனேசேகர மய.) பரந்நா
தந் பரிதீ தயவாய தீவநய சமீநந்ந
ரூபய துமநிநுமாதே தநாநா நலா
பாரோந்நுவ பிபிநதவதீ. தயவாய தீவந
யே நினைந திதய பிபவா துநிம சததா
தூரி பதீயேதீ தீவே தயவாயசந்நேந்
மே ரமம விதா தாடாயமக் நலா
பாரோந்நுவ வந நவ த்நுமாதேந் துநா
தந்நா. தாநி தரமீ நலாபாரோந்நுவ தநா
தந்நந் தீ துந ததே தீரதீந்நவயக்
நுதா. ததேந் தீ நலாபாரோந்நுவ தாநி
தரமீ தூரம சாரீபக வதவாத தந்நதீ,
ததீநய.

தத தாந்நலீ சமீபாவக் பிபிபவா நினை
நவா. மீரிதம தரு மந்நிநுமீ சததந்
கத பிபிபவதம திந்நிபுவதே நானாயம துநி
தாநாவே நானாயமீ கிபயக் துந் தாந்
தலிக தயவாயம தார தீ நினைநவா. மத
நானாயமீ தார தீதேந் கிபித தாடாயமீ துநி

—தேவந வர கியதீத

தீதக் சித தீ நினைந நவக் ததம நமீ
பரதேந்நம துதா. தீவ சமீவாரகயந்
சியத தததா தாந்நிபநிதந் தாநாவதீ.
தாநாவம தந தீதீவ சமீவாரகயந்நேந்
விதா சமீவாவக் தீ தீ ரமம தததம தந்
நியம ததநி துதீதலயந். துததந்ந
கலாநுரகிந் நமதீ, தகீதபநிதய தா
தாந்நிபநிதய சமீவார சததா தந்நே.
தந தயதேந் துநி தததேந் துநிவரந்,
தததந்நி தத கலாவேதீந் துநி தயதீ.

திந்நிபுவதே நானாயம தாந்நலிக
தயவாயம தார தீதேந் தத தத சித தீ
நினைந்நே கததக் தீ தத ததததந்நேத
நானாயமே கிபித துநி தீ நினைந
நவ தததந்நாந்நே தீ துந்நே திதேந்
தகிந்நம தலதீ. தத தீதீவ சமீவாரக
யந் திந்நிபுவதம தந்நே துதா. திந்
கதததே நானாயமே தாந்நு தாநாவ
ததத திதா தீதீவ சமீவாரகயந் தத தத
ததததந்நேத ததர சதாவம ததநி தானா
யமே காலய தந கரநவா. துததந்ந கலா
நுரகிந் நமதீ, தீதீவ சமீவாரகயதக்
திந்நிபுவதே நானாயமம தந்நே. தகீத
பநி தந்ந்நவயே தீதீவ சமீவாரகயந்ந
மீத சதததத தந்ந்நவயே தீதீவ சமீவார
கயந்ந திந்நிபுவதே நானாயமே தததந்ந
நம ததததந்நதக் துதா. தரு நியோஜ்ய
கலாநாயகநுமநி, தததந்நாந்நே திந்
கதத துந்நே திதேந் தகிந்நம
தலதீ, தத திந்நிபுவதே துதத தீவ
நினைந ததத தத தீதீவ சமீவாரகயந்
விதா ததததந்ந துததததத சிபித நவ.
தக தததத ததர தத தத ததா துதந்ந
ததத தததத, ததததத தீதீவ சமீவார
கயந்ந தததத சிபிதவா. தாந்நலிக
தயவாயம திந்நிபுவதே நானாயம தார
தீதேந் ததததததக் தல துநி நவ
ததத தததத.

தரு நியோஜ்ய கலாநாயகநுமநி, தாநய
துதததததததததத நலாபாரோந்நுவ சதத
கர தந்நம ததததந் நம தத சதத
தததா. துததததததத துதத தினைந
நிதேந்நதந்நே கதததத தததத தததத
ததத தீ ரதே தாந்நிபநிந்ந தீ ரம தத
தார தந்நம சித தீ ததத தீ ரமம
பிதாநி தந்ந சமீவாரகயந் துததத தீ
ரதே சிபிததத ததத திதா தாடாயமக்
தீ ததந் தல தததத தததத தததத

[විජයසුන්දර මයා.]

හොංකොංවල තිබෙන කලබල තත්ත්වය උග්‍ර වී ඒ රටේ කෝටිපතින් විදේශ සංචාර කයන් වශයෙන් නිවාඩුවක් ගත කරන්නට මෙහි පැමිණියොත් අපට විශාල ආදායමක් බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවන්. එසේ නැතිව සාමාන්‍යයෙන් සංචාරකයන් වශයෙන් පැමිණෙන මධ්‍යම පන්තියේ විදේශිකයන් මගින් නම් සංචාරක දෙපාර්තමේන්තුව බලාපොරොත්තු වන විශාල ආදායම ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. හික්කඩුව තානායම වැනි ස්ථාන වල පවත්වාගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ නිසා එවැනි ස්ථාන කරා ස්වදේශිකයන් වුවද යන්නේ ඉතා කලාතුරකිනුයි. විදේශ සංචාරකයින් අතුරින්ද සියයට එක් අය කුට වඩා එවැනි ස්ථානයක ගත කරන්නට යනවායැයි සිතන්නට අමාරුයි. [බාබා කිරීමක්] අපේ නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (චන්ද්‍රා කරුණාරත්න මයා.) අළුත වෙච්ච සිද්ධියක් මතක් කරනවා. මෙම සභාවේ ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්නට වුව මනාවක් නැතැයි මා සිතනවා. අපේ රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, පෙරවාදී බෞද්ධයන් පවා විදේශ සංචාරකයන් හැටියට ලංකාවට එන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවාය කියා. ඒකත් අළුත් ආදායම් මාගීයක් වශයෙනුයි, සඳහන් කර තිබෙන්නේ. පෙරවාදී බෞද්ධාගම අතින් ලංකාව මධ්‍යස්ථානයක් වන බව එතුමාත් අපත් දන්නා දෙයක්. පෙරවාදී දැණිය පිළිබඳව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා තරමක් දුරට දන්නා කෙනෙකැයි මා හිතනවා. පෙරවාදී බෞද්ධයන් ලංකාවට ඒ ම නිසා විදේශ සංචාරකයන් හැටියට ඔවුන්ගෙන් ආදායමක් ලැබේයැයි සිතීම සිහිනයක් පමණකි. පෙරවාදී බෞද්ධ දර්ශනය අනුගමනය කරන්නන් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව පිළිපදින උදවිය බව කිව හැකියි. අත්පිකිලිමානානුයෝගය අනුගමනය කරන වෛතුලයවාදීන් සිටිනවා. කාමසුබල්ලි කානුයෝගය අනුගමනය කරන්නේ මහායාන වාදිනුයි. ඒ දෙකොට්ඨාශය අතරේ සිටින කොට්ඨාශයක් තමයි, මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන පෙරවාදී බෞද්ධයන්. අතමිට දිගහැර වියදම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් එවැනි කෙනෙක් පැමිණේ යැයි සිතන්නට අමාරුයි. එම නිසා පෙරවාදී බෞද්ධයන්ගෙන් විදේශ

සංචාරකයින් වශයෙන් ඒතරම් විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ඇතිවේයැයි මා සිතන්නේ නැහැ.

මේ අනුව අපට පෙනී යනවා, සිහින ලෝකයක ඉදගෙන මේ රජය ආදායම් බලාපොරොත්තු වන බව. මෙවැනි සිහින ලෝකයක ඉදගෙන ආදායම් බලාපොරොත්තුවීමෙන් ජනතාවට අවශ්‍ය දේ නිසියාකාර සපයාදෙන්නට හැකි වේයැයි අප සිතන්නේ නැහැ. අයවැය ඇස්තමේන්තුවල එක් තරා ශීඝ්‍රයක සඳහන් කර තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිපති පදවිය පිළිබඳව. රුපියල් 18,000 ක් වාර්ෂික වැටුප වශයෙන් එහි ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. මෙම වැය ඇස්තමේන්තුව පිළිබඳව විකක් කල්පනාව යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්තිවලින් පිටස්තරව සකස් කරන ලද ශීඝ්‍රයක් වශයෙනුයි, අපට සලකාගත හැකි වන්නේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව අප කොතෙක් දුරට කතා කළත් මුළු ආසියාකරයේම තවමත් නමට හෝ පාර්ලිමේන්තුවක් ඉතිරි වී තිබෙන්නේ ජපන් රටෙන් ලංකාවෙන් පමණකැයි සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. ඉන්දියාවෙන් පාර්ලිමේන්තුවක් තිබෙනවා. එහෙත් නමට හෝ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්නේ ජපන් රටේ සහ ලංකාවේ පමණකි. එමනිසා මේ කියන ලද වැය ශීඝ්‍රයෙහි පෙනෙන විධියේ ඇස්තමේන්තුවක් අනුමත කරගෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්තිවලින් පිට පනින්න ගියහොත් නමට හෝ අප රටේ තිබෙන පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයන් අහෝසි වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිපති තනතුර ලංකා රාජ්‍ය පාලන සේවාවෙන් හෝ සිවිල් සේවාවෙන් හෝ තෝරා ගනු ලබන කෙනෙකුගෙන් නොව දේශපාලන වශයෙන් තෝරාගනු ලබන කෙනෙකුගෙන් පුරවන්නට යන බවක් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. ප්‍රථම වතාවට දේශපාලන පැත්තෙන් සලකා ස්ථිර ලේකම්වරයකු පත් කර සිටින බව අප දන්නවා. එම ස්ථිර ලේකම්වරයා බඳවා ගත්තේ කුමන අමාත්‍යාංශයටදැයි තමුන් නාත්සේලා දන්නවා. ලංකා රාජ්‍ය පාලන සේවාවෙන් නොවෙයි, ඔහු පැමිණ සිටින්නේ. එහෙත් ඔහු පෙනී සිටින අමාත්‍යාංශය භාර ඇමති වරයාගේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සඳහා ඔහුගේ පත්වීම ප්‍රශ්නයක් නොවේ යැයි සලකා එය අමතක කර දැමුවත් අඩි යෙන් අඩිය එම පිළිවෙළ ඉදිරියට යන බවයි, පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ. ඒවා ගේම දගමැතිතුමාගේ ප්‍රවෘත්ති ලේකම් —Press Secretary—වශයෙන්ද දේශපාලන පක්ෂයක කෙනෙක්—පරා ජීන අපේක්ෂකයෙක්—පත් කරගෙන සිටින බව පෙනෙනවා. ඊටම සම්බන්ධ වන ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිපති පදවියත් දේශපාලන නිලයක් හැටියට සලකා ක්‍රියා කළොත් මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කොතෙක් දුරට ආරක්ෂා වේවිද කියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරන වායැයි කියන මෙම රජයෙන් මා අහනවා. “සෙන්සර්” හෙවත් ප්‍රවෘත්ති පාලකයා —ප්‍රවෘත්ති කපා දමන්නා—වශයෙන් දේශපාලන අංශයක කෙනකු පත් කර තිබෙනවා නම්, අගමැති කාර්යාලයයේ ප්‍රවෘත්ති ලේකම් වශයෙනුත් දේශපාලන පක්ෂයකට සම්බන්ධ කෙනකු පත් කර ගෙන තිබෙනවා නම්, ප්‍රවෘත්ති අධිපති තැන වශයෙනුත් දේශපාලන පක්ෂයක කෙනකු පත් කරන්නට යනවා නම් මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කොයි තරමකට ඉතුරු වේද යන්න හිතා ගැනීම අද අපට ටිකක් අමාරු කාරණයක් වී තිබෙනවා.

ප්‍රාග්ධන කටයුතු හා පුනරාවර්තන විය දම් සඳහා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක්—රුපියල් එක් කෝටි පණසි ලක්ෂයක්—වෙන් කර තිබෙන අතර එයින් අතිරේක තනතුරු 5,400 ක් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වන බව සඳහන් වී තිබෙනවා. ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ඇතුව මේ වැය ශීර්ෂය ඉදිරිපත් කර තිබුනත් එකී තනතුරුවලට දේශපාලන බල පෑම් උඩ යම් යම් පුද්ගලයින් පත් කරතොත් ඒ බලාපොරොත්තුව සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී යනවා. නොයෙක් විධියේ දේශ පාලන පත්වීම් කරගෙන යන මෙවැනි අවස්ථාවක මේ රජය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරන බව ප්‍රකාශ කිරීම ප්‍රෝඩා වක් වී තිබෙන නිසා අප මීට විරුද්ධ වන බවයි අපට මේ ආණ්ඩුවට කියන්නට තිබෙන්නේ.

ගොවි හමුදා ඇති කිරීම සඳහාත් වැය ශීර්ෂයක් ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. දැනට මේ රටේ මධ්‍යස්ථාන කීපයක ගොවි තරුණ

දන්නවා. එහෙත් එවැයෙහි සිටින තරුණයින් කටයුතු කරන්නේ ඉතාමත් අමාරු වෙනුයි. කෘෂිකර්මය දියුණු කොට මේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ නියම වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වෙතොත් ඒ සඳහා තමන්ගේ සහයෝගය අවංකව දෙන්නට මේ තරුණයින් ලැස්තිව සිටිනවා ඇති. එහෙත් අද ඒ ගොවි කඳවුරු වල සිදු වී තිබෙන්නේ එය නොවෙයි. ඒවා යෙහි අද පවතින නිලධාරී ක්‍රමයේ වරද නිසාත්, දේශපාලන බල පෑම් උඩ ඒවාට රිංගා ගත් සමහර නිලධාරීන් එම තරුණයින්ට ආදර්ශයක් ගන්නට පුළුවන් අන්දමින් නොගැසීම් නිසාත් ගොවි කඳවුරුවල කටයුතු බොහෝදුරට අඩපණ වී තිබෙනවා. මෙහි නිලධාරීන් ඔවුන්ට ලැබී තිබෙන තත්ත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නවා මිස ගොවි තරුණයින්ගේ අඩුපාඩුකම් කිසිවක් ගැන සොයා බලන්නේ නැහැ. මෙම තරුණයින්ගේ අවශ්‍යතාවන් හරියාකාර සපුරාලන්නේ නැති නිසාත්, ඔවුන්ට ලැබිය යුතු යම් යම් දීමනා හරියාකාරව ඔවුන් අතට පත් වන්නේ නැති නිසාත් විශාල ලෙස කලකිරීම් ඇති වී මෙම තරුණයින් අද එම කඳවුරු අත්හැර යන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඊට ප්‍රධාන හේතුව මා කලින් කී අන්දමට නිලධාරීන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියා කලාපය බව මා තමුත් තාත්සේට පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. මෙම ගොවි කඳවුරු බොහොමයකම තරුණයින් අද ඔවුන් අතට පත්වන පොරව, කැත්ත, උදැල්ල වැනි ආයුධ විකුණාගෙන ආපසු ගම්බලා යන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. මේ නිසා ආණ්ඩුව ගොවි කඳවුරු සඳහා කොපමණ මුදල් වියදම් කරන්නට ඉදිරිපත් වුණත් ඒවා කඩාකප්පල් වන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. කිරිඳිබිඳිත් ඔය නමැති ස්ථානයෙහි තිබෙන ගොවි කඳවුර පමණක් තරමක් සතුටුදායක අන්දමින් කටයුතු කරගෙන යන බව මා කියන්නේ සත්තෝෂයෙනුයි. එය භාරව සිටින නිලධාරී මහත්මයා ආදර්ශමත් කෙනෙකු නිසා එහි ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙනවා. ගොවි කඳවුරු සඳහා වැය කරන මුදල් ගොවි තරුණයින්ගේ සුභසිද්ධිය සඳහා යෙදවීමට දැනට වඩා පරෙස්සම් වන ලෙස මා රජයට මතක් කරනවා. එසේ කළොත් එම ගොවි කඳවුරු වලින් හොඳ සේවයක් ලබා ගන්නට පුළුවන වෙනවා ඇති.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[විජයසූත් දර මහ.]

රටේ සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීම පමණක්ම නොවෙයි. රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා දියුණු කළයුතු නොයෙක් අංශ අතර වාහන ගමනාගමනය සඳහා පාරවල් ඉතා වැදගත් තැනක් ගන්නවා. අලුත් පාරවල් ඇති කිරීමත්, තිබෙන පාරවල් වැඩි දියුණු කිරීමත් අවශ්‍යයි. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව භාර අමාත්‍යාංශය යටතේ විශාල මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. එහෙත් ඉතාමත් අවශ්‍ය දේවල් පිළිබඳ කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් ඊට ඇතුළත් වී නැහැ. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රතිපාදන යටතේ විශේෂයෙන් සලකා බැලිය යුතු කාරණයක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී ආරම්භ කරනලදුව දැන් විවෘත වී තිබෙන පාලම් දෙකක් ගැනයි මා මතක් කරන්නේ. මෙම පාලම් දෙකෙන් පසුගිය ආණ්ඩුව ඇති කරගත් බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට වන අන්දමට රජයේ වැඩ අමාත්‍යාංශය ක්‍රියා කර නැති බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. හං වැල්ලේ පාලමත්, කිරිඇල්ලේ ඉඩත් ගොඩ පාලමත් නැතීමේ ප්‍රධාන පරමාර්ථය වුණේ මහනුවර සිට—කන්ද උඩරට සිට—ඉතා ඉක්මණින් දකුණු පළාතට ලගාවීමට මාර්ගයක් සකස් කිරීමයි. ඒ පාලම් දෙක නැතීමෙන් බලාපොරොත්තු වන උඩරට ප්‍රදේශය හා දකුණු පළාත සම්බන්ධ කිරීමේ කාර්යය ඉතාම සුළු ප්‍රතිපාදනවලින් ලෙහෙසියෙන් කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා, ඇහැලියගොඩ-නැදුරන-ඇරැපොල-ඉඩන්ගොඩ මාර්ගයත්, අයගම-කුකුලේගම මාර්ගයත් සම්බන්ධ කිරීමෙන්. එවිට මහනුවර සිට ගාල්ල, මාතර බලා යන උදවියට කොළඹ ඔස්සේ නොගොස් මේ මාර්ගය ඔස්සේ ඉක්මණින් ඒ නගරවලට ලගාවෙන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. එමෙන්ම අනාගතයේදී හෝ මේ රටේ ස්වයංපෝෂිත තත්ත්වයක් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් කරගෙන යන මේ සටනේදී ඒ විධියේ මාර්ගයක් සකස්වීමත් සංවර්ධන උදෙසා අවශ්‍ය කටයුත්තක් වශයෙන් රජය කල්පනා කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රත්නපුර, දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රිවරුන් වන අපි—විදුද්ධි පාර්ශ්වයේ වෙවා; ආණ්ඩුපක්ෂයේ වෙවා—රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය උඩරට ගැමි කොමිසන් සභා ප්‍රදේශයට ඇතුළත් කරන ලෙස අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ උද්ඝෝෂණය කළා. අද ඊයේ පමණක් නොව හැම අයවැය විවාදයකදීම වගේ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රිවරුන් මේ ඉල්ලීම කරනවා. එහෙත් තවම මේ ඉල්ලීම ඉටු වෙලා නැහැ. එක් අවස්ථාවකදී අපේ ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කළා, ඒ විධියේ බලාපොරොත්තුවක් රජය තුළ තිබෙන බව. මේ නිසා අද රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පැන නැගී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? යම් යම් යෝජනා ක්‍රම නොයෙක් දෙපාර්තමේන්තුවලට අපි ඉදිරිපත් කළාම බොහෝ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් නිතරම වගේ අප සමග කියන දෙයක් තමයි රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයත් උඩරට ගැමි කොමිසන් සභා ප්‍රදේශයට ඇතුළත් කරනවාය, එවිට ඒ යෝජනා ක්‍රම උඩරට ගැමි කොමිසන් සභාවේ ප්‍රතිපාදනවලට ඇතුළත් කරන්නට පුළුවන්ය, කියන එක. අන්නිමේදී සිදු වෙන්නේ ඒ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ වැඩ භාර ගන්නෙත් නැහැ; උඩරට ගැමි කොමිසන් සභාව ඒ වැඩ භාර ගන්නෙත් නැහැ. එම නිසා රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයත් උඩරට ප්‍රදේශයක් බැවින් මේ ප්‍රදේශයත් උඩරට ගැමි කොමිසන් සභා සීමාවට ඇතුළත් කිරීමේ කාර්යයට නමුත්තාත්සේ මාර්ගයෙන් මා ආණ්ඩුවේ අවධානය යොමු කරවනවා.

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ දැන් විශාල ඉඩම් හිඟයක් ඇති වීගෙන යන බව අපි දන්නවා. එහෙත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රධාන කෘෂිකර්ම මධ්‍යස්ථානය වන වලවේ ව්‍යාපාරයෙන් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් නැති උදවියට පදිංචි වන්නට සැහෙන තරම් බිම් ප්‍රමාණයක් තවම ලැබී නැති බව අපට පෙනී යනවා. එම නිසා වලවේ ව්‍යාපාරයේ ඉඩම් බෙදා දීමේදී රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් නැති උදවියට ඉක්මණින් ඉඩම් බෙදා දීමට මේ රජය ක්‍රියා කරනවා ඇති කියා මා විශ්වාස කරනවා. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම්

තැනි උදවියට තව වික කලකින් පදිංචි වන්ට ඉඩම් අඟලක් තැනි වි යන තත්ත්වයක් තමයි, දැනට පවතින්නේ.

මේ විවාදයේදී කථා කළ රත්නපුරයේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආටිගල මයා.) මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කිරීමෙන් දුප්පත් මැණික් නිෂ්පාදකයින්ට විශාල සේවයක් වන බව ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මා ආඩම්බර වෙනවා. මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් වහාම පිහිටුවන ලෙස එතුමා ඉල්ලා සිටියා. එතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශය ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මේ මැණික් කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් විශාල ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. 1964 අවුරුද්දේ මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් පිහිටුවන්නට එවකට සිටි මුදල් ඇමතිතුමා වන යටි යන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. එහෙත් 1964 දෙසැම්බර් මාසයේදී ඒ සභාග ආණ්ඩුව බිඳ වැටීම නිසා ඒ යෝජනාව යටපත් වුණා. 1939 අවුරුද්දේ රාජමත්තුණ සභා යුගයේදී තමයි, ප්‍රථම වරට එවකට රුවන්වැල්ලේ මන්ත්‍රිවරයා වශයෙන් පත්ව සිටි යටි යන්තොට වර්තමාන මන්ත්‍රිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මැණික් කර්මාන්තය පිළිබඳව සොයා බලන්නට පරීක්ෂණ කමිටුවක් පත් කරන්නට යෙදුණේ. ඒ කමිටුවෙන් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් වුණා. එහෙත් ඒක ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. එහෙත් මේ මැණික් කර්මාන්තයෙන් අද රජයට විශාල ආදායම් මාර්ගයක් පැදී තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. නමුත් එයින් ප්‍රයෝජන ගැනීම ආණ්ඩුවට භාර කාරණයක්. අද මැණික් කර්මාන්තයෙන් ලාභ ලබන්නේ ජාවාරම් කාරයින් මිසක් මැණික් පතල්වලට බැස, වැඩ කරන, දහඩිය වගුරුවන දුප්පත් ජනතාව නොවෙයි. එම නිසා මැණික් කර්මාන්තය පිළිබඳව නියම විධියේ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කළහොත් දුප්පත් මැණික් ගරන්නන්ටත් විශාල සහනයක් අත් වෙනවා. ඒ පිළිබඳව සුළු වශයෙන් හෝ කල්පනා කළහොත් මැණික් කර්මාන්තයෙහි යෙදී සිටින දුප්පත් ජනතාවටත් රටටත් විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නට මාර්ගය පැදෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජේෂ් කර්ම මධ්‍යස්ථාන මාර්ගයෙන් විසිපත් දහ සකට රක්ෂා සපයන්නට ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා යෝජනාවලියක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එහෙත් අපට පෙනෙන්නේ විසිපත් දහසකට රක්ෂා සපයනවා වෙනුවට අද පවතින නූල් හිඟය නිසා තිබෙන ජේෂ් කර්ම මධ්‍යස්ථාන විකත් වැසෙන විධියට කටයුතු සිදු වන බවයි. ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා නිතරම කොළඹ හතේ කුරුදු වන්නේ කාන්තාවන්ට තර්ජනය කරනවා. එතුමා අවිවාහකයකු වන්නේ වි නමුත් ජේෂ් කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට නොහැකිව තිබෙන්නේ මේ කුරුදුවන්නේ කාන්තාවන් නිසාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කරනවා. ධනවත් කාන්තාවන් මදුරාසිය, බොම්බාය, ආදී නගරවලට නිතර නිතර ගිහින් සාරි ගෙනෙනවා. මේ ගමන් සීමා කිරීම පිළිබඳව මුදල් ඇමතිතුමාත්, ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමාත්, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත් අතර පසුගිය දවස්වල විශාල මතභේදයක් පැවතුණු බව මා දන්නවා. එය කවුරුත් දන්න කාරණයක්. යම් අමාත්‍යවරයකු තුළ දුප්පතාට සේවයක් කරන්නට අදහසක් තිබුණත්, තවත් අමාත්‍යයෙකු අමාත්‍යවරයකු ධනවත් උදවියගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට උත්සාහ කරනවා නම්, වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ කාරණය පිළිබඳව මේ ආණ්ඩුවට පැහැදිලි ප්‍රතිපත්තියක් නොමැති බව අපට පෙනෙනවා. අද මේ ආණ්ඩුව කණ්ඩායමක් වශයෙන් ක්‍රියා කිරීමට නුපුළුවන් තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. එම නිසා යම් අමාත්‍යවරයකු තුළ ජනතාවට ප්‍රයෝජන වත් වැඩක් කිරීමේ අදහසක් තිබුණත් එය සාර්ථක කර ගන්නට නොහැකි තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙනවා. මේ කාරණා ගැන කල්පනාවෙන් කටයුතු නොකළොත් තමුත්තාත්සේලාගේ ආයුෂ, නොයෙක් අය දැනටමත් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවාටත් වඩා කොට වන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. මේ විධියේ අදුරදරී ක්‍රියාවන් පිට පිට කරන්නට ගියොත් තමුත්තාත්සේලාගේ ආයුෂ කාලය ඉතාම කෙටි වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විජයසුන්දර මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන පසුගිය අය වැය ලේඛනයේ සඳහන් කර තිබුණා. බස් 3,300 ක් තිබෙනවාය, ඒ ගණන තවත් 756 කින් වැඩි කරනවාය, කියා ඒ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් අද තත්ත්වය කුමක්ද? සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බලන විට ඒ බස්වලින් හතරෙන් පංගු වක්ම අද අබලන් වී ගරාජවල දමා තිබෙනවා. ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාම ඒ කාරණය පිළිගන්නවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණේ කුමන කරුණු නිසාද? දේශ පාලන බලපෑම් උඩ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට නිලධාරීන් කොටසක් පත් කර සිටින බව අප දන්නවා. මා පුද්ගලයින්ගේ නම් සඳහන් කරන්නේ නැහැ. අද ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ඇස් නොපෙනෙන නිලධාරීන් සිටිනවා. එවැනි අය නැත කියා යම් කෙනෙකු අහි යෝග කරනවා නම් මා අසවලාය කියා නම සඳහන් කර ඔහු වෛද්‍ය මණ්ඩලයක් ඉදිරියට පමුණුවා ඒ කාරණය ඔප්පු කරන්නට ලැස්තියි. ඒ වාගේම එක ඇසක් නොපෙනෙන රියදුරු මහත්වරුන් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම නියම උස තැනි, නියම අධ්‍යාපන සුදුසුකම් තැනි, සේවකයින් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒ නාම ලැයිස්තු අප ලග තිබෙනවා. එහෙත් මා පුද්ගලයින්ට මඩ ගසන්නට ලැස්ති නැහැ. මේවා සියල්ලම දේශපාලන බලපෑම් උඩ සිදු වූ දේවල් බව අප දන්නවා. අද නිතර නිතර බස් රථ පෙරළෙනවා නම්, බස් සේවය අබලන් වී තිබෙනවා නම්, මේවාට අඩකින් වරදකරුවන් වන්නේ දේශපාලන බලපෑම් කර එවැනි පුද්ගලයින් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට යැවූ උදවියයි. ජීවිත කියක් අද අනතුරේ වැටී තිබෙනවාද? සතියකට බස් රථ කියක් පෙරළෙනවාද? සතියකට ජීවිත කියක් අනතුරට පත් වෙනවාද? ආණ්ඩුව මේවා ගැන සොයා බලන්නට ඕනෑ. දේශපාලන බලපෑම් උඩ ක්‍රියා කිරීම නිසා අද ජනතාවගේ ජීවිත පවා අවදානම් තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය පුස්සක් බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. රටක යම්කිසි ආණ්ඩුවක් පවතිනවා නම් ආණ්ඩුකාරයාමයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ

වාගෙන යනවා නම් අඩු වශයෙන් ජනතාවට එදිනෙදා ඉෂ්ට විය යුතු යුතුකම් විකවත් ඉෂ්ට කරන්නට ඒ ආණ්ඩුව බැඳී සිටිනවා.

ආණ්ඩු පක්ෂයේ “ජිංජර් ගෘප්” නමින් හඳුන්වනු ලබන කණ්ඩායමේ උදවියට විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි, එතුමන්ලාගේ වැඩ පිළිවෙළ වඩාත් ක්‍රියාත්මක අන්දමට කරගෙන යා යුතු බව. තව තවත් රට ඉදිරියට ගමන් කරවීමට මිස, රට ආපසු ගමන් කරවීමට කිසිවකුට ඉඩක් නොලැබෙන පරිදි කටයුතු කරන්නායි මා එතුමන්ලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ රට ඉස්සරහට ගෙන යාමට අනුබල දෙන්නායි මා තදින්ම ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නොකළොත් රට තව තවත් අමාරුවේ වැටෙන්නට පුළුවනි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයකු නිසාම නොව මේ අයවැය ලේඛනයෙන් රට බලාපොරොත්තු වූ කිසිවක් නොකෙරෙන බව ඉතා පැහැදිලි ලෙස පෙනෙන නිසාම මේ අයවැය ලේඛනයට අප විරුද්ධ බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 2.26

මන්ද්‍ර කරුණාරත්න මයා. (නාවලපිටිය)

(திரு. சந்திரா கருணாரத்ன—நாவலப்பிட்டி)

(Mr. Chandra Karunaratne—Nawalapitiya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වැනි වැදගත් විවාදයකට මාත් සහභාගි වීම මගේ යුතුකමක් හැටියට මා කල්පනා කරනවා. කිරිඇල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවේ අවසාන භාගයේදී එතුමා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන යමක් මගේ කථාව ආරම්භ කිරීමට පෙර පළමුවෙන්ම කියන්නට ඕනෑ. එතුමාගේ කථාවේදී එම ගරු මන්ත්‍රීතුමා “ජිංජර් ගෘප්” එකක් ගැන කථා කළා. එවැනි වචන පාවිච්චි කරන අවස්ථාවේ එතුමා නිතරම මා දෙස බලා ගෙනයි සිටියේ. මොන ගෘප් එකක් ගැන කථා කළත් මේ පැත්තේ ඔය කියන විධියේ පක්ෂ දෙකක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පැහැදිලිවම කියන්නට මා කැමතියි. අපට ඇත්තේ එකම එක පක්ෂයයි. අපට ඇත්තේ එකම එක කණ්ඩායමයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අපට ඇත්තේ එකම එක නායකයායි. ඒ අත් කිසිවකු නොව අපේ අග්‍රාමාත්‍යවර ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමා බවත් පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

මගේ කථාව පටන් ගන්නට පෙර දෙවැනි කාරණය හැටියට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ස්ටෙන්ලි නිලකරන්න මයා.) කථාවේදී සඳහන් කරන්නට යෙදුණු දෙයක් ගැනත් පිළිතුරු දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කථාව කරගෙන යද්දී කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ ඡන්ද බලයෙන් උඩරට මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් තේරී ඇතිවත් සිටින බවක් සඳහන් කළා. ඒ කථාව කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඡන්දදායක ලයිස්තු පරීක්ෂා කර බලන්නැයි මා කියනවා. නාවලපිටිය මැතිවරණ කොට්ඨාශයට අදාළ ඡන්දදායක ලැයිස්තුවේ තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ ඡන්ද කොපමණ තිබෙනවා දැයි ඒ අනුව සොයා දෑන ගන්නා ලෙසත් මා එතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අතරම කෝට්ටේ මැතිවරණ කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහන්නට කැමතියි, කෝට්ටේ පළාතේත් මැතිවරණවලදී මන්ත්‍රීත් තෝරා පත් කර ගන්නේ ඒ අන්දමටද කියා.

තවත් කාරණයක් කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහන්නට තිබෙනවා. 1956 දී මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල භාෂාව විය යුතුය යන උද්ඝෝෂණය රට පුරා ගෙන යමින් අප සටන් පාඨ කියාගෙන ගිය කාලයේ මේ රටේ සෑම මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් පාසාම වාගේ ගොස් එතුමා කියා සිටියේ මොකක්ද? එතුමා ඒ වකවාණු වේදී සිංහලයටත් දෙමළයටත් මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂා වශයෙන් සම තත්ත්වය දිය යුතුය යනුවෙන් කියා සිටි බව මේ අවස්ථාවේදී එතුමාට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

පොලීසියට ආධුනිකයන් බඳවා ගැනීමට විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් වැය කරන්නට බලාපොරොත්තු වන බව පෙනෙනවා. ඒ ගැන මුලින්ම වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට මා අදහස් කරනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී යුද හමුදාවටත් ගුවන් හමුදාවටත් විශාල මුදල් නොගියත් වෙනත්

කළා. එහෙත් රටේ සාමය ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන් විශාල වැඩ කොටසක් භාරව සිටින පොලීසිය සම්බන්ධයෙන් යම් වැදගත් වැඩ කොටසක් කරන්නටයි අපේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒ ගැන මා විශේෂයෙන්ම සන්නේෂ වෙනවා.

පොලීසියට ආධුනිකයන් තෝරා ගැනීමේදී ගම්බද ප්‍රදේශවලින් පැමිණෙන අය දුම්කරුවන් මුහුණ පාන කරදරකාරී තත්ත්වය ගැන සඳහන් කළ යුතුයි. ගම්වලින් එන අය තෝරා ගැනීමට පෙර බොහොම දරුණු ලෙස පරීක්ෂණ පවත්වන බව තමුත්තාත්සේට මතක් කරන්නට ඕනෑ. යම් කෙනෙකු පොලීසියට ඇතුළු වීම සඳහා ඉල්ලුම් කළාම ඒ පුද්ගලයා ගැන බොහෝ දුර කරුණු විපරම් කර බලනවා. තාත්තා හෝ බාප්පා හෝ මාමා කෙනෙකු හෝ රා බොනවාදැයි සොයා බලනවා. ඒ අය රා බීම පොලීසියට එන්නට බලාපොරොත්තු වන අයදුම්කරුට ඒ අවස්ථාව, ඉඩකඩ, නොලැබී යාමට හේතුවක් වෙනවාය කියනවා. අපට බොහෝ විට මෙවැනි අවස්ථාවල් ගැන අහන්නට ලැබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ ගැන හොඳකාර දන්නවා. මේ වාගේ හේතුවක් උඩ, වෙනත් සුදුසුකම් සියල්ලක්ම තිබෙන ගම්බද කෙනෙකුට පොලීසියේ සේවය කිරීමේ අවස්ථාව නැතිව යාම ගැන මගේ බලවත් විරෝධය මේ අවස්ථාවේ මා ප්‍රකාශ කරනවා.

දෑනට මේ තත්ත්වය මේ ආකාරයට පවතින්නේ 1952, 1954, 1955, 1956 අවුරුදුවල පොලීසියට ආධුනිකයන් තෝරා ගන්නා විට ඔය විධියේ බාධාවලට මුහුණ පෑ අය පවා බඳවාගෙන තිබෙනවා. යම් යම් පවුල්වලින් ආ උදවිය කිසිම බාධාවකට මුහුණ පාන්නේ නැතිව පොලීසියට ඇතුළත් කරගෙන තිබෙන අවස්ථාවල් ගැන අපට අසන්නට ලැබෙනවා. නාවලපිටියේ පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර්වරයෙකු සිටියා. ඒ මහත්මයාගේ තාත්තා තෝර්වුඩ් වන්නේ විශාල මංකොල්ලයකට අසු වූ නමුත් එයින් ඒ මහත්මයාට කිසිම කරදරයක් නොවූ බව මතක් කරන්නට කැමතියි. එය කොහොම වෙතත් සිංහල බෞද්ධයකු පොලීසියට ආධුනිකයකු වශයෙන් ඇතුළු වීම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් යැව්වොත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වන්ද කරුණාරත්න මයා.]

ඔහුට නොයෙක් විධියේ බලපෑම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදු වන බව මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එහෙත් දැනට පත් වී සිටින පොලිස්පතිතුමා ඉතාමත් දක්ෂ අන්දමින්, සාධාරණ ලෙස වැඩ කටයුතු කරගෙන යන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. උනාවේ රෙස්ට් හවුස් එකට පොලිසියෙන් පැත්ත අවස්ථාවේ එහි කෙරුණු දූෂණ වගයක් ගැන අද පත්‍රයක පළ වී තිබෙනවා. ඒ වගේම එතුමා හැර බුකිකාරයන් මැඩීමටත් උනන්දුවෙන් කටයුතු කරනවා. මේ ආදී වශයෙන් වර්තමාන පොලිස්පතිතුමා මෙවැනි අයුතු වැඩ, දූෂණ කටයුතු මැඩීමට ඉදිරියට ඇවිත් කටයුතු කරන බව කියන්නට කැමතියි.

කිරිඇල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. විජේසුන්දර මයා.) කීවා, සමහර අය ඉතායෙකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිත් දා කරනවාය කියා. මෙහිදී මා එක් දෙයක් විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. අධිරාජ්‍යවාදී ධනපති කොමිෂනරියන්ගෙන් අපේ පළාත්වලට විශාල උවදුරු ඇති වී තිබෙනවා. කොළොත්තාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) ඇමතිවරයකුට සිටි කාලයේ ඒ ධනපති කොමිෂනරියන්ට ගැසූ පහර දැනුත් ඔවුන්ට ගැසිය යුතු බව, මා ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වුවත් විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. එසේ ඔවුන්ට පහර නොගැසූ වොත් ආර්ථික අතින් මේ රටට නිදහසක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපේ පළාත්වල—ඉන්නවා—කොත්මලේ කොට්ඨාශයේ හිටියත් නාවලපිටියටත් බලපෑම් කරනවා—ලොකු සුදු කොමිෂනරියන්. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී කොමිෂනරියන් පොලිසියත් තමන්ගේ පැත්තට තම්මාගෙන, අහිංසක වතු කම්කරුවන් තලා පෙළා ඉතා දරුණු අන්දමට වැඩ කරගෙන යනවා. ඒ වත්තේ උප සුපිරිත්ටුන්ඩන්ඩන්ඩ්වරයා රජයේ උසස් නිලධාරීන්ගේ නෑදෑයන්ගේ මාර්ගයෙන්, වත්තේ ඉන්නා ටී. ආර්. පී. කාරයන් අල්ලාගෙන යාම නවත්වාගෙන තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. ඔහුගේ අදක්ෂ පාලනය නිසා ලක්ෂ

2½ ක නොගයක් කොමිෂනරියට තැනි වී තිබෙනවා. එහෙත් සිංහල හෝ ලාංකික හෝ කෙනකුගෙන් මෙවැනි වරදක් සිදු වුණා නම් කොළඹ ඉන්නා කොමිෂනරිය කාරයන් ඒ තැනැත්තා පැය 24 න් දොට්ට දමනවා.

මේ රජය බලයට පත් වූ අවස්ථාවේදී බෝරාකාරයන්ටත්, සින්දිකරුවන්ටත් විරුද්ධව අප ලොකු සටනක් ගෙන ගියා. එහෙත් අද මේ බෝරාකාරයනුත්, සින්දිකරුවනුත් ඉතා දරුණු අන්දමට “බිලක් මාර්කට්” ව්‍යාපාරයේ යෙදෙන බව ඉතා කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. පසුගිය රජය කාලයේදී මෙන්ම මේ කාලයේදීත් ඔවුන් බලපත්‍ර නැත්තම් “කෝටා” අරගෙන “බිලක් මාර්කට්” ජාවාරම බරටම ගෙන යනවා. ඔවුන් “බිලක් මාර්කට්” ගහනවා පමණක් නොවෙයි, දැන් ආසනවලට තරඟ කර මේ රටේ පාලන බලයත් අල්ලා ගන්නට ලැහැස්ති වන බව මා තමුන්නාන්සේට මේ අවස්ථාවේදී කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමකු කලින් සඳහන් කළා, නොයෙකුත් පුද්ගලයන්ට අයුතු විධියට ජීප් රථ දී තිබෙනවාය කියා. මීගමු අතුරු මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ බෝරාකාරයකු 5 ශ්‍රී ජීප් රථ තුනක්ම පාවිච්චි කළ බව මා පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(මිත්‍රවත්තොඩ)

(තිල. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

සතාර් මහත්මියද ?

වන්ද කරුණාරත්න මයා.

(திரு. சந்திரா கருணரத்ன)

(Mr. Chandra Karunaratne)

සතාර් මහත්මියද, කවුද කියා මා දන්නේ නැහැ.

මේ රටේ රැකි රක්ෂා ප්‍රශ්නය හරි හැටි විසඳන්නේ නැතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් චෝදනා කළා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳි තැනැත්තා මාත් කලින් කල්පනා කළා. එහෙත් ගරු ඇමතිවරුන්ගේ කොටසාශ වලටත්, දැනට නොයෙකුත් සංයුක්ත මණ්ඩලවල අධ්‍යක්ෂවරුන් වශයෙන් සේවය කරන පරාජිත අපේක්ෂකයන්ගේ කොටසාශවලටත් නොග ගණනේ රක්ෂා සැපයෙන බව, සොයා බලන විට මට පෙනී ගියා. ඇමතිවරුන් මෙන්ම මේ ගරු සභාවේ සිටින සෑම මන්ත්‍රීවරයකුම පාහේ මහ මැතිවරණයකට මුහුණ දී පැමිණ සිටින බව මා රජයට මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඒ නිසා, රැකිරක්ෂා දිය යුත්තේ ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර පැතිර ඉන්නා මුළු මහත් ජනතාවටම සාධාරණය ඉටු වන ආකාරයට බව මා මෙහිදී විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

බොහොම හරි.

කේ. වයි. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

(සොරනාතොට)

(ති.රු. කේ. කේ. ආර්. ඩබ්ලිව්. විජේරත්න පණ්ඩා)

—සොරනාතොට)

(Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda—Soranatota)

බොහොම කීවට ආණ්ඩුව පිළිගන්නේ නැහැ. මේ පැත්තට ඇවිත් කියන්න.

චන්ද්‍ර කරුණාරත්න මයා.

(ති.රු. චන්ද්‍ර කරුණාරත්න)

(Mr. Chandra Karunaratne)

අප ආණ්ඩු පක්ෂයේ හිටියත් මහජනයාගේ දැනගැනීම සඳහා මේවා කියන්නේ, අපේ හෘද්‍ය සාක්ෂ්‍යයට අනුවයි.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(ති.රු. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන—අක්‍රමයෙන් ප්‍රභූතමය අභිමතය)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කියනවාට වඩා වැදගත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේම මන්ත්‍රීවරුන් මේවා සඳහන් කිරීම.

චන්ද්‍ර කරුණාරත්න මයා.

(ති.රු. චන්ද්‍ර කරුණාරත්න)

(Mr. Chandra Karunaratne)

ඊළඟට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කියන්නට කැමතියි. ලඟකදී, නාවලපිටියේ උඩ බුලත්ගම ශාසනාරක්ෂක බල මණ්ඩලය මගින් ඒ පළාතේ ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ රැස්වීමක් කැඳවා තිබුණා. ඒ රැස්වීමේදී සඳහන් වුණු යම්කිසි දෙයක් මේ විධියට පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා. එහි ශීර්ෂය මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“Cultural Department a White Elephant”

එහි තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා:

“Although the department aided capitalist temples and other large religious organizations in the cities and main towns which also received thousands and thousands of rupees as aid from various other organizations it did not help the small temples in the rural areas which were the backbone of the nation.”

මේ සම්බන්ධව වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. නාවලපිටියේ කිසිම රජමහා විහාරයක් නැහැ; කිසිම නින්ද ගමක් නැහැ. අපට තිබෙන්නේ බෝගහක් අසල හෝ කොළනියක හෝ සාදාගත් සාමාන්‍ය පන්සලක් පමණයි. මා මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් පත් වුණු දා සිට කීප වරක්ම සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවට ගොස් මගේ ආසනයේ සිටින ස්වාමීන් වහන්සේලා ගැන කියා සිටියා. එහෙත් මේ වන තුරු කිසිම විධියකින් ශ්‍රද්ධාකරුවන් ආධාරයක් ඒ පන්සල්වලට ලැබී නැති බව කණගාටුවෙන් වුණත් මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට ඕනෑ. ඒ පළාතේ බෞද්ධයකු වශයෙන් මා ඒ ගැන මගේ බලවත් විරෝධය ප්‍රකාශ කරනවා. මුදල් වෙන් කරන විට රාමසේන නිකායට එක විධියකටත්, සියම් නිකායට වෙන විධියකටත්, අමරපුර නිකායට ඊටත් වඩා වෙනස් විධියකටත් මුදල් වෙන් නොකර නිකාය තුනටම එක විධියට මුදල් වෙන් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බිලක් මාර්කට් ව්‍යාපාරය ගැන ඊළඟට සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. නාවලපිටිය නගරයේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වන්දා කරුණාරත්න මයා.]

විශාල වශයෙන් බිලාක් මාර්කට් ව්‍යාපාර යෙහි යෙදී සිටින්නන් ඉන්නවා. මම දිසා පනිතුවාටත් මේ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මිල පාලක නිලධාරීන් ඒ පළාත්වලට බොරුවට ඇවිත් පහා අරගෙන ඒ බිලාක් මාර්කට් කාරයන්ට අවිච්ඡි නොකෙරෙන විධි යට කටයුතු කර යන බව මේ අවස්ථාවේ දී විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. තවත් එක් කරුණක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. නෙස්ලේ වැනි, කිරි ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන විශාල කොම්පැනි ඒ ඒ පළාත්වල ජාවාරම් කාරයන් අල්ලාගෙන විශාල කුට ජාවාරම් ගෙන යනවා. ඒ ජාවාරම් කාරයන් ඒ ඒ පළාත්වල කිරි ආහාර ද්‍රව්‍ය එකතු කර වොක්ලට් කොම්පැනිවලට විකුණන බව දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ ගැන මා ඒ කොම්පැනියට කිව්වා; ගරු ඇමතිතුමාට කිව්වා; දිසාපති තුමාට කිව්වා. එහෙත් ඒ අයට දඩුවම් කිරීමට අද වන තෙක් කිසිම දෙයක් කර නොතිබීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

අපේ පළාතේ තිබෙන පාඨශාලා ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. පසුගිය වසරේ නාවලපිටියේ පාසල් ගොඩනැගිලි සඳහා සුළු මුදලක් පමණයි, වෙන් කර තිබුණේ. ඒ මුදල් වෙන් කරන ලද එක ගොඩනැගිල්ලක පමණක් වැඩ යන්නම් පටන්ගෙන තිබෙනවා. අනික් ඒවායේ ටෙන්ඩර්වත් කැඳවා නැහැ. ඒ නිසා ඒ ගොඩනැගිලි ඉක්මණින් තැනවීමට කටයුතු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටට—විශේෂයෙන් නාවලපිටිය වැනි පළාත්වලට—ඉතා තදින් බලපාන ප්‍රශ්නයක් තමයි, තේ මිල පහත වැටීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය. මගේ හිත මිත්‍ර දෙනියා යේ මන්ත්‍රීතුමාත් (සී. එන්. කන්නන්ගර මයා.) ඒ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මේ ගරු සභා වේදී නොයෙක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායම් රැස්වීමේදීත් මේ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එහෙත් අද වන තෙක් අපේ පළාත්වල සුළු තේවතු හිමියන්ට හරියාකාර සහනාධාරයක් ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් ඇති වී නැහැ. සුළු සුළු ආධාර ඒ අයට ලැබෙන පිළිවෙළට ආණ්ඩුවෙන් ලොකු වතු වලට ආධාරදී තිබෙනවා. ඒ ලොකු වතු කාරයන්ට පළාතේ වතු වල අධිපති බලය යන්නම්

දෙන ආධාරවලින් කිසිම කොටසක් සුළු තේ වතු හිමියන්ට නොලැබෙන බව මා කියන්නට ඕනෑ. තේ මිල පහත වැටීම නිසා දුකට පත් වී සිටින, තේ කර්මාන්ත යේ යෙදී සිටින ඒ විශාල පිරිසට සහනයක් සැලසීම සඳහා යම් කිසි විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස ගරු මුදල් ඇමති තුමන්ගෙනුත්, ඒ ගැන වග කිවයුතු අනික් ඇමතිවරුන්ගෙනුත් ඉල්ලමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 2.40
 සෝමවීර වන්දසිරි මයා. (කැස්බෑව)
 (ති. ශ්‍ර. ජොමණි රා ජන්තිරාසිරි—කෙස්බෑව)
 (Mr. Somaweera Chandrasiri—Kesbewa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නාවල පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් පසුව මට කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා විශේෂයෙන් සන්තෝෂ වෙනවා. තමන්ගේ ආණ්ඩුව කරන විපරිත වැඩ ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ලැබී තිබෙන බව එතුමාගේ කථාවෙන් අපට ඔප්පු වුණා. කට බොරු කිව්වත් දිව බොරු කියන්නේ නැතැයි අපේ සිංහල මිනිසුන් අතර කටකතාවක් තිබෙනවා. ඒ අනුව හිතන විට නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (වන්දා කරුණාරත්න මයා.) සත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමට පුළුවන්කම ලැබීම ගැන අප සතුටු වෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඇමතිවරුන්ගෙන් ලැබෙන සැලකිල්ල, මෙම ආණ්ඩුවෙන් ලැබෙන සැලකිල්ල ඔහොම නම්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කෙසේ සලකන්දැයි එතුමාට හිතා ගන්නට පුළුවනි. නාවලපිටිය පළාතේ පාඨශාලාවලට ගොස් තිබෙන කලදසාව එහෙම නම්, සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒ ප්‍රදේශයේ පන්සල්වලට දී තිබෙන ආධාර එහෙම නම්, නාවලපිටිය ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයක් ව තිබියදීත් ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය එහෙම නම්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවලට මෙම ආණ්ඩුව මොන තරම් නොසැලකිලි මත් විධියට ක්‍රියා කරනවා ඇද්ද?

පසුගිය ආණ්ඩුවේ සිටි එක්තරා ඇමති වරයකු කරණකොටගෙන නාවලපිටිය පළාතේ වතු වල අධිපති බලය යන්නම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නැති කර ගන්නට පුළුවන් වුණු බව එතුමාගේ කථාවේදී සඳහන් වුණා. මේ රටේ ධනපති අධිපති බලයට යම්කිසි පහරක් ගසා පොදු ජනතාවට යහපතක් කර ගන්නට පුළුවන් වුණේ පසුගිය ආණ්ඩුව පැවැති වකවානුවේදී බව විරුද්ධ පාර්ශවයේ සිටින අපට මෙන්ම මෙම ආණ්ඩුව තුළ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ටද අද පෙනී යාම ගැන, ඒ විධියට හිතන්නට පුළුවන් වීම ගැන අප සතුටු වෙතවා.

තවද, සින්දි බෝරා ආදී කොට ඇති වෙළෙඳ ව්‍යාපාර ගැනද ඒ ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ කථාවේදී සඳහන් වුණා. සින්දි බෝරාකාරයන් පමණක් නොව මේ රටේ සිටින කළුකඩකාරයන්ද එකතු වී ගෙන යන “බිලාක් මාකට්” ව්‍යාපාර ගැන නාවල පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැනි ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තේරුම් ගොස් තිබෙනවා නම් වැඩි කලක් යන්නට මත්තෙන් ඒ උදවිය ඒ පැත්ත අතහැර මේ පැත්තට අවුත් වැඩි වෙනස අප කල්පනා කරනවා. මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් නොව මේ රටේ පොදු මහජනතාවට ඇස් ඇරිගෙන එන අවස්ථාවකයි, අද අප ජීවත් වන්නේ. තමන්ට මේ සිදු වී ඇති විපත, කරදරය, කංකරව්වලය කුමක්දැයි අද මේ රටේ සෑම තැනකම ආන්දෝලනයක් පවතිනවා. මේ රටේ ඇති ප්‍රශ්න විසඳීමට මෙම ආණ්ඩුවට නම් මොන විධියකටවත් පුළුවන්කමක් නැති වීම ඊට හේතුවයි.

රටේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන කල්පනා කර ඉදිරිපත් කරන ලද මෙම අයවැය ලේඛනය එක්තරා ව්‍යාපාරික අයවැය ලේඛනයක් හැටියට සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. ඇත්තෙන්ම මෙය සංවර්ධන අයවැය ලේඛනයක් හැටියට ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ, මා නම් කියන්නේ මෙය සංවර්ධන අයවැය ලේඛනයක් නොව “හං වර්ධන” අයවැය ලේඛනයක් බවයි. සිංහල භාෂාවේ වචන තේරුම් කළ හැකි පිළිවෙළ අනුව මේ “හං වර්ධනය” යන්න දෙවිධියකට තේරුම් කළ හැකියි. “හං වර්ධනයට” අර්ථ දෙකක් දෙන්නට පුළුවනි. මොට වීම, එතැනම තිබීම, පණ නැති වීම එහෙම තැත්තම් අඛපණ වීම, හං වීම යනුවෙන් අප දක්වනවා. ඒ එක තේරුමක්. එතකොට ඒ අනුව මේ ආණ්ඩුව

පණ නැති ආණ්ඩුවක්. මන්ත්‍රීවරුන්ටත් පණ නැහැ; ඇමතිවරුන්ටත් පණ නැහැ; අගමැතිතුමාටත් පණ නැහැ. ඔක්කොම අඛපණයි. ඔක්කොම හං වෙලා.

අනෙක් අර්ථය මොකක්ද? “හං සාප්පුව” යනුවෙන් අපේ ගම්බද ප්‍රදේශ වල එක්තරා කථාවක් තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, අද “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයෙහි එක්තරා ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබෙනවා. ඊයේ ලුනාවේ තානායම් පොළේදී පවුල් 16 ක් පොලිස් අත් අඩංගුවට ගෙන ඇති අතර පොලිස් අත් අඩංගුවට ගන්න විට මේ අය නිරුවත්ව සිටියාලු. නිරුවත් තරුණ තරුණියන් එහි සිටි සැටි පත්‍රයෙහි දක්වා තිබෙනවා. ලුනාවේ තානායම් පොළේ ඇති වූ මේ සිද්ධිය ගැන අද “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයෙහි මුල් පිටුවේම සඳහන් වෙනවා. නිරුවත් පාඨශාලා ශිෂ්‍යාවන් පවා එහි සිටියාලු. මේ අනුව දැනටම එක තානායම් පොලක් “හං සාප්පුවක්” බවට පත් වෙලා. ගණිකා වෘත්තිය පවත්වාගෙන යන තැනට “හං සාප්පුව” යනුවෙන් අපේ සමහර ගම්බද උදවිය පාවිච්චි කරනවා. දැනටම එක හං සාප්පුවක් පටන්ගෙන තිබෙන බව “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයෙන් පෙනී යනවා. මේ ආණ්ඩුවට මුදල් හම්බ කිරීම සඳහා ඇති ලොකුම ක්‍රියා මාර්ගය හං සාප්පු ඇති කිරීමයි. “හිල්ටන්” නමින් හෝ වෙන මොන නම් වලින් හෝ හං සාප්පු පටන් ගෙන මුදල් හම්බ කරන්නටයි, මේ ආණ්ඩුව අදහස් කරන්නේ. මේ “හං සාප්පු ව්‍යාපාරය” නිසාත් මේ වර ඉදිරි පත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය “හං වර්ධන අයවැය ලේඛනයක්” හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. පණ නැතිකම නිසාත් හං සාප්පු ඇති කරන නිසාත් මේ අයවැය ලේඛනයට ඒ නම උව්තයි. ඒ වචන ඔස්සේ හිතන කොට මේ ආණ්ඩුවේ හැම දෙයක්ම පණ නැති බව එක පැත්තකින් පේනවා.

මේ ආණ්ඩුව කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය සඳහා මහන්සි ගන්නවා. එහෙත් එය මහ ජනයා බොරුවෙන් මුළු කොට රැවටිල් ලෙන් රවටා මහජනයාගේ ඇස්වලට වැලි ගසා කරගෙන යන ව්‍යාපාරයක් හැටියට හඳුන්වා දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සෝමවර වන්දසිරි මයා.]

කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය ඔස්සේ පමණක් නොව සියලු අතින්ම මේ රැවටිල්ල කරන බව අප දන්නවා. එහෙත් කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය අතින් කරන රැවටිල්ල දියුණු එකක් හැටියට පෙනෙනවා. අද මේ ආණ්ඩුවේ කෘෂිකර්ම ඇමතිවරුන් දෙපොලක් සිටිනවා. එක් අයෙක් ගරු අගමැතිතුමායි. අනික් තැනැත්තා පොල් ගහවෙල මන්ත්‍රීතුමා. (ගරු එම්. ඩී බණ්ඩා) යි. මේ දෙදෙනාගෙන් කොයි තැනැත්තා මේ කටයුත්ත හරියට කරන්නට සූදානම් ද කියා මා දන්නේ නැහැ. හැබැයි පාසැල් ශිෂ්‍යයන් යයි කියමින් ගොයම් පැළ සිටුවීමට ශිෂ්‍යාවන්ම ගෙන්වා ගන්නවා. පාඨශාලා ශිෂ්‍යයින් ඒ කටයුත්තට බැසීම ගැන අප සතුටු වෙනවා. එහෙත් කෙසේ හෝ තමන්ගේ පාඨශාලා වලින් ගැහැණු ළමස්සියන්ම එක්කර ගෙන යන්නය කියා ගුරුවරුන්ට අණ කරනවා. එසේ එක්කරගෙන ඇවිත් කුඹුරුවල පැළ සිටුවීමට සූදානම් වෙනවා. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ධනපති පාඨශාලා වල සිටින ළමයින් කෙසේ හෝ කුඹුරකට බැස්සවීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා. එහෙත් මේ ළමයින්ගේ කාලයෙන් වැඩි හරියක් ඒ සඳහා යොදවා ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය මොටට කිරීමට තැත්නම් හං කිරීමටයි මේ රජය මේ සූදානම් වන්නේ. ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනය හංකිරීමේ ඒ ව්‍යාපාරය මගින් ගුරුවන්ට දඩ ගහනවා; දඬුවම් කරනවා.

කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය සාර්ථක කිරීමටය කියා සැහෙන වැඩ පිළිවෙළක් මේ රජය අරගෙන නැහැ. මේ රජය කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට මොනම වැඩ පිළිවෙළක්වත් ගන්නේ නැතිව පිරව්වක් හාල් යවනවා යයි කියනවා. ඒවා විකාර කතා. මේ රටේ සිටින මිනිසුන්ට කන්නටවත් හාල් ටික සොයා ගන්නට බැරිව තිබෙන අවස්ථාවක අස්වැන්න වැඩිකර ගැනීමට අදහස් කරන්නේ උකුණන් ලවා ගල් අද්දවන්නා සේ පාසැල් ශිෂ්‍යයින් ලවා ගොයම් පැළ ටිකක් සිටුවීමෙනුයි. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීම සඳහා අද කිසියම් ව්‍යාපාරයක් ඇති කර තිබෙනවාද? පොල්වගාවට පොල් මණ්ඩලයක් තිබෙනවා; රබර් වගාවට රබර් මණ්ඩලයක් තිබෙනවා; තේ වගාවට තේ මණ්ඩලයක් තිබෙනවා. එහෙත් අපේ ටී

වගාවට මොනම මණ්ඩලයක්වත් නැහැ. ටී වගාව දියුණු කිරීම සඳහා විශාල ව්‍යාපාරයක් ගෙනයනවාය කියා අගමැතිතුමා කරන ප්‍රකාශයත් මුදල් ඇමතිතුමා කරන ප්‍රකාශයත් යන දෙකම සම්පූර්ණ විලම්බිත ප්‍රකාශයන් හැටියට මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා කෘෂිකර්මයට මේ රටේ කිසිම තැනක් නැති බව එයින්ම පෙනෙනවා. කිසිම වැඩක් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට සූදානම් වුණාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. අපේ රටේ කෘෂිකර්මය කොතරම් දියුණු තත්ත්වයකින් තිබුණාද කියා අප විසින් කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. මේ ලංකාවේ අද නටබුන් තත්ත්වයට පත් වී තිබෙන වැඩි දෙස බලන විට සිංහල රාජධානිය කොතරම් හොඳට මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කර ගෙන සිටියාද කියා අපට හිතා ගන්නට පුළුවන්. එහෙත් ඒ කිසිවක් ගැන සලකන්නේ නැතිව කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට විශාල ව්‍යාපාරයක් ගෙනයනවාය කියා මහජනතාව රැවටීමට මේ රජය සූදානම් වෙනවා.

මේ රටේ මහා ජාතියට වගකීමේ අයිති වාසිකම ඇති කර ගන්නා තුරු කෘෂිකර්මය තබා මොනම ව්‍යාපාරයක්වත් සාර්ථක කර ගන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. අද සුළු ජාතීන්ට ඕනෑවට වඩා ඉඩකඩ සලස්වා දී මහා ජාතිය නැති හංග වන තැනට කටයුතු සලස්වා මේ රට සංවර්ධනය කිරීමට මේ ආණ්ඩුව සූදානම් වෙනවා නම් එය ඉතාම මෝඩ කල්පනාවක් හැටියට සලකාගන්නට ඕනෑ. සිංහල රජ දරුවන් සිංහල රට සාරවත් බවට පත් කළේත් සිංහල රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු කළේත් සිංහල ජාතියට මුල් තැන දී සිංහල ජාතියේ අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දීමෙන් පසුවයි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව සිංහල ජාතියේ අයිතිවාසිකම් රැකීමට සූදානම් නැහැ. ටේපබරල් පක්ෂය ඉල්ලන ඕනෑම ඉල්ලීමක් දෙන්නට මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්තියි. රටසහා දෙන්නට ලැහැස්තියි; දෙමළ රාජ්‍යයක් දෙන්නට ලැහැස්තියි; වෙනත් නොයෙක් දේවල් දෙන්නට ලැහැස්තියි. ඒ අන්දමට සුළු ජාතීන්ට ඉඩ දීමෙන් ආණ්ඩුවක් වැනසෙනවා මිස ආණ්ඩුවක් පවතින්නේ නැති බව අපට ඉතිහාසය විසින් පෙන්වා දී තිබෙනවා. ක්‍රිස්තු වර්ෂ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

187 දී රජ පැමිණි සුරනිස්ස රජු මරා දැමූ වේ සේන සහ ගුප්තික කියන ද්විඛ අස්සලයන් දෙදෙනායි. ඒ ද්විඛයින් දෙදෙනාට සිංහල ආණ්ඩුවේ යම්කිසි සුළු තැනක් ලැබුණු පමණින් ඔවුන් පසුබට නොවී සුරනිස්ස රජු මරා දමා රජ වුණා. මේ දෙමළ ආන්දෝලනය ඇති වුණේ 187 දී ඇති වූ අන්ත ඒ සිද්ධියේ සිටයි. ඒ පැමිණි උපද්‍රවය අද ඉතා වැඩි දියුණු ලෙස පවත්වා ගෙන යමින් ද්විඛයන්ටත් ඉන්දියානුවන්ටත් වැඩිපුර අයිතිවාසිකම් දී කෘෂිකර්මයන් වෙනත් දේවලත් දියුණු කර මේ රටේ මහජනතාවට සෙනක් සුවයක් සලසාදීමට මේ රජය සූදානම්වීම ගැන අප කණගාටු වෙන්නේ නැහැ. මෙම වැඩ පිළිවෙළ තවදුරටත් මේ ආකාර යෙන්ම පවත්වා ගෙන ගොස් ඉක්මණින්ම ආයුෂ පිරිහී මේ ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී යනවාට අප තුළ කිසිම සැකයක් ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා අප මේ ගැන කතාගාටු වන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේවර අයවැය ලේඛනය කිසිම එලියක් නොමැති මළගේක ශෝක ප්‍රකාශයක් හැටියටයි, අපට පෙනෙන්නේ. එම අයවැය ලේඛනය මගින් ඉදිරිපත් කරන ලද සංවේගාත්මක පණිවුඩය නැතිනම් ශෝකාලාපය ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණේ කණකොක් හඬක් ඇසෙන්නා සේයි. ජාතිය පිළිබඳව වූ සංවේගදායක පණිවුඩයක් වශයෙනුයි, අප මෙය සලකන්නේ. එම නිසා මේ ගැන සිතන විට අපට උසුලා සිටින්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ රටේ සිංහලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් මරා දමා, සිංහලයන්ට දිය යුතු තැන නැති කර දමා පවත්වා ගෙන යන මෙම ක්‍රියා මාර්ගය ගැන කිසි සේත් අපට සතුටු වන්නට බැහැ.

මෙම අයවැය ලේඛනයට පමණක් නොවෙයි, අවුරුදු විසි ගණනක් තිස්සේ පවත්වන ලද අයවැය ලේඛන වලට අප ඇහුම්කන් දී තිබෙනවා. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුවෙන් සහ සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩුවෙන් පවත්වන ලද අයවැය ලේඛන කථා හැරෙන්නට අනිකුත් අයවැය ලේඛන කථාවලින් යන්නම් පිරිමහින තත්ත්වයක්වත් ඇති වූයේ නැති බව අප පිළිගන්නට ඕනැ. කිසියම් හොඳ අයවැය ලේඛනයක් මෙතුටු

—දෙවන වර කියවීම

යෙදුණා නම් මේ අවුරුදු විසි ගණන ඇතුළත අපේ රට සශ්‍රීක බවට පත් වන්නට ඕනැ. පසුගිය අවුරුදු විසි ගණන ඇතුළත ජාතියට සුව පිණිස ජාතියට හිත පිණිස, ජාතියේ සංවර්ධනය පිණිස කිසිම අයවැය ලේඛනයක් අප රටේ පහළ වූයේ නැති බව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ. සියල්ලක්ම කෙරුණේ ජනතාව රටට ඒ ඒ අයට බලයේ රැදී සිටීමට පමණයි. එම නිසා බලයෙහි පමණක් රැදී සිටීමට සූදානම් වන මෙවැනි ආණ්ඩුවකින් අපේ රටට විමුක්තියක්, අපේ ජාතියට විමුක්තියක් හෝ අපේ මනුෂ්‍ය ධර්මයන්ට විමුක්තියක් ලබා ගන්නට හැකි වන්නේ නැහැ.

අප රටේ තිබෙන ලොකුම අඩුපාඩුව නම් ආණ්ඩු ක්‍රමයේ වරදයි. මෙවැනි වැරදි සහගත ආණ්ඩු ක්‍රමයක් වෙනස් කිරීමට කිසිම ඇමතිවරයකුට හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයේ කිසිම මන්ත්‍රීවරයකුට හෝ වුවමනාවක් නැති බව අපට පැහැදිලියි. අප තව මත් ජීවත් වන්නේ මීට අවුරුදු විස්සකට පමණ පෙර සෝල්බරි සාමි විසින් මෙහි ගෙන ආ එක්තරා ආණ්ඩු ක්‍රමයක ආස්වාදය ලබමිනුයි. සෝල්බරි ක්‍රමය විල්සන් ක්‍රමය, ජෝන්සන් ක්‍රමය, හැරල්ඩ් ක්‍රමය යනාදී ක්‍රමවලින් තව දුරටත් ඉදිරිය බලා ගමන් කිරීමට අපට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ ආණ්ඩු ක්‍රමවලින් තවදුරටත් කටයුතු කරගෙන යාමට අපට ශක්තිය ලබා ගත නොහැකි බව ඉදුරා සහතික ලෙස සිතා ගත යුතු තැනට අප දැන් පැමිණ සිටිනවා. මෙම අයවැය කථාව අර විධියේ ඉංග්‍රීසි ක්‍රමයට අනුව එක්තරා අන්දමක උත්සව ස්වරූපයකින් යුක්තව පැවැත් වූ අතර ඊළඟට මෙසේ වාද විවාදාදිය ද පවත්වනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙළකින් පුළුවන් වන්නේ නැහැ මේ රටේ විමුක්තිය පිණිස, නිදහස පිණිස හෝ දියුණුව පිණිස කටයුතු කිරීමට. අප දැන් සිතා ගතයුතුව තිබෙනවා, මේ රට කෘෂිකර්මය අතින් අඩාල බව. ඒවාගේම මේ රට අධ්‍යාපනය අතින් අඩාලයි; සංස්කෘතික අතින් අඩාලයි. මහජනතාවගේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට පුළුවන්කමක් නැති මේ කබලේ ආණ්ඩු ක්‍රමය හැකිතරම් ඉක්මණින් විනාශ කර දැමීමට මහත්සි ගන්නවා නම් හොඳයි. මේ ආණ්ඩු ක්‍රමය නම් පූර්ණයෙන් විනාශ කර දමා නියම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සෝමවීර වන්දසිරි මයා.]

ආණ්ඩු ක්‍රමයක් ඇති කර ගත යුතු කාලය දැන් පැමිණ තිබෙනවා. එය මේ රටේ මහ ජාතියගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂ වන විධියේ ආණ්ඩු ක්‍රමයක් විය යුතුයි.

ගෞරව කුසිසියේ සිටින අම්මණ්ඩුව වුවමනාවක් නැහැ, ගෙයි තිබෙන මකුළු දැල් කඩා දැමීමට. මේ රට සිංහල රට වශයෙන් පිළිගන්නවා නම්, මේ රටේ උසස්ම අයිතිවාසිකම් තිබිය යුතු එකම ජාතිය සිංහල ජාතිය බව සිතන්නට ඕනෑ. සිංහල ජාතියට වුවමනා කරන ආණ්ඩු ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබිය යුතුයි. අද ජාතික ආණ්ඩුව යයි කියනු ලබන්නේ ද්‍රවිඩ පක්ෂ කීපයකුත් ද්‍රවිඩයන් කීප දෙනෙකුත් එකතු කර ගෙන පවත්වාගෙන යන හත් හවුල් කැඳ හැලියකටයි. ජාතික ආණ්ඩුවක් මේ රටේ තිබෙනවා නම් එය සිංහලයන්ගේ ආණ්ඩුවක් වෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ මහ ජාතිය වන්නේ සිංහල ජාතිය නම් ඔවුන්ගේ ආණ්ඩුවක් ඇති කර ගැනීම කොහෙත්ම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී වන්නේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යයි කියන්නේ වැඩි මහජනතාවගේ සම්පූර්ණ අයිතිය රැක දීමයි. එම නිසා මේ රටේ සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් සලස්වා දෙන, ඔවුන්ට තමන්ගේ රට දියුණු කර ගැනීම සඳහා ලබා දිය යුතු දේ ඇප කැප කර දෙන, ආර බාර කර දෙන, ආණ්ඩු ක්‍රමයක් සකස් කර නොදෙනවා නම් ඊට එහායින් පවත්වා ගෙන යන ජාතික යයි කියන බොරු ආණ්ඩුවකින් කිසිම වැඩක් සිදු නොවන බව අප පිළිගත යුතුයි.

ඒපඩරල් පක්ෂය රට සභා ඇති කිරීමට සූදානම් වෙනවා. මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් පවා ඊට අවස්ථාව සලසා දී තිබෙන්නේ මන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කර නවා. රට සභා ඇති කරලීමේ මුලාවෙන් මේ රටේ උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශ වෙන් කර ගෙන ද්‍රවිඩ මුන්නෙත්‍ර කසාගම් නමැති පක්ෂයත් සමග එකතු වී වෙනම අධිරාජ්‍යයක් ගොඩනංවා ගැනීමට ද්‍රවිඩයන්ට වුවමනා කර තිබෙනවා. එසේ ද්‍රවිඩ අධිරාජ්‍යයක් ගොඩනැංවීම සඳහා අවස්ථාව ලැබෙන තුරු අන්තදොරේ එහෙත් බලා ගෙන සිටිනවා. අන්තදොරේ ජයග්‍රහණය කළ වේලාවේ අත්පුඩි තැලුවේ, මිනිසාටත්

රනිඤ ආදිය පත්තු කළේ උතුරේ ජනතා යයි. මේ රට සභා ක්‍රමය හේතුකොටගෙන මේ රට දෙකට කඩා කරන්නට ඒපඩරල් කාරයන් යොදන ප්‍රයත්නයට සම්පූර්ණ බෙය්‍යියක් ලැබෙනවා. රට සභා පනත වැනි දූෂිත පනතක් මෙම පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියට ගෙන ඒමට සූදානම් කෙරෙන අන්දමේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් මේ මුදල් ඇමතිවරයා වන්නියේ සිට කරන්නේ වන්නියේ ජනයාට පවා ඉතා විශාල කරදරයක්ය, හිරිහැරයක්ය, අපරාධයක්ය යන්න මෙනිලා සඳහන් කළයුතුයි. බොහෝ කාලයක සිටම මා දන්නා අදුන්න එතුමා මේ විධියේ ජාති දෝෂී ව්‍යාපාරයකට හවුල් වන පුද්ගලයෙකැයි මා නම් කව දාවත් හිතුවේ නැහැ. එතුමා සිංහල රට පිළිබඳව සිංහල ජාතිය පිළිබඳව විශාල හැඟීමක් ඇල්මක් ඇති කෙනෙකැයි යන බලවත් විශ්වාසයක් මා තුළ මෙනෙක් කල් තිබුණා. එහෙත් දැන් එතුමා ඇමතිකම කෙරෙහි තිබෙන කැදරකම උඩ ක්‍රියා කර තිබෙන බව පේනවා. අපේ ජාතිය විනාශ වන තැනට කටයුතු කරගෙන යන ද්‍රවිඩ පිරිස් උතුරු නැගෙනහිර පළාත් දෙක වෙන් කරගෙන ඊළඟට ද්‍රවිඩ මුන්නෙත්‍ර කසාගම් පක්ෂයේත් මේ රටට ගලා එන කල්ලතෝනි කාරයින්ගේත් ආධාරය ඇතිව එයිනුත් නොනැවතී මදුරුසි ප්‍රාන්තය ආදී කොට ඇති ප්‍රදේශවල ද්‍රවිඩයින්ගේ සමග එකතු වී මේ පිරිස ද්‍රවිඩ අධිරාජ්‍යයක් ගොඩ නගා ගත්තොත් සිංහල ජනතාවට යන කලදසාව කුමක්ද? ඒ කලදසාව කුමක් වේද යන්න දැන ගැනීමට හොඳ මිම්මක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපට ලබා ගන්නට පුළුවනි. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සිදු වන අපරාධය විපත මැඩ පවත්වා ගන්නට නම්, තාවකාලිකව තමන්ට ලැබී තිබෙන මන්ත්‍රී ප්‍රථමය වඩා අවුරුදු 2500 ක් නොව අවුරුදු දස දහස් ගණනක් තිස්සේ පැවත එන සිංහල ජාතිය උසස් බවත් එය මකා දැමීම හොඳ නැති බවත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින සිංහල මන්ත්‍රීවරුන් හිතන්නට ඕනෑ. රාවණාගෙන් පටන් ගෙන අගස්තිගෙන් ආලෝලනය වී පුලස්ති ආදීන්ගෙන් ආලෝකමත් වුණු සිංහල ජාතිය නැති කර දමා තමන්ගේ තාවකාලික ඇමති ප්‍රථමය මන්ත්‍රී ප්‍රථමය ආරක්ෂා කර ගන්නට මේ රජ මන්ත්‍රී ඇමතිවරුන් අදහස් කරනොත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඊට වඩා හිත දින නිව නින්දිත නිකාය්ට වණ්ඩාල බල වැඩක් තවත් නැති බව මා කියන්නට කැමතියි. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛනය සංවර්ධන අය වැය ලේඛනයක් නොව “හං වර්ධන” අයවැය ලේඛනයක් යයි මා කියන්නේ ඒ නිසායි.

පිටරටවලින් මේ රටට ඇදී එන විනෝද කාමීන්ගේ කෙළි බිමක් බවට මේ රට පත් කරන්නට යන මේ රජයේ මෙවර අයවැය ලේඛනය තරම් ලජ්ජා නැති අය වැය ලේඛනයක් මා නම් කවදාවත් දැකලා නැහැ. මේ රජයෙන් මීට පෙර ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනත් කිසිම වැඩක් නැති ඒවා තමයි. එහෙත් මේ තරම් ලජ්ජා නැති අයවැය ලේඛනයක් පසුගිය අවුරුදු 21 ඇතුළත ඉදිරිපත් වී නැහැ. හෝටල් හදා සංචාරක ව්‍යාපාර ඇති කොට ඒවාට පැමිණෙන විනෝද කාමීන්ගේ කකුල් මිලි කන්නටත් ඔවුන් සමග සැතපෙන්නටත් ඔවුන් සමග නිදා ගන්නටත් සිංහල ගෙවල සිටින ගැහැනු ළමස්සියන් යොද වනවාට වඩා එම තරුණියන්ට ඔවුන්ගේ ගෙවල කුස්සිය පැත්තේ බෙල්ලේ වැලක් දාගෙන මැරෙන්නට සැලැස්වීම හොඳයි. ඇමතිකම් මන්ත්‍රීකම් තාව කාලිකයි. වැඩිම වුණොත් ඒවා තිබෙන්නේ අවුරුදු 5 යි. ඒ කාලය තුළ රට ජාතිය විනාශ නොකර තමන්ගේ උතුම් ජාතිය විනාශවන අත් දමේ වැඩ පිළිවෙළවල් ඉදිරිපත් නොකර මේ ඇමති මණ්ඩලය කටයුතු කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මට තව වචන දෙක තුනක් කළා කරන්නට ඕනෑකම තිබෙනවා. එහෙත් ඊට අවශ්‍ය ඔප්පු ටික මෙහි නැති නිසා ඒ ගැන මා කතාහැටු වෙනවා. අපේ කමිනිත ඇමතිවරයා දැන් මෙහි නැහැ. උත්තරාගේට දැන් ජාතිය අමතක වී වෙනත් විධියක ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවා. සිංහල ජාතිය පිළිබඳ ලොකු කැක්කුමක් ඇතිව ක්‍රියා කරන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් මෙතැන නැහැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ සිංහල දැනීමත්, සිංහල භාෂාව පිළිබඳ එතුමා තුළ තිබෙන හැඟීමත් අප දන්නවා. ඒවා බොහෝම උසස් ලැබීමට

එහෙත් එතුමාට අද මොකක්වත් කර ගන්නට බැරිව ප්‍රතවෙනවා. එතුමාට දැන් නිතර අසනීප හැඳෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගරු අගමැතිතුමාගේ බොහෝම සුවච කීකරු ගෝලයෙක්. අගමැතිතුමා කොළපතකට පහර, “රිපියගොල්ල මෙහෙ වරෙන්, මේක අනුභව කරපන්” කිවුවොත් එය ඉෂ්ට කිරීමට තරම් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කීකරුයි. ආත්ත, හොඳ ලස්සණ එක්කෙනෙක් සභාව තුළට එන බව පෙනෙනවා. ඒ තමයි හං සාප්පු ව්‍යාපාරයේ නායකයා. පිටරටවලින් එන විනෝද කාමීන්ගේ කකුල් මිලිකීමට අපේ තරුණියන් යොදවීම සඳහා හෝටල් ඇති කොට එයින් මේ රටට විශාල ආර්ථික ලාභයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්යයි එතුමා කල්පනා කරතොත් ඒ තරම් මෝඩ කල්පනාවක් ලජ්ජා නැති අදහසක් තවත් තිබෙනවාදැයි මා අහනවා. පළමුවැනි ලෝක මහා යුද්ධය කාලයේදී “ජර්මන් ගෙවල්” නමින් හැඳින්වුණු තැන් තිබුණා. අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඇතුළු ඇමතිවරුන් සුදානම් වන්නේ නැවතත් මේ රටේ “ජර්මන් ගෙවල්” ඇති කරන්නටදැයි මා අහනවා. පිටරටවලින් මෙහි එන විනෝද කාමීන්ට අපේ ගැහැනු ළමයින් බිලි කර දී ඒ විනෝදකාමීන්ගේ කකුල් මිලිකන්නට අපේ තරුණියන් යොදවනවාට වඩා දියමන්තියක් ගිලලා මැරෙන එක හොඳ බව අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා. මෙහිදී අප වැඩිපුර කළා කරන්නට සුදානම් නැහැ. මගේ කාලය ඉක්ම යනව. නියෝජ්‍ය කළානායකතුමා වරින් වර මා දෙස බලනව. එම නිසා මේ විධියේ නිර්ලජ්ජි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් මේ ආණ්ඩුව තමන්ගේ ලජ්ජා නැතිකම හොඳ හැටි පැහැදිලි කර දන්න. මේ ලජ්ජා නැති ආණ්ඩුවේ ආයු ප්‍රමාණය, ආයුෂ කාලය ඉතාම කෙටි බව අපට පෙනී යනව. ඒ කෙටි ආයුෂ කාලය අවසාන වීමෙන් මේ රට සුබිත මුදිත කිරීමට තමුත් නාන්සේලාට ඉක්මණින් නිටත් සැප කියා මා පාර්ථනා කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අ. භා. 3

ජේ. එල්. සිරිසේන මයා. (බිංගිරිය)

(ශ්‍රී. ලං. ග්‍රේ. ග්‍රේ. සි. ප්‍රියංගුණ—පිංගිරිය)

(Mr. J. L. Sirisena—Bingiriya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කැස් බැවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (චන්ද්‍රසිරි මයා.) යාදින්තෙන් පසුව මට කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා කතාහැටු වෙනව. ආසනය ආරක්ෂා වෙනව නම් අපි රටත් ජාතියත් විපතකට හෙළන්නට වුණත් ලැහැස්තිය කියා එතුමා හයක් ප්‍රකාශ කළා. මා එතුමාට කියන්නට කැමතියි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින උදවිය කෙසේ වෙතත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින අප කිසි වෙක් රටටත් ජාතියටත් යම්කිසි විපතක් සිදු වීගෙන එන අවස්ථාවකදී මේ ආසනය තුවලුවක් තරමටත් සලකන්නේ නැති බව.

එතුමා සංස්කෘතිය ගැන කථා කළා. ඒ අතර කකුල් මිරිකීම, අත පය මිරිකීම ගැනත් සඳහන් කළා. මේ ගරු සභාවේ විතරක් නොවෙයි, මේ රටේ අස්සක් මුල් ලක් තැර සොයා බැලුවත් ඒ පිළිබඳව හොඳ අභ්‍යාසයක් තිබෙන අය ගරු කැස් බැවේ මන්ත්‍රීතුමා පමණයි. අමුතුව සංස්කෘතියක් මේ රටේ ඇති කරන්නට දඟ ලන්නේ කැස්බැවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බව අපි ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ඒ වගේම එතුමාගේ සංස්කෘතියට අපි ඇඳෙන්නේ නැති බව දන්වන අතරම, ගරු ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමා ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සංස්කෘතියට අපි පුළුවන් තරම් සහයෝගය දෙන බවත් ප්‍රකාශ කරනවා.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(ශ්‍රී. ලං. ග්‍රේ. ග්‍රේ. සි. ප්‍රියංගුණ—පිංගිරිය)

(Mr. George Rajapaksa)

ලුනාවේ සංස්කෘතිය.

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලේ)

(ශ්‍රී. ලං. ග්‍රේ. ග්‍රේ. සි. ප්‍රියංගුණ—පිංගිරිය)

(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

කවුද අප දන්නේ? [බාධා කිරීම]

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(ශ්‍රී. ලං. ග්‍රේ. ග්‍රේ. සි. ප්‍රියංගුණ—පිංගිරිය)

(Mr. George Rajapaksa)

ඒ අයගේ නම් දැනගන්න ඕනද?

[බාධා කිරීමක්] මම කියවන්නම්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

ජේ. එල්. සිරිසේන මයා.

(ශ්‍රී. ලං. ග්‍රේ. ග්‍රේ. සි. ප්‍රියංගුණ—පිංගිරිය)

(Mr. J. L. Sirisena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්නට කමිටුවක් පත් කිරීමට මේ රජය උත්සාහ ගත් සෑම අවස්ථාවකදීම විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඊට සහයෝගය නුදුන් බව මේ රටේ කවුරුත් දන්නවා. කැස්බැවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා යමක් කියන්නට යන්නේ නැහැ.

මේ විවාදයේදී ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නය ගැන සෑම ගරු මන්ත්‍රීවරයකුම වගේ සඳහන් කළා. අත්‍යවශ්‍ය බඩු බාහිරාදියේ භිගය ගැනත් බොහෝ සේ සඳහන් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම ජීවන වියදම ටිකක් ඉහළ නැග තිබෙන බව ඇත්තයි. ජීවන වියදම් අංකය සකස් කිරීමේ ක්‍රමය පවා වැරදි යයි කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) ප්‍රකාශ කළා. පසුගිය අවුරුදු විසි ගණන තුළම මේ ජීවන වියදම් අංකය සකස් කර තිබෙන්නේ මේ විධි යටතේ. කිසිම රජයකින් මේ ක්‍රමය වෙනස් කරන්නට ප්‍රයත්නයක් දරා නැහැ. මේ ක්‍රමය සාධාරණ නැති බව මා පෞද්ගලිකව පිළිගන්නවා. කොළඹ බල පවත්වන ජීවන වියදම් හඳුනාගැනීම, කුරුණෑගලට, ඒ අන්දමින් බල පවත්වන්නේ නැහැ. රටේ අනික් ප්‍රදේශවල තත්ත්වයත් එහෙමමයි. එම නිසා ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්ක අනුව, ඒ ඒ පළාත්

අනුව ජීවන වියදම් අංකය සකස් කරනව නම්, ඒ පළාත්වල ජීවන වියදම් අංකය මීට අඩුවෙන් සකස් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. කුරුණෑගල, හලාවත, වැනි එළවළු ආදී නොයෙක් ද්‍රව්‍ය කොළඹට වඩා පහසු මිලට ලබා ගත්තට ප්‍රථමයෙන් පිට පළාත්වල ජීවන අංකය කොළඹ ජීවන අංකයට වඩා අඩුවෙනවා, මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට ඒ ඒ පළාත් අනුව වෙන් වෙන් වශයෙන් ජීවන අංකය සකස් කර නවා නම්. ඒක විකක් අමාරු වැඩක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අත්‍යවශ්‍ය බඩු බාහිරාදියේ හිඟය මේ රටේ පවතින්නේ අද ඊයේ සිට නොවෙයි. 1960 වර්ෂයේ සිටම මේ රටේ අත්‍යවශ්‍ය බඩු පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය ලබා ගත්තට ප්‍රථමයෙන් කමක් තිබුණේ නැහැ. ඊට හේතු කීපයක් තිබෙනවා. පසුගිය රජය බලයේ සිටි කාලයේදීත්, වර්තමාන ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුවත්, විදේශ විනිමයේ හිඟකම නිසා අත්‍යවශ්‍ය බඩු බාහිරාදිය අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට මේ රටට ගෙන්වන්නට අවස්ථාවක් නැතිව ගියා. බඩු තිබෙන්නේ, විකයි. ගැනුම්කරුවන් වැඩියි. පාරිභෝගිකයන්ට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට බඩු ලබා ගැනීමට ඇති දුෂ්කරතාවය නිසා මෙසේ බඩු මිල ඉහළ යාම වළක්වන්නට බැහැ. 1956 සිට 1965 දක්වා රට පාලනය කළ රජයෙන් ගෙන ගිය අද්දරදර්ශී ක්‍රියා කලාපය නිසා මේ තත්ත්වය ඇති වූ බව හැම කෙනෙකුම අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා. මේ දුෂ්කර තත්ත්වයට මුහුණ පාන්නට මේ රටේ මුළු මහත් ජනතාවටම සිදු වී තිබෙන්නේ, ඒ නිසයි. අවුරුදු ගණනාවක් තුළ තමන් කළ නාස්තිය අමතක කර දමා, අවුරුද්දකින් දෙකකින් මේ රජය එය හොඳ තත්ත්වයකට ගෙන ඒවියැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්— විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නැන්දා පවා මැරී ගියා. එවැනි අවස්ථාවක,

මන්ත්‍රීවරුන්—බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ඔවුන්ගේ ඒ බලාපොරොත්තුව අවුරුද්දක් දෙකක් තුළ සපුරාලීමට මේ රජයට කොහෙන්ම ප්‍රථමයෙන් කමක් නැති බව මා කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විශේෂයෙන් සඳහන් කළ තවත් කාරණයක් තමයි, සමුපකාර ව්‍යාපාරය. එහෙත්, පසුගිය රජය ලංකාවේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන් නැති කර දැමූ බව ඔවුන් අමතක කර තිබෙනවා. අද ගම්බද විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියකට නියම පිළිවෙලට කටයුතු කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් පැන නැගී තිබෙනවා. සමුපකාර සමිති සමග තරග කිරීමට සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතන මගින් සිල්ලර සාප්පු ඒ පළාත්වල විවෘත කිරීම, එසේ වීමට එකම හේතුවයි. විකිණීම සඳහා බඩු බාහිරාදිය ලබා ගැනීමේ අපහසු ව නිසා මීට පෙර බඩු විකිණීමෙන් ඒ සමුපකාර කඩ සමිති ලබා ගත් ලාභය දැන් ලබා ගන්නට බැරි වී තිබෙන අතර, සමුපකාර සමිතිවලින් සියයට 75 කට වැඩි ගණනක් අද අඩපණ වී තිබෙනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරය, මේ රටේ සාමාන්‍ය මහජනයාගේ ජීවනාලිය හැටියට ගණන් ගනන් ප්‍රථමයෙන් ව්‍යාපාරයක්. ඒ ව්‍යාපාරය පවා පසුගිය රජයෙන් අඩපණ කර දැමූ නිසා අද එම ව්‍යාපාරයට ඔළුව උස්සන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. මෙන්න මේකයි, නියම තත්ත්වය.

පසුගිය අවුරුද්දේ පොල්, තේ, රබර් නිෂ්පාදනය අඩු වීම පිළිබඳවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ රජයට දොස් කීවා. 1963, 1964 යන වර්ෂ දෙකේ වර්ෂාපතනයට වඩා අඩුවෙනුයි, 1965, 1966 යන වර්ෂ දෙකේ වර්ෂාපතනය ලැබුණේ. 1967 දක්වා ඒ වර්ෂාපතනයේ අඩුව පැවතුණා. වර්ෂාපතනයේ හිඟකම නිසා සමහර පළාත්වල යල් කන්නයේ ගොවි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

කෘෂිකාර්මික ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය අඩු වීම පිළිබඳවත් මේ රජය වගකිව යුතුයැයි පැවසීම ගැන අප කනගාටු වෙතවා.

විශේෂයෙන් මේ අවුරුද්දේ පොල් නිෂ්පාදනය ගිය අවුරුද්දේ පොල් නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 40 කින් අඩුයි. ගිය අවුරුද්දේ පොල් නිෂ්පාදනය ඊට කලින් අවුරුද්දට—1965 ට—වඩා අඩුයි. මෙයට මූලික හේතුව වර්ෂාපතනයේ අඩු කමයි. කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදකයන්ට රජය ආධාර කරන්නේ නැතැයි වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) රජයට දොස් පවරන අතර, රජය තේ ව්‍යාපාරිකයන්ට පමණක් ආධාර කරනවා යැයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) රජයට දෝෂාරෝපණය කරනවා. විශේෂයෙන් පොල් වතු හිමියන්ට සියයට 33 1/3 ක සහනදායක මිල ක්‍රමයට රජය මගින් පෝර සපයනවා. රබර් හා තේ වගාවන්ට මෙන් නොවුණත්, ශත 25 බැගින් පොල් පැළ—මවු ගස් වලින් තේරු පොල් පැළ—දීමෙන්, පොල් වගාවටත් යම් ප්‍රමාණයකට රජය ආධාර කර තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. ඒ සඳහා රුපියල් 9,00,000 ක් වැය කර තිබෙනවා. ගිය අවුරුද්ද තුළ මේ පොල් පැළ දීමට පමණක් මේ රුපියල් 9,00,000 වැය කර තිබෙනවා.

විරුද්ධ පාර්ශවයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් නිතරම අහන්නට ලැබෙන තවත් වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. “ඊනියා කෘෂිකර්ම සංවර්ධන සැලැස්ම, ඊනියා ගොවිතැන” ආදී වශයෙන් ඔවුන් නිතරම කියනවා. ගොවිතැන දියුණු වීමත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ලොකු හිස රදයක් වී තිබෙනවා. ගොවිතැන දියුණු වුණොත්, මේ රජය නැවතත් බලයට පත් වන්නට එයම හේතුවක් වන බවට විරුද්ධ පාර්ශවයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තුළ බියක්, සැකයක් ඇති වී තිබෙනවා. අප මොන දේශපාලන මත දරුවත්, අද මේ රටේ පවතින ආර්ථික තත්ත්වය සලකා බලා, අප කවුරුනුත් එකා මෙත් එක්ව ක්‍රියා කෙටා, මේ රට ආහාරයෙන් වත් ස්වයම්පෝෂිත කර ඒ සඳහා මෙරටින් විදේශවලට ඇදී යන ධනස් කන්ධය මෙහිම නතර කර ගත යුතුයි.

තීබෙනවා. එවැනි අවස්ථාවක අපට සහ යෝග්‍ය දෙනවා වෙනුවට මේ අය සෑම අවස්ථාවකදීම ගොවියා පවා අබෙරිය මත් වන විධියට කපා කරනවා. ඒකයි අපට තිබෙන කණගාටුව. කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සිංහලයින් ගැනත් සිංහල රට ගැනත් කපා කරද්දී එතුමාගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරු සිංහලයාගේ ජාතික උරුමය වූ ගොවිතැන ගැන බොහොම සුළු වෙනුයි සලකන්නේ. එය කණගාටුවට කාරණයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සහතික මිලට, එනම් බුසලක් රුපියල් 12 ගණනේ, ඒ බුසල් 58,22,500 මිල දී ගැනීම සඳහා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ මිලට වී ගන්නට නොහැකිය කියා එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු සඳහන් කළා. ඇත්ත. හලාවත, බිංගිරිය ආදී ප්‍රදේශවල, මා වී වැඩ කරන ප්‍රදේශ වල වී බුසලක් රුපියල් 12 ගණනේ ගත්තට බැහැ. එම නිසා සහතික මිලට ආණ්ඩුවට ඒ ප්‍රදේශවලින් වැඩියෙන් වී ලැබෙන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම, සම්බෑ වැනි මා වී බුසලක් රුපියල් 18 ගණනේ නැත්නම් 20 ගණනේ විකුණන්නට ගොවියාට අද අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන බව එයින්ම ඔප්පු වෙනවා. වැඩි මිලක් ගන්නට අවස්ථාව ලැබීම නිසා අද ගොවියා වැඩි උනත් දුවකින්, වැඩි ඕනෑකමකින්, වැඩි සතුටකින් ගොවිතැනෙහි යෙදී සිටිනවා. එම නිසා මේ රජය ගොවියාට තැනක් ලබා දුන්නාය කියා අප ආචම්බර වෙන්නට ඕනෑ.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
(ශ්‍රී. ආ. ආ. ආ. සිල්වා—බලපිටිය)
(Mr. L. C. de Silva—Balapitiya)
සම්බ කට්ටත් ඒ ගණනට විකුණුවා.

ජේ. එල්. සිරිසේන මයා.
(ශ්‍රී. ආ. ආ. ආ. සිරිසේන)
(Mr. J. L. Sirisena)
නැහැ, කට්ටුවත් විකුණුවේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගොවි තැන සඳහා ණය සහන, පොහොර අඩු මිලට දීම ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් ආධාර ක්‍රම මේ රජය මගින් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මීට කලින් ගොවි මහතුවට සමපකාර සමිති මාගියෙන් ණය ලබා ගැනීමේදී ගමිකිසි ප්‍රමාදයක් සිදු වුණා. එහෙත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අප පිළියෙළ කර තිබෙන අළුත් වැඩ පිළි වෙළු අනුව ගොවි මහතාට කෙළින්ම මහජන බැංකුවෙන් තැන්පත් ලංකා බැංකුවෙන් ණය ගැනීමේ පහසුව ලැබී තිබෙනවා.

වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) සත්‍යයෙන් තොර තවත් ප්‍රකාශයක් කළා. මේ රජය දුප්පත් ලෙසන්නාවගේ මුදල් පැහැර ගෙන ධනපතියන්ට බෙදා දෙනවාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එය සත්‍යයෙන් තොර ප්‍රකාශයක් පමණක් නොවෙයි, මහජන තාව මුළු කරන ප්‍රකාශයක්. එතුමා ඒ ප්‍රකාශය කළේ ජීප් රථ ගැන කථා කරද්දීයි. ගොවිතැන සඳහා ජීප් රථයක් ගන්නට අවසර පත් ඉල්ලූ කොයි ගොවි මහත් මයාටද අවසර පත්‍රයක් නොලැබුණේ කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. අනික් අතට ගම්බද ප්‍රදේශවල ගොවි මහතාගෙන් සියයට කී දෙනාටද ජීප් රථයක් ගන්නට වත්කමක් තිබෙන්නේ? අවශ්‍යතමක් තිබෙන්නේ? කාගෙන්වත් කොල්ලකා ගත් මුදලකින් මේ ජීප් රථ ගෙන්වන්නේ නැහැ. විදේශ රටවලින් දෙන නොයෙක් ආධාර ක්‍රම යටතේ තමයි මේ ජීප් රථ ගෙන්වන්නේ. මේ ජීප් රථ අක්කර දහස් ගණන් අරගෙන වවන සමාගම්වලට, ධනවත් උදවියට, දී තිබෙන බව ඇත්තයි. ඉතින් ඒක කොහොමද කොල්ල කෑමක් වුණේ? කාගෙන්ද කොල්ල කෑවේ?

විදේශ රටවලින් ආධාර දෙන විට මෙන්න මේ මේ බඩු පමණක් ගන්නය කියා කොන්දේසි දමනවා නම් එය හොඳ ක්‍රියාවක්ය කියා මා පිළිගන්නේ නැහැ. එහෙත් හිඟන්නන්ට තෝරන්නට බැහැ. අවුරුදු නවයක් තිස්සේ පැවති අදක්ෂ පාලනය තිසා මේ රට හිඟන තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. අප අද ජීවත් වන්නේ යාචක යුගයකය කියා කොළොන්නා වේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් කියන්නට යෙදුණා අපත් ඒක පිළිගන්නව. අප ජීවත් වන්නේ යාචක යුගයක නම් යාචකයන්ට පුළුවන්ද තෝර තෝර ගන්න? යාචකයන්ට ඔය කොහේවත් තිබෙන, කවුරු වත් දෙන පිළිණු දේවල් ගන්නට සිදු වෙනවා මිස තෝර තෝර ගන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අන්න එවැනි තත්ත්වයකටයි අද අප මුහුණ පා සිටින්නේ.

නෙ. එම තිසා විදේශීය රටවල් යම් ආධාරයක් දෙන විට එයින් ජීප් රථ පමණක් නැත්නම් ලොරි වැසි පමණක් ගන්නය කියා කී විට, තැහැ අපට ඒවා එපා, වෙන බඩු වුවමනාය, කියන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නැහැ. අප හිඟන තත්ත්වයකටයි වැටී තිබෙන්නේ. මේ රට මෙවැනි හිඟන තත්ත්වයකට පත් වීම ගැන 1956 සිට 1965 දක්වා මේ රට පාලනය කළ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වගකිවයුතුය කියා මා ප්‍රකාශ කරනවා.

කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ කුඹුරු අක්කර 1,54,000 ක් තිබෙනවා. ඉහත කාලයේදී මෙයින් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක ගොවිතැන් කළේ අවුරුද්දකට එක කන්නයක් පමණයි. පසුගිය අවුරුද්දේ සිට කන්න දෙකම වැඩ කරනවා. මේ කුඹුරු ප්‍රමාණයෙන් ස්ථාන පහක අක්කර පහකින්, අක්කරයකට වී බ්‍රසල් දෙසියයකට වැඩි ප්‍රමාණයක් බැගින් අස්වැන්නක් පසුගිය මාස කන්නයේ එනම් එක් එක් කන්නයකින් පමණක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වූ බව ඇසීමෙන් තමුන් තාත්සේ පුදුමයට පත් වෙනවා ඇති. බිංගිරිය ප්‍රදේශයේ පෝරුවාව ප්‍රදේශයේ එක් අක්කරයකින් වී බ්‍රසල් 175 කුත් තවත් තැනක අක්කරයකින් වී බ්‍රසල් 145 කුත් ලබා ගන්නා. තව තවත් තැන්වලින් සැලකිය යුතු අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පසුගිය කාලයේදී හැකි වී තිබෙනවා. නවීන ක්‍රම අනුගමනය කිරීමේ නුත්, පෝර යෙදීමෙනුත්, හොඳාකාර බිම සකස් කිරීමෙනුත්, වැඩි වැඩියෙන් අස්වැන්න ලබා ගැනීමට දැන් ගොවින් වෙහෙස මහන්සි වෙනවා. ඊට අත දීමක් වශයෙන් රජය දැන් ඒ උදවියට නොයෙක් විධියට ආධාර දිගෙන යනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, තවමත් අප කවුරු නුත් බලාපොරොත්තු වන උසස් තත්ත්වයේ ප්‍රතිඵල ලබන්නට මේ කර්තව්‍යයෙන් අපට පුළුවන් වී නැහැ. වී ගොවිතැනින් තවම සියයට සියයක්ම ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. ඊට හේතු ගණනාවක්ම තිබෙනවා. සමහර ප්‍රදේශවල ගොවිතැන් දියුණු කිරීමේ කටයුතු භාරව ක්‍රියා කරන නිලධාරීන් නියම විධියට උනන්දුවක් නොදක්වන තිසා විශේෂයෙන්ම අප බලාපොරොත්තු වන තරම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

උසස් ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට බැරි වී තිබෙන බව පිළිගන්නට අපට සිදු වී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඇතැම් ප්‍රදේශවල තත්ත්වය මේ ආකාරයට පවතින නමුත් බොහෝ ප්‍රදේශවල රට, ජාතිය ගැන බොහොම ලොකු කැක්කුමක් ඇතිව සිය කටයුතු නොපිරි හෙළා කරගෙන යන නිලධාරීන් සිටින බව ප්‍රතියෝගයෙන් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි. කොයි ආණ්ඩුවක් බලයට ආවත් මේ විධියේ නිලධාරීන් දෙකොටසක් සිටිනු දකින්නට ලැබීම පුදුමයට කිසිසේත් කාරණයක් නොවෙයි. අනුක්‍රමයෙන් වී ගොවිතැන කෙරෙහි රට වාසීන් මෙන්ම ආණ්ඩුවත් මහජන නියෝජිතයින් දක්වන සැලකිල්ල ගැන කල්පනා කරන විට නුදුරු අනාගතයේදී මේ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම හොද අතට හැරී අපේ ගම් පළාත්වල සිටින ගොවි මහත්වරුන්—අපේ රටේ ජීවනාලිය හැටියට සලකන්නට පුළුවන් ගොවි මහත්වරුන්—තව තවත් උනන්දු වෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම නිසා අපට ඉතා සාර්ථක ප්‍රතිඵල නෙලා ගන්නට පුළුවන් වන බවට මා තුළ නම් කිසිම සැකයක් නැහැ. අපේ ගොවි මහතාත් තමන්ගේ වැඩ කොටස බලවත් උනන්දුවකින් කරගෙන යාම නිසාම ලංකා සම සමාජ පක්ෂයටත්, ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයටත්, ඒවායේ නායකයින්ටත් තමන්ගේ උගුරට ලේ රස දැනෙන තුරු කැගහන්නට පුළුවන්කමක් ලැබී තිබෙන බවත් මෙහිදී කියන්නට කැමතියි. ඒ නිසා මේ රටේ සිටින සියලු දෙනාම අපේ ගොවි මහත්වරුන්ට ණයගැතියි. ඒ අයගේ වැඩවලින් නිසි ප්‍රතිඵල ලැබුණොත් ඉදිරි කාලයේදී මෙතෙක් කල් කළාක් මෙන් අපේ ආහාරය සඳහා පිටරටවල් දෙස බලාගෙන සිටින්නට අපට සිදු නොවේවි. අපේ ආහාරය වෙනුවෙන් අවුරුදු පතා පිටරටවලට ඇදී යන කෝපි සංඛ්‍යාත ධන සම්භාරය මේ රටේම නතර කර ගන්නටත් අපට හැකි වේවි. ලබන අවුරුද්ද තුළ බැරි වුණොත් ලබන අවුරුදු දෙක තුළ ඒ අතින් මේ රට සංවර්ධනය කර ගැනීම ඒ තරම් ලොකු කාර්යයක්ද නොවෙනවා ඇතැයි විශ්වාස කරන්නට අපට පුළුවනි. ඒ නිසා මෙම ආණ්ඩුව නො

යෙක් ආකාරයට ආධාර කරමින් ගොවියාට තැන දීමට කරන උත්සාහය ගැන අපේ බලවත් ප්‍රතියෝගය කරන්නට ඕනෑ.

1947-56 යුගයේදීත්, 1956-65 යුගයේදීත් මේ රටේ යම් යම් කර්මාන්ත රාශියක් එවකට තිබුණු ආණ්ඩු මගින් ආරම්භ කරන්නට යෙදුණු බව කාටවත් රහසක් නොවෙයි. ආරම්භ කරන ලද ඒ කර්මාන්තවලින් සමහර ඒවා හොඳින් දියුණු වුණු අතර සමහර ඒවා අසාර්ථක වී අතරමග නැවතුණා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් පවත්නා ඕනෑම රටක තත්ත්වය එයයි. මුලින් තිබුණු ආණ්ඩුවක් මගින් ඇති කරන ලද යම් කාර්මික වැඩ පිළිවෙළකින් රටට සෙනක් වෙනවා නම් අලුතින් ඇති වන ආණ්ඩුව එය වැඩි දියුණු කරමින් දිගටම පවත්වාගෙන යනවා. ඒ අතර වැඩක් නොවන අන්දමට කරගෙන යන කර්මාන්ත ඉබේම වාගේ අවලංගු කාසියක් බවට පත්වී අහෝසි වී යනවා. 1947-56 දක්වා තිබුණු පාලන යුගය තුළ ඇති කරන ලද කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙනුත් 1956-65 පාලන යුගය තුළ ඇති කරන ලද කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙනුත් කියන්නට තිබෙන්නේ එයයි. ආරම්භ කරන ලද කර්මාන්තවලින් හොඳ ඒවා ඉතිරි වූ අතර නරක ඒවා නැති වී ගියා. එය එසේම විය යුතුව තිබුණා. ඒ නිසා ඒ ආණ්ඩුවලට අප කෘතඥ විය යුතුයි. මුලින් තිබුණු තත්ත්වය අමතක වී අද සහයෝගය දක්වමින් සිටිතත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින් මේ රටේ ඇති කරන ලද්දේ සිනිබෝල කර්මාන්තය පමණකැයි එදා දෝෂදර්ශනයට භාජන කළේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) බව මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය කාලවලදී සිදු වූ දේවල් දැන් බොහොම දෙනකුට මතක නැහැ. ඒ ගැන කරන්නට දෙයක් නැහැ. එය කාගේත් ස්වභාවයයි. විශේෂයෙන්ම දේශපාලකයින්ගේ කියන මේ විලි ලජ්ජා නැති කොටසේ උදවියට කවදත් සිදු වන්නේ එහෙම තමයි. එදා කළ දේ අද අමතකයි. මටත් එහෙම වෙන්නට පුළුවනි. ඒකයි මේ රටේ තත්ත්වය. ඒක නොකියා බැහැ. මා කියන්නේ මා දන්න තරමින් ඇත්ත නිසා ඒ ගැන කරන්නට දෙයක් නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඊයේ-පෙරේදා අපේ සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා කී දෙයක් මට මතක් වෙනවා. කෝටි හැටක් වියදම් කර පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ ඇති කළ සංයුක්ත මණ්ඩල 20ක් මගින් ඇති කළ කර්මාන්තවලින් ලැබී ඇති ලාභය වැය කළ මුදලින් සියයට දශම පහකැයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එයින් හිතා ගත් තට ප්‍රථමය, ඒ ආණ්ඩුව ඇති කළ කර්මාන්තවල තත්ත්වය මොකක්ද යන වග. ගණන් එකතු කරන්නට ප්‍රථමයේ ගැම දෙනාම මේ කාරණය තේරුම් ගත් නවා ඇති.

පොල් වගාව ගැනත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. පොල් වගාවට කිසිම ආණ්ඩුවකින් සැහෙන ආධාරයක් ලැබී නැහැ.

දැනට අක්කර 20ට වඩා විශාල පොල් වතු හිමියන්ට ආධාර වශයෙන් පෝර වල මිල සියයට 33 1/3 ක් අඩු කර දෙනවා. අක්කර 20 ට අඩු පොල් වතු හිමියන්ට සියයට 50 ක් මිල අඩු කර පෝර සපයනවා. ඊට අමතරව ආධාර වශයෙන් අද කරන්නේ පොල් මණ්ඩලයෙන් පොල් පැළයක් ගත 25 ගණනේ සැපයීමයි. පොල් දෙවැනි වගාව සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 400 ක බැගින් වූ ආධාර මුදලක් ගෙවිය යුතුය කියා 1965 හේ අයවැය විවාදයේදී මා මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. රජය එය පිළිගත්තා. ඒ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට යම් යම් නීති පිළිබඳව සකස් වේ ගෙන එද්දී සැලැස්ම පිළියෙල කරන ඇමති අංශයෙන් කියන්නට යෙදුණා, වැඩි වැඩියෙන් පෝර කිරීමට ආධාර දීමෙන්, දෙවැනි වගාවට ආධාර දෙනවාට වඩා ඉක්මනින් ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට ප්‍රථමය කියා. මා එය පිළිගන්නවා. එහෙත් පෝර සඳහාත්, පැළ සැපයීම සඳහාත් දැනට වියදම් කරන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 12ක මුදලක් පමණයි. මගේ යෝජනාව වුණේ පොල් දෙවැනි වරට වගා කිරීම සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 400 බැගින් අවුරුදු 5ක කාලයක් ඇතුළත ගෙවිය යුතුය කියායි. ඊට පසුව පත් කරන ලද කමිටුවක් ඒ මුදල රුපියල් 500 කළ යුතුය කියා නිර්දේශ කළා. රුපියල් 500ක මුදල ඉතාම

දැනට මෙන් පෝර සඳහා ආධාර දෙන අතරම දෙවැනි වගාව සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 500 බැගින් ආධාර වශයෙන් දෙනවා නම් රුපියල් දස ලක්ෂ 21ක් වියදම් වෙනවා. ලංකාවේ පොල් අක්කර 11,50,000 ක් තියෙනවා. එයින් විශාල පොල් වතු තිබෙන්නේ අක්කර 4,10,000 ක ප්‍රමාණයක් පමණයි. ඉතිරි අක්කර 7,40,000 ම කුඩා පොල් වතු හිමියන්ට අයිති වතු. මේවා අයිති ලාංකිකයන්ටයි. තවත් පැහැදිලිව කියනවා නම් මේ වතු අයිති සිංහලයන්ටයි. ඒ නිසා පෝර සඳහා දැන් කෙරෙන පිළිවෙලට ආධාර දෙන අතරම දෙවැනි වගාව සඳහාත් අක්කරයකට රුපියල් 500 බැගින් අවුරුදු 5 ක් තුළ ගෙවීමේ ක්‍රමයත් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බව මා නැවතත් ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

මා කලින් සඳහන් කළ කමිටුවේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා, ලොකු පොල් වතු හිමියන්ටත් පෝර මිල සියයට 33 1/3ක් නොව සියයට 50 ක්ම අඩු කර ආධාර දිය යුතුය කියා. මාත් ලොකු වතු හිමියකු ලග රක්ෂාවේ යෙදී සිටින කෙනෙක්. එහෙත් මා ඒ අදහසට විරුද්ධයි. ලොකු වතු හිමියන්ටත්, කුඩා වතු හිමියන්ටත් එකම විධියට ආධාර කිරීම යුතු නැහැ. ලොකු වතු හිමියන්ට සියයට 33 1/3 ක ආධාරයක් දෙන අතර කුඩා වතු හිමියන්ට සියයට 50ක ආධාරයක් දීමේ දැනට පවතින ක්‍රමය ඉදිරියටත් එසේම පවත්වාගෙන යා යුතු බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. ඒ සමගම ලබන වර්ෂයේ පටන් පොල් දෙවැනි වගාව සඳහා අක්කරයකට රුපියල් 500 බැගින් ආධාර වශයෙන් දීමේ ක්‍රමයක් මේ රජය ක්‍රියාත්මක කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පොල් වගාව ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේදී තවත් වැදගත් කරුණක් මේ ගරු සභාවේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. පොල් වගාව වැඩි වශයෙන් කෙරෙන්නේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ සහ හලාවත දිස්ත්‍රික්කයේයි. එහෙත් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ සහ හලාවත දිස්ත්‍රික්කයේ පොල්වතුවල පාලකවරුන් ස්වාමිවරුන්, ඒ වෘත්තීය සමිති සංගම් හෝ කමිකරු දෙපාර්තමේන්තු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

වත් සමග හෝ බැඳෙන ගිවිසුම් එකකට වත් යටත් වන්නේ නැහැ. ඒ ගිවිසුම් එකක්වත් ඔවුන් වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. මෙය ඉතා කණගාටුදායක තත්ත්වයක්. මේ රජය පටන් ගත් පසු කම්කරු ඇමතිතුමා පඩි පාලක සභා විශාල ගණනක් ඇති කළා; දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන්ට නොයෙකුත් පහසුකම් ඇති කළා; කම්කරුවන්ගේ යහපත සඳහා වෙනත් නොයෙකුත් අයුරින් කටයුතු කළා. සමහර විට මේ කාරණය ගැන ගරු ඇමතිතුමා දන්නේ නැතුව ඇති. ලංකාවේ අතිකුත් සෑම වතුවලම සිටින පාලකයන්ට කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සමග හෝ වෘත්තීය සමිති සමග හෝ බැඳෙන ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. එහෙත් පොල් වතුවල ස්වාමිවරුන්—පාලකයන්—පොල් වතුවල වැඩ කරන මාස් පඩි කාරයන් සම්බන්ධයෙන් බැඳෙන ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒවා ඒ අය පිළිගන්නේ නැහැ. මේ ව්‍යාකූල තත්ත්වය නැති කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව අසන් කරන්නට මත්තෙන් මගේ පෞද්ගලික අදහසක්ද ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. රුපියල් 99 කෝටි 50 ලක්ෂයක අඩුවක් තිබෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් හෙළි වුණා. අපේ රටේ දේශපාලන පක්ෂවල ඇති ගැටුම නිසා කරන්නට බැරි වැඩ හුඟක් තිබෙනවා. කුමන දේශපාලන පක්ෂය බලයට පත් වුණත් සිදු වී තිබෙන්නේ හාල් සලාක පහසුකම් සලසනවා වාගේම අධ්‍යාපන පහසුකම්, සෞඛ්‍ය පහසුකම් ආදියත් නොමිළයේම මහජනයාට සපයන්නටයි. එසේ හෙයින් මගේ පෞද්ගලික අදහස අනුව පහත සඳහන් කාරණා කියන්නට කැමතියි. මුදල් තිබෙන, ගෙවන්නට ශක්තියක් සහ කැමැත්තක් තිබෙන අයගෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් අය කළාට ඇති වරද මොකක්ද? සෑම දෙනාටම එක හා සමාන අධ්‍යාපනයක් දෙන අතර ගෙවන්නට ශක්තියක් කැමැත්තක් තිබෙන අයගෙන් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් මුදල් අය කළාට වරදක් නැහැ. සෞඛ්‍ය

පහසුකම් සම්බන්ධයෙන් වුණත් මට කියන්නට ඇත්තේ ඒකයි. ගම්බද ප්‍රදේශවල සිටින ඇපොතිකරි මහත්වරුන් මාස් පතා රුපියල් දහස් ගණන් උපයනවා. අලුතෙන් දොස්තරවරුන් සහ හෙදියන් පත් කිරීම සඳහා රුපියල් හත්තෑ ලක්ෂයක මුදලක් අවශ්‍ය වන බව ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී ප්‍රකාශ වුණා. මුදල් ගෙවා බෙහෙත් ලබා ගන්නට පුළුවන් අයගෙන් ගාස්තුවක් අය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවුණත් කිසිම අපහසුවක් නැතිව මෙම රුපියල් හත්තෑ ලක්ෂය සොයා ගන්නට පුළුවන් යයි මා කල්පනා කරනවා. ගෙවන්නට ශක්තියක් තිබෙන අය ගෙවුවාට ඇති වරද මොකක්ද? ගෙවන්නට පුළුවන් කැමති අයගෙන් මුදල් ලබාගෙන රිසිටි පත් දෙන ලෙස ඇපොතිකරි මහත්වරුන්ට නියම කළ හොත් ඇත්තෙන්ම වුවමනා කර තිබෙන හත්තෑ ලක්ෂයට වැඩි මුදලක් උපයා ගන්නට පුළුවන් වේවි. මුදල් දීමෙන් හොඳ බෙහෙත් ලබා ගන්නට පුළුවනැයි මිනිසුන් අතර හැඟීමක් තිබෙනවා. මිනිසුන්ගේ මානසික තත්ත්වය ඒකයි. ඒ නිසා ගෙවන්නට සතුටු, ගෙවන්නට මුදල් තිබෙන අයට රිසිටි පත් දී මුදල් ලබා ගන්නට පුළුවනි. කැමැති අයට ගෙවන්නට ඉඩ දෙන්නට පුළුවනි. ගෙව්වත් නොගෙව්වත් බෙහෙත්වල වෙනසක් ඇති කළ යුතු නැහැ.

බ්‍රිතාන්‍යයන් මේ රට පාලනය කළ කාලයේදී මහජනයා බෙහෙත් ගැනීම සඳහා දිස්පැන්සරිවලට පැමිණි විට ඔවුන්ගේ ආදායම කෙතෙක්දැයි ප්‍රකාශ කරන්නට ඔවුන්ට සිදු වුණා. යම්කිසි ප්‍රමාණයකින් එහා ආදායම ලැබුණු අයට ඔවුන් ලබා ගන්නා බෙහෙත් සඳහා මුදලක් ගෙවන්නටත් එදා සිදු වුණා. එදා කළ මේ වැඩේ අද කරන්නට බැරි ඇයි? දිළින්දා මුදල් නොගෙවිය යුතු අතර පොහොසතා මුදල් ගෙවිය යුතුයි. ඒ විධියට ක්‍රමයක් සකස් කරනවා නම් විශාල මුදලක් එකතු කර ගන්නට පුළුවන් වන අතර ඒ මුදල් මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහාම යොදවන්නට පුළුවනි. විරුද්ධ පැත්තේ සිටින උදවියත් යන මේ දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙනවා නම් කිසිම අපහසුවක් නැතිව මේ රට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දියුණු කරන්නට පුළුවනි. ඉහත කී විධියේ වැඩවලට දෙපැත්තෙන්ම සහාය අවශ්‍යයි. දිළිත් දාටත් කෝටි පනියාටත් යන දෙදෙනාටම නොමිලයේම ඒ පහසුකම් සලසන්නට ඕනෑ නැහැ. දිළිත් දාට නොමිලයේම ඒ සේවා සපයන අතර කෝටිපනියාගෙන් මුදල් අය කළ යුතුයි. සියලු දෙනාටම නිකම් දෙන්නට ගියාම ජාතියක් හැටියට අපට දියුණු වන්නට බැහැ; ඉදිරියට යන්නට බැහැ.

තව එක කාරණයක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විසින් සල සල නමින් ඒකාබද්ධ ස්කන්ධ සමාගමක් ආරම්භ කරනු ලැබ තිබෙනවා. සල සල නමින් ස්කන්ධ සමාගමක් ආරම්භ කර ඇතිවා සේම අනෙකුත් ආනයන හා අපනයන බඩු සඳහාද තව තවත් ස්කන්ධ සමාගම් පණහක් හැටක් ඇති කරතොත් එයින් මේ රටට විශාල ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවා ඇති. දැනට බඩු ආනයන කරන හා අපනයන කරන මේ රටේ උපන් ලාංකිකයන්, සිංහලයන් කී දෙනකු සිටිනවාද? ආනයන හා අපනයන වෙළෙඳාම සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ තිබෙන්නේ ඉන්දියානුවන් අතේයි; සින්දි බෝරාකාරයන් අතේයි. එසේ හෙයින් මේ විධියේ ස්කන්ධ සමාගම් ඇති කොට අපනයන හා ආනයන වෙළෙඳාම ඒවාට පවරා දෙනවා ඇතැයිද, ඒ ඒ බඩු ඒ ඒ සමාගම් වලට පවරා දෙනවා ඇතැයිද, බලාපොරොත්තු වෙමින් හා එයින් ලැබෙන ආදායම් යොදා රට සංවර්ධනය කරනවා ඇතැයිද බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 3.30

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ වන්නිනායක මුදල් ඇමතිතුමාගේ තුන්වන අයවැය ලේඛනය ගැන වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට මාත් කල්පනා කරනවා. ඊට පෙර කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. අප අයවැය ලේඛන ගැන ඕනෑ තරම් කථා කර තිබෙනවා, දීඝ වශයෙන් හා ඕනෑකමින් යුක්තව කථා කර තිබෙනවා. එහෙත් අප ගත් මහන්සියේ තරමට අප දැක්වූ උනන්දුවේ තර

මට ප්‍රතිඵල ලැබුණු බවක් නම් පෙනෙන්නට නැහැ. මේ අයවැය ලේඛන සම්බන්ධව අප කථා කිරීමත් බීරි අලින්ට විණාගයනවා වගෙයි. කොතරම් විනාගයනා කළත් බීරි අලින්ට ඇසෙන්නේ නැහැ. අලි සියලුදෙනාම දැන් බිහිරන් වී සිටිනවා. එසේ වුවත් සිරිතක් වශයෙන් මේ ගරු සභාවේදී අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. සාමාන්‍යයෙන් අවංකව කල්පනා කරගෙන යනවා නම් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමය කියන එක සම්පූර්ණ බොරුවක්. මෙය අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයක් අනුව ලබාගත් ව්‍යාජ වැඩක් බව මේ අවස්ථාවේදී ස්විච්ඡා ප්‍රකාශ කරන්න කමතියි. අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළ විට අප පුළුවන් තරමින් ඒ සම්බන්ධව අපේ අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා. මා මේ හිතට විරුද්ධව කිසිම දවසක කොයි අන්දමකින්වත්—අයවැය ලේඛනය ගැන පමණක් නොවෙයි, කුමක් ගැන වුවත්—මගේ දේශපාලන ජීවිතයේදී කරන්නේ නැති බව මා කියනවා. යම් හොඳක් තිබෙනවා නම් කිසිම බයක් නැතිව ඒ හොඳ ප්‍රකාශ කරනවා. තරකක් තිබෙනවා නම් කොයි පැත්තේ වුවත් ඒ තරක ගැන මගේ අදහස් මා ප්‍රකාශ කරනවා. දේශපාලන බිමේ අද කරන ප්‍රකාශ හෙට බොරුවෙනවා යයි බිංගිරියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. එල්. සිරිසේන මයා.) කිව්වත්, අවුරුදු 30ක් පමණ වූ මගේ දේශපාලන ජීවිතයේදී මා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන නැවත එය එහෙම නොවෙයි කියා මා නම් කියලා නැහැ. අප දේශපාලන සටන ආරම්භ කළ දින සිටම ඒ සටන ඒ අන්දමින්ම දිගටම කර ගෙන යන්නට අපට පුළුවන් වී තිබෙනවා.

මේ රටේ ජාතිය සර්ව සම්පූර්ණ ජාතියක් වශයෙන් පැවත එන අතරතුරේ නොයෙක් ආපදා උඩ විදේශිකයින්ගේ බලපෑම් නිසා අපේ ජාතිය සම්පූර්ණයෙන්ම දිළිඳු හිඟන ජාතියක් බවට පත්වූ බව අප පිළිගන්නවා. අද වෛද්‍ය ආධාර, අධ්‍යාපන ආධාර ආදී නොයෙකුත් ආධාර මහජනතාවට දෙමින් කටයුතු කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙන බව බිංගිරියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. එසේ වී තිබෙන්නේ අපේ ජාතිය ඒ තරම් ප්‍රජාතාන්ත්‍රිකව වැඩී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.]

සිටින නිසයි. එසේ වී තිබෙන්නේ මේ ජාතිය පාගාගෙන සිටින අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බලය නිසයි. මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව ජීවත් වුණේ මනුෂ්‍යයින් හැටියට නොවෙයි. මිනිසුන් හැටියට එළියට එන්නට සාමාන්‍ය මහජනතාවට පුළුවන් වුණේත් අපේ ගම්වල අයට මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති වුණේත් 1956 න් පසුවයි. ඒ පිළිබඳව හොඳ කථාවක් මම තමුන් තාත්සේට කියන්නම්. නියම නම් ගම් සහිතවම කියන්නම්.

මා දවසක් මාතලේ කව්වේරියට ගියා. ඒ කව්වේරියේ එවකට දිසාපති වශයෙන් සිටියේ කේ. ඩී. දිසානායක කියා මහත්මයෙක්. ඒ මහත්මයා සිටි කව්වේරි කාමරයට මා ගියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වරයෙක් වශයෙන්. ඒ අවස්ථාවේ සිහිරියට එහා තිබෙන අහිංසක මිනිසුන් සිටින ගමක කෙනෙක්—ඒ ගමේ සිටින්නේ අපේ බෙර ගහන කුලයේ සහෝදරයෝ—දිසාපතිතුමා ගේ කාමරයේ දොරකඩටම ආවා. දිසාපතිතුමා ඒ තැනැත්තාට හඳුනන නිසා ඔහුට කතා කොට “උප ඇමතිතුමාට කතා කළායින් පසු මා තමුසේට කතා කරන්නම්; එම නිසා ටිකක් ඉන්න” යනුවෙන් කියන්නට යෙදුණා. එය ඇසූ මා දිසාපතිතුමාට කතාකොට කීව්වා, ඒ මහත්මයාත් මා සමගම දඹුල්ලට යන්න සිටින කෙනෙක් නිසා මට කලින් ඔහුට කතා කළොත් ඉතා වැදගත් දෙයක් බව. මගේ ඉල්ලීම අනුව එම දිසාපතිතුමා ඒ මහත්මයාට කතාකොට කරුණු අසා ගත්තා. ඒ කරුණු අසා ගැනීමෙන් අනතුරුව තමයි, දිසාපතිතුමා ලඟට මා ගියේ. ඒ මහතා දිසාපතිතුමා හමුවීමෙන් පසු එළියට ගොස් නැවතී සිටියා. දිසාපතිතුමාත් සමග කළ කතාවෙන් පසු එතුමාත් සමග වාහනයට නැගුණු මා අර මහත්මයාටද කතා කොට ඔහුගෙන් එක්තරා ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. මා එදා ඔහුගෙන් එම ප්‍රශ්නය ඇසූ පිළිවෙලටමයි, මේ කියන්නේ. ඒ මහත්මයාගේ නම රත්බරණයි. “රත්බරණේ, දිසාපති ගොල්ල මින් පෙර “තමුසේ” කියා කතා කරනු කාලයක් මතක තිබෙනවාද?” කියන ප්‍රශ්නයයි, මා ඔහුගෙන් ඇසුවේ. ඒපාර රත්බරණ්ඩා මහතා මට පිළිතුරු දෙමින්, “අතේ උත්තමයා, අපට නියම වශයෙන් මහත්මයාට කතා කළාද? ඒ උදවියට ඉංග්‍රීසි ඕනෑකම

කාලේ උත්තමයාටවත් ඔය දිසා හාමු දුරුගොල්ල වැනි උසස් උදවිය “තමුසේ” කියා කතා කරන්නේ නැහැ; මෙහෙම කතා කරනවා අපට අසන්නට ලැබුණේ අපේ දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක අග මැතිතුමා පිහිටෙව්ව ආණ්ඩුවෙන් පසුවයි” යන ආකාරයට කීව්වා. ඔය කතාවට මුල් වූ දිසානායක නමැති දිසාපතිතුමාත් රත්බරණ්ඩා මහත්මයාත් අද පවා අප අතර සිටිනවා. ඔන්න ඔහොමයි තත්ත්වය. අපේ රටේ වැටි තිබුණු ගම්වල උදවිය අතුරින් ඔළුව උස්සන්නට තරම් අයිතිවාසිකම් ලැබී තිබෙන්නේ අතලොස් සකට පමණක් බව අප අමතක කළයුතු නැහැ. ඒ අතලොස්ස කවුද? යුරෝපීය යන් අනුගමනය කරමින් ඔවුන්ට බැල මෙහෙවර කරමින් ඔවුන්ගේ සිටින විටිත කරට ගනිමින් කටයුතු කළ පිරිසයි. යම් කිසි තත්ත්වයක මිනිසුන් හැටියට මේ රටේ වාසය කරන්නවත් ඉඩකඩ සැලසුනේ එම උදවියටයි. අපේ රටේ දේශපාලන සටන ඇති වුණේ එම තත්ත්වය මගහරවා ගැනීමේ අදහසිනුයි. අපේ එම දේශපාලන සටන ආරම්භ කළ විට අපට නොයෙකුත් කරදර හිරිහැර ඇති වුණා. යුරෝපාකාරයින් අනුව හැඩගැසුණු පිරිස ගෙන් අපට නොයෙකුත් අන්දමේ හිරිහැර සිදු වුණා. අපේ භාෂාවට ලැදිකම් දක්වනවාය කියන, අපේ ජාතියේය කියන, සිංහලය වෙනුවෙන් මැරෙන්න කතාකරන එවැනි උදවියගෙනුයි විශේෂයෙන්ම අපට තදබල අන්දමින් පහර වැදුණේ. ඒ බව අප කවදාවත් අමතක කළයුතු නැහැ. ඔය ලොක්කන්ය කියන උදවියගෙන් ගන්නට තිබෙන්නේ ඔවුන් භාවිත කරන ඉංග්‍රීසි ටික පමණයි. ඔවුන් භාවිත කරන ඉංග්‍රීසි ටික අරගෙන පසෙකින් තැබුවොත් ඔවුන් ලඟ ඉතිරි වෙන්නට තරම් දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා ඒ උදවියට අප වැන්නන් පෙනෙන්නට බැහැ. ඒ උදවිය අපට ඊෂ්ඨා කරන්නේ එම නිසයි. ඉංග්‍රීසි ටික ඉවත් කළ දුට ඒ උදවියගේ අර මහත්තත්ත්වයට පහර වදින බව ඒ උදවිය දන්නවා. අපේ ගරුතර මලලසේකර මහා විශාරද පඩිවරයාණෝ ඉංග්‍රීසිය නැතුවම බැරි බවක් ප්‍රකාශ කර තිබුණු වග ඊයේ පෙරේදා පත්‍රවල තිබුණා. ඉංග්‍රීසි තිබෙන්නට ඒ උදවියට ඉංග්‍රීසි ඕනෑකම

විසර්ජන පතත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නිබ්බන්ධා. එහෙත් මේ රටේ ඔක්කෝටම ඉංග්‍රීසි වුවමනා නැහැ. ඉංග්‍රීසි ලෝක භාෂාවක්ද. අපත් මේ ලෝකයේ බොහෝ රටවලට ගොස් තිබෙනවා. අප ඉංග්‍රීසියට විරුද්ධත් නැහැ. ඒ බව අප මේ ගරු සභාවෙදින් කියා තිබෙනවා. එහෙත්, මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසා හීන දින තත්ත්වයකට දමා මේ රටේ පන්ති දෙකක් ඇති කොට මේ රටේ ස්වදේශිකත්වයක් තිබෙන සාමාන්‍ය මිනිසා පාගාගෙන ජීවත් වීමට ඉංග්‍රීසිකාර පන්තිය දරන උත්සාහයට විරුද්ධව අප ගෙන යන සටන අප ජීවත් වන තුරුම ගෙනයන බව මලලසේකර උන්නාහේලාට කොයිතරම් අමාරු වුණත් නොකියා බැහැ. ඒ උන්නාහේලාට අමාරු වුණාට අපට කරන්නට දෙයක් නැහැ. ලෝකයේ හැම රටකම හැම ජාතියකටම ඔවුන්ගේ භාෂාවලින් කටයුතු කර ගන්නට පුළුවන්කම තිබියදී, කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සෝමවීර චන්ද්‍රසිරි මයා.) කීවාක් මෙන් අවුරුදු දසදහස් ගණනක් තිස්සේ—කවදදැයි කියන්න බැරි තරම් ඇත කාලයක සිට—මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල ජනතාවට පමණක් ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන් කටයුතු කර ගන්නට බැරි අන්දමේ බාධා ඇති වීම කනගාටුවට කාරණයක්.

භාෂාව ආරක්ෂා කරන්නට ඉදිරිපත් වන අය නම් හුඟදෙනෙකු සිටිනවා. භාෂාව නැති වන්නේත් ඔවුන්ගෙන්මයි. ඉස්සර මේ රටේ බුද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නටයයි කියමින් දෙමළ, ආන්ද්‍ර, කේරළ වැනි ජාතිකයින් මෙහි ඇවිත් මහණ වූ බව අපේ ඉතිහාසයෙහි සදහන් වී තිබෙනවා. මාත් සංඝයා වහන්සේ කෙනෙකැයි කියා ගනිමින් සිවුරක් පොරවාගෙන හික්ෂුන් අතරට රිංගා ගත් විට ඇතුළතින් බුද්ධාගමේ විනාශයට පාර කපන්නට ලේසියි. බුද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නටයයි කියමින් එය විනාශ කිරීමේ අදහසින් මෙහි පැමිණ මහණ වූ අය මෙන් සිංහල භාෂාව ආරක්ෂා කරන්නට ඉදිරිපත් වන සිංහලයයි කියා ගන්නා පිරිසක් අද අප අතර සිටිනවා. භාෂාව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දියුණුව කරා යන වේගය නතර කිරීමට ඔවුන් දැන් නිරිංග පොල්ලක් කරකවා තිබෙනවා. මේ රටේ අද ඇති වී තිබෙන පන්ති දෙක—ඉංග්‍රීසි භාෂිත කරන පන්තියත් ඉංග්‍රීසි භාෂිත නොකරන පන්තියත්—අතර තිබෙන පාර

තරය නැති කරන තුරු මේ රටේ ගොවි කම්කරු පිරිසගේ හිඟතා තත්ත්වය නැති කර ඔවුන් සුඛිත මුදිත කරන්නට කොහෙන්ම පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ.

අද මේ රටේ පාගන පිරිසකුත් පැගෙන පිරිසකුත් සිටිනවා. මේ රජයේ ගොවි තැන් කටයුතු ගැන කථා කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගොවීන්ට ජීප් රථ දෙන බවක් හේම කීව්වා. කොහේද ගොවීන්ට ජීප් රථ දී තිබෙන්නේ? උදෑල්ල අල්ලන මිනිසාට ජීප් රථ ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔය කියන ජීප් රථ ලැබෙන්නේ ගොවිතැන් කරන උදවියට නොව කරවන උදවියටයි. ගොවිතැන් කරන ගොවීන්ට එවැනි සහනයක් කිසිම තැනක ලැබී නැති බව මා ස්ථිර වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කරනවා.

ඊයේ මෙම ගරු සභාවෙදී කථා කළ රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ගරු උප ඇමතිතුමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් දැන් නැති බවත් එය කවුදෝ ගිලගෙන ඉවර බවත් කීව්වා. නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව අප වැනි ගොවි කම්කරු දුප්පත් මන්ත්‍රීවරුන් ක්‍රියා කරවීමේ නියම ශක්තියක් ඇති, සාමාන්‍ය ජනතාවගෙන් යුත් එකම පක්ෂය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බව මා ඉතා ප්‍රීතියෙන් මෙම ගරු සභාවෙදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැතියි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, මම දුප්පත් මිනිසෙක්. මම මන්ත්‍රී කෙනකු වශයෙන් අවුරුදු 13 ක් හිටියත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු වශයෙන් අවුරුදු 7 ක් හිටියත්, නගර සභිකයකු වශයෙන් අවුරුදු 20 ක් හිටියත්, මගේ දරුවන් සමග හෙට කන්ට තරම් යමක් තිබෙනවාදැයි කියන්න බැරි තරම් දුප්පත් කෙනෙක් තමයි මම. කවුරු රටේ මොනවා කීව්වත් මම පිරිසිදුව දේශපාලන වැඩ කර තිබෙනවා කියා මට ප්‍රීති වන්නට පුළුවන්. එවැනි දුප්පත් අඩියක ඉන්න මා වැනි කෙනෙකුට ලේකම් ධුරයක් ලැබී තිබෙන්නේ කොයි දේශපාලන පක්ෂයෙදැයි කල්පනා කර බැලුවොත්, ඒ දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ආරම්භ කළ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බව ප්‍රීතියෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. සාමාන්‍ය මිනිසෙකුට එවැනි තත්ත්වයක් වෙනත් කිසිම පක්ෂයකින් ලැබී නැති බව අපට පෙනී යනව. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කියා රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලි

—දෙවන වර කියවීම

මේන්තු ලේකම්තුමා හෝ වෙන කිසිවෙකු හෝ කල්පනා කරන්ට වුවමනාවක් නැහැ. සාමාන්‍ය ජනයා භාරගෙන තිබෙන උසස් පක්ෂය නිසා තමයි අපි වගේ උදවිය අවංකව ඒ පක්ෂයට බැඳී සිටින්නේ. මම ඇතුළු මේ සභාවේ සිටින ගොවි-කම්කරු පන්තියේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් වැඩි දෙනා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට බැඳී සිටින්නේ අනික් පක්ෂවලට වඩා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, සිංහල කථා කරන රෙද්ද බැනියම අදින සාමාන්‍ය ගමේ ගොඩේ මිනිසාට ඉතාම කිට්ටු පක්ෂය නිසයි.

(Mr. W. M. G. T. Banda—Galagedera)
අපිත් ඒ පන්තියේ.

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය ඉතාම හොඳයි. කැස්බෑවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා

(චන්ද්‍රසිරි මයා.) ප්‍රකාශ කළා වගේ, අපේ දේශපාලන ජීවිතයේදී කිසිම දෙයක් නැති අයවැය ලේඛනයක් අපට දකින්න ලැබුණා නම්, ඒ 1967-68 අයවැය ලේඛනය බව මතක් කළ යුතුයි. මේ අයවැය ලේඛනය මා කියෙව්වා. අයවැය ලේඛනයේ සිංහල පිටපතේ වැඩියක්ම තිබෙන්නේ සිංහල නොවෙයි. ඉංග්‍රීසියටත් වඩා අමාරු සංස්කෘත, පාලි වචනවලින් තමයි, මේ අයවැය ලේඛනයේ සිංහල පිටපත සකස් කර තිබෙන්නේ. අයවැය ලේඛනය මුලින්ම පටන් ගෙන තිබෙන්නේ බොහොම තරක ගණයකිනුයි. එය පටන්ගෙන තිබෙන්නේ, වායු ගණයෙන්.

පිටරව යන^ටන වෙනවා.

(Mr. T. B. Tennekoon)

පිරිසට ගිහින බේරුණොත් ඇති. එය දුටු ගණයක්. ඒ අනුව ගරු මුදල් ඇමති තුමාට දුටු නව සිදු වෙසිද, ආණ්ඩුවටම දුටු නව සිදු වෙසිද කාට දුටු නව සිදු වෙසිද කියන්නට බැහැ.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ද්වන්තරව වෙයි.

(Mr. T. B. Tennekoon)

විරුද්ධ පාර්ශ්වයට නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වය කවදත් ද්‍රව්‍යවා. මේ ගණයෙන් තමයි වැත්තැවේ භාමුද්‍රාවත් ගුත්තිල කාව්‍යය පටන්ගෙන තිබෙන්නේ. එය පටන් ගන්නේ මෙහෙමයි :

“ සිය පින් සිරිත් ස	රු
දෙනිස් ලකුණෙන් විසිතු	රු
කෙළෙසුන් කෙරෙන් ද	රු
වදිම් මනිඳුමන් නිලෝග	රු ”

“සිය පින්” යන්න වාසු ගණයටයි,
අයන් වන්නේ. මේ ලෝකයේ තිබෙන
සෑම චිත්තයක්ම ගණ 8 කට ඇතුළත්

விசேஷன பனன் கெடுதலு, 1967-68

—தேவன வர கியலி

[8. ன. நென்னகோன் மல.]

தனன் பாயுதெனலாய கியனலா. ம நலி
தே மன டாயக னிப னபுபகார் னுமலக
லக கர நல.

வலிலி. ப. ம. ஃ. பி. னனல மல.

(திர. டபிள்யூ. எம். ஜி. ஈ. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

புபனே கலபமன பாயு?

பி ன. நென்னகோன் மல.

(திர. ஈ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

பக ப் பனபன் லெல கியந்நப
மின. புபனே கலபமன பாயு, லெ
தெர கலபமன லகடி ஈடி பகயென்
னபுபகார் னுமலி பகின் பக லந கியந்
நப மப ப் பவந் கமக நல.

தர நியோஜன கலாயகலுமி, கபடி
தே னபுபகார் வலபாரய டியுன கல யுது. னபுபகார்
புநிபந்நிபல லுலியப டேபாநி
தேந்நுபக நலிப னபுபகாரிகயன் மலி
யென்ம பநநலப மலியென்ம னபுபகார்
னமலி னுமலி யென்நப ப் பவந் வந
ஈந்நமப னபுபகார் வலபாரய டியுன
கரந்நப மின. 1941 டி பமன ஈப
பகலுபி மதநுபர ஈரமல கல னபுபகார்
னமலியக லந மப மநகல. லுல னேர்
பக லுலெந்நப நிபென பிப ஈபப
பேடிதலக வெலெந்நகலென் லுல
னேர் லுலய லுலிந் லுலுன. ப் ஈபபல
பேடி ஈப, னுமநய டுபபந் மிநிபுந்
பகலுபி டுபபல லுலிந் பகலு கலப ப்
னபுபகார் னமலிய பிபிபுல லந்நல. டுந்
ப் னபுபகார் னமலிய டுபபல லுலு
தனன் டுபய நிபெனல. பதென் டுந்
புலிந் ப் னபுபகார் னமலிய ஈரமல கல
டுபபந் மிநிபுந் ப் பல டும “லெலி”
பககப ப் லுல கர நிபெனல. ஈடி
னபுபகார் வலபாரய கிபிம பிபிபெலக
நலிபிபி யென் யந்நெ. ஈபே ஈனபுப
நிபென கலயேடி ப் பவந் னபுபகார்
வலபாரய டியுன கிரிம பிபிபெலக
னகநிபபபந்ந லுல பிபிபெலக ஈநு
தமநய கலய கிய ம கியந்நெ நல.
ஈப ப் பலி லுல பிபிபெலக ஈநுதமநய
கல நலி நந்ந்நய தே நரமி நரக
பெந்நெ நல. பதென் ஈடி தே டுப
னபுபகார் ஈந்நயபம பிபிபி

நியோஜன கலாயகலுமி

(உப ஈபநாயகர் ஈவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

The Sitting is suspended for half
an hour. On resumption the hon.
Deputy Chairman of Committees
will take the Chair.

டுபபிப டுப ஈநுலெல நலகலிகல
லெந் ஈ. ல. 4.30 ப குதன் டுபிபி பபிபி (மி.பி.பி.)
லுலிபுலயெ னுபபந்ந்நயென் நலப
பபந்ந்ந
லெ.

ஈதன்படி ஈமர்லு இல நிறுத்தபபட்டு, மிணும
பி. ப. 4.30 மணிகு ஈரம்பமாயிற்று. குபு உப
ஈகிராசனார் [புமிான் குபிக் பரித, ஈ. பி. ஈ.]
தலம தாங்குந்.

Sitting accordingly suspended till
4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY
CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK
FAREED, O.B.E.], in the Chair.

பி. ன. நென்னகோன் மல.

(திர. ஈ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

தர நியோஜன னுபபந்ந்நுமி, நே
பநய னடி டுபபிப நலகலிகல நநர
கரந ஈபபலப வந பிப ம கல கர
மிந் னிபியே னபுபகார்ய லநக. ம தே
ஈபபலபே ப் லந டிரிப பகயென் கல
கரந்நப லுலபேரெந்நு பந்நே
நல. னபுபகார்ய டியுன கரந்நப நலி
ப் டேபாரிதெந்நுபப மிப பக டுபபே
ன ஈநுலெ டிதே லுல பிபிபெலக ஈநி
கல யுது லப பமனக கலபந்ந்ந கியந்
நப கலுமி.

பலபந் டியுன கிரிதே ஈபுந் வலபாரய
லந யமக கியந்நப கலுமி. பல
கிரிம னபிபந்ந்நயென் னேபலப ஈநி
பந்நப பபந் லந்நே ஈடி—பியே நல
வந லப நபுந்நந்நே டுந்நல. 1931
டி டுப மந்நுன னுலபே டுந்நகலபந்
பலகிரிதே னேபலப நபுந்நந்நேப
ஈதெந்நப ஈநி. ப் நரமி பரன கல
யக னிப பல கிரிதே னேபலப ஈதெந்
நப பபந் லந் லப நபுந்நந்நேப
மநக ஈநுல ம கலபந கரநல.
ஈபே பிபிந கலயேடி மல பலகிரிதே
னேபலப நலயெக லாரபலடி ஈபப ஈநி
நியெனல. மல ஈனபுபபக பிபிபி
புபந் கபுபந் பிபிபி ப் பவந் ஈபே லுல

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ද්විපය සම්පූර්ණයෙන්ම ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් පටන් ගැනීම ගැන අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. අප කාටත් වුවමනා කර තිබෙන්නේ අපේ රට ස්වයංපෝෂිතව තිබෙනු දකින්නටයි.

අපේ සමහර මිනිසුන්ගේ ඇතැම් වැඩ ගැන කල්පනා කරන අපට බොහෝ විට පුදුම හිතෙනවා. සමහරකුගේ වැඩ හරියට අර වැද්දන් ගෙවල් හදන්නා වාගෙයි. වැද්දන්ගේ ගෙවල් හැදිල්ල ගැන තමුත් තාත්සේ දන්නවා ඇති. වැස්සක් එන කොට තමයි වැද්දන්ට ගේ මතක් වෙන්නේ. වැස්සෙන් තෙමෙන්නට පටන් ගන්නකොට ගෙවල් හැදීම ගැන ලොකු උනන්දුවක් ඇති වෙනවා. “යකෝ, මෙහෙම තෙමී තෙමී හැමදාම ඉන්නට බැහැ; අපටත් ගෙයක් දෙරක් තියෙන්නට ඕනැ; හෙට නම් කොහොම හරි අපට ගෙයක් හදා ගන්නටම ඕනැ” කියලා එකෙක් ඒ වෙලාවට කියනවා. ඒ කතාවට අනෙක් වැද්දොත් එකගයි. “උඹ හෙට උදේම කණු ටිකක් කපා ගෙන එන්ට ඕනැ; උඹ බිම හදන්නට ඕනැ; උඹ ගෙය හෙවිල්ලන්නට වුවමනා දේ සපයාගන්නට ඕනැ” යනාදි වශයෙන් කතිකා කර ගන්නවා. ඔයින් මෙයින් වැස්සත් පායනවා. එතකොට ඔවුන්ගේ කපාව ඔවුන්ටම අමතක වෙනවා. පහුවදා ඔවුන් හැම එකාම වෙනදා වාගේම දඩයමේ යනවා. හැන්දෑවේගෙන එනකොට ආයෙමත් වහින්නට පටන් ගන්නකොටයි මේ වැද්දන්ට ගෙවල් මතක් වෙන්නේ. “හෙට නම් කොහොම වත් ගෙයක් හදන්නටම ඕනැ; මේ පාර නම් ඒ වැඩේ කල් දමන්නටම බැහැ” ආදි වශයෙන් තරයේම කියනවා. ඒ කිය මනත් වැස්ස නතර වෙනවාත් එක්කම ඉවර වෙනවා. ගෙවල් හැදිල්ලත් අමතක වෙනවා. වැස්සක් එනකොටයි ආයෙමත් මතක් වෙන්නේ. නැවතත් වෙනදා වාගේම දඩයමේ යනවා. වැස්සක් ආවාම කියනවා, “ඊයේත් බැරි වුණා ගෙයක් හදන්නට; මේ පාර නම් ගොයිගෝ ඔහොම ඉඳලා බැහැ; හැමදාම තෙමෙන්නට බැහැ; හෙට නම් ගෙවල් තනන එක තනනවාමයි.” ඔය කතාව කවදාවත් නතර වෙන්නෙත් නැහැ; ගෙවල් තැනීම කවදාවත් කෙරෙන්නෙත් නැහැ. වගා

කිරීම පිළිබඳවත් අපේ ජීවිතයේ අපට වරින්වර අහන්නට ලැබී තිබෙන්නේ ඔය වගේ කතාමයි. වැඩ කිරීමත් අපට පෙනී ගියේ ඔය පිළිවෙලටමයි.

පුරාණ කාලයේ අපේ රටේ වගා කිරීම හොඳට සිදු වුණා. ඒවා විදේශීන්ගේ පැමිණීමෙන් පසු නැතිවී ගියා. 1919 දී ප්‍රසිද්ධ කරන ලද එක් කවියක් මට මතකයි.

“පොල් ගස් කපලා රබර් සිටෙව්වා
දු දරුවන්හට කිරි දෙත්වා
දෙල් කොස් කපලා තේකොළ වැව්වා
ඇට බැද කොළ මැල්ලුම් කන්වා
වෙල් ගොඩ කරලා තණකොළ වැව්වා
ඉන්නා ගේ දෙර වහගන්වා
සල්ලි සොයාලා පෙට්ටි පිරෙව්වා
හාල් හුණ්ඩුවක් නැත කන්වා”

දැනටත් වඩා ඒ කාලයේදී ගොවිතැන සාර්ථක කිරීම ගැන බලාපොරොත්තු තිබුණා. අවුරුදු 40 කටත් උඩදී ප්‍රසිද්ධ කරන ලද කවියකිනුයි ඔය තත්ත්වය පෙන්වා දුන්නේ. සාගනයක් එන හැම අවස්ථාවකම වැවීම ගැන ලොකු කඩිමුඩියක් ඇති වෙනවා. අදත් වැවීම ගැන කඩි මුඩියක් තිබෙනවා. 1931 ඉඳලාම අපේ ගරු අගමැතිතුමාගේ පවුලේ උදවිය ගත වූ අවුරුදු තිස් පහක් තරම් වූ කාලය තුළ ලංකාවේ මුදල් ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් වියදම් කර තිබෙන බව අපි දන්නවා. ස්වයංපෝෂිත වීමක් නම් අපට පෙනෙන්නට නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, අස්වැන්න වැඩි වෙනවලු. එහෙත් යල් කන්නයේ වතුර නැතිකම නිසා—නිය ගය නිසා—වියළි කලාපයේ අපේ ප්‍රදේශ වල වී ඇටයක්වත් ලබා ගන්නට පුළුවන් කමක් ඇති වුණේ නැහැ. වියළි කලාපයට කොයි අන්දමකින් හෝ ජලය සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කෙළේ නැත්නම් ඒ වියළි කලාපයේ ගොවීන්ට යල මහ දෙක වැඩ කර ගන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ.

ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා 1956 දී—අපේ ආණ්ඩුවේ සිටින කාලයේදී—මහවැලි ගඟ උතුරට හැරවීමේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා. අවුරුදු 12 ක් තිස්සේත් ඒ සඳහා සැලැස් මවල් හදනවා. තවමත් සැලැස්ම හදා ඉවර කර ගන්නට බැරි වුණා. අපට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

පුදුමයි, ගරු සභාපතිතුමනි, අප කොළඹ සිට මහනුවර දක්වා දුම්රියෙන් යන විට මහා කඳු මැද්දෙන් හැතැපීම ගණන් දිග බිම් ගෙවල් තනා තිබෙන සැටි අපට පෙනෙනවා. යන්ත්‍ර සූත්‍ර දියුණු නැති කාලයේ ලංකාවේ ඒ තරම් අමාරු වැඩ කර තිබෙනවා. එහෙත් දැන් අවුරුදු 10ක් 12 ක් තුළ ඇළක් කපා ගන්නටවත් බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තියෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීම හෝ රටේ තත්ත්වය දියුණු කිරීම හෝ 1930 හෝ තත්ත්වයෙන් හෝ 1950 හෝ තත්ත්වයෙන් හෝ කල්පනා කර කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. දැනට තිබෙන තත්ත්වය අනුව, අද රට ගමන් කරන පිළිවෙළ අනුව, අද ලෝකය ගමන් කරන පිළිවෙළ අනුව කල්පනා කර, අප ඒ අනුව හැඩගැසී රට දියුණු කරන්නට ඕනැ. එසේ කිරීමෙන් පමණයි, අපේ රට නිදහස් රටක් වශයෙන් පවත්වාගෙන යන්නට පුළුවන් වන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ ගොවීන්ට කම්කරුවන් නැහැ. අද ගොවීන්ට තිබෙන සැලකිල්ල අනුව නම් මේ රට කවදවත් දියුණු කරන්නට බැහැ. වැඩ කරන පිරිසත් කරවන පිරිසත් අතර තියෙන මේ පන්ති හේදය නැති කරන තුරු අපේ රට දියුණු කරන්නට බැහැ. ගොවීන්ට ජීප් රථ දුන්නලු. කවද ඒ ගොවීන්? ඒ අය කවදාවත් උදාලේලක් අල්ලා තිබෙනවද? ඒ ජීප් රථ ලැබූ හුඟක් දෙනෙක් කුරුළු වත්තේ ඉන්න ගොවීන්. ඒ අය ගොවි තැන් කරවන උදවිය; ගොවිතැන් කරන උදවිය නොවෙයි. ගොවිතැන් කරවන උදවියට උදව් කර කවදාවත් මේ වැඩේ කරන්නට බැහැ. ගොවිතැන් කරන උදවියට ආධාර හා අනුබල දුන්නොත් පමණයි, ඒ අයට සැලකිල්ල දක්වුවොත් පමණයි, මේ රට දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා අපේ ගොවීන්ට යම් කිසි තත්ත්වයක් දෙන්නට ඕනැ. සමහර විට එක ගොවියෙක්ව ඉස්සර කරගෙන යනවා, අපේ අගමැතිතුමා යන රැස්වීම් වලටත්. සමහරවිට ප්‍රචාරය පිණිස ගොවියකුව වේදිකාවට නංවා, පදක්කම් පළඳවා, මල් මාලා පළඳවා ලොකු මිනිහකු හැටියට සැලකිල්ලක් දක්වනවා, අගමැති තුමා සහභාගි වන රැස්වීම්වලදී මල්

මාලා පළඳවා පිළිගනු ලැබූ ඔය මනුෂ්‍යයා පසු දිනයෙහි මහ පාරේ ගමන් කරන විට, මෝටර් රථයෙන් ගමන් කරන අර ලොකු මිනිසා ඔහුට තුවිටුවක් තරමටවත් සලකනවාද? නැහැ. වේදිකාවේදී නම් නොයෙකුත් විධියට වර්ණනා කරමින් මල් මාලා පළඳවනවා. එපමණයි. ඊට පසුව මොකුත් නැහැ. නැවතත් අර දුප්පත් මිනිසා ඒ තත්ත්වයේම පසුවෙනවා. මේවා ව්‍යාජ වැඩ; මේවා බොරු වැඩ. මේ විධියට බොරු කොට නම් කවදාකවත් මේ රට හදන්නට බැහැ. මවා පැමිටලින් වැඩක් නැහැ, බොරුවෙන් වැඩක් නැහැ. යමක් නියම විධියට ක්‍රියාවෙන්ම පෙන්වන්නට අප පුරුදු වන්නට ඕනැ. [බාධා කිරීමක්] සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට සාමාජිකයන් පත් කරන විට ගොවියන් ගැනද කල්පනා කරන්නට ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පක්ෂ හේද ගැන අප කපා කළාට ඇත්තෙන්ම මේ රටේ පක්ෂ හේද නැහැ. මේ රටේ තිබෙන්නේ පංති හේදයි. හැමදාම මේ රටේ තිබෙන්නේ පංති හේදයි. පක්ෂ හේදය යන්න, පක්ෂ වාදය යන්න බොරුවක්. මේ රටේ තහවුරු වී තිබෙන්නේ පංති හේදයයි. පක්ෂ හේදය සාදා ගෙන තිබෙන්නේ තමන්ගේ වාසිය සඳහායි; තැන ලබා ගැනීම සඳහායි.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න (සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன —சமூக சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne—Minister of Social Services)

පක්ෂ හේදය හොඳ නැහැ. මා ඒකට විරුද්ධයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අපි ගොවි කම්කරු පන්තියට අයත් උදවියයි. අප මන්ත්‍රීවරුන් වුණත් අපට මුදල් හදල් යහමින් නැති නිසා, අප ඉංගිරිසි භාවිත නොකරන නිසා අපට ඔය අතෙක් පංතියේ තැනක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ රටෙන් මේ පංති හේදය නැති කිරීම සඳහා කිසියම් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ යුතුයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

තමුත්තාන්සේ උප ඇමති කාලයේ මොනවා කළාද?

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

උප ඇමති කාලයේ කොයි කාලයේ අප වෙනස් වුණේ නැහැ. අප මන්ත්‍රීවරුන් වුණත්, උප ඇමතිවරුන් වුණත්, රජ වරුන් වුණත්, අප වෙනස් වන්නේ නැහැ. අප අදින ඇදුම වෙනස් කරන්නේ නැහැ. අප කපා කරන භාෂාව වෙනස් කරන්නේ නැහැ. බුලත් විට අතහරින්නේ නැහැ. කොටින්ම අප වෙනස් වන්නේ නැහැ. [බාබා කිරීමක්] අප ධනපති කාර් වල ගමන් කරන බව බේරුවල ගරු මන්ත්‍රී තුමා (එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) කිය තවා. ධනපති කාර්වල පමණක් නොව ලැබුණොත් ඔය කොයි ඒවායේ වුණත් යනවා. මොන මොන ධනපති ඒවායේ යන්නට ලැබුණත් අප ඒ ගැන නම් පසු බට වන්නේ නැහැ. ධනය නැතුවාට අපේ හැටි එහෙම නමා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගොවියා ගේ තත්ත්වය උසස් කරලීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුයි. මා එක කපා වක් කියන්නට කැමතියි. මා ඊයේ පෙරේ ද, කැකිරාව කොටියාගෙයෙහි කුඹුක්වැව නමැති ගමට ගියා. ගොවියන් මොලේ තැත්තන් යයි මහේශාඝ්‍ය උදවිය, මහත් තත්ත්වයෙන් පිම්බුණු උදවිය කල්පනා කරන නිසා ගොවියාට කම්කරුවාට මොලේ තිබෙනවාදැයි පෙන්වීම සඳහායි, මා මේ කපාව කියන්නේ. මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) කුඹුක්වැව ගම හොදින් දන්නවා. එතුමා එදා එහි නොපැමිණීම ගැන එහි මිනිසුන් බොහෝ කතාගාටු වුණා. එදා එහි පැවැත්වුණු සාකච්ඡාවේදී තමන් ප්‍රශ්න යක් අසන්නට කැමති බව එක් ගොවි මහ තෙකු ප්‍රකාශ කළා. “තමුසේ ඔය ප්‍රශ්නය මගෙන් අහන්නේ උත්තරය දැනගෙන මගේ දැනීම මනින්නද, එහෙම නැත් නම් තමුසේගේ දැනගැනීම පිණිසද” කියා මා ඇසුවා. එවිට ඒ ගොවි මහත

මයා කිව්ව, “ඒ කෝකට වුණත් ප්‍රශ්නය අහන්නට ඔබ” කියල.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඔය කපා කරන්නේ අයවැය ලේඛනය ගැනද?

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ඒ අයට දැන් අත්දකිප්පු කැවිලා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ ගොවි මහතා මගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය මෙන්ම මේකයි: මහාසම්මතයේ සිට අද වන තුරු රජකම් කළ රජවරුන්ගෙන් රටටත් ජාතියටත් සමාජයටත් ප්‍රයෝජනයක් ඇතිව සිටි රජවරුන්ගේ නම කුමක්ද යන්නයි ඒ ප්‍රශ්නය.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඉතිහාසය ගැනත් දන්නවා; රටේ පිළිගැනීමකුත් තිබෙනවා; හොඳ ඥානයකුත් තිබෙනවා; එමෙන්ම එතුමා හොඳ උගතෙක්. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මොකක්ද කියා මා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් අහ තවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ප්‍රශ්නය මොකක්ද? මට තෝරුණේ නැහැ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මහාසම්මත රජ කාලයේ සිට අද වන තුරු රජකම් කර තිබෙන රජවරුන් අතුරින් රටටත් ජාතියටත් සමාජයටත් ඉතාම උසස් ප්‍රයෝජනයක් ඇතිව සිටි රජවරුන්ගේ නම මොකක්ද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
අශෝක.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඒ පිළිතුරක් හරි. එහෙත් නියම පිළිතුර ඒක නොවෙයි. මාත් කල්පනා කළේ ඒ විධියටයි. එහෙත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ උත්තරයත් වැරදියි; මගේ උත්තරයත් වැරදියි.

ඒ කෝක වුණත් මා අර ගොවි මහතාට කිව්ව, “ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්න අපට බැහැ” කියල. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මහා සම්මතයේ සිට අද වනතුරු රජ කළ රජවරුන්ගෙන් රටටත් ජාතියටත් සමාජයටත් විශාල ප්‍රයෝජනය සිදු වූ රජ්ජුරුවෝ නම් “ගොවි රජා” කියලයි ඒ ගොවි මහත්මයා පිළිතුරු දුන්නේ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

මාත් ඒ ගැන කල්පනා කළා. එහෙත් මා ඒ පිළිතුර නොදුන්නේ ගොවි රජාට ඔවුන්ගේ නැති නිසයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ඇත්ත වශයෙන්ම මටත් මේ උත්තරය දෙන්නට බැරි වුණා. පුද්ගලයාගේ හැටියෙනුත් ඇසූ ආකාරයෙනුත් මට හිතුණා රහස් උත්තරයක් ඇති කියලා. ඒ නිසා කොයි විධියේ පිළිතුරක් බලා පොරොත්තු වෙනවාද කියා නොදත් නිසා මටත් එයට පිළිතුරු දෙන්නට බැරි වුණා. කැකිරාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එස්. බී. ලේනව මයා.) මෙය හොඳින් දන්නවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරන්නේ බොහොම ලක්ෂණ කථාවක්. එහෙත් එක් අයකුට වෙලාව නියම කර තිබෙන්නේ නිසා කරනවා.

30 යි. දැන් වැඩිපුරත් විනාඩි 20 ක් අර ගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා තව මිනිත්තු 5 කින් කථාව ඉවර කරන්න බලන්න.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

අපේ ආරෝග්‍ය ශාලාවල තිබෙන්නේ පුදුම අන්දමේ තත්ත්වයක් බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. නිල නොලත් ආරෝග්‍යශාලා පරීක්ෂකවරුන් පත් කරන්නට යාමේදී අසුවල් අසුවල් ආරෝග්‍යශාලාවලට පත් කළ යුත්තේ කවුරුන්ද කියා අපෙන් අසා එවන සිරිතක් තිබෙනවා. අවුරුදු තුනක පමණ කාලයක් තිස්සේ අපි එම ලියුම්වලට උත්තර යවා තිබෙනවා. නමුත් අප නම්කර යවන ලද අයගෙන් කවරෙකුත් පත් කර තිබෙන වාද කියන්නට දන්නේ නැහැ. මීට පස් සේ බොරුවට ඔයවිදියේ දේවල් අපෙන් අහන්නට එපාය කියන එකයි, සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමියට කියන්නේ. දැන් ආරෝග්‍ය ශාලාවල ලෙඩුත් අඩුයි. කෑම නැති නිසයි, එසේ වන්නේ. අපේ ආරෝග්‍යශාලාවල බත් වැනි ආහාර ඇත්තේ නැහැ. ආහාර නැතිකමින් කවුරුන්වත් මැරුණේ නැති බවක් මුදල් ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. කෑම නැතුව සිටින බොහෝ දෙනා දුර්වලකම උඩ අසනීප වී ආරෝග්‍යශාලාවලට ඇතුළු වෙනවා. එහිදී සමහරුන් මිය යනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී දොස්තරවරුන් සහ නිකා දෙනවා, මෙයට උණ තිබුණය; මෙයට පාචනය තිබුණය; මෙයට අසුවල් අසනීපය තිබුණය” යනාදී පිළිවෙලට. එම නිසා අනිත් දේවලට ඕනෑ එකක් වෙලා ගියත් ආරෝග්‍යශාලාවල සිටින රෝගීන්ට ආහාර ටිකවත් හරියාකාර සපයා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන ලෙස ඉතා ගෞරවයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මව් කෙනෙක් වශයෙන් සිටින අපේ සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියට මේවා වැටහෙන්නට ඕනෑ. එම නිසා අපේ රෝගීන්ට දෙන ආහාර ටිකවත් කලින් දන්නාක් මෙන් නිසියාකාරයෙන් ලබා දෙන්නය කියා ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කතාව අවසාන කරනවා.

විසරජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීමේ දිනයයි

අ. හා. 4.53

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ මිත්‍ර දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ටී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.) කතාවෙන් පසු කතා කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව සැලසීම ගැන මා බොහොම සන්තෝෂ වෙතවා. මා එසේ කියන්නේ යම් කාලයක අප එක හැඳියේ කාපු මිනිසුන් වන නිසයි. කොතෙක් දේශපාලන වාද බේද අප අතර පැවතුනත් යම් යම් ප්‍රතිපත්තීන් උඩ අසි එකඟ වන බව මා නොකිවාව තමුන් තාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. අද, මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදී මා කතා කිරීමට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ නැහැ. පසුගිය අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වූ අවස්ථාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් පිළිතුරු දීමේ පළමුවන අවස්ථාව ලැබුණේ මටයි. මේ වර කතා කළ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පැහැදිලි වැදගත් කතාවක් කරන්නට යෙදුණාය කියා මා සිතනවා. අපට නිදහස ලැබුණායින් පසු පක්ෂ ක්‍රමය අනුව මේ රටේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් පිහිටුවූ දා පටන්, දේශපාලන බේද අනුව නාතාවිධ ආණ්ඩු පිහිටුවන්නට පටන්ගත්ත දා පටන්, අවුරුද්දක් පාසාම අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරන ලද බව තමුන්තාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. 1958 පටන් මේ දක්වාම පවත්වන ලද සෑම අයවැය ලේඛනයකටම ඇහුම් කන් දීමට මට භාග්‍යය ලැබුණා. අයවැය ලේඛනයක් සකස් කිරීම ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. අපි කවුරුත් පාහේ අයවැය ලේඛනය මගින් නොයෙකුත් අන්දමේ පොරොන්දු දෙනවා. ගිය වතාවේ අප දුන් පොරොන්දුවලින් ඇතැම් දේ අපට ඉටු කරන්නට බැරි වී තිබෙන්නට පුළුවනි. අප එය පිළිගන්නවා. 1956 වර්ෂයේ පටන් 1965 වර්ෂය දක්වා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ රට ආණ්ඩු කළා. ඒ අවස්ථාවලදී ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛන බැලුවොත් නොයෙක් විධියේ පොරොන්දු ඒවායින්ම ජනතාවට දී තිබෙන බව තමුන්තාත්සේලාට පෙනී යනවා ඇති. ඒ පොරොන්දු සියල්ලම කී හැටියටම ඉෂ්ට වුණදැයි මා මේ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්

ගෙන් අහනවා. අප විසින් ඉෂ්ට කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේදේවල්, නොයෙක් නොයෙක් සිදුවීම් නිසා බලාපොරොත්තු වූ පිළිවෙලට ඉෂ්ට කරන්නට බැරි වෙනවා. අප මේ වරත් කිසියම්ම වැඩ සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ අවුරුද්ද ඇතුළත එහි තිබෙන දේවල් හැකි තරමක් හැකි තාක් දුරටම ඉෂ්ට කරන්නට අප බලාපොරොත්තුවෙතවා. අප හැම දෙයක්ම කරන්නේය කටින් පොතපතින් පත්‍රයෙන් ලියකියවිලිම වලින් කැමරාවෙන් රේඩියෝවෙන් සම්ප්‍රේෂණයයි විරුද්ධ පක්ෂයේ බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කිවවා. අපගේ මේ ආණ්ඩුවට බලයට පත් වුණේ 1965 දීයි. රටේ ජාතිය වෙනුවෙන් ඔය තරම් ගර්ජනා කරන, ගොවියා වෙනුවෙන් දුප්පතා වෙනුවෙන් ඔය තරම් මොර දෙන, ඔය තරම් ජාති මමත්වයක් තිබෙන, ඔය තරම් මහාදේශ ප්‍රේමීන් හැටියට රටට පෙන්නන්නට හදන, මහජන ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඔය තරම් උත්සාහයක් ප්‍රයත්නයක් දරන බවක් පෙනෙන, විරුද්ධ පක්ෂයේ අප 1965 දී පැරදුණේ ඇයිදැයි මා අහනවා. මාත් ඒ පැත්තේ සිටි බව දැන් තමුන් තාත්සේලා කියයි. ඒක ඇත්ත තමයි. තමුන්තාත්සේලා ඔය තරම් රටට සේවයක් කළා නම් සිංහලකම, සභ්‍යත්වය, සංස්කෘතිය රකින්නට වැඩ කළා නම්, ඇයි දෙයි හමුදරුවන් 1965 දී තමුන් තාත්සේලා ගහලගියේ.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

තමුන්තාත්සේලා කරන හැටි බලන්න අප නිවැඩු ගත්තා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

මහජනයා නිවාඩු දුන්නා. අප එක් අවස්ථාවකදී බොහොම මහත්සි වී මේ පැත්ත අටට බැස්සු බව තමුන්තාත්සේලාට මතක ඇති. තමුන්තාත්සේලා ගොවි කම්කරු ජනතාවත් සාමාන්‍ය ජනතාවත් උසස් කරන්නට ඔවුන්ගේ ජීවිත වර්ණ වත් කරන්නට ඔවුන්ගේ ජීවිත අලංකාර කරන්නට බලාපොරොත්තු වුණා නම්, ඒ බලාපොරොත්තුව උඩ කටයුතු කළා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න]

නම්, අර තරම් තැනක් නැති වුණු පුද්ගලයින්ට 1965 දී පැරදුණේ ඇයි? තමුත් තාත්තේලා හැම තැනම ගැහුවේ බොරු, මහජනයා රැවටුවා. දිවංගත ගරු බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා හොඳ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළ බව ඇත්ත. අද තමුත්තාත්තේලා ගහන්නේ ඒ පරණ “රැකෝඩ්” එකමයි. අද ඔය පැත්තේ අය මේ ගරු සභාව තුළ සිටින්නේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ නමින් බව මා නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා. එසේ නැතිව තමුත්තාත්තේලාගේ පුළුවන්කාරකමටත් ලොකුකමටත් නොවෙයි. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා සම්පූර්ණ සමාජ විප්ලවයක් කළා. අද ඔය පැත්තේ සිටින බොහෝ දෙනාට පාර්ලිමේන්තුවට එන්නට පුළුවන් වුණේ ඒ නිසයි. එහෙත් ඒ ප්‍රතිපත්ති තමුත්තාත්තේලා කොපමණ දුරට අනුගමනය කළාදැයි තමුත්තාත්තේලාගේ හෘදයට තවදුරු කරලා අහන්න. අද තිබෙන්නේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තියද, නැත්නම් තුන්හවුල් ප්‍රතිපත්තියද? අද තිබෙන්නේ බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය නොවෙයි. අද ඒක අවුල් ජාලාවක්. ඒ නිසා තමයි තමුත්තාත්තේලාට ඔය අවසනාවන්ත තත්ත්වය අත් වුණේ. “බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ සමාධිය නියෙන තුරු අපි ඉන්නවා; අපි පැරදෙන්නේ නැහැ” කියා බොහෝ ඇමති වරු ඒ කාලයේ කීව්ව. අපි නම් කවදා වත් එහෙම කියන්නේ නැහැ. අපි 1970 වන තුරු ආණ්ඩු කරනවා. ඉන්පසුව අපේ වැඩ පිළිවෙල අනුව අපේ සුදුසුකම අනුව නැවත පත් කිරීම මහජනතාවට හර කරනවා. ඔවුන් යම් අන්දමකින් අප නැවත පත් කළොත් අපි ආණ්ඩු කරනවා; පැරදුණොත් ගෙදර ඉන්නවා. අපට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න බැරි වුණොත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අසුන් ගන්නවා. තමුත්තාත්තේලා මේ පැත්තේ අසුන් ගනියි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මේ පුවටලා?

ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

මන්ත්‍රීකම පැරදුණොත් ගෙදර ඉන්නවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்.)

(An hon. Member)

ඒකත් වෙන්ට පුළුවන්.

ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, නොයෙක් වැල්වටාරම් අනවශ්‍ය දේවල් මේ අයවැය විවාදයේදී මතු වුණු නිසා මටත් එවැනි දේවල් සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරු දෙන්නට සිදු වුනා.

මට පෙර කළා කළ දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) පිහිත පන්තිය ගැන කළා කළා. අද මේ රජයත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයත් අතර තිබෙන්නේ දේශපාලන පක්ෂ හේදයක් නොව පන්ති හේදයක් යයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ පන්ති හේදය නැති වුණේ සර්ව ජන ඡන්ද බලය ලැබීමත් සමගම 1947 දී අපට සම්පූර්ණ නිදහස ලැබීමෙන් බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ පියා පුද්ගලයන්ට කළා කළේ, “තෝ—බොල—අඩෝ—මෙහෙවර” ආදී වශයෙන් බව තමුත්තාත්තේ දන්නවා. අපි වගේ පුද්ගලයන්ට උත්වහන්සේගේ මාලිගාවට යන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා අශ්වයා පිට නැඟී යන විට සැම වාහනයක්ම නවත්වා ආචාර කරන්නට සිද්ධ වුණා. එහෙත් එතුමාගේ පුතා සම්පූර්ණයෙන් ඒ අදහස් වෙනස් කර ඊට හාත්පසින්ම විරුද්ධ සාමාන්‍ය මිනිසෙක් ලෙස හැඩ ගැසුණ. ලෝකයේ පෙරළීම එයයි. එතුමා තාත්ත වගේ කළා කළේ නැහැ. ඒ විධියට හැසුරුණේ නැහැ. එතුමා රජකමෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම සාමාන්‍ය මිනිසෙකුගේ තත්ත්වයට බැස්ස. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද කියනවා, පන්ති හේදයක් තිබෙනවලු. සටන තිබෙන්නේ පිහිත පන්තියත්, ධනපති පන්තියත් අතරෙලු. මා එතුමාගෙන් අහනවා, ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්නේ ඉංග්‍රීසියට පමණක් නැත දෙන, සාමාන්‍ය මිනිසා සම්පූර්ණයෙන් පාගාගෙන ඉන්න, දුප්පතා වහල් බැම්මෙන් බැඳගෙන ඉන්න, දුප්පතාට නැඟි විනිනම් ඉබ්බ නොදී ඉන්න, කම්කරුවාත්

ගොවියාත් වහලුන් වශයෙන් තබාගන්නා තැන් කරන පිරිසක්ද කියා. තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තේ ධනපතීන් නැද්ද? තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තේ ඉන්න, අක්කර දහස් ගණන් ඉඩකඩම් ඇති අය පෙළපාලිවල පෙරමුණේ යමින් කියන්නේ නැද්ද, “ධනපතියන් භංග වේවා” කියා. පන්සලක් හදන්නට ශත 5 ක් වත් නොදෙන, තමන්ගේ බංගලාවට හිඟන්නකුට ඇතුළු වන්නට ඉඩ නොදෙන, සාමාන්‍ය කෙනකුට තමන්ගේ ගෙදර තිබෙන ආසනයක වාඩි වන්නට නොදෙන පුද්ගලයන් අද රටට පෙන්වන්නට හදනව, “අපි තමා, පිඩිත පන්තියේ ගැලවුම් කාරයන්” කියා.

ඒ වාගේම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සිංහල ගැනත් කථා කළා. ඒ අය කියනවා, අප ඉංග්‍රීසියට තැන දෙනවාලු. අප සිංහලයට මේ රටේ තැනක් දෙන්නේ නැතැයි ඒ අය කියනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා අහන්නට කැමතියි, තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ සිවිල් සේවයට සිංහල මාධ්‍යයෙන් කී දෙනකු බඳවා ගත්තාද කියා. දැන් සිවිල් සේවකයන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයට භාජනය කරන්නේ සිංහලයෙන් බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවාද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමියගේ දියණිය එංගලන්තයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්නේ සිංහලයෙන්ද? එතුමියගේ දුව සිංහල සංස්කෘතිය ඉගෙන ගන්නවාදැයි මා අහන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම අගල වත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) දියණිය අද උසාවියේ කථා කරන්නේ සිංහලයෙන්ද? ඇය සිංහල සංස්කෘතියට ගරු කරනවාද?

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හදන්නේ, සාමාන්‍ය මහජනයා මුළා කිරීමටයි; රට රැවටීමටයි. කලිසම හා රෙද්ද, බැනියම ගැනත් නිකවැරටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. තෙන්නකෝන් මයා.) කථා කළා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කලිසම ඇඳගෙන ඉන්නවා මා දැක තිබෙනවා. ඒ අය ට්‍රිවිඩි කලිසම්, කෝටි අදින්නේ නැද්ද? සමහර විට මේ ගරු සභාවේ රැස්වීම්වලට පමණක් රෙද්ද, හිතෙන හිතෙන අන්දමට කර්මාන්ත

බැනියම ඇඳගෙන එනවා වෙන්නට ඇති. සවස් වන විට, රෑ වන විට, කලිසමට බහින හුඟ දෙනකු මා දැක තිබෙනවා. මේ අයවැය විවාදයේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මතු කළේ එවැනි ප්‍රශ්නයයි. ඔය ඊනියා දේශ ප්‍රේමීන් තමන්ගේ දරු වත් එංගලන්තයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ්, කේම්බ්‍රිජ් විශ්ව විද්‍යාලවලට යවා ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය ආදි විෂයයන් උගන්වන අතර, අපේ අහිංසක ගම්බද මිනිසුන්ගේ දරුවන්ට ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම අහිමි කළ බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. එහෙම කළේ නැතැයි කියනවාද?

පසුගිය ආණ්ඩුවලිනුත් වැඩ රාශියක් කෙරුණු බව මා පිළිගන්නවා. මාත් ඒ පක්ෂයේ ඉන්න කාලයේ එසේ වැඩ රාශියක් කළා. නොයෙක් කර්මාන්ත පටන් ගත්තා. ඒ කර්මාන්ත ඇති කිරීමට ආධාර වුණේ මොනවාද? ඒ කර්මාන්ත ආරඹුවේ කොහොමද කියා මා පෙන්වන්නම්. එදා—1956 දී—අප හැම එක් වි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව වැට්ටු අවස්ථාවේ, විදේශ විනිමය වශයෙන් රුපියල් දස ලක්ෂ 1,194.4 ක් අපට තිබුණා. එසේ නැතැයි කියනවාද? එදා තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂය පරදින විට ඒ තරම් විශාල මුදලක් විදේශ විනිමය වශයෙන් අපට ඉතිරි කොට තිබුණා. අප තමුන්නාන්සේලා, එදා ආණ්ඩුව භාර ගත්තා විට ඒ තරම් විශාල මුදලක් විදේශ විනිමය වශයෙන් ඉතිරිව තිබුණත්, තමුන්නාන්සේලා 1965 දී නැවත ආණ්ඩුව භාර දෙන විට එයින් ඉතිරිව තිබුණේ කියද? දශ ලක්ෂ 1,194.4 ක් තිබුණු බව මා දැන් සඳහන් කළා. ඒ ගණන 1965 වන විට දශ ලක්ෂ 407.6 ට බැස්සුවා. තැන කියා පිළිතුරු දෙන්න පුළුවන් නම්. කොහොමද ඒ මුදල වියදම් වුණේ? කොහොමද ඒ කම්මන්ත පටන් ගත්තේ? කොහොමද ඒ යන්ත්‍ර සූත්‍ර ගෙන්නුවේ? ඒවා සියල්ලක්ම කළේ අර ඉතිරි කර තිබුණු මුදල්වලිනුයි. තමුන්නාන්සේලා එක කර්මාන්තයක්වත් නිසි පිළිවෙළකට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් අනුව ආරම්භ නොකළ බව මා පෙන්වා දෙන්නම්. මුදල් තිබුණා. අර කර්මාන්තය ඕනෑය, මේ කර්මාන්තය ඕනෑය කිව්වාම පටන් ගත්තා. හිතුවක්කාර අන්දමට, හිතෙන හිතෙන අන්දමට කර්මාන්ත

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

සිටි කාලයේදී ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය විස්තර කරමින් එතුමා කියා තිබෙන දේ කියවන්නට කැමතියි :

“The future prospects for both tea and rubber are not at all bright. In the case of tea, with the increasing production potential in the traditionally tea producing countries in Asia as well as in the newly producing countries in East Africa and South America, there would appear to be a definite prospect of over production. In Ceylon the production of tea in the past decade has been increasingly approximately at a little over 3 per cent. a year. In these circumstances, Ceylon's ability to maintain a position of competitiveness in the world market in future would depend upon her ability to produce good quality tea. Although the future prospects for tea are not at all reassuring, I am not satisfied that we are getting the prices for our quality tea that we should get. Is it an accident that the f.o.b. price of tea has steadily and consistently dropped since 1955? In that year, the average f.o.b. price of a pound of tea as I have already mentioned was Rs. 3.30. —[OFFICIAL REPORT, 30th July 1964; Vol. 56, c. 1601.]

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන්නාන්සේලා තේ වතු හිමියන්ටත්, පොදු මහජනයාටත් පෙන්වන්නේ තේ, රබර් සහ පොල් වල මිළ පහළ බහින්නට පටන් ගන්නේ අපේ ආණ්ඩුව බලයට ආවායින් පස්සේ කියලයි. ඒ නිසයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන්නාන්සේලා බලයේ ඉන්න කාලයේ දී තමුන්නාන්සේලාගේ මුදල් ඇමති වරයා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයෙන්ම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා කල්පනා කළේ.

1956 දී තේ රාත්තලක මිළ කීයද? රුපියල් තුනයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට ආවාට පස්සේ, 1957 තේ රාත්තලක සාමාන්‍ය මිළ කීයද රුපියල් 2.78යි. 1958 දී රුපියල් 2.75 යි. 1959 දී රුපියල් 2.72යි. 1960 දී රුපියල් 2.67 යි. 1961 දී 2.62 යි. 1962 දී රුපියල් 2.54 යි. 1963 දී රුපියල් 2.50යි.

බබ්ලිවි. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (හපුතලේ)

(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. அரியதாசு—ஹப் புத்தலை)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

අද කීයද?

—දෙවන වර කියවීම

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

අද ඊටත් අඩුයි. තමුන්නාන්සේලාගේ කාලයේදී රුපියල් තුනේ සිට දෙකයි පණ හට බැහැලා තියෙනවා. ඔය තරම් කෙරුම්කාර පුද්ගලයන් මේ බැහැගෙන ඒම වැළැක්වුවේ නැත්තෙ ඇයි? ඇයි තග්ග වන්නෙ නැතිව බහින්නට ඉඩ දුන්නේ? තේවලට දීප්තිමත් අනාගතයක් තිබෙන වයයි හිතන්නට බැරිය කියා එදා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ තමුන්නාන්සේලාගේ ඇමතිතුමාම කිව්වා. අවුරුදු 10 ක් ඇතුළතම තේ ගණන් බැස්සා. අප බලයට ඇවිත් තවම ගත වී තිබෙන්නේ අවුරුදු දෙකකුත් මාස ගණනක් පමණයි. අවුරුදු 10 ක් තිස්සේ තේ ගණන් බහින තෙක් තමුන්නාන්සේලා බුදියාගෙන හිටියද කියා මම අහනවා. අවුරුදු 10 ක්ම කුමහ කර්ණයන් වගේ නිදාගෙන ඉදලා අප ටිකක් දඟලන විට ඇස් ඇරලා අහනවා, තේ ගණන් බැහැලා තියෙන්නේ මොකද කියා. ඇයි මහජනයා මුළා කරන්නේ? කෝ කෙරුම්කාරයන් කෙරුවා? ඔය තර්ජනය කරන පුද්ගලයන්ට බලය තියෙද්දී තේද තේ ගණන් බැහැගෙන බැහැගෙන ගියේ? තමුන්නාන්සේලා ඔය තරම් දක්ෂ නම්, තමුන්නාන්සේලාට අපට වඩා පාලන ශක්තියක් තිබෙනවා නම්, අපට වඩා විදේශික සම්බන්ධකම් තමුන්නාන්සේලාට තිබුණා නම් මේ ගණන් බහින්නට නොදී බොහොම පහසුවෙන් තග්ගන්නට තිබුණා. ඇයි කෙරුවෙ නැත්තෙ පුළුවන් නම්?

රබර්, පොල් ගැනත් ඒ විධියටම සඳහන් කර තිබෙනවා. ඇයි තමුන්නාන්සේලා මේවායේ ගණන් නැග්ගුවේ නැත්තේ ඒ කිසි දෙයක් නොකර, මුල මතක නැතිව මහේශාකාශ ලීලාවෙන් කටයුතු කර දැන් බොරුවට කැගහනවා. කර්මාන්තත් අවුල් කළා. රට පුළුවන් තරම් අවුල් කළා. පුළුවන් නම් නැහැ කියන්න, බලන්න. විදේශ විනිමය නැති කළ හැටි පෙනෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. මහජන ණය ප්‍රමාණයත් වැඩි කළා. ගණන් හිලවී ගැන දන්නෙවත් නැති, කලිසම ගැනයි, රෙද්ද ගැනයි, අමුඩය ගැනයි පමණක් දන්න, අයයි මේ කථා කරන්නෙ. 1956 දී තිබුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න]
මහජන ණය මුදල කොපමණද? දස ලක්ෂ 942.7 යි. 1965 දී අප බලයට එන විට මහජන ණය මුදල කොපමණද? දස ලක්ෂ 3614.2 යි. ඔය කෙරුම් කාරයන්ට නැහැ කියන්න පුළුවන්ද? ඔව්ට උත්තර දෙ නවා, පුළුවන් නම්. දෙවිනුවර මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) හොඳ සිවිල් සේවකයෙක්. පුළුවන් නම් උත්තර දෙන්න බලන්න.

ද මැල් මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

ණය ගන්නේ නැතුව කොහොමද සංවර්ධනය කරන්නේ?

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ණය වෙලා සුදිය මොකටද ගරු මන්ත්‍රී තුමනි? නියෙන දේවල් උගස් කරලා රේස් යන්නට ඕනෑ නැහැ. සුදි කරනවා නම් හරියට සුදි කරන්න ඕනෑ. තමුන්නාන් සේලා අවුරුදු 10 ක් කරපු හැටි මා මේ කියන්නේ. විදේශ විනිමය දස ලක්ෂ එක් දහස් භාරසිය ගණන භාරසිය ගණනකට බැස්සුවා. ණය ප්‍රමාණය තවත් වැඩි කළා. 1965 වන විට ණය ප්‍රමාණය දස ලක්ෂ 3614 දක්වා වැඩි කර තිබුණා. ඒ විධියේ ආණ්ඩුවකුයි අප භාර ගත්තේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

තමුන්නාන්සේලා විවෘත කෙළේ අප ආරම්භ කළ කමින්නයි.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

තමුන්නාන්සේලාගේ කමින්න ගැන යටියන්නොට මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කියා තිබෙනවා. හිතුවක් කර අන්දමට ඇති කළ ඒ කමින්න නියම පිළිවෙලට සංවිධානය කරන්නට අප ඒවා දක්ෂ පුද්ගලයකුට භාර දී තිබෙනවා. දෙමව්පියන් උපයා තැබූ ධනය නාස්ති කරන්නට සමහර පුතුන් බොහෝ ම දක්ෂයි. ඔවුන් රේස් යනවා. වෙනත් නොයෙකුත් වැඩ කරනවා. ඒ ධනය විනාශ

කරනවා. දෙමව්පියන් උපයා තැබූ ධනය වියදම් කරමින් මහාරාජාවරුන් මෙන් ජීවත් වන්නට හදන අය අන්තිමේදී පාරේ හිඟා කන්නන් බවට පත් වන අවස්ථාත් තිබෙනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව සම්බන්ධයෙන්ද ඒ උපමාව ගැලපෙනවා. ඒ අය ගෙන ගිය නාස්තිකාර වැඩ පිළිවෙල නිසා මේ රට වැටී තිබෙන තත්ත්වයෙන් ගොඩ ගන්නටයි, අප ක්‍රියා කරන්නේ. මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා පසුගිය රජය පවතිද්දී ගත් පියවර වල් මොනවාදැයි ගොවි රජුන් ගැන කතා කළ දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) මා ප්‍රශ්න කර නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කර්මාන්ත මාර්ගයෙන් අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා අපේ රටේ සිටින බහුතර ජනතාවට මුදල් තිබෙන්නට ඕනෑ නේද? අපේ රටේ කිසියම් කර්මාන්තයක් පටන්ගෙන එයින් නිෂ්පාදනය කරන දේ ලෝකයේ අනෙකුත් බලසම්පන්න රටවල් සමග තරඟයට ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් ශක්තියක් අපට තිබෙනවාද? කාලාත් තරයක් තිස්සේ කර්මාන්ත අතින් දියුණු වක් ලබා ගත් රටවල් සමග අපට තරඟ කරන්නට පුළුවන්ද? බැහැ. එහෙම නම් අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන දේ වැඩි වශයෙන්ම අලෙවි කරන්නට සිදු වන්නේ අපේ රට තුළමයි. පසුගිය ආණ්ඩුව ඒ පැත්ත බැලුවේ නැහැ. ඒ අය බැලුවේ වෙන පැත්තක් පමණයි.

අද අපේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද? මම කියන්නම්. අපේ හාල් ටික ලබාගැනීම සඳහා නැව් එනතුරු අපට බලාගෙන ඉන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අප හැම විටම මුහුද දෙස බලාගෙන ඉන්නට ඕනෑ. හාල් ටික පමණක් නොව, ලුනු ටික මිරිස් ටික සුදුරු කොත්තමල්ලි ටික පිටරටින් ගෙන්වන තුරු බලාගෙන ඉන්නට ඕනෑ. අපට හැම දුමක් මේක කරන්නට පුළුවන්ද? පසුගිය යුද්ධ කාලයේදී එක්කෙනකුට සතිය කට හාල් සේරු භාගයක් ලැබුණා. එදා තිරිඟු පිටි නැතිව තිරිඟු ඇට ගෙන්වාගෙන කෑවා. එදා එක බඩු නැවක් මෙහි ලඟා වුණේ තවත් නැව් හයක ආරක්ෂාව ඇති වයි. එදා ඒ බඩු ටික අපට ලැබුණේ මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

රට යටත් විජිතයක්ව පැවතුණු නිසයි; බ්‍රිතාන්‍ය යුද්ධ භටයන් මෙහි සිටි නිසයි. එහෙත් අද එවැනි තත්ත්වයක් අති වුව හොත් අපට ආහාර ගෙනවිත් දෙන්නේ කවුරුන්ද? ලංකාවට එක නැවක්වත් තිබෙනවාද? අද ලෝක යුද්ධයක් ඇති වුවහොත්, ඇමෙරිකාව, චීනය, රුසියාව යන රටවල් පැටළුණහොත් අපට සිදු වන්නේ මොකක්ද? එදාට අප කන්නේ මොනවාද?

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(කි.රු. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

අමෙරිකන් භටයන් බඩු ගෙනත් දේවි.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ඔව්, අපි ඇමෙරිකාවට කත් අදින මිනිස්සු! තමුත්තාත්සේලා කියන්නේ ඒක නේද? එහෙත් පසුගිය ආණ්ඩුව නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී අමෙරිකාව ගැන කියා ඇති දේවල් මම පෙන්වන්නම්. එංගලන්තය ගැන කියා ඇති දේවල් පෙන්වන්නම්. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථාවලින්ම මට ඒ ගැන පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. එදා මුදල් ඇමතිවරයාව සිටි දොමිපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර නායක මයා.) කීවේ මොකක්ද? ඒ කියා ඇති දේවල් දැනගෙනද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අද කථා කරන්නේ? දැන් නම් අමෙරිකාවට බණිනවා. එහෙත් එදා ඇමෙරිකාවට ප්‍රශංසා කළා. මේක වපලකම නොවෙයි නම් වෙන මොකක්ද? මේක වමාරා කෑම නොවෙයි නම් වෙන මොකක්ද? වමාරා තිබෙන හැටි මම දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා.) පෙන්වා දෙන්නම්. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් ලිහදී පත්ව ආ නිසා නවම වැමැරුවේ නැහැ. එහෙත් අනෙක් අය නම් වැමැරුවා. එදා ඇමෙරිකාවට ප්‍රශංසා කළ අය අද බණිනවා. ලජ්ජා ඇති අය නම් මෙහෙම කරන්නේ නැහැ. එක වෙලාවක ප්‍රශංසා කරනවා. තව වෙලාවක බණිනවා. මේ වැඩේ කරන්නේ රෙදිත් ඇඳගෙනද? ඇමෙරිකන්කාරයන් අපට කන්නට ගෙනත් දෙනැයි බලපිටි

යේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) දැන් කීවා එදා කීවේ මොකක්ද? මෙතන ප්‍රකාශ කළ හැම කරුණක් ගැනම කථා කිරීමට මා බලා පොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එහෙත් එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර නායක මහතා මුදල් ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේ එතුමා කියා තිබෙන්නේ කොහොමද කියා අපි බලමු. Foreign Private Investment සම්බන්ධව කථාකරමින් කියා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ඒ අය විදේශීන් කැඳවනවා, මේ රටට ඇවිත් වැඩ පටන් ගන්නය කියා. නොයෙක් කර්මාන්ත ව්‍යාපාර පටන් ගැනීමට ආධාර දී තිබෙනවා. දැන් මෙතන ට ඇවිත් කියනවා අපි අමෙරිකාවට මේ රට පාවා දෙනවාය කියලා. එහෙත් ඒ අය ආණ්ඩු කරන කාලයේදී අමෙරිකාවටත් බ්‍රිතාන්‍යයටත් ආරාධනා කර තිබෙනවා.

“During the year the terms of an Investment Guarantee Agreement to be entered into between the Government of Ceylon and the United States Government regarding U.S. investments in Ceylon which would offer a stimulus to U.S. private investment in this country were approved.”—[OFFICIAL REPORT, 26th July 1962 ; Vol. 47, c. 1320.]

තේරුණද? කවුද ඔය කියන්නේ? දෙමාපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාර නායක මයා.) ඔය කියන්නේ. අමෙරිකාවෙන් මුදල් යොදවා මේ රටේ යම් යම් කර්මාන්ත ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කර තිබෙනවා. ඉතින් දැන් කියන්නේ මොකක්ද? ගරු ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා කියා තිබෙන එකක් අහගන්නට ඕනද? අමෙරිකාව, එංගලන්තය, බටහිර ජර්මනිය ආදී සෑම රටක් සමගම ගිවිසුම් ඇති කර ගෙන මේ රටේ කර්මාන්ත ව්‍යාපාර පටන් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් තමුත්තාත්සේලා සම්පූර්ණ සම්මතියකට ඇවිත් ඒවාට අනුබල දී අද මෙතනට ඇවිත් අමෙරිකාව ට එංගලන්තයට කත් අදිනවා කියා කෑගහනවා. මොකක්ද ඔය කතාවේ තේරුම? මේවා බොරුද? ඇයි එක පැත්තකටම කථා කරන්නේ? ගරු ඉලංගරත්න මුදල් ඇමතිතුමා කළ කථා වේත් ඔය විධියටම ඒ රටවලට ස්තුති කර තිබෙනවා; ප්‍රශංසා කර තිබෙනවා. foreign private capital ගැන කථා කරගෙන යන ගමන් ලංකාවට පැමිණ වැඩ ආරම්භ කිරීම ගැන අමෙරිකාව එංගලන්තය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු එන්. එච්. එම්. කරුණාරත්න]

ආදී රටවලට සම්පූර්ණයෙන්ම එතුමා ගේ ස්තුතිය පිරිනමා තිබෙනවා. එමෙන් ම ඒ රටවලින් දුන් ආධාර පිළිබඳවත් ඒ රටවලට ස්තුති කර තිබෙනවා. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරාත් ඒ විධියටම ස්තුති කර තිබෙනවා. ගරු ඉලංගරත්න මුදල් ඇමතිතුමාත්, ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් ඛණ්ඩාරත්නායක මුදල් ඇමතිතුමාත්, ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මුදල් ඇමති තුමාත් යන තුන්දෙනාම කැනඩාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, අමෙරිකාව, බටහිර ජර්මනිය, ආදී රටවලට අපට උදව් කිරීම ගැන බොහොම ප්‍රශංසා කර තිබෙනවා. එමෙන් ම මේ රටට ඇවිත් මේ රට දියුණු කරන්නාය, තව තව ආධාර දෙන්නාය කියා ඉල්ලා තිබෙනවා. එදා එසේ කී අය අද මෙහෙම කථා කරන්නේ කොහොමද? තමුත්තාත්සේලා කථා කරන්නේ කවින්ද නැත්නම් වෙන නැතකින්ද? අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධ නම් විරුද්ධයි කියා කෙලින්ම කියන්න. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධ නම් ඇයි ඒ අය පස්සෙ යන්නේ? මා සඳහන් කළ ඔය මුදල් ඇමතිවරුන් තුන්දෙනාම ඒ රටවලින් ආධාරත් අරගෙන තිබෙනවා; ඒ රටවලට ඒ ගැන ප්‍රශංසා කරලත් තිබෙනවා. අපි අමෙරිකාවට, එංගලන්තයට, කැනඩාවට, ඕස්ට්‍රේලියාවට යට වී සිටිනවාය කියා මහ ජන ගැලරියට පෙන්වන්නට දැන් තමුත්තාත්සේලා උත්සාහ කරනවා. අපි කොස් රටකටත් යට වී නැහැ. අප සෑම රටක් සමගම වෙළඳ හුවමාරු ඇති කරගෙන අපක්ෂපාතව කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඔය අදහස විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නොයෙකුත් කපික මහත් වරුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. හොඳයි මේ අන්දමට ප්‍රකාශ නො කළායැයි තමුත්තාත්සේලා කාටවත් දැන් කියන්නට පුළුවන්ද? අප ආණ්ඩු කළ අවුරුදු 10 කාල සීමාව තුළ අමෙරිකාව, එංගලන්තය, කැනඩාව, ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල් පස්සේ ගියේ නැතෙයි කියන්නට කාටවත් පුළුවන්ද? ඇයි මෙහෙම බොරු කියන්නේ? ඇයි මෙහෙම බොරු කියා මහ ජනතාව රවටන්නේ? මෙතන ඇවිත් එක දෙයක් කතා කරනවා. මහජන වේදිකාවේ දී වෙන දෙයක් කතා කරනවා. කැණහිටුන් වාගේ ඒ ඒ රටවලට පුළුවන්

තරම් ගසා උදව් ලබා ගනිමින් ක්‍රියාකොට අන්තිමේ පැරදිලා තිවටයන් මෙන් සිටින සමහර උදවිය අද කරන්නේ ඒ ආධාර ලබා ගත් උදවියටත් බණින එකයි.

අපි කවදාවත් රුසියාවට දොස් කියන්නේ නැහැ. රුසියාව බොහොම හොඳ රටක්. චීනයත් ඉතා හොඳ රටක්. අපි ඒ සෑම රටකටම ගරු කරනවා. අපේ වෙළඳ ප්‍රතිපත්තිත් අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිත් ඒ රටවල් සමග හරියාකාර අනුගමනය කරනවා. අපේ කර්මාන්ත සඳහා අප බඩු ගෙන්වන්නේ අමෙරිකාවෙන් පමණක් නොවෙයි. එංගලන්තයෙන් පමණක් නොවෙයි. මුළු ලෝකයෙන්ම ටෙන්ඩර් කැඳවා පුළුවන්තරම් අඩු මිලට හොඳ බඩු ලබා ගන්නටයි, අප ක්‍රියා කරන්නේ. තමුත්තාත්සේ දන්නවා අප පෙරදිග ජර්මනියෙන්, රුසියාවෙන් සහ චීනයෙන් එහෙම බඩු ගෙන්වන බව. අප ඒ රටවල් සමග තිබෙන ගණුදෙනු අතහැර නැහැ. එසේ නම් මහ ජනයාට තමුත්තාත්සේලා බොරු කියන්නේ ඇයි? සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් ස්වරූපයක් මවා පෙන්වන්නට තමුත්තාත්සේලා කල්පනා කරන්නේ වපලකම් හිතේ තියෙන නිසායි. ඕකට තමයි, hypocrisy හෙවත් වපලකම් කියන්නේ. තමුත්තාත්සේලා මහජනතාව මුලා කිරීමේ අදහසින්, රැවටීමේ අදහසින් කතා කරනවා. දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) හොඳ සිවිල් සර්විස් කාරයෙක්. දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් ඛණ්ඩාරත්නායක මයා) එදා එහෙම කිව්වෙ නැතැයි කියන්න, පුළුවන් නම්. දැන් සිටින කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) ඒ කාලෙ එහෙම කියා උදව් ගත්තෙ නැතැයි කියන්න, පුළුවන් නම්. දැන් සිටින යටි යන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඒ කාලෙ මේ විධියට කිව්වෙ නැතෙයි කියා පුළුවන් නම් ඔප්පු කරන්න.

ද මැල් මයා.

(ශ්‍රී. 14 බෙල්)

(Mr. de Mel)

මා රියෙ පෙරේද ආව කෙනෙක්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

මෙහාට එන්න ඉස්සර තමුන්නාන්සේ මිට වඩා හොඳට මේවා ගැන දන්නවා. තමුන්නාන්සේ මේකට ඇතුළු වන්නට පෙර මිට වඩා මේවා ගැන සොයාපු කෙනෙක්. මම තමුන්නාන්සේට ගරු කරනවා.

ධනේශ්වරයන්ට, සල්ලි කාරයන්ට අපි ඉඩම් ආදිය බෙදා දෙන බවක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කියන්නට යෙදුණා. එක සම්පූර්ණ ඇත්ත. අප ගෙනියන්නේ බල ප්‍රතිපත්ති බවයි, තමුන්නාන්සේලාගේ අදහස. අප කරන්නේ බල වැඩ නම් තමුන්නාන්සේලාගේ අයවැය ලේඛනවල අර අන්දමේ බල ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළේ මන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. අද සිටින දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එදා තමතමන්ගේ කතා වලින් කීවේ මොනවාද? පොදු ජනතාවට තමන් ලග තිබෙන මුදල් යොදවා මේ රටේ කර්මාන්ත බිහි කිරීමටත්, වැවිලි කටයුතු කරන්නටත් අනුබල දෙන්නට ඕනෑ බවයි කීවේ. ලොකුම සමසමාජ කාර විරෝධී කීවාදී යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) එදා හිටපු මුදල් ඇමතිතුමායි. එතුමාත් මේවා අනුමත කරනවා. එහෙත් දැන් කියන්නේ වෙනස් අන්දමකටයි. මේ තර්කවල අදහස කුමක්ද? පුද්ගලික සල්ලි තිබෙන උදවියට කර්මාන්ත පටන් ගැනීමටත් ගොවිතැන් වැඩි දියුණු කිරීමටත් පුළුවන් තරම් ආධාර අනුබල දිය යුතුය කියන කතාවයි, අවුරුදු 10ක් තිස්සේ තමුන්නාන්සේලාට බලය පැවරී තිබුණු කාලයේ ප්‍රකාශ කළේ. අපත් එකම කරන්නට සූදානම් වන විට එක පල් වැඩක් යයි තමුන්නාන්සේලා කියනවා. වලිගෙ හපා ගෙන දහලමින් වපල කපා කියමින් මේ උදවිය නිකං බොරුවට කැගහනවා. “ස්වේච්ඡි කවුන්සිල්” කාලයේ මා ඉස්කෝලේ යන කොලුවකුව සිටියදී අර මහ ජන ගැලරියෙහි සිට මෙහි කෙරෙන කපා අසාගෙන සිටියා. එදා සිට අද දක්වාම, මගේ මේ ජීවිත කාලයේදී, මේ උදවිය කියන තරම් වපල කපා අහලා නැහැ. කපින් එකකුත් තවත් තැනකින් හට ගත් එක

කුත් කියන මේ වගේ පිරිසක් නම් මා කවදාවත් දැකලා නැහැ. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එෆ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාර නායක මයා.) මුදල් ඇමතිවරුන් වශයෙන් සිටියදී එතුමන්ලා විසින් අනුමත කරන ලද දේම අප විසින් කරන්නට යන විට එතුමන්ලාම ඒ වැඩේ වැරදියි කියනවා. “උඹලා සල්ලි දෙන්නේ ධනපතියන්ට මයි; දුප්පතාට කිසිම දෙයක් නැහැ; ගොවිතැන් කරන්නට ඉඩම් දෙන්නෙන් කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට සල්ලි දෙන්නෙන් ධනපතියන්ට පමණයි” ආදී වශයෙන් එතුමන්ලා කියනවා. නැතැයි කියා ඔප්පු කරන්න, මහ කෙරුම්කාරයින්ට පුළුවන්නම්. මේ විධියේ බොරු ගහලා මහජනයා රවටන්නේ ඇයි? “නටපු තොයිලෙකුත් නෑ, බෙරේ පළවකුත් නෑ” යන කියමනක් තිබෙනවා. අවුරුදු 10 ක් තිස්සේ තමුන්නාන්සේලා දුප්පතාට මොනවද කළේ?

දුප්පත් ලමයින්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන තමුන්නාන්සේලා කටයුතු කළ හැටි මා කියන්නම්. ලොකු අයගේ දරුවන් එංගලන්තයේ, අපේ කොල්ලන් කෙල්ලන් ගමේ පොල් අතු ඉස්කෝලේ. ලොකු අයගේ දරුවන් ඔක්ස්පර්ඩ් එකේ. අපේ ලමයින්ට ඉංග්‍රීසි ඇත්තේම නැහැ. බණ්ඩාරනායක මැතිණියගෙ දුව ඔක්ස්පර්ඩ් එකේ සිංහලද ඉගෙන ගත්තේ? කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහත්මයාගේ දුව—ඒ මහත්මයා නම් අහිංසක දුප්පතා—කොහේද? ධනපති හංග වේවායි කියමින් එතුමා මහජනයා ඉදිරියට ගිහින් කැගහනවා. එතුමාගේ දුව ඉගෙන ගත්තේ ඔක්ස්පර්ඩ් එකේ නැත්නම් කේම්බ්‍රිජ් එකේ. සිංහලද ඉගෙන ගත්තේ? ඇයි මේ විධියට මහජනයා මුලා කරන්නේ? අපේ ගම්බද පාසල්වල ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ට, අපේ හාමුදුරු වරුන්ට සිංහලයෙන් ඉගෙන ගෙන බී.ඒ. ගන්නට පුළුවන් බව ඇත්ත. එහෙත් උපාධිය ගත්තායින් පසුව ඒ අයට ලැබෙන රක්ෂාව මොකක්ද? මේවට උත්තර දෙන්න. මේ රටේ එස්. එස්. ඩී. පාර්ලිමේන්තු අයටත්, උපාධි ලබා ගත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න]

අයටත්, විරුද්ධ පක්ෂය රට ආණ්ඩු කළ අවුරුදු 10 තිස්සේ දුන් රක්ෂා මොනවාද? රක්ෂා දෙන්නට තිබුණු වැඩ සැලැස්ම මොකක්ද? මොකක්වත් නැහැ. “අප සිංහලයෙන් උපාධි ලබා ගන්නට ඉඩ සලසා දුන්නා”යි කියමින් ගම්වලට ගොස් මේ උදවිය කැහැහනවා. එයින් ඇති වැඩේ මොකක්ද? අද යම්කිසි තැනෙක මුර වැඩක් සඳහා ඉල්ලුම් කළත් උපාධියක් තියෙනවාදැයි අහනවා. බස් කොන්දොස් තර වැඩකට ඉල්ලුම් කළත් උපාධියක් තියෙනවා දැයි අහනවා. එවැනි තත්ත්වය කට මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගෙන ඒම නිසා විශාල පිරිසක් අද රස්තියාදු වෙනවා. උපාධි ලබන හැමදෙනාටම රක්ෂා දෙන්නට පිළිවෙලක් පසුගිය ආණ්ඩුව සකස් කළාද? නැහැ. ඉගෙන ගෙන ඉස්කෝලවලින් පිටවන දරුවන් වෙනුවෙන් තමුන්තාත්සේලා මොනවද ඇති කළ ව්‍යාපාර? ගමේ ගොඩේ දුප්ප තාගේ දරුවාට ඉන්ජිනේරුවෙක් වෙන්ට තමුන්තාත්සේලා මොකක්ද කෙරුවේ? දොස්තර කෙනෙක් වෙන්ට මොනවද කෙරුවේ? අද්වකාත් කෙනෙක් වෙන්ට මොනවද කෙරුවේ? සෑම දෙයක්ම කෙරුවේ ඉංග්‍රීසියෙන්. තව කයිවාරු ගහනව. සිංහල භාෂාව, ඉතිහාසය, භූමි ශාස්ත්‍රය විතරක් උගන්වල ගම්බද සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ දරුවන් රස්තියාදු කාරයින් කරල ඒගොල්ලන්ගේ දරුවන් අද්වකාත්වරුන්, දොස්තරවරුන්, ඉන්ජිනේරුවන් කරන්ට ඔවුන්ට ඉංග්‍රීසි ඉගැන්නුව. පසුගිය අවුරුදු 10 ඇතුළත සිංහලෙන් පුහුණු කරපු එක ඉන්ජිනේරු වෙක් ඇති කෙරුව නම් ඔප්පු කරන්න; සිංහලෙන් පුහුණු කරපු එක දොස්තර කෙනෙක් පසුගිය අවුරුදු 10 ඇතුළත ඇති කෙරුව නම් කියන්න; පසුගිය අවුරුදු 10 ඇතුළත සිංහලෙන් පුහුණු කරපු එක ගෘහ නිමාණ ශිල්පියෙක් තමුන්තාත්සේලා ඇති කෙරුව නම් කියන්න; එක නඩුකාරයෙක් ඇති කෙරුව නම් කියන්න. එහෙම කියන්නේ වේදිකාවෙදි විතරයි. මේවට උත්තර දෙන්න බැහැ. අපි අහන්නේ පුහු පුශ්න නො වෙයි. පුළුවන් නම් අපේ තර්ක බිදිනව, අපි මේව කරවල තිබෙනව, අපි මේ මේ විධියේ අය ඇති කරල තිබෙනව, කියා

මේවට දෙන්න උත්තර නැහැ. සත්‍යය සත්‍ය අන්දමට බැලුවොත් ඉතා පැහැදිලිව දෘෂ්‍යමාන වෙනව, ව්‍යාජයෙන් බලය අල්ලන්ට දඟලන, බල ලෝභයෙන් ගැහෙන, පිරිසක් මේ රටේ සිටින බව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පුද්ගලයන් අවුරුදු 10 ක් රට පාලනය කළ කාලයේදී කල්පනා කර බැලුවේ නැහැ. වැඩි වන ජනගහනය අනුව මේ රටේ මිනිසුන්ට කන්ට හොයන්නේ කොහොමද කියල. නැව් එනතුරු විරිත්තගෙන බලා සිටිය. නැව් ආවේ නැත්නම් හුලං බොන්ටයි වෙන්තේ. පුළුවන් නම් මේවට “නැහැ” කියල උත්තර දෙන්න. අද හාල් ටික පිටරටින් ගෙනෙන්ට ඕනැ. චීනය හාල් නැහැ කිව්වොත් ටොන් ලක්ෂ 2 කට වදිනව. තායිලන්තයෙන් එන ප්‍රමාණය එවන්නට බැහැ කිව්වොත් විරිත්තගෙන උඩ බලාගෙන ඉන්න ඕනැ. පාකිස්ථානයේ හෝ ඉන්දියාවේ මිරිස් ටික මැරී ගියොත් අපට කන්ට මිරිස් නැහැ. ලෙබනනයෙන් හෝ බල්ගේරියාවෙන් හෝ බොම්බයි ලුහු ටික ආවේ නැත්නම් විරිත්තගෙන ඉන්න ඕනැ. අපේ සැලැස්ම මේකයි. බොහොම අමාරුයි, මොළේ නැති මිනිහෙකුට අවබෝධ කරවන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි අදහන ළුතිපත්තිය මේකයි; රටක් දියුණු වීමට නම් ඒ රට ආහාරයෙන් ස්වයං පෝෂිත වන්ට ඕනැ. අපේ රටෙන් පිටරට ඇදී යන මුදල මේ රටේ නවත්වා ගන්න පුළුවන් වුණොත් මේ රටේ බලය කොයි පක්ෂයට ගියත් කමක් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට වේවා, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට වේවා, සමසමාජ පක්ෂයට වේවා කොයි පැත්තට බලය ලැබුණත් ඒක මහ ජන මතයයි. අපි සදාකාලිකව ආණ්ඩු කරන්නේ නැහැ. අපි කවදාවත් කියන්නේ නැහැ, අපි ඉර හඳ තිබෙන තුරු බලයේ ඉන්නව කියා. පසුගිය මැතිවරණ කාලයේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර ඇමතිවරුන් ඒ විධියේ ප්‍රකාශ කළාට අපේ අගමැතිතුමා වත්, ඇමතිවරුවත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුවත් එවැනි මෝඩ ප්‍රකාශ කිසි දිනෙක කරන්නේ නැහැ. ඒ වගේම අපි සදාකාලිකව ජීවත් වෙන්නෙත් නැහැ. අපි බලයට එන්නේ හෝ බලයෙන් පහ වන්නේ හෝ මහජන මතය අනුවයි. අපේ අදහස අනුගමනය ගිහාකෑම නොවෙයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අප අන්ත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට වැඩි තිබෙන නිසා පිටරටින් ආධාරත් අරගෙන මේ රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නයි. මේ රටට සහල් ගෙන ඒමට කෝපි ගණනක් මුදල් යනවා. එහෙත් මේ සහල් කොපමණ ප්‍රමාණයක් අපේ රටේ නිපදවන්න පුළුවන්ද? මෙහි තිබෙන වැඩි පොකුණු ගැන බලන විට, පසේ සාරවත්කම ගැන බලන විට, තමුත් තාත්සේලාට පැහැදිලිවම පෙනී යනවා ඇති, මේ රටේ ජනතාවට ඇති තරම් සහල් මේ රටේම නිපදවන්නට පුළුවන් බව. එසේ වුණත් අවුරුදු 10 ක් තිස්සේ ඒ පුද්ගලයන් එවැනි අදහසක් ඇති කර ගත්තේ නැහැ. ඒ මක්නිසාද එයට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඒ පුද්ගලයන් පුළුවන් තරම් උත්සාහ කෙළේ වැඩ වර්ජන ආදිය කරන්නයි. ඒ කිසිම දේකට ඉඩ නොදී රට බංකොලොත් කර සම්පූර්ණයෙන් මේ රට වෙනත් අතකට ගෙන යන්න උත්සාහ කළා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

ගරු ඇමතිතුමා තව බොහෝම වෙලාව ගන්නවාද? දැනටත් හුඟක් වෙලාව ගත වුණා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ඇමති කෙනෙක් හන්දා වැඩි වෙලාවක් දෙන්න ඕනෑ නේ.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

ගරු ඇමතිතුමාට පැයක් දුන්නා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

මා හිතනවා අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු හෝ දෙන්නකු තමන්ගේ වෙලාවෙන් මට ටිකක් ඉඩ දෙව්වි කියා

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

එසේ නම් 6 වන තුරු කපා කරන්න. 6 ට තවත්වන්න.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

6 ට තව මිනිත්තු 10 යයි තිබෙන්නේ. මම පුළුවන් තරම් උත්සාහ කරන්නම්. ඒ කාලය ඇතුළත බැරි වුණොත් තවත් මිනිත්තු 10 කට අවසර දුන මැනව.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා පෙන්වා දෙන්නට වැයම් කෙළේ අපේ රජය කරන්නට යන ඒ වැඩ පිළිවෙළ කාටත් දැන් පැහැදිලි වී තිබෙන බවයි. අනුත් ගැන බලාපොරොත්තුවක් නැතිව, මේ රටේ නිදහස රැකීමට නම් ඒ නිදහස රැකගත යුත්තේ අපේ ආර්ථික පදනම උඩයි, නොහොත් ආර්ථික නිදහස උඩයි. අප කොපමණ කට්ඨාන්ත ඇති කළත්, සාමාන්‍ය ගොවියා ලග මුදල් නැති නම් ඒ කිසිම දෙයක් මේ රටේ අලෙවි කරගන්න බැහැ. කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ ගණනක් අස්වැද්දීමට අපට පුළුවන්කමක් තිබේ නවා. එහෙත් පසු ගිය අවුරුදු 10 ක් පමණ කාලයක් තිස්සේ මේ උදවිය කයිවාරු ගැසුවා මිසක් මෙරට නිපදවන හාල් ප්‍රමාණයේ වැඩි විමක් ඇති වුණද? එන්න එන්නම පිටරටින් ගෙනෙන හාල් ප්‍රමාණය වැඩි වුණා මිසක් ඒ ප්‍රමාණය අඩු කිරීමට ගත් ප්‍රයත්නය මොකක්ද කියා උත්තර දෙන්න. හාල් සඳහා පිට රට ඇදෙන මුදල සම්පූර්ණයෙන්ම ඉතුරු කර ගන්න අපට පුළුවන්.

අපේ අත්තලා මුත්තලා අර්තාපල් කෑවෙ නැහැ. ඒත් අප ඒවාත් කෑමට පුරුදු වී තිබෙනවා. ඒ ආහාරයත් මේ රටේ වවන්න පුළුවන්. රටකපු වවන්න පුළුවන්. මඤ්ඤොක්කා ගසක්වත් වවන්න පටන්ගෙන තිබෙන්නේ දැන් නේද? ජාතික අභිමානයෙන් ධෛර්යයක් ලැබී නිදහස් රටක ජනතාවක් හැටියට වැඩ කර මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට සූදනම් වී සිටින්නේ දැන් නේද? කවුද ඒ තත්ත්වය ඇති කෙළේ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු එන්. එච්. ඒ. එම් කරුණාරත්න]

තමුත්තාන්සේලා ලොකුවට කියනවා, ගොවියා වැඩ කරනවාලු, වැඩ බදිනවාලු ඒත් තවමත් නැතිලු. ඉපදුණ හැටියේ ඇවිද්ද මිනිසා කවුද ඔය පැත්තේ? ඇවිද්ද කෙනෙක් ඉන්නවාය කියා ඔප්පු කළොත් මා ඉල්ලා අස් වෙනවා. මන්ත්‍රී කමත් එපා කියා ගෙදර යනවා. වවුලා හැපු කපු පුහුලම වාගේ මේ රට කා දමා හප යක් වශයෙන් තිබුණ තත්ත්වයට පණ දෙන්නයි අප සූදානම් වන්නේ. ඒත් ඒක ටිකක් අමාරු වැඩක්. ටිකක් ඉවසා සිටින්න ඕනෑ.

අප ගොවි හමුදාවක් ඇති කළේ ගොවි කමින්තය අතින් දහසක් තරුණයන්ට රක්ෂා දීමටයි. ගොවි කමින්තය අගෞරව රක්ෂාවක් නොවෙයි. උඩ වලවේ ව්‍යාපාර ආදිය පමණක් නොව, සෑම තැනකම වාගේ ඉඩම් දී අස් වද්දවා මේ රටට අවශ්‍ය සහල් ටික සම්පූර්ණයෙන්ම මෙමෙහිම නිපදවා දෙන්නටයි අප බලාපොරොත්තු වන්නේ. අද හාල් සේරුවක් නිකම් දෙනවා. 1970 වන විට අප හාල් පොත්වලට පයින් ගසා විසි කරනවා, හාල් පොත් නැතුව ඕනෑ තරම් හාල් දෙනවා. නමුත් තමුත්තාන්සේලා ගත් පියවර මොකක්ද? දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රී තුමා මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේ හාල් මිල වැඩි කරන්න හැදුව, සිනි මිල වැඩි කළා. ඒ වාගේම පඩි කැපුවා. නමුත් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මේවා අමතක වී වේදිකාවලට නැගී කියන්නෙ මොනවද? සුදුරු නැහැ, මිරිස් නැහැ, අල නැහැ, බොම්බයි ලුණු නැහැ, මොකුත් නැහැ, කියනවා. කාරණය ඇත්ත. චීනයෙන් හාල් දන්නෙ නැති නම් අපට හුලං. සුද්ධයක් වුණොත් ඔය මොකක්වත් ලැබෙන්නෙ නැහැ. එම නිසා තමයි අප මේ ප්‍රයත්නය දරන්නෙ. එතුමන්ලා ආණ්ඩු කරන කාලයේ, ඔය තරම් කිරියෙන් පැණියෙන් උතුරා ගිය, ඔය තරම් මහේශාකාශයක් ආණ්ඩු කළ, දුප්පතා නැගිටු වන්න උත්සාහ කළ, දුප්පතාට තැන දුන් සිංහල සංස්කෘතිය, සහයත්වය ආගම දියුණු කළ කාලයේ උදලු නැති නිසා—අපේ නිකවැරටියේ මන්ත්‍රීතුමා කපා කරනවා මා අසාගෙන සිටියා—අමුඩ ලේන් සුව නැති නිසා විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු තායකතුමිය ආසනයට ගිය අවස්ථාවේ

උදළ කර තබාගෙන අමුඩ පෙළපාලියක් ගිය බව තමුත්තාන්සේලා දන්නවා ඇති. මා හිතන්නෙ එතුමිය කීවා, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ අමුඩය ගලවනවාය කියා. ඔය තරම් රට දිප්තිමත් කළා නම්. ඔය කියන විධියට වර්ධනය කළා නම්, ඒ අන්දමට එතුමා පෙළපාලි ගියේ ඇයි? එදා උදල්ලක් රුපියල් 25 කටවත් ගන්න තිබුණේ නැහැ. අද තත්ත්වය ඔය කියන තරම් උග්‍ර නම්, අද උදළ ලබාගන්න නැති නම්, අද අමුඩ ලේන්සු නැති නම් නිකවැරටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, අමුඩෙ නැතුව පෙළපාලි යන්නටය කියා. ඇයි? තත්ත්වය ඒ තරම් භයාන කයි. ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක අගමැතිතුමා නිසා, මේ මේ දේවල් නැති නිසා, අමුඩෙන් නැතුව පෙළපාලි යන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. තත්ත්වය උග්‍ර වෙන්න වෙන්න ක්‍රියාවත් උග්‍ර වෙනවා.

එදා වයඪ එකක් ලබාගන්න පරණ වයරය කරේ දමාගෙන යන්න සිද්ධ වුණා. ටෝර්වි බැටරි කැල්ලක් ගන්න පරණ බැටරිය ගෙන යන්න සිද්ධ වුණා. රෙදි ලබාගන්න කොයි තරම් දුකක් විදින්න සිදු වුණාද? අපේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත්, කමින්ත ඇමතිතුමාත් රටට අවශ්‍ය දේවල් ඉක්මණින් නිපදවන්න බොහොම වෙහෙසෙනවා. අපේ රට දැන් රෙදිවලින් ස්වයංපෝෂිතයි; ඕනෑ තරම් රෙදි තිබෙනවා.

හාල් පොත්වලට, මිරිස් ටික, ලුනු ටික, උම්බලකඩ ටික දෙනවා. ඔව්, ඒක අපි පිළිගන්නවා. එහෙම දෙන්නෙ ඇයි? එහෙම දෙන්නෙ, දුව්‍ය ගෙන්වීමේ බලපත්‍ර ලබා ගත් ලොකු වෙළෙඳුන්—මොන විධියෙන් බලපත්‍ර ලබාගත්තාද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ, ඒ ගැන මා කාටවත් චෝදනා කරන්නෙ නැහැ—බඩු හංගන නිසා, අඩු වශයෙන් මිරිස් කරලක්වත් ගම්බද උදවියට ලැබෙන්න ඕන නිසා, මෙවැනි පියවරක් ගන්න සිදු වී තිබෙනවා. මේ දුව්‍ය අපේ රටේ නිපදවන විට, හාල් ඇති තරම් මේ රටේ නිපදවන විට, අනිකුත් දුව්‍ය නිපදවන විට, ඔය කියන ප්‍රශ්න සියල්ලක්ම විසඳෙයි. එදාට මහජනතාවට වැටහේවි, දුදු පාට කියන්නෙ සුදු පාටටද නැතුව කළු පාටටද කියන එක. කළු කියන්නේ මොන පාටටද, බොරු කියන්නේ කවුද, මහජනයා මුළු කරන්නේ කවුද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

කියා අද මේ රටේ මහජනතාව හොඳින්ම දන්නවා. නියම අත්තිවාරමක් — පදනමක් — උඩ, මේ රට දියුණු කිරීමට වැඩ කළේ කවුද කියා 1970 වන විට ඔප්පු වේවි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හාල් සේරුවක් කැපීම ගැන බොහොම ලොකුවට කැ ගහනවා. අද ඔවුන්ට තිබෙන ලොකුම තුරුම්පුව, හාල් සේරුවක් කැපීමයි. හැබැයි, ඒ අය කියන්නේ නැහැ, එක සේරුවක් නොමිලයේ දෙනවාය කියා. ඒකයි, ඔවුන්ගේ ඇති වපලකම. හාල් සේරුවක් කැපූ බව කියන වේදිකාවේදීම කියන්නට ඕනෑ, මේ ආණ්ඩුව එක හාල් සේරුවක් නොමිලයේ දෙනවාය කියාත්. ඒක නම් කියන්නේ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒක කවුරුනුත් දන්නවා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

එහෙම නම්, හාල් සේරුවක් කැපූ බවත් කවුරුනුත් දන්නවා. ඇයි, සේරුවක් නිකම් දෙන බවත් කියන්නට බැරි?

අඩු පඩි ලබන අයගේ මාසික පඩිය මේ අයවැය ලේඛනය මගින් රුපියල් 20 කින් වැඩි කර තිබෙනවා. ඒකත් හොඳ නැද්ද? මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (තුඩාවෙ මයා.) බ්ලන්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (මංගල මුණසිංහ මයා.) කීවා, එයත් නිකම් බොරු වක්ලු. සුළු පඩි ලබන සේවකයන්ගේ පඩිය වැඩි කළේ නැද්ද? බලලා ඉටියෙන් වුණත්, මැටියෙන් වුණත් කමක් නැහැ, මියත් අල්ලනවා නම්, එහෙම නම් මේ අය වැය ලේඛනය මගින් අඩු පඩි ලබන අය ගේ මාසික වැටුප රුපියල් 20 කින් වැඩි කර නැහැ? ඒක බොරුවක්? තමුන් තාත්සේලා කියන්නේ, කපන්නද?

තමුන් තාත්සේලා රජයේ සේවකයන්ට මොනවද දුන්නේ? රු. 17.50 දුන්නේ, දිවංගත බණ්ඩාරනායක මැතිතුමායි. එතුමාගෙන් පස්සේ මොනවාද දුන්නේ? එතුමාගෙන් පස්සේ තමුන් තාත්සේලා

—දෙවන වර කියවීම

ගේ ආණ්ඩුවලින් මහජනයාට—රජයේ සේවකයාට—කිසිම සෙනක් කර නැහැ. තමුන් තාත්සේලා කරන්නේ, ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙකුගේ—බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ—නම විකුණ විකුණා පරණ රෙකෝඩ් එකම ගසමින්, ගම්බද ජනතාව මුළා කර මේ රටේ බලය තහවුරු කර ගන්නට මාන බැලීමයි.

බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා අනුගමනය කළේ, දක්ෂිණාංශික මෙන්ම වාමාංශික අත්තවාදයත් අත්හැර, බුදු රජාණන් වහන්සේගේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුව ගොඩ නගන ලද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තියක්. එහෙම නම්, එතුමාගේ අඩි පාරේ ගමන් කරනවායැයි කියන තමුන් තාත්සේලා අද වාමාංශික දේශපාලකයන්ට හේත්තු වී ගෙන යන්නේ බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිද? තමුන් තාත්සේලාගේ නායකයාට ගරු කරන්නේ ඔහොමද? කුරුණෑගල සම්මේලනයේදීත් කැලණි සම්මේලනයේදීත් දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළේ මොනවාද? මාත්, බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා සමග ඒ පක්ෂය පිහිටුවීමට අත්තිවාරම් දූමු කෙනෙක්. එතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරනවායැයි කියන තමුන් තාත්සේලා කොහොමද, සමසමාජ හා කොමියුනිස්ට්කාරයන් සමග පැහී එකට කටයුතු කරන්නේ? බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ මූලික දේශපාලන ධර්මය මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම්, වාමාංශිකයන් සමග එකතු වී එතුමාගේ නම විකුණමින් තමුන් තාත්සේලා කටයුතු කරන්නේ ඇයි?

බලය අල්ලා ගන්ට ඕනෑ වුණම, දේශප්‍රේමීන්ට ඕනෑම දෙයක් කියන්නට පුළුවන්. තමුන් තාත්සේලා බැටළු හම් පොරවා ගත් වෘකයන් බව කියන්නට මා කැමතියි. බොරුවට බැටළු හම් පොරවා ගෙන රට ගිල ගන්නට එනවා. රටේ නිදහස නැති කරන්නට එනවා. මහජන මතය පාහූ දමන්නට උත්සාහ කරනවා. අපේ රටේ මිනිසුන්ට වුවමනා කරන්නේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක්. මිනිසා විසින් මිනිසාට සේවය කරණ ආණ්ඩුවකටයි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් කියන්නේ. තමුන් තාත්සේලා උත්සාහ කරන්නේ, ඇදහීමේ නිදහස, කථා කිරීමේ නිදහස, ලිවීමේ නිදහස යන සියලුම නිදහස් නැති කර ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් මේ රටේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනවල එහෙම කියා නැත කියා පෙන්වන්න.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේදී ඔවා කිව්වේ නැහැ; ඒ වාගේම ඒ කාලයේ මේ වාගේ වැඩ වර්ජන තිබුණේත් නැහැයි කියන්න.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேனா*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ගරු අමාත්‍යතුමා ඒ කාලයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට දෙහි කපාපු හැටි මතක නැද්ද?

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(*கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன*)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

මොකද මට ඒවා මතක නැත්තේ? මට ඒවා ඔක්කොම බොහොම හොඳට මතක තියෙනවා. මාත් පිළිගන්නවා ඒ කාලයේ මා මොන මොන දේ කළා කර තිබෙනවාදැයි මට මතක තිබෙන බව. ඊයේ—පෙරේරා පක්ෂයෙන් ආ උදවිය කොහොමද දන්නේ ඒ කාලේ මා කී දේවල් මොනවාද, මා එසේ කීවේ මොන මොන වටපිටාවක් යටතේද යනාදි කරුණු? පක්ෂයෙන් ඇවිත් ලෙව කාපු මිනිසුන් කොහොමද ඒ කාලේ කරපු නොකරපු දේවල් ගැන කියන්නට දන්නේ? අපි හොඳට නැගිටලා ඇවිදින කාලේ තමුන්නාන්සේලා මුණින් පෙර ලෙනවා. ඊයේ පෙරේරා ඉපදිලා ඇවිත් කොහේදෝ ඉඳලා දැන් මහ කෙරුම්කාර සිත් වාගේ ඉස්සර කාලේ කළ නොකළ දේවල් අවුස්සන්නට හදනවා. හොඳයි, කියනවා පුළුවන් නම් බලන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කියන්නේ කවදා, කවුරු, කොහේදී, කොහොම ඇති කළ එකකටද කියලා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(*திரு. டி. பி. தென்னகோன்*)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අපි දන්නේ නැහැ කියලද ඔය කියන්නේ?

—දෙවන වර කියවීම

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(*கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன*)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගැන නොවෙයි මා කිව්වේ. එතුමා ඔය හැම දෙයක් ගැනම දැනගෙන සිටිය යුතුයි. අප සමග මුල ඉඳලාම එකට වැඩ කළ කෙනෙක් එතුමා. තමුන්නාන්සේත් මාත් මුල ඉඳලාම ඔය වැඩ කටයුතු කරගෙන ආවා. හුඟක් පහුවෙලා ඇවිත් ලෙවකාපු මිනිසුන් ඔතෑ නැති දේවල් මතු කරනකොට මේවා නොකියා ඉන්නට බැහැ. ඒ නිසා දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගැන කියන්නට දෙයක් නැහැ. එතුමා හරියටම ඒවා දන්නට ඇති. එතුමා අප සමග නිතරම එකට එකතු වෙලා වැඩ කළා. ඒ වුණත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඇති වුණු ආකාරය ගැනත් එහි මූලික දේවල් ගැනත් කිසිවක් නොදැන කොහේදෝ මුල්ලකට වෙලා ඉඳල වාසි පැත්ත කෝකද කිය කියා බල බලා ඉඳල ඒ පැත්තට පැනලා ඇවිත් ආසනයක් දිනාගෙන මෙනතට ඇවිත් පුපුරා ගහනවා. එහෙම උදවියයි මේවා කළා කරන්නේ. ප්‍රතිපත්ති ගැන කල්පනාවක් නැතිව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් හෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් හෝ මොන පක්ෂයකින් හෝ ආසනයක් දිනා ගන්නට උත්සාහ කළ උදවිය එහා පැත්තේ දැන් ඉන්නවා. යු. එන්. පී. එකෙනුත් ජන්දය ඉල්ලාගෙන ඇවිත් නොලැබුණු මහත්වරුනුත් ඔය පැත්තේ දැන් මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ඉන්නවා. එහෙම ඉල්ලන්නට හිය පද්ගලයිත් එහා පැත්තේ ඉන්නවා. ඔතෑ නම් මම නම් පවා කියන්නම්. ඔහොම ඉඳගෙන ඉන්නේ නැතිව නිකම් චෝදනා නැඟීමෙන් වැඩක් නැහැ. මා ඉදිරිපත් කළ තර්කවලට පුළුවන් නම් උත්තර දෙන ලෙසයි මා කියන්නේ. කලින් ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයෙන් මා යම් තර්කයක් ඔප්පු කරන්නට උත්සාහ කළා. පුළුවන් නම් මා කී දේ බොරු හැටියට ඔප්පු කරන්නැයි මා කියනවා. එහෙම නොකර නිකම් පහර ගහන්නත් වාලේ පහර ගැහැව්වට හරි යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පුළුවන් නම් කරුණු ඔප්පු කරන ලෙස මා ගෞරවයෙන් ඉල්ලනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සමාජ සේවා ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. කටින්ද කපා කරන්නේ, වෙන මොකකින් වන්ද? එතුමාගේම වචන වලින් මම උත්තර දෙන්නම්. වමාරා කන්නේ කවිද කියා සමාජ සේවා ඇමති තුමාට ඒවයිත් හොඳට පෙනෙයි. බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා නම් හොඳයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හොඳ නැත කියා එතුමා කියනවා. ඒකට පිළිතුරක් එතුමාම දී තිබෙනවා. බණ්ඩාරනායක නම නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට තැනක් ලැබී තිබෙනවාය කියා එදා එක් සත් ජාතික පක්ෂය කළ චෝදනාවකට එතුමාම පිළිතුරු දී තිබෙනවා, රඹුක්කන මන්ත්‍රීතුමා හැටියට. 1962 රාජාසන කපා විවෘතයේදී එතුමා කී දේ හැන්සාඩ් වාතීවේ 47 වැනි කාණ්ඩයේ 338 වැනි තීරුවෙන් මම කියවන්නම් :

“අපි නිතරම අදින්තේ දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ නාමයය කියා එතුමන්ලා අපට කියනවා. මේ පක්ෂයේ කර්තව්‍යය මේ පක්ෂය පිහිටුවන්ට යම්කිසි ව්‍යවස්ථාවක් පැනව්වා නම්, ඒ වගේම මේ පක්ෂය අනුගමනය කරන යම් කිසි ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව ගෞරවය හිමි වන්නේ දිවංගත අගමැතිතුමාට බව තමුන් තාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති, ඒ නිසා එතුමාගේ නාමය මුල් කර සෑම පියවරක්ම ගන්නා බව මතක් කරන්ට කැමතියි.”

තමුන් තාන්සේම පිළිතුරු දීලා තියෙනවා. තමුන් තාන්සේත් බෞද්ධාගමික කරයෙක්. තමුන් තාන්සේගේ කපාව හරියට බුදු හාමුදුරුවෝ නම් හොඳයි, බුද්ධ ධර්මය නම් හොඳ නැහැ කියනවා වගෙයි. ආගම් කර්තව්‍යයකු හැටියට බුදු රජාණන් වහන්සේ යම් කිසි ධර්මයක් දේශනා කළා නම් යම් කිසි කොටසක් ඒ ධර්මය අනුගමනය කරනවා නම්, බුදු රජාණන් වහන්සේ නම් හොඳය එහෙත් මේ අය අදහන ධර්මය නම් හොඳ නැත කීම විහිළුවක්. තමුන් තාන්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හොඳ නැත කීමත් ඒ විධියේ දෙයක්.

තමුන් තාන්සේ අද සමාජ සේවා ඇමති වරයා හැටියට ඔහුන ඉන්නේ බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා නිසයි. මුල මතක නැති වෙලාය කියා තමුන් තාන්සේ කියනවා. ඒ වචන හොඳටම ගැලපෙන්නේ තමුන් තාන්සේටයි. 1956 මැතිවරණයේදී මහජන ජන්දයෙන් එක්තරා තමුන්

තාන්සේට ප්‍රච්චන්කමක් තිබුනේ නැහැ. ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා අශෝක කරුණාරත්න නමැති පුද්ගලයාට—පළමු වරට සිංහලයකුට—පත් කළ මන්ත්‍රී වරයකු හැටියට පත් කළා. ඒ නිසයි, තමුන් තාන්සේට අද ඔය නැත ලැබී තිබෙන්නේ. තමුන් තාන්සේට මුල මතක නැත කීවේ ඒ නිසයි. එදා තමුන් තාන්සේට පත් කළ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට පත් කළ නිසයි, අශෝක කරුණාරත්න නමැති පුද්ගලයෙකු මේ රටේ ඉන්නවාය කියා රට දැන ගත්තේ. එදා පත් කළ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට ආ නිසයි, පසුව මහජනයා හඳුනාගෙන මහජන ජන්දයෙන් එක්තරා තමුන් තාන්සේට ප්‍රච්චන් වුණේ. ඒ අවස්ථාව තමුන් තාන්සේට ලැබුණේ බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා නිසයි. සමාජ සේවා ඇමතිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අත්හැර ගියේ කුමක් නිසාද කියා අප දන්නවා. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව අශෝක කරුණාරත්න මහතාට ඇමති ධුරයක් දුන්නා නම් ඔහු තව මත් ඒ පක්ෂයේමයි.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

කරුණාකර ඒ ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමියගෙන් අසන්න. මා එදා ඇමති කමක් ඉල්ලු බව එතුමිය කියනවා නම් මා ඉල්ලා අස්වන්නට සූදානම්.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)
(Mr. B. H. Bandara)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ලංකා සම් සමාජ පක්ෂයත් සමඟ එකතු වී සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටු වූ නිසා අස් වූ බව එතුමා කීවා. තත්ත්වය එසේ නම් එතුමාට අස් වන්නට තිබුණේ එදා සභාග ආණ්ඩුව පිහිටුවන විටයි. ඒ පක්ෂ දෙක එකතු කොට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනවාට විරුද්ධ බව කියා අස් වුණා නම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. එහෙත් සභාග රජයක් පිහිටු වා ටික කලක් ගියාට පසුව සී. පී. ද සිල්වා කල්ලියත් සමඟ එදා තිබුණු රජයට පිහි යෙන් අනිත්තට එතුමා ක්‍රියා කළා. එතුමා පුද්ගලිකව නොකියාම යන්නට ගියා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. මා ගියේ
සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා යන්නට හය
මාසයකට පෙරයි. [බාධා කිරීමක්]

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)
(Mr. B. H. Bandara)

දැන් කළා කරන්නේ මායි.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

On a point of order. He is making
a false allegation.—[Interruption].

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

Order please! What is your point
of Order?

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

He is making a false allegation
against me. He says that I crossed
over with the Hon. C. P. de Silva and
others. I wish to remind him that I
crossed over six months prior to the
Hon. C. P. de Silva and others. I
want to correct him.

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

Yes. The Chair will accept that.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)
(Mr. B. H. Bandara)

සමාජ සේවා ඇමතිතුමාට ඕනෑ දෙයක්
කියන්නට පුළුවනි. සිංහල භාෂාවට ලොකු
ඇල්මක් තිබෙනවා යයි කියන එතුමාගේ
ඒ ඇල්ම ඒ කළාවෙන්ම පෙනී යනවා.
සමාජ සේවා ඇමතිතුමා කියන ඔය කළා
හාර ගන්නට අප සුදුනම් තැනි වුණත්

—දෙවන වර කියවීම

එතුමා එක් කාලයක් අපේ මිත්‍රයකු වශ
යෙන්ද සිටි නිසා මා ඒ ප්‍රකාශය ගැන
නිහඬ වෙනවා. මේ රටට හුඟක් වැඩ කළා
නම් 1965 මහා මැතිවරණයේදී පසුගිය
රජය පරාජයට පත් වුණේ මන්දැයි
එතුමා අපෙන් ප්‍රශ්න කළා. මම ඊට පිළි
තුරු දෙන්නම්. එතුමා වැනි අය ශ්‍රී ලංකා
නිදහස් පක්ෂයේ සිටි නිසයි, එදා අප
පැරදුණේ. මේ වගේ පුද්ගලයන්ගෙන්
ප්‍රවේශම් වන ලෙස මා එක්සත් ජාතික
පක්ෂයටද මතක් කරන්නට කැමතියි
[බාධා කිරීමක්].

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමා

(சுழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මා දෙසට හැරී
කළා කරනවා නම් ඔය විධියට කරදර ඇති
වන්නේ නැහැ.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)
(Mr. B. H. Bandara)

ඔව්, අනෙක් පැත්ත බලනවාට වඩා ඔය
පැත්ත බැලීමට මා කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පසුගිය
අවුරුදු නවය තුළ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය
කළේ මොනවාදැයි සමාජ සේවා ඇමතිතුමා
අපෙන් ප්‍රශ්න කළා. එතුමාගේ වචන
වලින්ම මම ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්නම්.
එතුමා අපත් සමඟ සිටින කාලයේදී
එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සැහෙන පිළි
තුරු දුන්නා. [බාධා කිරීමක්] 1962 ජූලි
මස 18 වන දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ මේ
විධියට සඳහන් වී තිබෙනවා :

“.....1815ත් පසු මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්
වන තුරු—

මෙහි මේ ආණ්ඩුව යයි සඳහන් කර
තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ
ආණ්ඩුවටයි.

—බෞද්ධ ආගමට මේ රටේ තැනක් තිබුණේ නැහැ.
අතින් ආගම් ආරක්ෂා කරන අතර බෞද්ධ ආගමට
තැනක් දුන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බව
මා නිර්භයව කියනවා. මා එය ඔප්පු කරන්නේ
මොන සාධකවලින්ද? අනුරාධපුරය ඉද්ධි නගරයක්
කෙළේ මේ ආණ්ඩුවයි. අත්තනගල්ල, පොළොන්නරුව,
සෙංකඩගල, කැලණිය යන ස්ථාන ඉද්ධි
නගර කිරීමට මාර්ග සැලසීම බෞද්ධාගමට තැන
දීමක් නොවේද? ඒ සමගම බෞද්ධ සංස්කෘතිය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

නඟ සිටෙව්වේ කොහොමද? විදේශ්‍යය හා විද්‍යා ලංකාර යන පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාල කිපිලෙන් බෞද්ධ සංස්කෘතිය මේ රටේ නඟ සිටෙව්වා. ජාතාවට හිතවත්ව ජනතාව නඟ සිටුවීමේ අදහසින් කොයි විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් අප ආරම්භ කළාද?

තවත් තැනක මෙසේ කියා තිබෙනවා :

.....තමුත්තාත්තේලා දන්නවා, මේ රටේ මෙතෙක් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් නොතිබුණු බව. මේ රටේ ධනේශ්වර පංක්තියට පමණක් හොඳ අධ්‍යාපන ක්‍රමයකුයි, මෙතෙක් තිබුණේ. සාමාන්‍ය ගම්බද දුප්පත් දරුවන්ට උසස් තත්ත්වයකට පත් වන්නට පුළුවන් අන්දමේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබුණා ද? මේ රජය විසින් සෑම පාසැලක්ම රජයට ගැනීමෙන් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කළ නිසා අද ගම්බද ගස් බඩගාන මිනිසකුගේ දරුවකුටත් කුරුළුවත් මගේ ශාකා පුද්ගලය කුගේ දරුවකුටත් ලැබෙන්නේ සම අධ්‍යාපනයක්. ඉතින් මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ ප්‍රගතිශීලී, සමාජවාදී කටයුතු නොවේද? එපමණක්ද? මෙප මණ කලක් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පැතිලා ඒ අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේම ප්‍රතිපත්ති හා සිරිත් විරිත් අනුගමනය කළා විනා, උන්ගේ භාෂාවම අනුගමනය කළා විනා, ජාතික සවරූපයක් අනුව, ජාතික හැඩමක් ඇතිව, ජාති මමත්වයක් ඇතිව මේ රටේ යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් ගෙන ගියාද? තමුත් මේ ආණ්ඩුව සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමෙන්, උසාවිවල සිංහලයෙන් නඩු අසන්නට සැලැස්වීමෙන් ඇති කළේ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් කියා තමුත් තාත්තේ පිළිගන්නේ නැද්ද?" [නිල වාර්තාව, 1962 ජූලි 18; කාණ්ඩය 47; තීරුව 340].

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ඒක කළේ මමයි.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

තවත් රාශියක් කියවන්නට තිබෙනවා. නිවාස ණය ගැනත් කියා තිබෙන්නේ මොකක්ද කියා කියවන්නම්.

"ප්‍රතිශතී එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පත් වී සිටි කාලයේදී දුප්පත් මනුෂ්‍යයකුට නිවාස ණය වශයෙන් රුපියල් 1,000ක් වත් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණද කියා මම අනන්තයාගේ කතාව

—දෙවන වර කියමිම

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

අපි ආවාට පසුව දැන් 3,000 යි.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

තවත් තැනක මෙන්න මෙහෙම කිය වනවා :

"ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුවට වඩා සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් තමන්ගේ පක්ෂය මේ රටේ පාලන බලය ඇතිව සිටි යුගයේදී ගෙන ගියා කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට උදන් අනන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ ආණ්ඩුව විසිනුත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු පැවති කාලයේ ඒ ආණ්ඩු විසිනුත්, කරන ලද දේවල් සත්සන් දනය කර බැලුවොත් අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගෙන් මේ රට නිදහස් කර, ඒ බැමිවලින් මේ රට මුදාගෙන, රටට වඩා හිතකර දේ කළේ කොයි පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින්ද යන්න හොඳාකාරව පෙනී යනවා ඇති. ලංකාවට නිදහස අරන් දුන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින්ය කියා තමුත්තාත්තේලා කිය වනවා ඇති. කොයි හැටි වුවත් අප රටට සම්පූර්ණ නිදහස ලබා දුන්නේ ශ්‍රීමත් බණ්ඩාරනායක අග මැතිතුමා බව මම නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා." [නිල වාර්තාව, 1962 ජූලි 18; කාණ්ඩය 47; තීරුව, 344].

මේවා කියවනවා නම් එළිවන තුරුත් කියවන්නට තිබෙනවා. මා ඒ කළේ ගරු සමාජසේවා ඇමතිතුමාගේ වචනවලින්ම එතුමාට පිළිතුරු දීමයි. මේවායින් තත්ත්වය පැහැදිලි වන නිසා මිට වඩා ඒ ගැන කියන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. වමාරා කන්නේ කවුද කියා මේවායින් හොඳහැටි පැහැදිලි වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැන් අය වැය ලේඛනය සම්බන්ධ විවාදයට සහභාගි වන්නටයි අදහස් කරන්නේ. මේ අයවැය ලේඛනය දෙස බලන විට මට කවි පද දෙකක් මතක් වෙනවා.

"උපන්නට මේ ලොව වැනෙනවා විනා
ලොව සිරිතට අඩු දරා රකිනවා විනා"

මේ අයවැය ලේඛනයත් ඒ වගෙයි. ආණ්ඩුව තිබෙනවා; අවුරුදු ගෙවී යනවා; අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරනවා. අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ නිසා මෙය ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා මිස මෙහි කිසිම හරයක් ඇත්තේ නැහැ. මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

අයවැය ලේඛනය දෙස බලන විට අර කවි පද දෙක මෙයට හොඳටම ගැලපෙනවා. ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ නිසා ඉදිරිපත් කරනවා මිස එහි කිසිම ගතයුත්තක් ඇත්තේ නැහැ. නොයෙක් නොයෙක් මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙක් නොයෙක් වචන මේ අයවැය ලේඛනය සඳහා යෙදුවා. මේ අයවැය ලේඛනය ඇලීමැලි අයවැය ලේඛනයක් යයි කියන්නට මට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මෙහි කිසිම ප්‍රාණවත්කමක් නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමාගේවත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේවත්, ඇමතිවරුන්ගේවත් කිසිම උද්යෝගයක් මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ දවසේවත් දැන්වත් ඇත්තේ නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂය මෙයට දක්වන සැලකිල්ල කුමක්ද කියන එක මේ හිස් පුවු දෙස බලන විට පෙනී යනවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය ප්‍රාණවත් එකක් නොවෙයි. රටේ ජනතාව අතරවත් කිසිම උද්යෝගයක් නැහැ. අවුරුද්දක් ගත වී අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන විට රටේ ජනතාව බලා සිටින්නේ තමන්ගේ ජීවන වියදම පහල බසිසිද, බඩු මිල අඩුවෙසිද, ඇති වන වෙනස්කම් මොනවාද කියා දැනගැනීමටයි. මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර තමුත්තාත්සේලා කෙරෙහි විශාල බලාපොරොත්තුවක් රටේ ජනතාව තුළ පැවති නමුත් අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කළායින් පසු ඔවුන්ගේ එම බලාපොරොත්තු සියල්ල සුන් වී ගොස් තිබෙන බව පෙනී ගියා. මෙය අපට හිස් අයවැය ලේඛනයක් වශයෙන් හඳුන්වා දෙන්නට පුළුවනි.

මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළායින් පසු ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කතා වලිනුත්, නොයෙකුත් පත්‍ර මාර්ගයෙනුත් ලොකුවට පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ දරන්නේ රජයේ සේවකයන්ගේ පඩියට සුළු මුදලක් වැඩි කිරීම පිළිබඳවයි. රුපියල් සියයට අඩු මූලික වැටුපක් ලබන උදවියට රුපියල් 20 කිනුත් රුපියල් සියයත් තුන් සියයත් අතර මූලික වැටුපක් ලබන උදවියට රුපියල් 10 කිනුත් මෙම දීමනාව සලසා තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ ගැනත් ගරු ඇමතිතුමා

මුදල් ඇමතිතුමා දුම්කොළ බද්දත් වැඩි කර තිබෙන වග පෙනෙනවා. ඒ අනුව අද බාල වර්ගයේ සිගරට්ටල මිල ශතය කින් වැඩි වී තිබෙනවා. රජයේ සේවකයන්ට මේ වැඩි කරන ලද මුදල් ප්‍රමාණය දෙස බලන විට එය සිගරට්ට සඳහා වැඩිපුර ගෙවන්නට සිදුවී තිබෙන මුදල කැපෙන්නට වත් මදි බව කිවයුතුව තිබෙනවා. එම එම නිසා දුම්කොළ බද්ද වැඩි කරන්නේ වත් රුපියල් 10 කින් හෝ 20 කින් වෙනත් වැඩි කරන්නේවත් නැතුව තිකම් සිටියා නම් අද තිබෙන තත්ත්වයට වඩා වෙනසක් ඇති වන්නේ නැහැ. එහෙයින් මේ මුදල වැඩි කිරීමෙන් රටේ ජනතාවට අළුත් සේවාවක් සිදු වුණායැයි අපට කොහෙන්ම පිළිගන්නට අමාරුයි. අද රටේ ජීවන වියදම නගින ආකාර අප හොඳින් දන්නවා. සාමාන්‍ය වශයෙන් රුපියල් 10 ක් හෝ 20 ක් වැඩි කිරීම නිසා ජීවන වියදම නැගීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන්කමක් ලැබේයැයි මා සිතන්නේ නැහැ. ඒ මුදල සිගරට්ට බොන්න තරම්වත් මදි. සිගරට්ට සඳහා වැඩිපුර ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙන මුදල පියවා ගන්නවත් ඒ වැඩිකිරීමේ ප්‍රමාණය මදි. රජයේ සේවයෙහි යෙදී සිටින උදවියට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන නොයෙකුත් ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් සටන් කරන්නට වෘත්තීය සමිති වැනි සංවිධාන තිබෙනවා.

කිසිම රක්ෂාවක් නැතුව කල්යාණ කොටසක්ද මේ රටේ සිටින බව අප දන්නවා. මේ රටේ වැඩිදෙනා ඒ කොටසට ඇතුළත් වෙනවා. විශේෂයෙන් අපේ ගම්බද උදවිය ඒ තත්ත්වයට මුහුණ දී සිටිනවා. ඒ උදවියගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව තමුත්තාත්සේලා කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. රක්ෂාව කරන කෙනෙකුට රුපියල් 10 ක් හෝ 20 ක් වැඩි කර දෙන්න ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ක්‍රියා කළාට මොකද කිසිම රැකියාවක් නැතුව සිටින උදවිය වෙනුවෙන් යමක් කරන්නට කල්පනා කර නැහැ. ඒ උදවිය වෙනුවෙන් කතා කරන්න වෘත්තීය සමිති වැනි දේත් නැහැ. එම නිසා ඒ උදවියගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් යෙදී නැති බව ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි. මෙලෙස ක්‍රියා කිරීමෙන් රැකියා නැති උදවියගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන් වෙනවාදැයි මා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දුම්කොළ වවන ගොවීන් සම්බන්ධයෙන් වවන ස්වල්පයක් කතා කළයුතුව තිබේ නවා. සිගරට් දුම්කොළ රාත්තලකින් කොම් පැනිකාරයන් රුපියල් 35ක ලාබයක් ලබන අතර රජයට බදු වශයෙන් රුපියල් 33ක ලාබයක් ලැබෙන බව පෙනෙනවා. නමුත් දුම්කොළ වවන්නාට ලැබෙන්නේ රාත්තල කට රුපියල් 2.50 යි. ඒ තැනැත්තා දුම් කොළ වවන්නේ නැතිනම් කොම්පැනිකාර යාට දුම්කොළ රාත්තලකින් රුපියල් 35ක් වත් රජයට රුපියල් 33ක් වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා මහත්සි වන පුද්ගල යාට කිසිම යහපතක් නොසැලසෙන බව මතක් කරන්නට ඕනැ. සිගරට් මිල වැඩි කිරීමෙන්ද රජයට යම්කිසි ආදායමක් ලැබෙන නමුත් දුම්කොළ වවන ගොවීන්ට එවැනි යහපතක් සිදු වන්නේ නැහැ. එහි කිසිම සාධාරණත්වයක් නැහැ. ගොවියා දුම්කොළ වැව්වේ නැතිනම් අනික් උදවියට කවදවත් ඒ මුදල් ලබා ගන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. සිගරට් මිල වැඩි වුණත් ගොවියා හිටපු තැනමයි. එම නිසා දුම්කොළ වවන්නාට නියම තත්ත්වයක් ලබා දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විශේෂයෙන් සලකා බලන ලෙස මා නැවතත් මතක් කරනවා.

අපේ රජය පැවති කාලයේ තෙල් කොම් පැනි ජනසතු කිරීම නිසා අද කෝටි ගණනක ලාබයක් ලැබෙන බව අයවැය ලේඛන යෙහි පවා සඳහන් කර තිබෙනවා. එහෙයින් මා අළුත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඔස්සේ සමාජවාදය කරා ගමන් කරන බව කියන මෙම ආණ්ඩුවට මේ වැඩේ කරන්න පුළුවනි. මේ ආණ්ඩුවට පුළුවනි සිගරට් කොම්පැනි ජනසතු කරන්නට. තෙල් කොම්පැනි ජනසතු කිරීමෙන් කෝටි ගණනක් ලබා ගන්නට පසුගිය ආණ්ඩුවට පුළුවන් වුණාක් මෙන්ම සිගරට් කොම්පැනින් ජනසතු කළොත් මේ ආණ්ඩුවටත් කෝටි ගණනක මුදලක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මේ රජය සැම විටම ධනපති කොම්පැනිකාරයින්ගේ පැත්ත ගෙන ක්‍රියා කරන නිසා මගේ මේ යෝජනාව අනුව ක්‍රියා කරනැයි මා නම් අදහස් කරන්නේ නැහැ. එසේ වුවත් මේ කාරණය ගැන මුදල් ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන කරන ලෙස මා මතක් කරනවා.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මහජනතාවට පෙන්නුම් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන මූලික කරුණු දෙක, රජයේ සේවකයින්ට රුපියල් 10 කින් හා 20 කින් පඩි වැඩි කිරීමත් ආහාර වගාවන් දියුණු කිරීමට රජය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙලත් බව මා මුලින් සඳහන් කළා. අපට වුවමනා කරන ආහාර ද්‍රව්‍ය මෙහිම වගා කර ගැනීමට රජය කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවා නම් ඊට සහයෝගය දෙන්නට මා—විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වුවත්—සූදානම්. මොන ආණ්ඩුවක් බලයට ආවත් අපේ ආහාර වගා කර ගැනීම කළ යුතු දෙයක්. ඒ කටයුත්ත හරි හැටි අවංකව කෙරෙනවා නම් අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා. එහෙත් එය හරි හැටි කෙරෙන බවක් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. “කථාව දෝලාවෙන් ගමන පයින්” කීවාක් මෙන්, මේ රජයේ වගා වැඩ පිළිවෙලත් ප්‍රචාරයට පමණක් සීමා වී තිබෙන බවයි අපට පේන්නේ. ගුවන් විදුලියෙන් නම් හැමදාම උදේට වගාව කෙරෙනවා. එහෙත්, ආහාර ද්‍රව්‍ය වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල පැහැදිලි ඉලක්කය කරා ගෙන යාමට නියම වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන බවක් අපට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ.

කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය සඳහා ජීප් රථ 98 ක් ගෙන්වීම සම්බන්ධවත් නිලධාරීන් දෙදෙනකු පත් කිරීම සම්බන්ධවත් අයවැය ලේඛනයෙහි කරුණු දක්වා තිබෙනවා. එපමණකින්ම ඒ වැඩ පිළිවෙල සාර්ථක වේයයි බලාපොරොත්තුවෙනවා නම් එය හිස් බලාපොරොත්තුවක්. ජීප් රථ ගෙන්වීම ගැන නම් මෙහිදී නොයෙක් විධියේ අදහස් ඉදිරිපත් වුණා. ජීප් රථ මෙපමණ ගණනක් ගෙන්නෙව්වායයි කියමින් රජයත් බොහොම ලොකුවට පුරාපේරු දොඩනවා. ජීප් රථ ගෙන්වීම ගැන මා කියන්නේ මෙයයි : තමුත්තාත් සේලා මැතිවරණ කාලයේදී ධනපතියන්ට වූ පොරොන්දුවක්, ගොවිතැනේ නාමයෙන් ඉටු කර දීමට ගෙන යන ප්‍රෝඩාවක් මේ කර තිබෙන්නේ. ජීප් රථයක් ගෙන්වා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ ඉඩම් අක්කර මෙපමණ ගණනක් තිබෙන කෙතකුට පමණක්ය කියා මේ රජය සීමාවක් කර තිබෙනවා. අක්කර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]
3 ක් 4 ක් තිබෙන කෙනකුට ජීප් රථයක් ලබා ගන්නට බැහැ. අඩු ගණනේ අක්කර 30 ක් වත් තියෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මේ වැඩ පිළිවෙලෙන් ලොකු ඉඩම් හිමි අයට මිස ගම්බද ගොවීන්ට කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. විශාල පොල් වතු රබර් වතු තේ වතු කුඹුරු තිබෙන අයට පමණයි ජීප් රථ ලැබෙන්නේ.

ඊළඟට ගොවි හමුදාව ගැනත් මා වචන යක් කියන්නට කැමතියි. මා හිතන හැටියට නම් ඒකත් මැතිවරණ කාලයේදී වුණු පොරොන්දුවක් ඉෂ්ට කිරීමට ගෙන යන ප්‍රයෝගයක්. පසුගිය මැතිවරණ කාලයේදී මේ රජයේ උදවිය රට හැම තැනම යමින් තරුණයින්ට රක්ෂා දෙන්නට පොරොන්දු වුණා. දැන් ඒ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කිරීමට ගොවි හමුදාවක් ඇති කොට කොළපාට තරුණයින් පමණක් ඒ හමුදාවට බඳවා ගන්නවා. මේ රජය එක් දෙයක් හිතේ තබාගෙන ඊට වෙනස් දෙයක් කියා ඊටත් වෙනස් දෙයක් කරන බව දැන් මේ වැඩවලින් පැහැදිලිවී තිබෙනවා. තමන්ගේ පන්තියේ උදවියට අවශ්‍ය දේවල් ලබා දීම ගොවිතැනේ මුඩාවෙන් කරගෙන යන බව පෙනෙනවා. ආහාර සංවර්ධනය සඳහා වැදගත් පියවරක් ගෙන තිබෙනවා යයි අපට පිළිගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ගොවිතැන් කරන පුද්ගලයන්ට මුහුණපාන්නට සිදුවී තිබෙන අවහිර මොනවාද, බාධක මොනවාද කියා සොයා බලා ඒවාට පිළියම් යෙදී මෙනුයි, මේ රටේ වගා සංවර්ධනයක් ඇති කර ගන්ට පුළුවන් වෙන්නේ. අක්කර බද්ද, රක්ෂණ බද්ද ආදියෙන් ගොවියාට සිදුවී තිබෙන හිරිහැර ගැන මා අපේ පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදීත් නොයෙක් වර ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. කුඹුරු අක්කරයක් හිමි ගොවියා අවුරුද්දකට දෙවරක් යල-මහ වැඩ කරනවාට අක්කර බද්ද වශයෙන් රුපියල් 12 කුත්, රක්ෂණ බද්ද වශයෙන් රුපියල් 12 කුත් යනුවෙන් රුපියල් 24 ක් ගෙවන්ට ඕනෑ. මේක ගොවීන්ට මහා හිරිහැරයක්. සාමාන්‍ය ගම්බද ගොවීන් අප ළඟට ඇවිත් කරන ප්‍රකාශවලින් පැහැදිලි වෙනවා, ඔවුන්ට මේ නිසා විඳින්න සිදුවී තිබෙන හිරිහැර වල තරම. තමන්ගේම කඹර වැඩ කෑත් අනුන්ගේ කුඹරක් අදයට වැඩ කළත්

ගොවීන් විසින් මේ අක්කර බද්ද හා රක්ෂණ බද්ද ගෙවන්න ඕනෑ. මේ බදු නොගෙව්වොත් ගොවි කාරක සභාව විසින් උසාවිවල නඩු පවරනවා. තමන් අදයට වැඩ කළ කුඹුරු වල බදු ගෙව්වේ නැත කියා අද ගොවීන් විශාල ගණනකට උසාවිවල රස් තියාදුවන්ට සිදු වී තිබෙන බව මා පෞද්ගලික වශයෙන් දන්නවා. සමහරවිට මිනිසුන්ගේ මේ අමාරුකම් තමුත්තාත්සේලා නොදන්නවා වෙන්ට ඇති.

ධනපති උදවියට ජීප් රථ ගෙන්වා දෙනවාට වැඩිය හොඳයි, සාමාන්‍ය ගොවීන්ට මුහුණපාන්නට සිදුවී තිබෙන මේ බාධක මගහැරවීම. සාමාන්‍ය මිනිහෙකුට ජීප් රථයක් ගන්ට බැහැ. රක්ෂණ බද්ද ගෙවා තිබෙන කෙනෙකුගේ කුඹුරක් පාඨ වුණත් ඒ සඳහා වන්දි ලබාගන්න අවුරුදු ගණන් ගත වෙනවා. අවුරුදු තුන-හතර රක්ෂණ වන්දි ලබා ගන්න බැරුව රස්තියාදු වන මිනිසුන් ගැන මම දන්නවා. ඒ නිසා මේ මුදල ගොවියාගෙන් අපරාදේ අය කර ගන්න මුදලක්. ඇමති මණ්ඩලයටත් මනක් කර රක්ෂණ බද්දත්, අක්කර බද්දත් නැති කර දැමීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද අපට වුවමනා කරන අර්තාපල් ටික, මිරිස් ටික, රතු ලුනු ටික ලබාගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේවා සීමා කළාට කමක් නැහැ; තමුත් අපේ රටේ වචන්ත ඕනෑ. මිරිස් කැව මිනිහට මිරිස් ටිකක් නොකෑ බැහැ. මාසයකට මිරිස් අවුත්ස දෙක-තුනක් කොහෙන්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ. රටට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය නිපදවන්නේ නැත්නම් සීමා කිරීමේ තේරුමක් නැහැ. මේවා නිෂ්පාදනය කිරීමට සුදුසු ඉඩම් අපේ පළාත්වල තිබෙනවා. කොම්පැණිවලටත් නොයෙක් පුද්ගලයන්ටත් අයිති විශාල වතුවල ජල පහසුකම් ඇති, එහෙත් නොවචන ලද අක්කර හාර-පන්සියය තිබෙනවා. මේ ඉඩම් අක්කරය සත 75 ට වගේ සුළු ගණන්වලට මිළදී ගත් ඉඩම්. ඒ නොවැවුණු ඉඩම් මහජනයා අතර බෙදා දී ඒ අය උනන්දු කරවනවාම මිරිස්, රතු ලුනු, අර්තාපල් ආදිය ඒවායේ වගා කර ගන්න පුළුවනි. ඉඩම් නැතිව මේක කරන්න බැහැ. එම නිසා ඒ ඉඩම් මහජනයා අතර බෙදා දී මෙම ද්‍රව්‍ය වගා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කරන්න ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම නැතිව ධනපතියන්ට ප්‍රථමත් තරම් ජීව් ගෙනත් දීමෙන් මේ රටේ වගා සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට ප්‍රථමත්කමක් නැහැ. ඒ අන්දමට සංවර්ධනයක් තමුන් නාත්තේලා බලා පොරොන්තු වෙනවා නම් ඒක ලොකු මුලාවක්; අහසේ මාළිගා තැනීමක්. ඒ මුලාවෙන් තොර වෙලා ක්‍රියා කරන ලෙස මා මතක් කරනවා.

අකුරුණ ගරු දෙවෙනි මන්ත්‍රිතුමා (ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා.) ඊයේ ප්‍රකාශ කළා, දැන් පෝලිම් නැහැ කියා. කරවල පෝලිම්, රෙදි පෝලිම් ආදිය දැන් නැති බව එතුමා කියා සිටිය. ඒක සම්පූර්ණ ඇත්ත. පෝලිම් නැති කරනවා යයි මැතිවරණ කාලයේදී එතුමන්ලා පොරොන්දු වුණා. අපරාදෙ කියන්න බැහැ; ඒ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කර තිබෙනවා. බඩු තියෙන්න එපාය පෝලිම් තිබෙන්න. මිලිස් තැත්නම් පෝලිම් මොකටද? ඒ නිසා අකුරුණ දෙවන මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාව සම්පූර්ණ යෙන්ම ඇත්ත.

ඒ වාගේම අපේ මුදල් උප ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා, හාල් සේරුවක් කැපී මෙන් එක්කෙනකුවත් මැරුණේ නැත කියා. ඒකත් ඇත්ත. නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, තමුන් නාත්තේ වුණත් මා වුණත් එක වර මැරී යනවා නම් ඒක සැනසීමක්. එහෙත් ටිකෙන් ටික මැරී මැරී යන්නට සිදු වීම විශාල අමාරුවක්. හාල් සේරුවක් දෙන නිසා එකෙන් කැද බිබීම අවුරුදු ගණනක් ඉන්න ප්‍රථමත්. එහෙත් රටේ ජනතාව ඒ ජීවිතය ගෙන යන්නේ මොන තරම් අමාරුවෙන්ද? අපේ ප්‍රදේශවල සතියකට 21 වේලක්ම කැවේ බත්. උදේ ටත් හීල් බත්. දැන් මොකද කරන්නේ? හාල් සේරුව 21 වේලට බෙදවම ලැබෙන්නේ හාල් ඇට කියද? මේක තමුන් නාත්තේලාට තේරෙන්නේ නැහැ. හාල් සේරුව කැපුවාය කියා එක්කෙනකුවත් මැරුණේ නැතැයි කීම හපන්කමක් නොවෙයි. එහෙත් මන්ද පෝෂණය නිසා ටිකින් ටික මැරෙන බව තමුන් නාත්තේලාට තේරෙන්නේ නැහැ. මගේ ප්‍රදේශයේ පාඨශාලා ලිමයින් උදේට කන්න නැතුව ක්ලාන්ත වී වැටෙනවා. එහෙත් ඒ පැත්තෙන් කියන්නේ කිසිම තෙතකමක්

මළේ නැත, කිසිම හානියක් සිදු වුණේ නැත කියායි. රට මැදට ගිහින් මේවා ගැන සොයා බලන්න ඕනැ. එවිට පැහැදිලිවම පෙනී යනවා ඇති ජනතාව ටිකින් ටික මැරී යන බව; පණ ඇද ඇද අන්න දුක් විදින බව. එක සැරේම මරා දමනවා නම් ඒක සැනසීමක්.

ඊ ලගට රැකිරණ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධ යෙන්, දැන් ටික වෙලාවකට කලින් කථා කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේම මන්ත්‍රිවරයකු වූ නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා හොඳට පිළිතුරු දුන්නා. නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා මේ සභා ශාලාවේදීම, දැන් මොහොතකට කලින් ප්‍රකාශ කළා, ඇමති වරුන්ගේ කොට්ඨාශවල අයට නම් රැකී රක්ෂා ලැබෙනවාය, ඒ වාගේම පැරදුණු අපේක්ෂකයන් සංස්ථාවලට පත් වීමෙන් ඒ අයටත් රැකීරක්ෂා ලැබෙනවාය, තමුත්, නාවලපිටිය පැත්තේ කිසි කෙනෙකුට රක්ෂා නැත කියා. නාවලපිටිය පැත්තට එහෙම නම් අපේ පැත්ත ගැන කියනුම කවරේද?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුත් නාත්තේත් ඒ කාලයේ අපේ ආණ්ඩුවේ සිටි නිසා තමුත් නාත්තේත් දන්නවා ඇති අප ශිෂ්‍ය ගුරු පත් වීම් දුන්නේ කොහොමද කියා. අප කිසිම පක්ෂපාත ක්‍රමයකින් ඒ පත් වීම් දුන්නේ නැහැ. වැඩි ලකුණු ලැබුණු ක්‍රමයට අපක්ෂපාතව අප ඒ පත් වීම් දුන්නා. අපට ලැදි අයටය කියා කිසිම කෙනෙකුට අප දුන්නේ නැහැ.

එපමනක්ද නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංගම ගැන කල්පනා කර බලන්න. අද දිනකට කොපමන අනතුරු සිදුවෙනවාද? දක්ෂකම්, පලපුරුදු කම් පසෙකට දමා තමන්ට පන්දම් ඇල්ලූ අයට රියදුරු තනතුරු දීම නිසා සැමදම වාගේ දැන් ලංගම රිය අනතුරු සිදුවන බව රහසක් නොවෙයි. පොලීසිය දෙස බැලුවත් එහෙමයි. ඉස්සර පොලීසියට බඳවා ගත්තේ කොහොමද? එහෙත් දැන් තත්ත්වය මොකක්ද? පොලීසියට බැඳීමට යන විට, ඒ අය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේද, සම සමාජ පක්ෂයේද, ආදී වශයෙන් බලමින් දේශපාලන වශයෙන් නොයෙකුත් බලපෑම් ඇතිව සුදුසුකම් පසෙක දමා කටයුතු කරනවා. යම් ලෙසකින් එවැනි පක්ෂවලට වැඩ කළා නම් කොපමන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

සුදුසුකම් තිබුනත් පොලිසියට බැඳෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ විධියට පක්ෂ පාත ලෙස කටයුතු කරමින් සුදුසුකම් ඇති අය පසෙකට තල්ලුකරමින් මේ විධියේ තක්කඩිකම් කරන්න එපාය කියා මා ආණ්ඩුවට මතක් කරනවා.

රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කල්පනා කරන විට, අප එදා විශේෂයෙන් සිරිමා ශාස්ත්‍රී-ගිවිසුම ඇති කර ගත්තේ මේ රටේ සිංහල ජනතාවට රැකියා රක්ෂා ලබා දීමටයි. මේ රටෙන් ඉන්දියානුවන් 5,25,000 ක් ඉන්දියාවට යවා ඒ තිබෙන රක්ෂා මේ රටේ ජනතාවට ලබා දීමට ඒ විධියේ ගිවිසුමක් පිළියෙල කළ නමුත්, තමුත්තාන්සේලා ඒ එකම ඉන්දියානුව කුවන් ඉන්දියාවට යවන්නේ නැතිව, ගිවිසුමේ ඇති පරිදි 3,00,000 කට මෙහි පුර වැසිකම් දීමෙන් පමණක් ඊ ළඟ වතාවේ ඒ ඉන්දියානුවන්ගේ ඡන්දය සියයට සියයක්ම තමුත්තාන්සේලාට ලබා ගැනීමට තමුත්තාන්සේලා කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ ඡන්ද එසේ ලබා ගැනීමෙන් නැවතත් බලයට පත් වීමේ අරමුණ උඩ තමුත්තාන්සේලා ක්‍රියා කරමින් මේ රටේ මහා ජාතිය පාවාදීමටයි දැන් සුදුනම් වන්නේ. අප ඇති කරගත් ගිවිසුම පරිදි ඉන්දියානුවන් 5,25,000ක් මේ රටින් ඉන්දියාවට යවා ඒ අනුව පුරප්පාඩු වන රක්ෂා රික රටේ ජනතාවට ලබා දෙමින් රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට තමුත්තාන්සේලා ක්‍රියා නොකිරීම ගැන ඒ උඩරට ජනතාව තමුත්තාන්සේලාට ශාප කරනවා.

අපේ ආණ්ඩුව බලයේ පවතින කාලයේ තමුත්තාන්සේලා චෝදනා කළා, ඇමති වරුන් ආණ්ඩුවේ කාර් පාවිච්චි කරනවාය කියා. නොයෙක් විධියේ චෝදනා කරමින් බොරු බේගල් ඇද දැමීමා. පසුගිය රජයේ ඇමතිවරුන් පාවිච්චි කළ නිල—රඹ බෙන්ස් කාර්—ලොතරැයි කළා. කියන කොට එහෙම වුණත් දැන් කරන කොට කොහොමද? එදා එහෙම කළත් අද ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු පමණක් නොවෙයි, උප ඇමතිවරුන් පවා යන්නේ ආණ්ඩුවේ මෝටර් රථවලින්. සමහරුන් වන්දනා ගමන් යන්නේත් ආණ්ඩුවේ රථවලින්. මා දන්නවා, සමහරුන් බෝබිට රෙදි දෙන්න යන්නේත් ආණ්ඩුවේ කාර් වලින්. කෙරෙන්නේත් පක්ෂපාතකම් අනුවයි.

ආණ්ඩුවේ නිවාස පාවිච්චි කරනවාය කියා පසුගිය ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන්ට චෝදනා කළත් අද අගමැතිතුමාගෙ පෞද්ගලික ලේකම් සිටින්නේත් ආණ්ඩුවේ නිවාසයකයි. කියන කොට එහෙමයි. අපේ සමාජ සේවා ගරු ඇමතිතුමා ඒ අය සුදුනන් හැටියට කපා කළා. නමුත් ක්‍රියාව කොහොමද?

භාෂාව ගැනත් සඳහන් කළා. එම නිසා ඒ ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී සිංහල භාෂාව මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන් පිළිගෙන සිංහල භාෂාවෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියන පරමාර්ථය ඇතුළු සිංහල නොදන්නා රජයේ සේවකයින් බලයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළා. ඒ තනතුරුවලට සිංහල භාෂාව දන්නා පුද්ගලයන් පත් කළා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව අපේ ආණ්ඩුවෙන් බලයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වූ පුද්ගලයන් ආපසු ගත්තා. එහෙම කළේ නැද්ද කියා මා ඒ අයගෙන් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න කරනවා. සිංහල භාෂාවට තැන දුන්නේ, සිංහල භාෂා පනත ක්‍රියාත්මක කළේ කොයි ආකාරයෙන්ද කියා විස්තර කර දෙන්න කාලය නොමැති වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා.

මගේ කථාව අවසාන කිරීමට පෙර අධ්‍යාපනය ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපනය ගැන ලොකුවට කෑ ගැසුවත් අද ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා කලාපයට දෙමව්පියන් දක්වා ඇති විරෝධය ගැන ආණ්ඩුව දන්නේ නැහැ. රටේ ආහාර වගාව දියුණු කරන්නටය කියා අපේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කුඹුරුවලට දමා ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපණ කර තිබෙනවා. උසස් පංක්තිවල ඉගෙන ගන්නා ළමයින් කියනවා, ඉස්කෝලේ ගියාම වල් නෙලන්න කුඹුරු වැඩ කරන්න යනවා හැරෙන්නට නියම අන්දමට ඉගෙනීමක් කරන්න කාලයක් නැත කියා. ඔය අන්දමට වැඩ කරගෙන ගියොත් අනාගත බාල පරම්පරාව මෝඩයන් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

එමණක් නොවෙයි, හැම කටයුත්තක්ම කෙරෙන්නේ පක්ෂපාතකම් අනුවයි. කෙරෙන්නේත් පක්ෂපාතකම් අනුවයි. විද්‍යාල ගැන සඳහන් කළා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නමුත් කනිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල ඇත්තේ කුලියාපිටිය ප්‍රදේශයේ මිස උග්‍ර ප්‍රදේශයේ නොවෙයි. උග්‍ර ප්‍රදේශයේ ආසන දහයක් තිබෙනවා. නමුත් එකම කනිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාලයක්වත් එහි නැහැ. ඇමති තුමාගෙ කොට්ඨාශයෙ නම් තිබෙනවා. මේ විධියේ පක්ෂපාතකම් අනුව ක්‍රියා කරමින්, මේ රටේ අධ්‍යාපනය මකබෑ වෙන අන්දමට කටයුතු කිරීම ගැන අපේ බලවත් කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන අතර, මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ ජනතාවගෙ වැදගත් ප්‍රශ්න විසඳන්න ක්‍රියා නොකර ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන්ම සුන් කර ඇති නිසා, කිසිම දෙයක් කර නැති නිසා, අපේ බලවත් අප්‍රසාදය ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

අ. හා. 6.53

එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා. (හේවාහට)
 (திரு. எம். ஏ. டனியல்—ஹேவாஹெற்ற)
 (Mr. M. A. Daniel—Hewaheta)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛන වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. අයවැය විවාදය ආරම්භ කරමින් විරුඪ පක්ෂයෙන් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රී වරයා, එය හිස් බම්බුවක් හැටියට සඳහන් කළා. හේවාහට ආසනයේදී ගහපු බම්බුව, එතැනින් අවසන් වී අවුරුදු දෙකක් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැරිව සිට, දැන් කොළොන්නාවෙන් ඇවිත් තිබෙන්නේ, කවදාහදි ඒ බම්බුවටත් තට්ටු වන බව තුම්පනේ බණ්ඩා මහත්මයාට අමතක වී බව මේ අවස්ථාවේ දී කියන්න කැමතියි. විරුඪ පක්ෂයේ තවත් මන්ත්‍රීවරයෙක්, පින්තල රත්තරන් හැටියට පෙන්වනවාය කියන හැඟීමක් අරගෙන මේ අයවැය විවාදයේදී කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මම ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා, විරුඪ පක්ෂයෙන් අයවැය ගැන කිසිම කථාවක් නොකිටිම ගැන; නමුත් ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් විවේචන ගණනාවක්ම ඇති කළා. ඒක හොඳ ගතියක්. එයින්, ගරු වත්තිනායක මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය මොන ආකාරයද

කියා මහජනතාවට පෙන්නුම් කළා. මෙයට පෙර අයවැය ලේඛන මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවලදී රටේ මහජනතාව එහෙමපිටින්ම කැල්මත්වී, මොනවා දෙයිදෝ, බඩු මිල ඉහල නගි විදෝ, මොන මොන දේවල් සිදු වෙයිදෝ කියන හැඟීමෙන් සිටි බව නමුත්තාත් සේට මතක ඇති. වත්තියේ නායක වත්තිනායක මුදල් ඇමතිතුමා සිය පළමු වැනි අයවැය ලේඛනය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී මේ රටේ ජනතාව කොයිතරම් ප්‍රසාදයට පත්වුණාද කියතොත්, එතුමා මේ රටේ නියම පාලකයෙක් යන හැඟීම මුළු රටේම ඇති වුණා. ඒ හැඟීම තහවුරු වන කරුණු රාශියක් එතුමාගේ මේ තුන් වැනි අයවැය ලේඛනයේත් ගැබ් වී තිබෙනවා. එහෙත් සම්භර පත්‍ර කල් තබා ප්‍රචාරය කළා, විස්කි ගණන් යනවාය කියා. අන්තිමේදී එය පුහු මතයක් වුණා. විස්කි පාවිච්චි කරන සම්භර ගරු මන්ත්‍රී වරුන් නම් ඒ ගැන බොහොම සන්තෝෂ වුණා. එහෙත් දුම් කොළ රාත්තල රු. 4.50 කින් වැඩි කළායැයි සිගරට් නොබොන මන්ත්‍රීවරුන් පවා මෙතැන ඇවිත් බොරුවට කෑ ගහුවා.

මේ රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීම සඳහා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් රුපියල් 78 කෝටි යක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ මුදල වැය කරන ආකාරය මුදල් ඇමතිතුමා හෝ අගමැතිතුමා හෝ තම පිළිතුරු කථාවේදී විස්තර කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අයවැය ලේඛනයේ සාරාංශ වශයෙන් දක්වා තිබෙන කරුණු විස්තර වශයෙන් සැකවණ කරන්නට තව සතියකින් දෙකකින් පමණ කාරක සභා අවස්ථාවේදී අපට අවකාශ ලැබෙනවා.

මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදී සම්භර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීවා, තවමත් අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයට මේ රට ආණ්ඩු කරන වාය කියා. අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය කියන්නේ මොකකටද? 1948 දී මේ රට අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගෙන් මිදුණාට පසු, අපේ රටට නිදහස ලැබුණාට පසු, එක්සත් ජාතික පක්ෂය අවුරුදු 9 ක් පමණ මේ රට පාලනය කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාලනය හොඳ නැතැයි සිතූ ජනතාව මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[බැනියෙල් මයා.]

රටේ පාලන බලය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පැවරුවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ඒ අධිරාජ්‍යවාදී නීති වෙනස් නොකර, යම් තම් සුළු සුළු වෙනස් කිරීම් පමණක් කර, අවුරුදු 9 ක් මේ රට පාලනය කළා. ඒ අය මහජනයාට අවබෝධ කරවන්නට උත්සාහ කළා, “අධිරාජ්‍යවාදී නීති අප විසින් වෙනස් කරනු ලැබුවාය” කියා. එහෙත් අදත් ඒ අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයම ගෙන යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී නීති ඊති වෙනස් කර, මේ රටට පාලනය ආණ්ඩු ක්‍රමයක් සකස් කරන්නට මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන අවස්ථාවල විරුද්ධ පාර්ශ්වය එය කඩා කප්පල් කර දමනවා. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමය වෙනස් කිරීම සඳහා ආණ්ඩුව ගෙනෙන යෝජනා විරුද්ධ පාර්ශ්වයන් අනුමත කරනවා නම්, ඒ සඳහා විරුද්ධ පාර්ශ්වයන් සහයෝගය දෙනවා නම්, මේ ප්‍රශ්නය ලෙහෙසියෙන්ම නිරාකරණය කර ගන්නට පුළුවන් කම ලැබෙනවා.

පසුගිය මහා යුද්ධයේදී ජපන් රටත් ජර්මනියත් එහෙමපිටින්ම වාගේ නැති වුණා. එහෙත් ඒ රටවල් දියුණු කිරීමට, පිරිවැටිලි දෙන්නට තිබුණු ණය ගෙවා දැමීමට, ක්‍රමානුකූලව සංවර්ධනය කරා රට ඉදිරියට ගෙන යාමට, ඒ රටවල ආණ්ඩු පක්ෂයන් සමඟ විරුද්ධ පාර්ශ්වයන් අත්වැල් බැඳගෙන එකට වැඩ කළා. ඒ රටවල පාලකයන් රටේ වෘත්තීය සමිති නියෝජකයන් කැඳවා කීවේ මොකක්ද? “මේ රට දැන් දුකින් දුකට පත් වී තිබෙනවා, ඒ නිසා මේ රට නැවතත් ගොඩනගා ගැනීමට අප සියලු දෙනාම එක් විය යුතුයි”, කියායි ඔවුන් කීවේ. ඒ හැඟීමෙන් යුතුව සියලු දෙනාම එක් වී වැඩ කිරීම නිසා අද ජපන් රට මේ තරම් දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙන බව අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පෙනෙන්නේ නැද්ද? සියලු දෙනාම එක් වී රට දියුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගිය නිසා අද ජර්මනිය විශාල දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පෙනෙන්නේ නැද්ද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ දැනට සිටින උදවිය රට පාලනය කළ කාලයේ විදේශවල කළ සංචාරවලදී මේවා දැක්කේ නැද්ද? මේ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට වැටී තිබෙන මෙවැනි අවස්ථා

වක, ආණ්ඩු පක්ෂයන් සමඟ එක් වී රට දියුණු කිරීම සඳහා වැඩ කිරීම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ යුතුකමක් නේද?

එහෙත් අද විරුද්ධ පාර්ශ්වය කරන්නේ කුමක්ද? ඔවුන් අද අහිංසක මහ ජනයා මුළු කරනවා. රජයේ සේවකයන් මුළු කර, ඔවුන් නොමග යවා වැඩ වර්ජන ඇති කරන්නට යන්නේ මේ රටට මොනවා කරන්නටද? ඔවුන් එසේ කට යුතු කරන්නේ මේ රට දියුණුව කරා ගෙන යාමට නොවෙයි. මේ රටේ මාක්ස්වාදී පාලනයක් ගෙන යාමට ඔවුන් පුලපුලා බලා සිටිනවා. මේ ගැන අප මොහොතක් කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු සමුපකාරය ගැන කතා කරනවා මට ඇසුණා. සමුපකාරය අද නැත්නම් නැතිවී තිබෙනවාය කියා ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමුපකාරය සහෝසට පරිවර්තනය කළ හැටින් එමගින් මේ රටේ දියුණුව යම් අයතන එහෙම පිටින්ම නැති කළ හැටින් සහෝස හා ලංගමය වැනි අයතන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රචාරක අංශ කර ගත් හැටින් තමුන් නාත්සේලා කවුරුත් දන්නවා. පසුගිය අවුරුදු නවයක කාල සීමාව ගැන බලන විට රටේ දියුණුවට නොවෙයි රටේ තම නායකත්වය තහවුරු කර ගැනීමටම ඒ අය කටයුතු කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට අප මහත්සි ගන්නවා. එය තරමක් දුෂ්කර වී තිබෙනවා. අපට ඒ පරිවර්තනය කරන්නට සෑහෙන කාලයක් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. ඊට හේතුව පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් නොයෙක් නොයෙක් ස්ථානවලට පත් කර සිටින ඇතැම් උදවියගේ අදහස් වෙනස් කරවීම බොහොම අමාරුවීමයි. රජයේ නිලධාරීන්ටත් ඒවාගේම නොයෙක් නොයෙක් සංස්ථා හා අයතන වල සේවකයන්ටත් කරුණාවෙන් කරුණු අවබෝධ කර දෙන්නට සිද්ධවී තිබෙනවා. තමුන් නාත්සේලා සේවය කරන්නේ පැය අට නම් කරුණා කර ඒ පැය අට තුළ හරියට සේවය කරන්න, එහෙම කළොත් තමයි අපට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට අවස්ථාව ලැබෙන්නේ ආදී වශයෙන් කරුණාවෙන් කරුණු අවබෝධ කරවන්නට අපට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය පිළියෙළ කර තිබෙන්නේ රට එහෙම පිටින්ම කාබාසිතියා වන පිළිවෙලටය කියා බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) කියන්නට යෙදුණා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන්ම පෙන්වන්නේ කරුණු දෙකක් පමණක් කියා එතුමා කීවා. එක කරුණක් ගොවි හමුදාවක් ඇති කර රට ස්වයං පෝෂිත කිරීමලු. මුදල් ඇමතිතුමා පෙන්වා දී තිබෙන කරුණු ගැන අපට කාරක සභා අවස්ථාවේදී කරුණු අවබෝධ කර දෙන්නට පුළුවන් වෙනවා. මා මේ අවස්ථාවේදී දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා බලාපොරොත්තු වන්නේ ඉතාම කෙටියෙන් කථා කරන්නටයි. 1967-68 අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ ආණ්ඩුව රුපියල් 300 ට අඩු පඩි ලබන සේවකයන්ටත් විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන්ටත් අතුරු දීමනාවක් ගෙවීම සඳහා රුපියල් 6 කෝටියක් වියදම් කරනවා. රුපියල් 20, 10 හා 5 බැගින් ඒ අතුරු දීමනාව ගෙවනවා. මේ අතුරු දීමනාව ලබන රජයේ හා පළාත් පාලන සේවාවේ නිලධාරීන්ගෙන් නියම සේවයක් ලබා ගන්නවා නම්, එම නිලධාරීන් නියම සේවයක් කරනවා නම් අද මේ රටේ තිබෙන මේ අමාරුකම් සම්පූර්ණයෙන්ම මගහරවා ගන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවාය කියා මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. රජයේ හා පළාත් පාලන සේවාවේ නිලධාරීන් දිනකට පැය අටක් සේවය කළ යුතුයි. මේ පැය අට තුළදී ඔවුන්ගෙන් අවංක සේවයක් ලබා ගැනීමට නම් ඔවුන්ට කරුණු අවබෝධ කරවිය යුතුයි. ඒ සඳහා විශේෂ නියෝග මාලාවක් පිළියෙළ කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. අඩු වශයෙන් මේ සේවකයින් නියමිත පැය අට තුළ දී අවංක සේවයක් කළහොත් බොහෝ දුරට මේ අමාරුකම් මගහරවාගෙන අපේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ගොවි හට හමුදාවක් පිහිටුවා තිබෙන බව තමුත්තාත් සේලා දන්නවා. ඒක සමහර ගරු මන්ත්‍රීන් හඳුන්වන්නේ බට ගොසි හමුදාව යන නමිනුයි. එහෙත් ඒ ගොවි හමුදාව මගින් ක්‍රමානුකූලව අද මේ රටේ කරගෙන යන වැඩ ගැන මොහොතක් කල්පනා කර බලන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රටේ බෝක්කු පාළුවන් හැටියට, අම්බලන් පාළු

වන් හැටියට, ගම්බද හා නගරබද ප්‍රදේශ වල කඩාකප්පල්කාරීන් හැටියට හිටපු අපේ රැකිරක්ෂා නැති තරුණයින්ගෙන් රටට යම් සේවයක් ලැබෙන අන්දමට වැඩක් කරගෙන යන විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මොකක්ද කියන්නේ? ඒ ගොවි හමුදාවට තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ එක් සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළ, එක් සත් ජාතික පක්ෂයට ලැදි තරුණයින්ය කියා මේ තුන් හවුල්කාරයින් කියනවා. එහෙත් අපක්ෂපාතව, සුදුසුකම් උඩ මේ ගොවි හමුදාවට අප තරුණයින් බදවා ගෙන තිබෙන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. තමුත්තාත් සේලාට ඕනෑම අවස්ථාවක නිලධාරි මහත්වරුන්ගෙන් මේ තරුණයින්ගේ ඉල්ලුම් පත්‍ර ගෙන්වා ඒවා පරීක්ෂා කර බලා මා මේ කරන ප්‍රකාශයෙහි සත්‍යභාවය අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවනි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා හාල් සේරුව කපා දැමීම ගැන කථා කරමින්, ලමයින් බඩගින්නේ සිටිනවාය ආදී වශයෙන් කියා සිටියත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනය පාර්ලිමේන්තු වට ගෙනෙන විට උම්බලකඩ, අල, ලුනු, මිරිස්, බතල ආදී දේවල් ගෙනාවේ නැහැ. එතුමා අයවැය ලේඛනය මගින් ඉදිරිපත් කළේ 1967-68 මුදල් වර්ෂය තුළ ලංකාණ්ඩුවේ අය වශයෙන් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණය මෙසේය, වැය වශයෙන් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණය මෙසේය, ආදී කරුණුයි. ඒ අනුව මේ රටේ පාලන යන්ත්‍රය ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ ආකාරයටය යන්නයි එතුමා සඳහන් කළේ. සමහරවිට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා බලාපොරොත්තු වෙන්න ඇති, තවත් හාල් සේරුවක් කපා විය කියා. එසේත් නොවෙයි නම් උම්බලකඩ, මිරිස්, අල, ලුනු, ආදිය ගැනවත් යමක් කරාවිය කියාත් සිතන්නට ඇති. අද මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන තරමට එයින් ප්‍රතිඵල ලැබී නැත්නම් තව ටිකක් කල් ගත වන විට යථා කාලයේ ඒවා ලැබෙනවා ඇති. ඒ සියලුම දේවල් සපයා දීමටයි ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒ සඳහා නොයෙක් කටයුතු කරන්නට තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඔ.නියෝජිත ම.ය.]

අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී සඳහන් කළා, වගා කිරීම සඳහා අක්කර 57,000 ක් දී තිබෙන බව. යම් කෙනෙකුට මුදල් තිබෙනවා නම්, ඒ මුදල් යොදා මහ පොළොවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නටත් පුළුවන් නම්, වුවමනා තරම් ඉඩම් ඒ සඳහා යොදා ගැනීමට දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් රජය මගින් ඇති කර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය අනුවයි එසේ කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව ඉඩම් දිගෙන යනවා. 1948 සම්ප්‍රදාය අනුව ඉඩම් දීමේ පනත අනුව ඉඩම් දීමේදී එක්කෙනාට අක්කර භාගය, අක්කරය, ආදී වශයෙන් බෙදා දීමේ සිරිතක් රටේ තිබුණු බව සැබැවක්. ඒ වගේම මධ්‍යම පන්තියේ උදවියට අක්කර දහය, දොළහ, ආදී වශයෙන් බෙදා දෙන ලද බවත් සැබැවක්. එහෙත් වගා කිරීමට කැමති උදවියට එසේ කරන්නට පුළුවන් කමක් තිබෙනවා නම්, ඕනෑ තරම් දෙන්නට ඉඩම් මේ රටේ තිබෙනවා. ඒවා දීමටයි රජය සූදානම් වන්නේ. විශාල කැලෑ බිම් ඒ අන්දමට තබාගෙන, මේවා රජ කාලේ ඉඩමිය, ඒ නිසා ඒවා ආරක්ෂා කරගෙන ඒ විධියටම තබාගත යුතුය, ආදී වශයෙන් කිය කියා, දැව දඩු ආදිය ලබා ගැනීමට ඒවා එසේම තබාගත යුතුය යනුවෙන් තර්ක කරනු මිස, ඒවායින් රටට ප්‍රයෝජනවත් වෙන්නේ වැඩ ගත යුතු බව ඇතැම් අය පිළිගන්නේ නැහැ. එහෙම කළොත් අපේ වුවමනාවන් පිරිමසා ගැනීම සඳහා ඉදිරි කාලයේදී දැනටමත් වඩා—සියයට එකසිය පණහ දක්වා වුවත්—යම් යම් අවශ්‍ය දේවල් නොගෙන්වා ඉන්නට බැරි විය හැකියි.

ගිය අවුරුද්දේදී බෙදා දෙන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය ගැන මොහොතක් කල්පනා කර බලන විට අපට සන්තෝෂ වෙන්නට පුළුවන් වෙනවා. 1970 වන විට මේ රටට අවශ්‍ය තරම් හාල් මේ රටේම නිපදවා වැඩි හරිය පිටරටවලට පවා පටවා යවන්නට තරම් තත්ත්වයක් අපට ඇති වේය යනු අපේ ඒකාන්ත විශ්වාසයයි.

සමහර ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා සුද්දන්ට ඉඩම් බෙදා දුන්නාය කියමින් අපේ ආණ්ඩුව විවේචනයට ලක් කිරීම සාධාරණ

නැහැ. ඕනෑම යකෙකුට වුණත් අපේ ඉඩම් දී ඒවායින්—මහ පොළොවෙන්—නියම ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට පුළුවන් නම් එම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට වැඩ කරන එකයි අපේ යුතුකම. කැලෑ ඉඩම්වලින් අක්කර 57,000 ක් දුන්නාම ඒවාට යන්නට පහසු කම් නැතැයි කියායි. වාහන යාමේ පහසුකම් නැතැයි කියායි. ජීප් එකකින්වත් යන්නට බැරිය කියායි. කැලෑවලින් ගමන් කරන්නට බැරි බව කියා සිටිවි. ටරැක්ටර් යෙදීමෙන් ගස් එහා මෙහා කර අස් කර පස සකස් කර ගන්නට හැකියාව තිබෙනවා. ජීප් ආදී වාහන එපාය කියන්නට බැහැ. ඒවා ගෙන්වාගෙන තිබෙන්නේ ඒ සඳහායි. සමහර උදවිය ඒවායින් අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්න බව මාත් පිළිගන්නවා. පාර්ලිමේන්තු මන්දිරය ඉස්සරහ දැනුත් ජීප් රථ නතර කර තිබෙනවා දකින්නට පුළුවනි. ඒවා කාගේද? කවිද ඒවා මේ ස්ථානයට ගෙනා අය? ඒවා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදවියගේයි. අපේ ඒවා නොවෙයි. නවත්වා තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ජීප්. ඒ අය අපට මේ තරම් ඉඩම් තිබෙනවාය, අප මේ තරම් වගා කර තිබෙනවාය කියා දෙපාර්තමේන්තුවට වංචා කර, බොරු වාර්තා සපයා ඒ ජීප් ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ අය පසුගිය අතුරු මැතිවරණ කීපයකටම වැඩ කෙළේ ඒ ජීප්වලින් බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. එහෙම කරලත්, ටරැක්ටර් ගෙන්වනවාය; ජීප් රථ ගෙන්වනවාය, ඒ අයගේ ඕනෑ එපාකම් වලට ඒවා පාවිච්චි කරනවාය, ස්කෝල වලට ලමයින් ගෙන යාම පිණිස ඒවා පාවිච්චි කරනවාය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයට චෝදනා කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඔය විධියට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් ඒ අය බලාපොරොත්තු වන්නේ මොනවාද? මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන අය වැය ලේඛනය මගින් විදේශ විනිමය විශාල ප්‍රමාණයක් නාස්ති වෙනවාය යන හැඟීමක් මහජනයාට දෙන්නට ඒ අය මහන්සි ගන්නවා. විදේශ විනිමය එකතු කර ගැනීමට මුදල් ඇමතිතුමා දරණ ප්‍රයත්නය ගැන මා වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටින එතුමා ඒ කැබිනට් මණ්ඩලයේ තීරණය අනුව මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

රටට අවශ්‍යයෙන්ම ගෙන්විය යුතු දේ ගෙන්වීමටත්, වෙනත් දේ ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම නැවැත්වීමටත් සැලැස්මක් සකස් කර තිබෙනවා.

පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී පිටරටින් මෙරටට බඩු ගෙන්වීමටත්, මෙරටින් බඩු පිටරට යැවීමටත් ගිවිසුම් අත්සන් කරවා ගත් අයට පන්දම් ඇල්ලු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් අද බොහොම අමාරුවෙන් සිටිනවා, ඒ අයට එදා ලැබුණු කොමිස් මුදල අද ඒ අයගේ සාක්කුවලට එන්නේ නැති නිසා. ඒ නිසා අද මෙතැනට ඇවිත් අපට අර බඩුව ගෙනෙන්නේ නැහැ, මේ බඩුව ගෙනෙන්නේ නැහැ කියමින් කැගහනවා. පිටරටින් බඩු ගෙන ඒමට සහ මෙරටින් බඩු පිටරට පැටවීමට බලපත්‍ර ලබා ගෙන සිටින අයට අද ටිකක් අමාරුයි. බඩු ගෙනාවෙන් පමණයි, ඒ අයගේ සාක්කුව ටිකක් පිරෙන්නේ. අද ඒ අයගේ සාක්කු පිරෙන්නේ නැති නිසා හිතේ අමාරුවෙන් කියනවා, මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය පුස්සක්කිය කියා; මුදල් ඇමති තුමාගේ අයවැය ලේඛනය හිස් බම්බු වක්කිය කියා. ඒ අන්දමට මුදල් ඇමතිතුමා මහජන අප්‍රසාදයට භාජන කිරීමට අද ඔවුන් නොයෙක් විධියේ විවේචන කරනවා. 1967-68 වර්ෂයේදී මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල අනුව 1968-69 වර්ෂයේදී එතුමන්ලාට කියන්නට දෙයක් නැති වන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ තුන් හවුලේ මන්ත්‍රීවරුන් හැර ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් නැර සිටින අනික් හැම දෙනෙක්ම මේ අයවැය ලේඛනය ගැන සතුව ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රියයෙන් මතක් කරනවා. මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙන එකම හොඳක්වත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එකම මන්ත්‍රීවරයකුවත් පෙනී නැහැ. හැම පැත්තෙන්ම ඒ අයට පෙනී තිබෙන්නේ මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙන තරක පමණයි. මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙන හොඳ මොනවාද කියා එක වචනයක් කියන ලෙස මා ඒ අයගෙන් ඉල්ලා සිටීමට කැමතියි. අපට පෙනෙන්නේ මේ

අයවැය ලේඛනය රටට ඉතාමත්ම හොඳින් ගැලපෙන, රටේ දියුණුවට හේතු වන හොඳ එකක් බවයි. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පෙනෙන්නේ මේක කිසිම හරයක් නැති කිසිම හොඳ දෙයක් නැති අයවැය ලේඛනයක් බවයි.

ගරු යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

ඒ අයට රහදිව නැහැ.

බැනියෙල් මයා.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

රහදිව හංගලා නෙ, මුදල් ඇමතිතුමා වැඩ කරලා තියෙන්නේ. මේ අයට රහදිව තේරෙන්නේ ලබන අවුරුද්ද වන විටයි. දැන්ම තේරෙන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමති පටිටම් දැරූ අය අද පරාජය වී විරුද්ධ පක්ෂයට පැමිණ ඒ අයම කලින් ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන හා සමාන අයවැය ලේඛන අද විවේචනය කිරීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. කලින් ආණ්ඩුව පැත්තේ සිට, මහා මැතිවරණයකින් ලැබුණු ප්‍රතිඵල අනුව විරුද්ධ පැත්තට එන්නට සිදු වුණු ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට, අලුතෙන් පත් වුණු ආණ්ඩුව විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන අයවැය ලේඛනවල නොයෙකුත් වැරදි පේනවා. එක පැත්තක සිට අනෙක් පැත්තට ගිය පමණින් වැරදි පේනවා. මොනවා හෝ කියමින් මහජනයා මුළු කරන සමහරුන් නිසා වේදිකාවලට පවා නැග කරුණු පැහැදිලි කර දෙන්නට අපට සිදු වෙනවා. මේ වර ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ මේ මේ විධියේ ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන අයවැය ලේඛනයක් යයි වේදිකාවලට නැග මහජනයාට කියා දීමට පවා අපට සිදු වී තිබෙන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය මහජනයා මුළු කිරීමට වැඩ කරන නිසයි.

මේ වර ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ වට්ටෝරු අයවැය ලේඛනයක් යයි කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංග රාත්න මයා.) ප්‍රකාශ කළා. ඉස්සර නම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඔ.නියෝජ් මයා.]

වට්ටෝරු වෙදකම තිබුණා. එහෙත් ආයුර් වෙද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු වෙමින් යන මේ කාලයේ වට්ටෝරු ක්‍රමය අහෝසි වෙමින් පවතිනවා. අද රසායනික ක්‍රමයට සකස් කරන ලද බෙහෙත් දෙනවා මිස බෙහෙත් වට්ටෝරු දෙන්නේ නැහැ කෙසේ වෙතත්, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය වට්ටෝරුවක් හැරියට පෙනී තිබෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තම දක්ෂතා මනා ලෙස පෙන්වමින් මේ වර අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන බව කියන අතරම, අප වැනි පසුපස ආසන වල සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ට මෙම විවාදයට සහභාගි වීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින්ද, 1967-68 වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය හේතුකොට ගෙන මේ රට දියුණුවෙන් දියුණුවට පත් වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින්ද, මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 7.17

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(කි.රු. හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සැහෙන කාලයකට පසුව මෙම ගරු සභාවට පැමිණීමට මේ වර ඉදිරිපත් කර ඇති අයවැය ලේඛනය ගැන අදහස් සවලපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මගේ කථාව ආරම්භ කරන්නට මත්තෙන් එක්තරා කාරණයක් ගැන කියන්නට ඕනෑ. මේ රටේ සමහරුන් දිනපතාම බැරි වුණත් සතියකට හමාරකට වරක්, මාසයකට හමාරකට වරක්, මෙම ගරු සභාවේ ගැලරියට පැමිණ විවදාවලට කන් දෙන්නට උනන්දුවක් දක්වනවා. මේ වර මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයට සවන් දීම පිණිස පැමිණි උදවියට ලොකු කනගාටුවක් ඇති වුණාට සැකයක් නැහැ. “අහෝ! මෙවැනි වැදගත් විවාදයකදී තමන් විසින් පත්කර එවන ලද ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මෙම ගරු සභාවට පැමිණෙන්නට බැරි ඇයි? ඒ අයට මෙම විවාදයට සහභාගි වන්නට බැරි ඇයි? නගනු ලබන ප්‍රශ්නවලට නිසි පිළිතුරු දීම සඳහා

ඒ අය නොපැමිණෙන්නේ ඇයි, යනුවෙන් සිතෙන ඒ පිරිසට, තම නියෝජිතයන් කෙරෙහි සාධාරණ කෝපයක් ඇති වෙතැයිද මා කල්පනා කරනවා. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තඟන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු නොලැබෙන විට ගැලරියේ සිටින සමහර උදවියට, “ගැලරියේ සිට සභාවට පැන උත්තර දෙන්නට පුළුවන් නම්” යනුවෙන්ද සිතෙනවා ඇති. මා එසේ කියන්නේ නිසි විවාදයට නිසි තර්ක, නිසි ප්‍රශ්නයට නිසි පිළිතුරු සපයන්නේ නැති ව ගමේ ගොඩේ ගම්මැදිහැලිවලට පිළිතුරු දෙන්නාක් මෙන් මෙනත නගනු ලබන ප්‍රශ්නත් දෙනු ලබන පිළිතුරුත් දෙස බලන විට මට කණගාටුවක් ඇති වෙන නිසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ සිටින ඡන්දදායකයා ඉතාමත්ම දියුණු දෙශපාලනඥයෙක් බව මගේ අත්දැකීම් වලින් මට පෙනීගොස් තිබෙනවා. මේ රටේ පාලනය බාරගෙන සිටින ගරු මැති ඇමතිවරුන්ටත් වඩා දේශපාලනය පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් ඇති අය ගමේ ගොඩේ සිටින බව ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන තර්ක හා ඔවුන්ගේ විවේචන අනුව බලන විට මට පෙනී යනවා. ඡන්දදායකයා දැන් මෙන්න මේ විධියට හිතෙනවා ඇති. “හොඳයි අපට වැරදුණා. අවසරාව පැමිණියාම බලමු. උඹල මෙතැනට එව්වේ ඔය විධියේ ප්‍රකාශ කරන්න නොවෙයි, මේ රට දියුණු කිරීමටත් ඒ සඳහා සුදුසු මාර්ග සකස් කිරීමටත් මෙතැනට එව්වේ. එහෙත් අපේ මන්ත්‍රීවරුන් ආසනවලවත් නැහැ. බයේ පැනගිහින්” යනාදී වශයෙන් හිතනවා ඇති. ඒ සම්බන්ධව ඡන්දදායකයා තුළ සාධාරණ කෝපයක් ඇති වී තිබෙන බව කියන්නට පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛනය ගැන යමක් කියන්නට කලින් හේවාහැට මන්ත්‍රීතුමාට (ඔ.නියෝජ් මයා.) පිළිතුරක් දෙන්නට මා අදහස් කරනවා. පිළිතුරුවලට කාලය ගත කළොත් අයවැය ලේඛනය ගැන යමක් කියන්නට කාලය මදි වේ යයි මා හිතනවා. ඒ නිසා තමන් තාන්සේගේ සැලකිල්ල මා කෙරෙහි යොමු කර මට වැඩි වේලාවක් දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

හෝවාහාට මන්ත්‍රිතුමා කථාව ආරම්භ කරන විටම තුම්පනේ බණ්ඩාගේ නම ඉදිරිපත් කර කිසියම් ප්‍රකාශයක් කළා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතිකයෙකි කියා ගන්නා මේ රජයේ ජීවනාලිය රදා පවතින්නේ තුම්පනේ බණ්ඩාගේ වැදගත් ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිමාලාව උඩ බව මා නිර්භයව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. එය වැරදි නම් තුම්පනේ බණ්ඩාගේ සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තිය උඩ සකස් කළ මේ රටේ ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් නොකරන්නේ ඇයි කියා මා අහනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය වැරදි නම් මේ රජයට තිබෙන අනුගණනක් වූ ඡන්ද බලය උඩ ඒ ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කර ධනේශ්වර ක්‍රමයේ ආර්ථික සැලැස්මක් ඇති නොකරන්නේ ඇයි කියා මා අහනවා. කථා කරන්නට දෙයක් නැතිව තම ප්‍රති විරුද්ධවාදියාගේ වැරදි පෙන්වා ඒ අස්සෙන් ඉහළට යන්නට බලාපොරොත්තු වුවත් ඡන්දදායකයා ඒ අන්දමට අදහස් කරන්නේ නැහැ. අවසථාවක් ලැබුණු විට ඡන්දදායකයා නිසි පියවර ගන්නවා ඇති.

මගේ මිත්‍ර, ඉතා හිතවත් එමෙන්ම කුළුපග අපේ සමාජසේවා ඇමතිතුමා ප්‍රශ්නයක් නගමින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පරාජයට හේතු අපෙන් අසා එයට පිළිතුරු අපෙන් ලැබෙන්නට කලින් එතුමාම පිළිතුරත් දුන්නා. එතුමාගේ පිළිතුර වූයේ තුන් හවුල පිහිටුවීමේ විපාක වශයෙන් කලින් තිබුණු ඒ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පරාජය වුණාය කියන එකයි. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය පරාජය වීමට හේතුව ඒක නොවෙයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැර තුන් හවුලට සම්බන්ධ අතික් පක්ෂ දෙකින් ඉදිරිපත් කළ අපේක්ෂකයින් කී දෙනෙක් පරාජය වුණාද කියා බලන්න. ඒ පක්ෂ දෙකින් ඉදිරිපත් කළ සියළු දෙනාම වාගේ ජයග්‍රහණය කළා. තුන් හවුලට මහජනතාව විරුද්ධ නම් ඒ පක්ෂ දෙකිනුත් සැහෙන පිරිසක් පරාජයට පත් වන්නට ඕනෑ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය පරාජය වන්නට හේතුව මේ ගරු සභාවේ දී විග්‍රහ වුණේ නැත කියා මා හිතනවා. ඒ ආණ්ඩුව පරාජයවීමට හේතුව මෙකයි: මේ රටේ දේශපාලන පක්ෂ අනුගමනය කරන කොටස් දෙකක් සිටිනවා.

ප්‍රගතිශීලී හෝ වාමාංශික හෝ කොමියුනිස්ට් සමසමාජ හෝ ශ්‍රී ලංකා හෝ ආදී වශයෙන් ප්‍රගතිශීලී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන කොටසකුත්, අධිරාජ්‍යවාදී රදළ ධනේශ්වර ක්‍රමය අනුගමනය කරන තවත් කොටසකුත් වශයෙන් කොටස් දෙකක් සිටිනවා. මේ පක්ෂ දෙක අතර දේශපාලන අවබෝධයක් නැති මධ්‍යස්ථ පිරිසකුත් සිටිනවා. ඒ කොටසට දේශපාලන අවබෝධයකුත් නැහැ; ආර්ථික සංවර්ධන සැලැස්මක් පිළිබඳ අවබෝධයකුත් නැහැ; උසස් අධ්‍යාපනයකුත් නැහැ. ඒ කොටස එදිනෙදා රක්ෂාව කර මින් දුකසේ ජීවත් වන කොටසක්. ඒ උදවියගෙන් වැඩි දෙනා 1956 සිට 1960 දක්වා කාලය තුළ වාමාංශික ප්‍රගතිශීලී පක්ෂවලට සිය ඡන්දය පරිත්‍යාග කරන්නට යෙදුණා. ඔවුන් එසේ කළේ තමන්ගේ දියුණුවත් සැප පහසුවත් ආර්ථික ලාභයත් තහවුරු කර ගැනීමේ මූලික පරමාර්ථය ඇතුළත්. ඇතැම් විට ධනේශ්වර එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඡන්ද අපේක්ෂකයන්ගෙන් ලැබෙන ගණු දෙනු පවා සිය සාක්කුවට දමා ගනිමින් වාමාංශික පක්ෂවලට සිය ඡන්දය දුන්නා. එහෙත් ඒ උදවියට නියම දේශපාලන අවබෝධයක් ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන් එසේ ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමෙන් ඇති කරගෙන තිබුණු බලාපොරොත්තු එපරිද්දෙන්ම ඉටු වන පිළිවෙලක් දකින්නට ඔවුන්ට පුළුවන්කමක් ලැබුණේ නැහැ. එම නිසා ඔවුන් සැහෙන පමණකින් කලකිරීමකට පත්ව සිටියා. ඒ අතරම පස්සා පැත්තෙන් වැදුණු පිහියා පහරවල් නිසා හෝ වේවා වෙන දේවල් නිසා හෝ වේවා කෙසේ නමුත් ඊළඟ මැතිවරණය පැමිණුනා. එම ඡන්දය එත විට පස්සා පැත්තෙන් පැමිණි පිහියා පහරත් සමග පැත්තකට කඩාගෙන ගිය කොටසක්ද සිටියා. ඒ කොටස එසේ පැත්තකට කඩාගෙන යාමට හේතුව කුමක්දැයි පැහැදිලි කර දෙන්නට මා කැමතියි. ඊළඟ මැතිවරණයේ ප්‍රතිඵල වලට අනුව තුන් හවුල බලයට පත් වුණොත්, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇතැම් ඇමතිවරුන්ට තිබුණු බලතලවලින් වැඩි කොටසක් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයටත් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයටත් යන්නට පුළුවනි, එවිට අපේ බලය අඩු වෙනවා ඇති” කියන හැඟීම ඒ උදවියට තිබුණා. බල කැරකමින් පෙළුණු ඒ උදවිය එවැනි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සේම මන්ත්‍රී සිරිසේන මයා.]

පෙරළියක් ඇති වුවහොත් තම තමන්ගේ බලය තව දුරටත් තහවුරු කරගෙන සිටින්නට හැකි නොවේ යන සැකය පිට බියට පත්ව සිටියා. යම් හෙයකින් මෙම බලය ඒ උදවිය අතට ගියොත් අප විසින් කරන ලද දූෂණ සියල්ල එළිවීම හේතු කොටගෙන අපව මේ රටින් තුරන් කරන තත්ත්වයකට පවා පත් වේවිය කියන බිය ඔවුන් තුළ පැවතුනා. එම නිසා ආණ්ඩු බලය නැවත තමන්ටම තහවුරු කර ගැනීමට කරන ලද උත්සාහයක් වශයෙන් තමයි, ඒ උදවිය එවකට තිබුණු විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ගොස් මැතිවරණයකට මුහුණ දුන්නේ. එම මැතිවරණයේදී තෙල් කොම්පැනිකාරයන්ගේ ඉන්ජුවරන්ස් කොම්පැනිකාරයන්ගේ 1958 වන තුරු බස්සමාගම් හිමිව සිටි බස් මුදලාලීන් වරාය කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ගේ පාඨශාලා ඒකාධිකාරය පවත්වාගෙන ගිය පුද්ගලයන්ගේ ගම්මුලාදානිත්‍රත් යනාදී වශයෙන් නම් කළ හැකි, ආර්ථික තත්ත්වයෙන් තම බලය තහවුරු කර ගෙන සිටි හුඟ දෙනෙක්, එක් පැත්තක් ගෙන කටයුතු කරන්නට යෙදුණා. මේ රටේ බලය තහවුරු කර ගෙන සිටි විදේශීය ධනපතියන් හුඟ දෙනෙකුට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවේ ඉලංගරත්න මැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුව පහර වැදීගෙන ගියා. එසේ පහර වැදීගෙන යන විට යට කියන ලද උදවිය ඇතුළත්ව ඔවුන් සියලු දෙනාම එකා මෙත් නැගී සිට කටයුතු කරන්නට පටන් ගත්තා. එවැනි නොයෙකුත් කොටස් එකතු වී දේශපාලන අවබෝධයෙන් තොරව කටයුතු කරන උදවිය ඉදිරියෙහි පෙනී සිට කියා සිටියා, “උඹලා මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඡන්දය දුන්නා; ඒ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී ක්‍රමක්‍රමයෙන් බඩු මිල වැඩි වුණා; රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වුණා; රටේ ආර්ථික තත්ත්වය පිරිහුණා; උඹලාට යහපතක් වුණේ නැහැ; අපි ආණ්ඩු කළ කාලයේ මේ රටේ ඕනෑ තරම් දේ තිබුණා; ඕනෑ තරම් අල තිබුණා; ඕනෑ තරම් රෙදි පිළි තිබුණා; ඕනෑ තරම් මෝටර් රථ යනාදිය මිලයට ගතහැකිව තිබුණා; මේ පිටියට නොයෙකුත් සැප පහසුකම් තිබුණා; බඩු මිල පවා අඩු වුණා; අප බලය ඉල්ලන්නේ එම තත්ත්වය නැවත ඇති කර දෙන්නටයි” යනුවෙන්.

ජාත්‍යන්තර වශයෙන් දේශපාලන අවබෝධයක් තියෙනවා තමා තමන්ගේ පවුල්වල ආදායම් තත්ත්වයවත් මැන ගන්නට බැරි අර අන්දමේ ඇතැම් දෙනා ඒ අනුව සිතන්නට පටන් ගත්තා. “ඇත්ත තමයි මේ කථාව; හැමදාම මේ වැඩේ කරන්න බැහැ; මේ අයට ඡන්දය දී බලමු” කියා ඔවුන් එකතු වෙලා ඒ විදියට කටයුතු කළා. නමුත් ඒ අය දැන් “අනේ අපට වෙච්ච දේ” කියමින් පසුතැවිලි වෙනවා. බස් කොම්පැනිකාරයන්, තෙල් කොම්පැනිකාරයන්, පාඨශාලා අධිකාරය පවත්වාගෙන ගිය තැනැත්තන්, ගම්මුලාදානිත්‍රත් යනාදී වශයෙන් මා මුලින් සඳහන් කළ අය මෙම රජයට පක්ෂපාතී කම් දැක්වූ නමුත්, දැන් පසුතැවිලි වෙන බව පෙනෙනවා. බස් ව්‍යාපාරය ආපසු ලබා ගන්න බලාපොරොත්තුවෙන් සමහර අය උදව් කළා. පාඨශාලා ආපසු ලබා ගන්න බලාපොරොත්තුවෙන් සමහර අය උදව් කළා. ඉන්ජුවරන්ස් සමාගම් ආපසු ලබා ගන්න බලාපොරොත්තුවෙන් සමහර අය උදව් කළා. තෙල් කොම්පැනි ආපසු ලබා ගන්න බලාපොරොත්තුවෙන් සමහර අය උදව් කළා. දැන් බලන විට ඒවා කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය දැන් බලා සිටිනවා, අපි බැටේ දෙමුය කියමින්. ඒ විධියේ මතයක් මේ රටේ ඡන්දදායකයන් තුළ පවතින බවට රහසක් නැති බව තමුත්තාත් සේ ඉදිරියෙහි ප්‍රකාශ කරන්නට මා කැමතියි. එදා පරාජයට හේතුව ඔවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීමයි. හාමුදුරුවරුන් ආවා, කුඹුරු ටික ආරක්ෂා කර ගන්න; කුඹුරු පනත වෙනස් කර ගන්න. වෙන කිසි කරුණක් නිසා නොවෙයි, එවැනි නොයෙකුත් කාරණා උඩයි ආවේ.

අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මා ඉතා කෙටියෙන් කරුණු සඳහන් කරන්න මිලගට කල්පනා කරනවා. මේ රට ආර්ථික අතින් පහත වටෙනවාය කියන කිය මන අද ඊයේ පටන්ගත් කියමනක් නොවෙයි. රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා කාලයේදීත් ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභා කාලයේදීත් ඩොනෝමෝර් ආණ්ඩු කාලයේදීත් සෝල්බරි ආණ්ඩු කාලයේදීත් ඔය කථාව කිව්වා. මහජන එකසත් පෙරමුණ ආණ්ඩු කළ කාලයේදීත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තියෙද්දීත් කිව්වේ මේ මතයටමයි. අදත් ඒකම කියනවා.

විසර්ජන පතක් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එහෙම නම්, තව තවත් ඔය තත්ත්වය අමාරු වෙනවා මිස නගා සිටුවන්නට මේ විධියට නම් පුළුවන් වන්නේ නැහැ. අය වැය ලේඛන සකස් කරන්නේ මුදල් ඇමතිවරුන් නොවෙයි. දෙපාර්තමේන්තු වල නිලධාරීන්ට එය කරන්නේ. එහෙත් අය වැයක් සකස් කිරීම පිළිබඳව දක්ෂතාවක් මුදල් ඇමති වරයාටත් තිබිය යුතුයි. සිරිතක් වශයෙන් කෙරෙන්නේ දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් සකස් කර දෙන සැලැස්ම කැබිනට් මණ්ඩලයේ සාකච්ඡා කොට මේ සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමයි.

අය වැය හිඟයක් හැමදාමත් ඇති වෙනවා. වැඩි වන ජන ගහනයේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහාත් රජයේ නොයෙක් කාර්යාංශවලට වුවමනා කරන ලිපිකරුවන් ආදී නිලධාරීන් බඳවා ගැනීම වැනි කටයුතු සඳහාත් විශාල වියදමක් යන නිසා අය වැය හිඟකම් හැමදාමත් ඇති වෙනවා. මේ රටේ නිපදවෙන ද්‍රව්‍ය විකුණා ගන්නට බැරි වීම නිසා රටේ ආදායම පහළ යාමත් වියදම් වැඩි වීමත් නිසා මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. එසේ වූ විට අය වැය හිඟය පියවා ගැනීමට හිඟමතේ යාම අද ඊයේ සිට පමණක් කෙරෙන වැඩක් නොවෙයි. මේ රටේ දේශපාලන ඉතිහාසයේ හැමදාමත් එය කෙරුණා. ඒ ගැන මේ පැත්තට හෝ ඒ පැත්තට හෝ චෝදනා කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් අත්වන්නේ නැහැ. අප පමණක් නොව ආර්ථික තත්ත්වය හීන රටවල් කවදත් දියුණු රටවලින් ආධාර ලබා ගන්නවා. එහෙත් හැම දාමත් ඒ විධියට උදවු ලබා ගන්නට ගිය විට අපට සිදු වන්නේ හැම ප්‍රශ්නයකදීම ඒ රටවලට බැහැපත්වී යටත් වී අපේ කට වසාගෙන සිටීමටයි. කිසියම් ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නයකදී අපට අපගේ අදහස් කෙළින් ප්‍රකාශ කරන්නට බැරි වෙනවා. විදේශ ආධාර නැතිව රටක් ගෙනයන්නට නම් අප වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන්නට ඕනෑ. අප තුළ අවංක ජාත්‍යාලයක් ඇති වන්නට ඕනෑ.

අය වැය හිඟය පිරිමසා ගන්නට ජනතාව පිට බදු බර පැටවීම මුදල් ඇමතිවරයාගේ දක්ෂකමක් නොවෙයි. ජනතාව පිට බදු බර පටවන්නට පටවන්නට රටේ ආර්ථික තත්ත්වය බහිනවා. ඉදිරි වර්ෂයේ ආදායම් හා වියදම් ලැයිස්තුව සකස් කරන විට

හිඟ පිරිමසා ගන්නට ණය මුදල් ගැනීම ගමේ ගොඩේ පොඩි කඩයක සිල්ලර වෙළෙන්දකුගේවත් සිරිතක් නොවෙයි. ආදායම් උපදවිය හැකි ලාභ උපදවිය හැකි කර්මාන්තයක් හෝ වෙළෙඳාමක් හෝ ආරම්භ කිරීමට වුවමනා කරන අරමුදල වැඩි කර ගැනීමට නම් සමහරුන් ණය මුදල් ගන්නවා. ඒ ණය මුදල්, අදහස් කරන ලද ව්‍යාපාරවල යොදවා එයින් ලාභ උපදවා, ගත් ණය මුදල ගෙවන්නට කටයුතු කරනවා මිස හිඟ පිරිමසා ගන්නට නම් ගම්බද සිල්ලර වෙළෙන්දෙක්වත් ණය ගන්නේ නැහැ. අය වැය සකස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගමේ කඩෙක සිල්ලර වෙළෙන්දකුට තිබෙන තරම්වත් දක්ෂකමක් මේ රටේ සිටි එකම මුදල් ඇමති වරයාකුටවත් නොතිබුණු බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. රටේ නොයෙක් නොයෙක් අංශ පිළිබඳව කාරණාකාරණා දන්න අයට ආණ්ඩුවල ඇමතිකම් නොලැබීමයි මීට හේතුව.

රටක වෙළෙඳ ඇමති විය යුත්තේ වෙළෙඳාම ගත අවබෝධයක් ඇති කෙනකු මිස නිකම්ම මහේශාකාස පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. පේවිමන්ට් එකේ කඩල විකුණා බුලත් විට සුරැට්ටු සිගරට් විකුණා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දියුණු වේගෙන ගොස් උසස් තත්ත්වයකට පැමිණ වෙළෙඳාම ගැන ලැබූ අත්දැකීම් ඇති කෙනකුටයි වෙළෙඳ ඇමති කම දෙන්නට ඕනෑ. ඒවාගේම රටක සෞඛ්‍ය ඇමති වන්නට ඕනෑ, මූලදී බොහොම දුකසේ වෙදකමෙහි යෙදී රෝගීන් ගැනත් බේත්හේත් ගැනත් හොඳ දැනීමක් අවබෝධයක් ලබා ක්‍රමයෙන් ජනප්‍රිය වී ගිය කෙනකුයි. සෞඛ්‍ය අංශය සම්බන්ධයෙන් සැහෙන සැලැස්මක් වත් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ එවැනි කෙනකුට පමණයි. රටක කෘෂිකම් ඇමති විය යුත්තේ ගොවිතැන හොඳට දන්න කෙනෙක්. මේ රටේ මෙනෙක් කෘෂිකර්ම ඇමතිකම් කළ එක්කෙනකුටවත් උදාල්ලක් අල්ලා නියරක් හහින්නවත් ලියද්දක් කොටන්නවත් නියරක් බඳින්නවත් බැහැ. දැකන්න හරියට අල්ලා ගොයම් මිටක් කපන්නට බැහැ. කොළ පාගන තැනකට ගිහින් දැනී ගොයියාව අල්ලා පිදුරු අහුරක් ඉවත් කරන්නට බැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සෝමවන්ද සිරිසේන මයා.]

බැහැරිකාන් එකතු කරන්නට බැහැ. කෘෂිකම් නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය මොකක්ද? ඒත් ඒ වාගේමයි. ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා ගොවීන්ට උපදෙස් දෙන්නට යන මේ නිලධාරීන් කුඹුරට බහින්නේ දනහිස දක්වා සපත්තුවක් දාගෙන. ඔවුන් කවදාවත් උදල්ලක් අල්ලා නැහැ. පොතෙන් ලබාගත් අධ්‍යාපනයෙන් කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කුඩා කාලයේ සිට ගොවිතැන වෙනුවෙන් වෙහෙසි වූ කළ පුද්ගලයන්ටයි කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට පුළුවන්කම නිබෙන් නෙ. ඒ විධියේ පුද්ගලයෙක් කෘෂිකර්ම ඇමති භාවයට පත් වුණු දාටයි, මේ රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු වෙන්නෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රුපියල් දහය සහ රුපියල් විස්ස බැගින් සමහරුන්ගේ පඩි වැඩි කර තිබෙනවා. මේ පඩි වැඩි කිරීමක් නොවෙයි; මිනිසුන් රැවටීමක්. මම ඒක ඔප්පු කරනවා. “ඔප්පු කරන්න; ඔප්පු කරන්න” කියා සමාජ සේවා ඇමතිතුමා කියනවානෙ. මම ඔප්පු කරනවා. සිගරට් එකෙන්, වෙනත් බඩු මුට්ටු වලත් මිළ මේ අයවැය ලේඛනය මගින් වැඩි කිරීමෙන් මේ මුදලින් කියක් ආපසු ගත්තද? මේ විධියට රට රවටන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

හාල් නිකම් දෙනවා කිව්වා. ඔව්, ඇත්ත. තමුන්නාන්සේලා හාල් සේරුවකට සහ 60 ක් අය කරනවා. නිකම් දෙන්නෙ නැහැ. මේක ඔප්පු කරන්නට මට පුළුවන්. කුපන් වලට පිටස්තරව හාල් සේරුවක් 1.20 යි. එක සේරුවක් නිකම් ලබෙනවා. අනික ගන්නට 1.20 ක් වියදම් වෙනවා. එතකොට සේරුවක් සහ 60 ක් වුණේ නැද්ද කියා මම අහනවා, සමාජ සේවා ඇමතිතුමා ගෙන්. උත්තර දෙන්න. හාල් සේරුවක් සහ 60 ක් වුනේ නැද්ද? උත්තර නැහැ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
අපි දෙන්නෙ නිකම්.

සෝමවන්ද සිරිසේන මයා.
(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன)
(Mr. Hemachandra Sirisena)

නිකම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. තමුන්නාන්සේලා හාල් සේරුව සහ 60 ක් කෙරුව. හාල් සේරුව අඩු කරලා කලින් වතාවේ වගේ බිහි අමාරුව හැදෙයි, දොට්ට යන්ට වෙයි කියලා හදිසි නීතිය දැමීම. මේ ගණන් මිනුම්, සංඛ්‍යා ලේඛන වශයෙන් හදා ඉදිරිපත් කරන්නෙ මන්ත්‍රීවරුන් නොවෙයි; ගම්බද ගොවි කම්කරු ජනතාවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ ආකාරයට දේශපාලනය කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මට දැන් වයස අවුරුදු 54ක් විතර වෙන්නට ආවා, මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මොන විධියට ක්‍රියාත්මක කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක්ද කියන එක තවම මට තේරුම් ගන්නට බැරි වුණා. මම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සොයා ගත්ත. ඒ මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොවෙයි. ලෝකයේ රටවල් 17 ක සංචාරය කිරීමෙන් නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මම සොයා ගත්ත. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොවෙයි මෙහෙ ක්‍රියාත්මක කරන්නෙ. මෙහෙ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන මම කියලා දෙන්නම්. ටිකක් හොඳින් අහගෙන ඉන්න. තමන්ගේ පක්ෂය බලයට පත් කරන්නට විශාල ධනස්කන්ධයක් වූය කළ පුද්ගලයන්ට උදව් කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් තමයි, මෙහෙ තිබෙන්නෙ. තමන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් පත් කරන්නට ජන්දය දුන් ආධාරකාරයින්ට උදව් කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් තමයි, මේ රටේ තිබෙන්නෙ. මේ එක පක්ෂයකට පමණක් සීමා කරලා කරන කථාවක් නොවෙයි.

ඒ වගේම තවත් බොහොම භයානක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයකුත් මේ රටේ තිබෙනවා. ඒක ලෝකයේ වෙනත් කිසිම රටක නැති අන්දමේ එකක්. සමාජ සේවා ඇමතිතුමා හොඳින් ඇහුම්කන් දෙන්න මම ඒක කියලා ඔප්පු කරන්නම්. ලෝකයේ ඕනෑම රටකින් ඕනෑම ජාතිකයෙක් මේ රටට ආවාම ඔහුට මේ රටේ පැලපදියම් වීමට, ඇබ්බැහිවීමට ඉඩ දීමත් මේ රටේ තිබෙන එක්තරා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක්. ඔහු මොන ආගමිකයකු වුණත් මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අහුව ඔහුට බොද්ධ කාන්තාවක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සමග විවාහ වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඔහුගේ ආගම, ඔහුගේ භාෂාව මේ රටේ ප්‍රචාරය කරන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒකද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් අනාගත යේදී අපේ බාල පරම්පරාවට කොතරම් හානි ඇති වෙනවාද? එබඳු පුද්ගලයින් මේ රටට ඇතිවීම මේ රටේ වෙළඳ ව්‍යාපාරත්, මේ රටේ කර්මාන්ත ව්‍යාපාරත් අල්ලාගෙන ඒවා තහවුරු කරගෙන මේ රටේ පරම්පරාව ඔවුන්ගේ දාසයන් වශයෙන් පාවිච්චි කරනවා. මේක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයද? මේ විධියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයකට ඉඩ දෙන රටවල් ලෝකයේ තවත් තිබෙනවාද? මෙබඳු පුද්ගලයින් මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට තහවුරු කර ගත් වෙළඳ ව්‍යාපාරවලින් උපයා ගන්න විශාල ධනස්කන්ධය අතියම් මාර්ගවලින් ඔවුන්ගේ රටවලට යවනවා. ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයද කියා මා අහනවා. ඒ අන්දමට මේ රට අන්ත පරිහාණියකට පත් කරනවා මදිවට තවත් පරම්පරාවකුත් මේ රටේ බෝ කරනවා. ඒ පරම්පරාව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වුණාම දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පවා ඉල්ලනවා. අපේ වර්ගයා වෙනුවෙන්, අපේ කණ්ඩායම වෙනුවෙන් අඩු ගණනේ පත් කරන ලද මන්ත්‍රීවරයකුවත් ඕනෑ යයි ඉල්ලනවා. මේ රටේ තිබෙන්නේ ඒ විධියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක්.

එපමණක් නොවෙයි, මේ රට ආර්ථික අතින් පරිහාණියට පත් වී බංකොලොත් ලැබූ විට ඔවුන් අහස් යානයෙන් ඔවුන්ගේ රටට ගොස් පැලපදියම් වෙනවා; අප අමාරුවේ වැටෙනවා. ඒ විධියට ඉඩ දීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයද? එපමණක්ද? යම් යම් විදේශීන් මේ රටට පැමිණ මේ රටේ වෙළෙඳ ව්‍යාපාර හා කර්මාන්ත සියල්ලක්ම අල්ලාගෙන මේ රටේ ධනය සූරා ගන්නවා පමණක් නොව, ඔවුන් මේ රටේ මැරුණ අවස්ථාවලදීවත් ඔවුන්ගේ මළකඳන් මෙහි වළලන්නේ නැහැ; ඒ මළකඳන් අහස් යානාවෙන් ඒ ඒ රට රටවලට ගෙනගොස් වැළලීමයි කරන්නේ. අන්න ඒ විධියේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් මේ රටේ තිබෙන්නේ.

ඔය විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙනතුරු ආමන්ත්‍රයකට හොඳ සැලැස්මක් ඇති

කිරීමටවත් මුදල් ආමන්ත්‍රයකට හොඳ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමටවත් ප්‍රචවත්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද තිබෙන ඒ තත්ත්වය මග හැරෙන්නට අවස්ථාවක් පැමිණෙන තුරු මේ රටේ කිසිම දේශපාලනඥයකුට මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට ප්‍රචවත්කමක් නැහැ. අන්ත වශයෙන්ම බොරු කරන ආණ්ඩු ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබෙන්නේ. මොනම පක්ෂයක්වත් තවම හරි හැටි ආණ්ඩු කිරීමක් කෙළේ නැහැ. සියලු දෙනාම මහජනයා රවටා මේ ස්ථානයට පැමිණ කථාවක් පවත්වා නම ප්‍රසිද්ධ කරවා ගැනීමට උත්සාහ කරනවා. ඒ කථාවෙන් තමන්ගේ පහත් හැඟීම් කොයි තරම් දුරට පැහැදිලි වුණත්, අද මහජනතාව පුරුදු වී සිටින්නේත් ඒ තත්ත්වයටමයි. එවැනි රටකයි අද අප ජීවත් වන්නේ. අනාගතය ගැන කල්පනා කර බලන විට ඉතාම භයානක තත්ත්වයක් පෙනෙන්නට තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී මේ රටේ දැනට තිබෙන මේ ඊනියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේ රටට ගැළපෙන පරිදි සකස් කර මේ රටේ පුරවැසියන් වූ දෙමළ හෝ මුස්ලිම් හෝ සෑම දෙනෙකුටම එවැනි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් තහවුරු කරන තුරු මේ රට දියුණු දියුණු කරන්න බැරි බව ප්‍රකාශ කරමින් එබඳු පියවරක් ගන්නා හැටියට සියලුම දේශපාලන නායකයින්ට අවවාද කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 7.42

රාසමානික් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Mr. Deputy Chairman, after listening to a learned discourse on the principles of democracy by the hon. First Member for Akurana (Mr. Hemachandra Sirisena) I am beginning to wonder whether we are really having a democratic system of government in our own country.

The opinion has been expressed from time to time by leading politicians and also by no less a person than the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike that the democratic system of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාජ්‍යමානික්‍ය මයා.]

government we are following, namely, the party system of government, is unsuited for our country. In fact, he even advocated that we should go back to the committee system of government which, in his opinion, was more suitable.

Following the same tradition and belief the hon. First Member for Akurana thought it fit to make his comments on the existing system of democratic government and democratic institutions that is functioning in this country. He spoke on how unsuited the party system is to the genius of the people of this country.

As a matter of fact, Sir, to a certain extent I do agree with him that the party system of government has not proved very satisfactory in the conditions obtaining in our own country. Now, the British system of government and their democratic process were evolved over centuries. They grew spontaneously, and were built upon tradition so that the true spirit of democracy prevails in that country. But where we have adapted that system *ad hoc* to the conditions obtaining in our country, we find that there is a great disparity between the true democracy as practised in the western world and the adopted democracy as practised in the eastern world.

This is the situation in Ceylon as well as in certain other countries in the east. Perhaps, quite a large number of countries in the east which have adopted the democratic system of government have found that it does not lend itself to solving the numerous problems that arise in those countries to the satisfaction of the people.

When the spirit of democracy is not followed in the administration under the so-called democratic processes, when democracy merely starts functioning not only by a count of heads but also by the power that can be exerted by dominant and powerful groups, then democracy really fails.

The hon. Member for Akurana was not far wrong when he said that the democratic process in this country has not been operating well. Since we gained independence we have had almost 20 years of government in this country. For the first ten years from 1947 the U. N. P. was ruling this country. During the second ten years from 1955 the Mahajana Eksath Peramuna and the S. L. F. P. ruled this country. We find in both administrations similar characteristics, similar patterns of management, and similar faults and follies. But in retrospect we find that the first period was a period of experiment of a new independence that was won, and the second period was a period of aggressive democracy that was practised in this country for the benefit of one group of people only.

You will thus see that in the matter of economic development of this country the first ten years was a period of experiment where government was conducted through a process of trial and error. In the second period when the late Mr. Bandaranaike was the Prime Minister and followed by Mrs. Bandaranaike, they sought to divert the energies of the people really from developing this country for the benefit of the people of this country to developing this country for the benefit of a section of the people of this country. That is why we find that during the ten-year regime of the M. E. P. and S. L. F. P. Governments this country suffered the most.

In the morning the hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) made a very brilliant speech. In her analysis she raised certain points which she was unable to explain. She was not able to give a cogent explanation as to why those conditions should still remain. You know, Sir, that in any country unless the energies of the people are directed towards a purpose and an objective or a set goal, the government of the country must necessarily fail. It necessarily has to falter in fulfilling the needs, aims and aspirations of the people of the country. So, unless the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

attention of the whole country is focussed towards the development of this country there can be no development.

During the M. E. P. and S. L. F. P. regimes one can say that the attention of the people, their energies and enthusiasm, were directed towards various spheres. They were dissipated into channels into which they should not have been directed. So that, with the country torn by communalism, racialism and discrimination of the highest order we failed to achieve the one objective that we should achieve, that is, the development of this country.

I am happy to be in the National Government today for one reason. I do not say that it is not making some of the mistakes that the M. E. P. and the S. L. F. P. Governments committed in the past; that it is not committing the same blunders that other governments made in the past. I do not even go to the extent of saying that all the Ministers work with the purity of mind and purpose which they profess.

වෛද්‍යවාරිය ඩී. එම්. වි. නාගනත්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வி. நாகநாதன்—
நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

What about the Hon. Minister of Education?

රසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

So, the National Government has achieved one thing; it has succeeded in directing the attention and the energies of the people, to the largest possible extent, to the development of this country, in taking away their minds from the communal, racial and other activities to which they were directed in the past. That is why we say that there is a semblance of improvement.

We have been told by the Hon. Prime Minister that paddy production in this country has increased, that all activities of internal production have shown an improvement, because we are seeking to direct our attention to the one common goal that we all hope to achieve, that is, not only self-sufficiency in our requirements of food but also development of our industries.

When there is strife, communalism and racialism in the country it is not only the minorities who get affected but also the majority. In fact, it is the majority that gets affected more than the minority. A Sinhalese friend of mine, who was the agent of a big company in Colombo, used to come on his periodical trips to the Eastern Province to sell his articles; he complained to me that after the communal troubles in 1958 his business had gone down by about fifty per cent. That was so not only in his case but in every other case. Therefore I say that, if we really profess democracy and want to reap its benefits, then we must seek to practise it not only in proper spirit but also in the proper sense of it. While professing to practise democracy if we seek to keep down certain groups merely because they are a minority or give certain benefits to other groups because they are a majority, then we will fail in our objectives. That is the reason why the National Government has now shown a new path, a new ambition, to the people of this country. Without communal harmony, without communal unity and without the co-operation of everybody living in this country, it is impossible to achieve self-sufficiency in food or economic progress.

I shall now give you an example. The recent happenings in the Middle East have taught us one big lesson. Israel, which is about one-third the size of Ceylon, and with a population of almost one-fourth that of Ceylon, has been able to stand up against the power and strength of fourteen nations around it. This shows one thing: when a nation is united and determined it can generate sufficient power to achieve the objectives it sets before

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාජ්‍යමානික් කම් මය.]

itself. If that country could have attained that position in a time of war, I see no reason why a country like ours, with all the resources that it has, with all the manpower and other assets available for development, cannot do so in a time of peace.

This Budget is one of the least controversial budgets of recent times. I have listened to over a dozen budget speeches ; I have listened to budget speeches which have created great controversies and pyrotechnics in this House. But I must say that this Budget is one which has created the least amount of controversy. I think the hon. First Member for Akurana (Mr. Hemachandra Sirisena) said on the Floor of this House that normally when there is a controversy over a budget, when the people disapprove of the proposals contained therein, there is bound to be agitation not only in this House but in the country as well and that various institutions in the country will not only condemn such a budget but even hold public meetings against it. This is one of those rare occasions where no such thing has happened and it is an indication that the budget proposals have not affected the people of the country adversely.

The hon. Fair Member for Mirigama (Mrs. J. P. Obeyesekere) complained bitterly this morning about the shortage of many things including milk foods. I believe she referred to the shortage of imported milk foods. I would suggest to the Fair Member to take the very same keen interest that she takes in the weaving industry and in the prevention and cure of cancer in this country to persuade the people to rear more cows and also imbibe in them the habit of drinking more and more fresh milk. In rural areas like ours the need for imported powdered milk is not so great because the rural mother believes in breast-feeding her children rather than in giving artificial milk, but the sophisticated town mother looks for artificial milk to feed her children. I would once again ask the Fair Member to conduct a propaganda campaign to induce the people to drink more and

more fresh milk and to rear more cattle in this country rather than depend on imported milk because to import these milk foods we have to expend foreign exchange.

There was another matter that she raised which provoked a remark from me. She said that there was a large-scale smuggling of milk foods and other articles out of Ceylon. She appealed to the Federal Party to try and prevent it. I think it is a myth that is going round not only in Parliament but in the whole country that the smuggling operations in this country are being carried on along the coasts in the North and certain portions of the East, and that the people of the Northern and Eastern Provinces are carrying on these smuggling operations. I come from the Eastern Province and I must here and now explode the myth that smuggling as a business is being carried on by the people of these two areas under any patronage of the Federal Party.

We are as much concerned as other hon. Members in this House about the smuggling of goods from this country to any country outside and the illicit immigration in this country. We are most concerned about it and we have up to now lent our support to all officers and the Government in eliminating this menace. But to say or even suggest that it does happen with the knowledge of our party is a monstrous untruth.

I must say that smugglers—gem smugglers and others—who are in the rest of the country, in Colombo and other places, make use of the outskirts of the Eastern and Northern Province to carry on their nefarious activities and operations. It is not confined to people from any section of the country. The groups or types of people who are carrying on these operations are found all over this country. The groups or types of the Eastern Province man but men all over the country—with no racial distinction—all groups of people, who are carrying on this business. It should be our effort, irrespective of caste or community, to see that these

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

activities are checked instead of carrying on a myth that the Jaffna man or the Trincomalee man or the Mannar man is doing smuggling. It is not so. Some of them may be used as instruments in the trade, but it is being practised and propagated by people all over the country, including many Sinhalese *mudalalis*.

The agricultural development of this country is much in the forefront and I should say a few words about it. The Ten-Year Plan, the Five-Year Plan, the Three-Year Implementation Plan, all these plans have failed because the success of any agricultural plan depends on the uncertainties of cultivation. Where the processes of cultivation depend on the uncertainties of the weather the success of any plan cannot be expected with any degree of certainty. In fact, some of the plans in India failed because the weather failed and consequently their agricultural programmes failed. It should be our duty to make the agricultural operations in this country more certain by not leaving them entirely in the hands of nature. The natural resources of this country, including land and water, are so plentiful that we need have no difficulty in planning our agricultural operations. We have rivers in most parts of the country, and the waters that flow into these rivers should be conserved for our agricultural purposes. No government in this country, whether it was the S. L. F. P. Government, the U. N. P. Government or the National Government, has so far given this aspect any serious consideration. Unless the water that flows into our rivers is conserved, the cultivation processes in this country will depend on the uncertainties of nature.

In the Eastern Province more than 50 per cent of the land that is under cultivation depends on the monsoonal rains. When the monsoonal rains fail the crops fail. If the water is conserved and that water is diverted to places which lack water by means of irrigation schemes, our progress in the field of agriculture could be

greatly improved. This is an aspect which the Government should address its mind to.

I wish to mention one final matter on which the entire success of our food production campaign as well as the development of this country depends. In fact, I made a passing reference to it in the Debate on the Address of Thanks. I would like to mention it again because it is of such vital importance. The Budget provides certain benefits to the public servants. The Minister of Finance has given them a temporary salary increase and has also promised them certain other benefits, such as two-year salary loans with a fixed lower limit, to purchase land for the purpose of putting up houses, or residential property. I should think that this is a very welcome feature and a long-felt need because we know that the public servants in this country, who form the bulk of the middle class, are hard-pressed. I think the benefits given to the public servants by this Government will stand them in good stead in solving many of the problems that face them now.

The public servants occupy a predominant and very influential position in this country. They have in the past made or marred governments by their activity or by their inactivity. The entire burden of running the machinery of government, whether it be in the field of food production or administration, is upon them. It is their responsibility. But does the government servant today realize his responsibility and contribute his best to the development of the country? That is the question that I pose. I am very grieved to say that the government servant is more alive to his needs than to his obligations.

If the Government can get every public servant to be at his desk by 9 a.m. and leave his desk only at 4.30 p.m. and to do his work in the intervening hours putting his heart and soul into his job, the country would be all the better for it. The snag today is that he is not giving of his best.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාසමානික්කම් මයා.]

I appeal to the public servants to do the jobs entrusted to them properly and to help the Government by their efforts, particularly in the food production drive. They must work, and the Government must see to it that they work. Then we shall achieve the objectives that we have set before us.

අ. භා. 8.21

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා.
(හපුතලේ)

(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. அரியதாசு—ஹப்புத் தலை)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

ජාතික රජය විසින් තුන්වන වරට ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න අවස්ථාව ලැබීම ගැන මගේ කෘතඥතාවය තමුන්නාන්සේට පළ කරන අතර පද්දිරිප්පුවේ එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.) ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසුව මගේ කථාව කරන්න ලැබීම මගේ වාසනාවක් හැටියට මා සලකනවා. මෙවර පමණක් නොවෙයි, මේ ගරු සභාවේ මෙයට පෙරත් පද්දිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට පසුව කථා කිරීමට අවස්ථා කීපයක්ම එළඹුණා. එතුමාට මගේ ලොකු සැලකිල්ලක් තිබෙනවා. පමණක් නොවෙයි, එතුමා මගේ හොඳ මිත්‍රයෙක්. එසේ වුණත් මගේ කථාව පටන් ගන්න මත්තෙන් එතුමා විසින් සඳහන් කළ කරුණු කීපයක් ගැන කථා කිරීම යෝග්‍ය යයි මා කල්පනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පද්දිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පෙන්නුම් කරන අදහස් කළේ රටේ සංවර්ධනයට ජනතාවගේ ශ්‍රමය මිඩංගු කළ යුතු අතර රජයේ සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට විරුඬ පක්ෂයේ සහයෝගයද තිබිය යුතු බවයි. එය ඉතාමත් හොඳ යෝජනාවක්. රටේ සංවර්ධනයට ජනතාවගේ ශ්‍රමය මිඩංගු කළ යුතු අතර හැම පක්ෂයකම සහයෝගය ලැබිය යුතු බව විරුඬ පක්ෂය වුණත් පිළිගන්නවා. මා කොයි ලෙසකින්වත් සිතන්නේ නැහැ, අපේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කිරීම සඳහා ජනතාවගේ ශ්‍රමය මිඩංගු කිරීම ගැන සහයෝගය ලබාගැනීම ගැන කවර පක්ෂයකින්වත් විරුඬත්වයක් නැත. පද්දිරිප්පුවේ ගරු

ඇතැයි කියා. එතුමා මගේ කොතරම් හොඳ මිත්‍රයකු වුණත් එතුමා ප්‍රකාශ කළ එක් කාරණයක් ගැන සඳහන් නොකරම බැහැ. මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට නම්, මේ රටේ දියුණුවක් ඇති කිරීමට නම් සම්පූර්ණයෙන්ම ජාති හේදයෙන් තොරව කටයුතු කළ යුතු බව එතුමා පෙන්වන්න යෙදුණා. අප කවුරුත් පිළිගන්නවා, ජාති හේදවාදය හොඳ දෙයක් නොවන බව. ජාති වාදය රටකින් තැන්තටම තැනි කළ යුතු දෙයක් බව මා පිළිගන්නවා. නමුත් මේ රටේ ජාතිවාදය පළමුවෙන්ම කොතැනින්ද ආරම්භ වුණේ කියා ගරු පද්දිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන්ම කතාහැටුවෙන් තමුත් අසන්න සිදු වී තිබෙනවා. සමහර විට එතුමාම මොහොතකට කල්පනා කර බැලුවොත් එතුමාට මතක් වේවි මේ රටේ බෝඩි ලැලිවල තාර ගැමේ ව්‍යාපාරය පළමුවෙන්ම පටන් ගත්තේ එතුමාගේ පක්ෂයෙන් බව. ඒ වාගේම මොන කාරණයක් නිසාද මා දන්නේ නැහැ, එතුමාගේ පක්ෂයේ උදවිය එක්තරා අවස්ථාවකදී උතුරේ තැපැල් කන්තෝරු පිහිටුවා ගත්තා; මුද්දර ගැහිමක් ආරම්භ කළා. එමනිසා ජාති හේදවාදය ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේම පක්ෂයෙන් පටන් ගත් බව මෙහිදී මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඒ අතරම තවත් කාරණයක් කියන්න ඕනැ. අපේ පැත්තෙන් හිටිය, බෝඩි ලැලිවල තාර ගාන මිනිහෙක්; ව්‍යාජ ජාති වාදියෙක්. උන්නාහෙල ඒ පැත්තේ ඉදගෙන බෝඩි ලැලිවල තාර ගාන විට, මේ පැත්තේ ඉදගෙන මේ මිනිහ බෝඩි ලැලිවල තාර ගානවා. ඔන්න ඔහොමයි මේ රටේ ජාති වාදය පටන් ගත්තේ. උන්නාහෙල පටන් ගත් ඒ ව්‍යාපාරය—

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

It is after the Sinhala Only Act.

ආරියදාස මයා.

(திரு. அரியதாசு)

(Mr. Ariyadasa)

මම ඒ ප්‍රශ්නයට එන්නම්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රටේ සංවර්ධනය ඇති කිරීම සඳහා ජාතිය හේද හින්න නැහැ. පද්දිරිප්පුවේ ගරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මන්ත්‍රීතුමා පිළිගන්නවා ඇති මේ රට ඉතා කුඩා රටක් බව. ඒ වාගේම සිංහල ජාතිය මේ රටේ මහජාතිය වශයෙනුත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ කෙසේ වුණත් කවර අවස්ථාවකදීවත් ජාති වාදියෙක් හැටියට කථා කරන්න මගේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. මගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය මේ රටේ රැයින් වන ද්‍රවිඩ ජනතාවට තිබෙනවා. එපමණක් නොව, අපේ පක්ෂයේ සහයෝගයද තිබෙනවා. අප ඒ අය අපේ සහෝදරයන් ලෙස සලකනවා.

තාර ගැමේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තේ සිංහල පනත ඉදිරිපත් වුණු අවස්ථාවේදී බව ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන කාරණය එසේ නම්, අර ඉංග්‍රීසියෙන් කියමනක් තිබෙනව, දිව කම් මුල් භංගා ගෙන කථා කරනවාය කියන. ඒ කියමනට මේ කථාවක් සමාන නොවේද කියා මා අහනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (වන්දා කරුණාරත්න මයා.) කථාව ගෙන බලමු. විරුද්ධ පක්ෂයෙන් කථා කළේ නැතත්, නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාගේ කථාවෙන් සැහෙන පිළිතුරක් ඒ අයගේ තර්කවලට ලැබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න පුළුවනි. කරුණු මෙසේ තිබියදීත්, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඉන්නේ ජාතිවාදය අවුස්සන පිරිසක් යැයි” හංවඩු ගැසීමට යම්කිසිවකු කල්පනා කරනවා නම්, එය සම්පූර්ණ අසාධාරණ වෝදනාවක් බව මේ ගරු සභාවට පමණක් නොව ලදරුවකුට පවා ඒත්තු ගැන්වීමට පුළුවන් කම තිබෙනවා.

ඊළඟට එතුමා පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කළා, ජාතික ආණ්ඩුව අද ජාතිවාදයෙන් තොරව වැඩ කරගෙන යනවාය, එය රටේ සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය වැදගත් දෙයක්ය, කියා. හොඳයි, අපි ඒ කීම ගැනත් කල්පනා කර බලමු. වැඩි කාලයක් නොවෙයි, මීට අවුරුදු හය හතකට කලින්—සිරිමා බණ්ඩාරත්නායක මැතිණිය මේ රටේ පාලන බලය දැරූ කාලයේම—“මේ රටෙන් භාගයක් උතුරට හා නැගෙනහිරට කඩා වෙන් කර දෙන්නට යනවායැයි” කියමින් සිටියේ පෙනේ. වත්මන් වන බව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න

මින්, වර්තමාන අගමැතිතුමා එදා මේ රටේ ජාතිවාදය ඇවිස්සූ බව තමුන්නාත් සේට මතකයි නේද? එදා එතුමා ජාතිවාදියකු වශයෙන් කටයුතු කළා නේද? අද ජාතිවාදයෙන් තොරව මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා කටයුතු කරගෙන යනවායැයි කියන ගරු අගමැතිතුමා එදා කළේ මොකක්දැයි මා අහනවා.

මේ ආදි කරුණු ගැන කල්පනා කර බලන විට නම්, ඇත්ත වශයෙන්ම දේශපාලනය එතරම් හොඳ දෙයක් නොවන බව අපට පෙනී යනවා. බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) කොළ වගයක් පෙරළ පෙරළා කීවා, “අදට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් විධියට, එදා මෙන් නොමෙහෙම කීවානේද ගොයිගෝ?” කියා. මා නම් ඒ වේලාවේම මේ ගරු සභාවෙන්—මන්ත්‍රීකමෙන්—ඉල්ලා අස් වී එළියට යනවා. සමහර දේශපාලනඥයන්ට එසේ ලජ්ජා නැති විධියට කථා කරන්නට පුළුවන් විමත් ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ජාතියට විශාල අගෞරවයක් බව කියන්නට කැමතියි. ඔවුන් අද කියන්නේ එකක්. එහෙත් එදා කීවේ මොනවාදැයි සොයා බැලුවොත්, අද කථාවට හාත්පසින්ම වෙනස් දෙයක් එදා කියා ඇති බව පැහැදිලි වෙනවා. අද අපේ රටේ එවැනි දේශපාලනඥයනුත් ඉන්නවා.

ජාති ආගම් වශයෙන් හේද භින්න නොවී සමගි සම්පන්නව අද ජාතික රජය කටයුතු කරනවායැයි සිතන්නට අපට බොහොම අමාරුයි. පදිපිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රාසමානික්කම් මයා.) ජාතික රජය ජාතිවාදයෙන් තොරව කටයුතු කරනවායැයි කීමේ හේතුව මොකක්දැයි පැහැදිලි කළ යුතුව තිබෙනවා. අද උන්නාහෙලාට හේද භින්න වන්න කිසිම හේතුවක් නැහැ. රේපබ්ලික් පක්ෂයට යම් දෙයක් වුවමනා වී තිබුණා නම්, ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණාටත් වඩා සාර්ථක අත්දැමට මේ ජාතික රජයෙන් ඒ වුවමනාවත් ඉෂ්ට වන්නට මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න

பிசுர்பன பனன் கெடுபென, 1967-68

—தேவன வர கியபிம

[தாபியடிம மய.]

நடு காமநிதி. தடி திபிதி தன்த்லயக்
பவநிதீதி ஸீத திந்ந வந்நடு ப்லமநாயு?
ரக்யடு திரதீடுவ தோதநாவக் ததந்நடு
தேபநிரல் பக்தக்யடு கிநிம த்லகாமக்யக்
லகி துத. தமந் லலாபோரோந்நு
ப்லகாமந் வகி தோதீந் காம தேகக்தி
கோரோதா தோபு?

தகல்தி தோலடு த. காம. 8.30 ப்லகாம, கடுதநு
தந் திடுதா திபாடி கல்தி தந்ந தீ.

ததந் திடு திபாடி 1967 தனீதீநு 10 வ
தந் திபிதிதீ தபந் திடு திபி.

அப்தோது தி. ப. 8.30 தணியாகிவிடலே சபையின்
நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் துதி
வைக்கப்பெற்றது.

1967 தகஸ்ட் 10, வியாழக்கிழமை விவாதம்மீள்
தூரம்படாகும்.

*It being 8.30 P.M., Business was inter-
rupted, and the Debate stood adjourned.*

*Debate to be resumed on Thursday,
10th August 1967.*

கல்தி

கல்தி

தத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

தகல்தி தோலடு த. காம. 8.31 ப்லகாம, காம காம
நியோஜன காமதநிதா திபிதி துந்நய தோபிபி
தந்நி தந்நிலே கல்தி தந்ந தீ.

தந்நி தந்நிலே தடு தந்நிலே
1967 தனீதீநு 7 வ தந் திபி காம
கம்திபி தந்ந, 1967 தனீதீநு 10
வ தந் திபிதீதீ த. காம. 10 வ
தந் கல்தி திபி க.

அப்தோது தி. ப. 8.31 தணியாகிவிடலே துதககளின்
தப அக்கிராசனர் அவர்கள் திநு திடுக்காமலேயே
சபையை தத்திவைத்தார்கள்.

அதந்நடி சபை அதந்நது 1967 தகஸ்ட்
7 தும் தேதியத் தீர்மானத்திற்கிணங்க,
1967 தகஸ்ட் 10 தும் தேதி வியாழக்
கிழமை து. ப. 10 தணிவரை சபை
தத்திவைக்கப் பெற்றது.

*And it being 8.31 P.M., MR. DEPUTY
CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the
House without Question put.*

*Adjourned accordingly until
10 A.M. on Thursday, 10th
August 1967, pursuant to the
Resolution of the House of 7th
August 1967.*

දයක இடல் : இடல் வெற திசைன் பஹு அரணை மகயே ஸிடு மக 12ன் ஸதக
 ரு. 32.00ஐ. அனெயித பிடுபன் ஸதக நதி ரு. 35.00ஐ. மக 6கடு ஸய்நுவென் அமிக்.
 பிடுபனன் ஸ 30ஐ. நபுலென் ஸ 45ஐ. இடல், கைடுமி ஸடு இலெடர், மெலேகலி
 கார்யுலெ ரகயே புகுஸை கார்யுலெ அமிகுரி வெற கலின் சிலி ஸது.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00) uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1